

T.C.
BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
ORTAÖĞRETİM SOSYAL ALANLAR EĞİTİMİ ANABİLİM DALI
TÜRK DİLİ ve EDEBİYATI EĞİTİMİ BİLİM DALI

MEHMET NÂİL TUMAN ve TUHFE-İ NÂİLÎ'Sİ
(İnceleme-Metin-İndeks Sayfa 301-400)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Resul KAYA

Danışman
Prof. Dr. Sadık ERDEM

Balıkesir 2008

T.C.
BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
ORTAÖĞRETİM SOSYAL ALANLAR EĞİTİMİ ANABİLİM DALI
TÜRK DİLİ ve EDEBİYATI EĞİTİMİ BİLİM DALI

MEHMET NÂİL TUMAN ve TUHFE-İ NÂİLÎ'Sİ
(İnceleme-Metin-İndeks Sayfa 301-400)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Resul KAYA
200612533004

Balıkesir 2008

Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Ortaöğretim Sosyal Alanlar Eğitimi Anabilim Dalında hazırlanan Yüksek Lisans tezi jürimiz tarafından incelenerek, aday Resul KAYA, 17/06/2008 tarihinde tez savunma sınavına alınmış ve yapılan sınav sonucunda sunulan Mehmet Nâil Tuman ve Tuhfe-i Nâilî'si (İnceleme-Metin-İndeks Sayfa 301-400)başlıklı tezin olduğuna oy ile karar verilmiştir.

Üye

Üye

Üye

ÖZET

Mehmet Nâil Tuman ve Tuhfe-i Nâilî'si (İnceleme-Metin-İndeks Sayfa 301-400)

Resul KAYA

Yüksek Lisans Tezi, Ortaöğretim Sosyal Alanlar Eğitimi Ana Bilim Dalı

Danışman: Prof. Dr. Sadık ERDEM

Haziran 2008, 287 sayfa

Türk Edebiyatı tezkirecilik geleneğinde Anadolu sahasında yazılmış tezkirelerden biri olan Tuhfe-i Nâilî, Dîvân Edebiyatı'nın bütün şairlerinin biyografisini, Türk Şuara tezkirelerini kendi bünyesinde toplaması açısından önemlidir. Başta tezkireler olmak üzere 75 değişik kaynaktan istifade edilerek oluşturulmuş bu eser içeriğinin zenginliği kadar şair biyografilerindeki hatalı bilgileri kaynakların mukayese edilmesiyle düzeltilmiş haliyle vermiş olması açısından da haylice önemlidir.

Bu çalışmada Tuhfe-i Nâilî adlı eser ve yazarı Mehmed Nâil TUMAN konu edinilmiştir. Çalışma "Tuhfe-i Nâilî ve Metin" olmak üzere iki bölümden oluşmaktadır. Esas bölümlere temel oluşturmak amacıyla çalışmanın giriş bölümünde edebiyat ve biyografi ilişkisi, Türk edebiyatı biyografi geleneği ve bu gelenekte şair tezkirelerin yeri ve önemi noktasında bilgiler verilmiştir. Bu amaçla Tuhfe-i Nâilî'nin bu gelenekteki yerini, önemini belirtmek için bu eserin yazıldığı zamana kadar kaleme alınmış tezkireler genel olarak değerlendirilmiştir. Yine giriş bölümünde Mehmed Nâil TUMAN'ın hayatı ve eserleri hakkında bilgiler verilmiştir.

Birinci bölüm Tuhfe-i Nâilî'nin tanıtılmasına ve incelenmesine ayrılmıştır. Eser; kaynakları, şekil özellikleri, muhteva özellikleri ve anlatım özellikleri açısından tanıtılmış 301-400 sayfaları arasındaki 412 şair tezkirecilik geleneği açısından, biyografik bilgiler noktasında incelenmiştir.

İkinci bölümde eserin 301-400 sayfalarının transkribe edilmiş metni bulunmaktadır. Çalışmada, Tuman'ın eserini tamamlamak amacıyla orijinal metinden farklı olarak şairlerle ilgili olan zikredilmeyen eserlerinin nerede olduğu, yine divan dışında eser verenlerin bütün eserlerinin künne bilgilerinin ne olduğu köşeli parantez içinde verilmiştir. Ayrıca ilgili bölümde geçen şairlerle ilgili şimdiye kadar yapılmış tez çalışmaları, eseri daha faydalı hale getirmek amacıyla yine köşeli parantez içinde verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Mehmed Nâil TUMAN, Tuhfe-i Nâilî, Biyografi, Tezkire, Tezkire Geleneği, Türk Şu'arâ Tezkireleri

ABSTRACT

Mehmet Nail Tuman and his Tuhfe-i Naili (Analyses-Text-Index Pages 301 - 400)

Resul KAYA

MA Thesis, Department of Secondary Education of Social Branches

Supervisor: Prof. Dr. Sadik ERDEM

June 2008, 287 pages.

In Turkish classical literature a type of biography is called tezkire which contains the biographies of a number of poets as well as selections from their works. Tuhfe-i Naili, one of the tezkires which were written for geography of Asia Minor (Anatolia) has a significant importance among them since it includes all classical Turkish Poets' biographies and Turkish poet tezkires. Produced by benefitting from 75 different sources including tezkires written before itself, this work is quite important due to its rich contents and because it offers more accurate biographies of poets by comparing information in different sources.

The subject of this study is Tuhfe-i Naili and its author Mehmed Nail TUMAN. The work contains two main chapters namely called 'Tuhfe-i Naili' and 'Metin (Text)'. In order to lay a foundation for the fundamental chapters relations between literature and biography, Turkish literature biography tradition and the place and importance of poet tezkires in it have been analysed in the introduction. Afterwards in order to show the place and importance of Tuhfe-i Naili in this tradition tezkires written till then have been commented on. Moreover in the introduction Mehmed Nail TUMAN's life and works have been mentioned.

In the first chapter Tuhfe-i Naili has been introduced and analysed. His work has been presented in terms of form, contents and narration specifications and sources. 412 poets included between pages 301 and 400 of the original work have been analysed in terms of biographic information within the tezkire writing tradition.

In the second chapter the pages between 301 and 400 of the tezkire have been transcribed into spelling of modern Turkish. In this study in order to complete Numan's work whereabouts of poets' unmentioned works in the tezkire and brief curriculum vitae of works of those who produced additional works to divans have been given in parentheses. Moreover, in order to make this study more user friendly brief information about the thesis done so far about the poets included in the above mentioned part of the tezkire have been given in parenthesis again.

Key words: Mehmed Nail TUMAN, Tuhfe-i Naili, Biography, Tezkire, Tezkire Tradition, Turkish Poets Tezkires .

ÖN SÖZ

Klasik Türk edebiyatında, tezkirecilik geleneği Arap Edebiyatı'ndaki tabakat kitaplarına kadar dayanmaktadır. İran Edebiyatı tarihinde tezkire başlığı altında verilen bu tür eserler Türk Edebiyatı tarihinde ilk örneklerin verilmesinde etkili olmuştur. XV. yüzyılda ilk örnek Mecâlisü'n-nefâis'le başlayan bu cereyan XX. yüzyıla kadar ara vermeden devam etmiştir.

XX. yüzyılda Mehmet Nâil Tuman tarafından kaleme alınan *Tuhfe-i Nâilî* bu geleneğin içinde yer alan bir eserdir. Çalışmada, Klasik edebiyat araştırmalarına faydalı olmak düşüncesiyle yazılan bu eserin 301-400 sayfalarının transkripsiyonlu metni hazırlanmaya çalışılmış ve eseri, yazarıyla beraber tanıtım amaçlanmıştır.

Çalışmanın ilk kısmında, Türkçe ve İngilizce *özet*, *önsöz*, *içindekiler*, *transkripsiyon alfabesi* ve *kısaltmalar* yer almaktadır. Bunları, *giriş* ve biri *Tuhfe-i Nâilî'nin tanıtılması ve incelenmesi*, diğeri *eserin 301-400 sayfalarının transkripsiyonlu metni* olmak üzere iki ana bölüm ile *sonuç* bölümü takip etmektedir. Son kısmda ise *dizin* ve *kaynakça* bulunmaktadır.

Giriş bölümünde biyografi, tezkire türlerinin özelliklerinden hareketle bu geleneğin Türk Edebiyatı'nda nasıl şekillendiği, tarih içinde nasıl devam ettiği verilmeye çalışılmış, *Tuhfe-i Nâilî*'nin bu geleneğin içindeki yerini belirlemek amacıyla yazar hakkında bilgiler verilmiştir.

Tuhfe-i Nâilî adını taşıyan birinci bölümde, eser; şekil, muhteva, anlatım özellikleri açısından tanıtılmış, tezkirecilik geleneği açısından incelenmiştir. İnceleme bölümü için değişik tasnif grupları başlığında 2000'e yakın fiş oluşturulmuştur.

İkinci bölümde, eserin 301-400 sayfalarının transkripsiyonlu metni verilmiştir. Tuman, eserde yazma divanları olan şairlerin bu eserlerinin hangi kütüphanede bulunduğu ve küçyesini vermiştir. Çalışmada, Tuman'ın eserini tamamlamak amacıyla orijinal metinden farklı olarak şairlerle ilgili olan zikredilmeyen eserlerinin nerede olduğu, yine divan dışında eser verenlerin bütün eserlerinin küçye bilgilerinin ne olduğu köşeli parantez içinde verilmiştir. Ayrıca ilgili bölümde geçen şairlerle ilgili

şimdiye kadar yapılmış tez çalışmaları, eseri daha faydalı hale getirmek amacıyla yine köşeli parantez içinde verilmiştir.

Transkribe edilen metnin verilmesinden sonra *sonuç* bölümünde eser değerlendirilmiştir. Bu bölümden sonra, transkribe edilen metinde (sayfa 301-400) geçen şahıs, yer ve eser adlarını ihtiva eden *dizin* yer almaktadır. Tezin genelinde geçen isimler dizine alınmamıştır. Dizin bölümünden faydalananılmak için tezin geneline değil, II. Bölümünde yer alan transkribe edilen metne bakılmalıdır. Son kısım ise *kaynakçaya* ayrılmıştır.

Çalışmamın her aşamasında değerli görüşleriyle bana yol gösteren ve her türlü kolaylığı sağlayan hocam Prof. Dr. Sadık ERDEM'e teşekkür ederim.

Resul KAYA

Balıkesir 2008

İÇİNDEKİLER

ÖZET	iii
ABSTRACT	iv
ÖNSÖZ	v
TRANSKRİPSİYON ALFABESİ	viii
KISALTMALAR	ix
GİRİŞ	1
1. Türkçe Şuarâ Tezkireleri	2
2. Mehmet Nâil TUMAN	11
a. Hayatı	11
b. Eserleri	13
I. BÖLÜM: TUHFE-İ NÂİLÎ	15
A. TUHFE-İ NÂİLÎ'NİN TANITILMASI	15
1. Tuhfe-i Nâili'nin Kaynakları	15
2. Tuhfe-i Nâili'nin Şekil Özellikleri	16
3. Muhteva Özellikleri	18
4. Anlatım Özellikleri	21
B. ESERİN İNCELENMESİ	25
1. Biyografik Bilgi ve Değerlendirmeler	25
2. Diğer özellikler	35
II. BÖLÜM: TRANSKRİBE EDİLEN METİN	36
SONUÇ	257
DİZİN	259
KAYNAKÇA	272
ÖZ GEÇMİŞ	278

TRANSKRİPSİYON ALFABESİ

ا	A,a	ص	S,s
آ	Ā,ā	ض	D,d; Z,z
ء	,	ط	T,t
ب	B,b	ع	‘
ت	T,t	غ	Ğ,ğ
ث	S,s	ف	F,f
ج	C,c	ق	K,k
ڇ	Ҫ,ҫ	ڭ	K,k
ح	H,h	ڦ	N,n
ڙ	H,h	ڮ	L,l
د	D,D	ڻ	M,m
ڏ	Z,z	ڻ	N,n
ر	R,r	و	v,o,ö,u,ü,û
ز	Z,z	ه	H,h
س	S,s	ى	Y,i,î,î
ش	Ş,ş		

Farsça kelimelerdeki “vav-ı ma’dûle”, “hâce” kelimesinde olduğu gibi “~” işaretti ile gösterilmiştir.

KISALTMALAR

age.	: Adı geçen eser
agm.	: Adı geçen makale
Çev.	: Çeviren
DTCF	: Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi
Düz.	: Düzenleyen
G.Ü	: Gazi Üniversitesi
H.	: Hicrî
Hzl.	: Hazırlayan, hazırlayanlar.
Ktb.	: Kütüphane
M.	: Miladî
Nu.	: Numara
ölm.	: Ölümü
s.	: Sayfa
SBE	: Sosyal Bilimler Enstitüsü
TDE	: Türk Dili ve Edebiyatı
TDK	: Türk Dil Kurumu
yay.	:Yayını

GİRİŞ

Bugün modern anlamda ele alınmaya çalışılan “biyografi”, yazılış amacının ne olduğu ve de insanlık tarihiyle yaşıt¹ bir bilim² olması noktasında dikkate değerdir. İnsanda bulunan anma içgüdüsüyle meydana geldiğinin düşünülmesi ayrıca önemlidir.³

Bu alanda verilen eserler biyografinin temelinde “anma” isteğinin bulunduğu daha somut bir şekilde göstermektedir. Milletlerin edebiyat tarihlerine bakıldığı zaman bununla ilgili örnekler görülebilir.⁴

Diğer edebiyat tarihlerinde olduğu gibi Türk Edebiyatı tarihinde de bir biyografi daha doğrusu “anma” geleneği vardır. “Türkçede ilk biyografik eserler, VII. ve VIII. yüzyıllardan başlayarak iki ayrı kanalda yazılmıştır. Birincisi İslam dini çerçevesinde gelişen ve son peygamberin yaşamöyküsünü anlatan *Siyer* türü, diğerinin de tarih kökenli *Orhun Yazıtları* ile *Yenisey Yazıtları*’dır.”⁵ ifadeleriyle biyografi türünün edebiyatımızdaki ilk örneklerinin ne olduğunu Sinem Çelebioğlu nakletmiştir.

Şimdiye kadar biyografi alanında yapılmış çalışmalar Orhun Yazıtlarından ziyade Siyer türünü meydana getiren Arap Edebiyatı biyografi geleneğinin etkisinde daha çok kalındığını göstermektedir. Türk Edebiyatı biyografi geleneğinin temelinin Araplar’ın “tabakat” adlı eserlerine kadar gittiği düşünülmektedir. Özellikle de Türk Edebiyatı biyografi geleneğinde önemli yeri olan şair tezkirelerinin Araplar’ın şairlerle ilgili “tabakat” kitaplarının etkisinden kaynaklanarak oluşturulduğu bilinmektedir.

Araplar’da “tabakatü’ş-şu’arâ” ile anılan şair biyografileri, İran Edebiyatı’nda geliştirilmiş “Tezkire”⁶ ismini almıştır. İran Edebiyatı’nda bu tür gelişimini sürdürmüştür.⁷

¹ Sinem Çelebioğlu, **Türk Edebiyatı’nda Modern Biyografinin Doğuşu**, Boğaziçi Üniversitesi, İstanbul, 2007, s. 1. (Yüksek Lisans Tezi)

² Adnan Adıvar, “Tarih ve Biyografi”, **Tarih Dergisi**, c. II, S. 3-4, İstanbul, 1952, s. 2.

³ Sinem Çelebioğlu, **age**, s. 1.

⁴ Agah Sirri Levend, **Türk Edebiyatı Tarihi**, c. I, Ankara, 1984, s. 202.

⁵ Sinem Çelebioğlu, **age**, s. 18.

⁶ Mustafa İsen, “Dîvân Edebiyatında Bir Tür: Tezkireler ”, **Millî Eğitim Dergisi**, S. 90, Ankara, 1989. İran Edebiyatı’nda “tezkire” isminin kullanılmasında Feridûd-dîn Attâr’ın XII. Yüzyılda “Tezkiretü'l-evliyâ ” adlı eserinin etkili olduğunu belirtmektedir.

⁷ Agâh Sirri Levend, **age**, s. 236, İran Edebiyatı’nda bu türde verilen ilk örnekler: Nizâmî-i Arûzî-i Semerkandî, Çehâr Makale; Muhammed Avfî, Lübâbü'l-elbâb’dır.

İran Edebiyatı'nın kendi içinde geleneğini sürdürürken diğer taraftan bu ekole ait bazı eserler Türk Edebiyatı tezkire geleneğinin şekillenmesinde etkili olmuştur. Türk Edebiyatı'nda bilinen ilk tezkire Ali Şîr Nevâî'nin "Mecâlisü'n-nefâis" adlı eseri İran tezkire geleneğinin etkin olduğu "Herat Ekolü" nün içerisinde değerlendirilmektedir.⁸

Türk Edebiyatı geleneğinde başlangıçtan günümüze kadar yazılmış Türkçe Şuarâ tezkireleri hakkında genel olarak kısa bilgilerin verilmesi çalışmaya konu olan Tuhfe-i Nâîlî adlı eserin yerli yerince oturtulabilmesi için uygun olacaktır:

1. Türk Şuarâ Tezkireleri

1. Alî Şîr Nevâî, Mecâlisü'n-nefâis⁹: Türk Edebiyatı tarihinde tezkire türünde Türkçe yazılmış ilk eser olması açısından önemlidir. "Nevâî eserin başında, Câmî'nin Baharistan adlı eserinin şairlerden söz eden 8. ravzası ile Devletşah'ın Tezkiretü'-ş-şuarâsını andıktan sonra, bu konuda daha başka kitaplar bulunduğu, ancak bunlarda eski şairlerin yer aldığı, oysa sultan-ı sahib-kıran zamanında şirin her alanında, hele gazelde, değerli şairlerin yetiştigini, bunları da toplayarak ötekilere katmak amacıyla eserini meydana getirdiğini" söyleyen Agah Sırı Levend, Nevâî'nin, eserini 8 meclise ayırdığını, ona Mecâlisü'n-nefâis adını verdiği belirtiyor.¹⁰ Eser Çağatay Türkçesi ile kaleme alınmıştır. Hüseyin Baykara'ya atfedilmiştir. 1908'de Taşkent'te basılmıştır.

2. Sâdîkî-i Kitab-dâr, Mecma'u'l-havâs¹¹: Türkiye dışında yazılmış Türkçe tezkirelerinden bir diğерidir. Çağatayca yazılmıştır. Sâdîkî, eserini Nevâî gibi 8 bölüme ayırmıştır.

⁸ Yusuf Çetindağ, **Ali Şîr Nevâî'nin Batı Türkçesi Dîvân Edebiyatına Tesiri**, Gazi Üniversitesi, SBE, Ankara, 2002, s. 526-573, (Doktora Tezi).

⁹ Bu tezkire hakkında yapılmış çalışmalar :**Alî Şîr Nevâî, Mecâlisü'n-nefâis**, Hzl. Sadettin Özçelik, Gazi Üniversitesi, SBE, Ankara, 1986. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi); **Nevâî Mecâlisü'n-nefâis(Metin-İnceleme)**, Hzl. Vahit Türk, C.1-II, Fırat Üniversitesi, SBE, Elazığ, 1990.(Yayımlanmamış doktora tezi); **Alî Şîr Nevâî, Mecâlisü'n-nefâis**, Hazırlayanlar Hüseyin Ayan vd., Atatürk Üniversitesi Yayınları, Erzurum, 1995. ; **Alî Şîr Nevâî, Mecâlisü'n-nefâis I**, (Giriş ve Metin) Hzl. Kemal Eraslan, TDK Yay., Ankara, 2001 ; **Alî Şîr Nevâî, Mecâlisü'n-nefâis II**, (Çeviri ve Notlar) Hzl. Kemal Eraslan, Naci Tokmak TDK Yay., Ankara, 2001. ; **Alî Şîr Nevâî'nin Mecâlisü'n-nefâis Adlı Tezkiresi'ndeki Türk Edip ve Şairler**, Hzl. Uğur Köroğlu, Atatürk Üniversitesi, SBE, Erzurum, 2002.(Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi)

¹⁰ Agah Sırı Levend, **age.**, s. 256.

¹¹ Eser hakkında yapılan çalışmalar: Farsça tercumesi ile birlikte Doktor Abdurresûl Hayyâmpûr tarafından neşredilmiştir. **Tezkire-i Mecma'u'l-havâs be-Zebân-i Turkiyi Çagatay** (Tercüme-i Ân be-Zebân-i Fârisi be Hâme-i Doktor Abdurresûl Hayyâmpûr) Tebriz, 1327. : Ahmet Kartal, "Sadîkî-i Kitâbdâr'in Mecma'u'l-havâs isimli Tezkiresi ve Onda Yer Alan Anadolulu Şairler" **Türk Kültürü Dergisi**, s. 42-50.

Yukarıda bahsedilen eserlerin yanı sıra Osmanlı sahasında, Batı Türkçesiyle yazılmış tezkirelerin olduğu da tespit edilmiştir. Bu eserlerle ilgili bilgiler şu şekildedir:

1. Sehî Bey, Heşt Bihişt¹²: Anadolu sahasında yazılmış ilk tezkiredir. Eser, Sehi Bey'in Câmî' nin Baharistân'ını, Devletşâh'ın tezkiresini ve Alî Şîr Nevâî'nin Mecâlisü'n-nefâis'ini okuduğunu, onlara benzer bir eser kaleme aldığı, Anadolu'da yetişen şairlerin unutulmamasını istedigini belirten ifadelerinin bulunduğu mukaddime ile başlar. Sehî Bey, eserini Herat Ekolü'nde olduğu gibi 8 tabakaya ayırmıştır.

Eserde 229 şair vardır. Eserde, ele alınan şairler kısa biyografileriyle tanıtılmış, şiirlerinden küçük örnekler verilmiştir. Eserde şairlerin doğum ve ölüm yılı kaydedilmemiştir.¹³

2. Lâtifî, Tezkiretü's-şuarâ¹⁴: Sehî Bey'in tezkiresinden sonra Anadolu'da bu gelenek noktasında verilen ikinci eser Lâtifî'nin tezkiresidir. Lâtifî, Şair Za'iffî'nin ısrarıyla yazmaya başladığı eserini önceki tezkirelerden farklı olarak şairleri alfabetik sıraya koyarak oluşturmuştur.

Eser, bir mukaddime, üç fasıl ve bir hâtimeden meydana gelmiştir. Lâtifî, Mukaddime kısmında şiirin faziletlerinden bahsetmiş, ilk şiiri Hz. Adem'in yazdığını belirtmiş, İslamda şiirin yasak olmadığını savunarak şiir ve şair hakkında düşüncelerini anlatmıştır. Eserin ilk faslında Osmanlı ülkesinde yetişen veya orada yerleşen on üç şeyhi, ikinci fasılda yedi sultan ve şehzadeyi, üçüncü fasılda alfabetik olarak 314 şairi ele alıp değerlendirmiştir.¹⁵ Hatime kısmında da tezkiresini 1546 yılında tamamladığını

¹² Bu tezkire ile ilgili yapılan çalışmalar: Mehmed Şükrü tarafından Âsâr-ı Eslâftan Tezkire-i Sehî adıyla 1325 tarihinde İstanbul'da basılmıştır.; O. Rescher ve Necati Lugal tarafından Almanca'ya çevrilmiş "Türkische Dichterbiographien I. Sehi's Tezkere Tübingen 1941."; Günay Kut, Hest Bihist, The Tezkire by Sehî Beg, Harvard, 1978 (Tenkitli Metin) ;Tezkire (Heşt Behişt) Sehi Bey, [Sadeleştirilen Mustafa İsen] Tercüman Gazetesi, 1001 Temel Eser İstanbul 1980; Sehi Bey Tezkiresi, Hzl. Mustafa İsen, Akçag Yay., Ankara, 1998.

¹³ Agah Sırı Levend, *age.*, s. 260.

¹⁴ Tezkire ile ilgili yapılmış çalışmalar: Ahmed Cevdet tarafından Tezkire-i Latîfî adıyla 1314'te İstanbul'da basılmıştır. ; Theodor V. Chabert, Latîfî, oder Biographische Nachrichten von Vorzüglichien Türkischen Dichtern, nebst einer Blumenlese aus ihren Werke, Zürih 1800(özet); O. Rescher tarafından Almanca'ya çevrilmiş "Türkische Dichterbiographien II, Latifi's Tezkere, Tübingen, 1950." ; Walter Guilford Andrews, The Tezkere-i Su'ara of Latifi as A Source for The Critical Evaluation of Ottoman Poetry, The University of Michigan 1970. ; Latifi Tezkiresi, Hzl: Mustafa İsen, Kültür Bakanlığı Yay., 1990 (sadeleştirilmiş); Latîfî, Tezkiretü's-şu'arâ ve tabsiratü'n-nuzemâ (İnceleme-Metin), Hzl. Rıdvan Canım, Ankara, 2000. (Edisyon Kritik)

¹⁵ Rıdvan Canım, *Tezkiretü's-şu'arâ ve Tabsiratü'n-nuzemâ*, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü (Doktora Tezi), Erzurum, 1991, c. I, s. XVII.; Agah Sırı Levend, *age.*, s. 264.

ve yazarken de çok sıkıntı çektiğini belirtmiştir. Latîfî eserini daha sonra gözden geçirme fırsatı bulmuştur. Bu eser kendinden önce yazılmış olan Sehî Bey'in tezkiresine göre daha fazla bilgi içermektedir. Lâtîfî konu edindiği şairlerin eserlerini, şiir anlayışlarını değerlendirmiştir.¹⁶

3. Ahdî, *Gülşen-i Şu'arâ*¹⁷: Bağdat'ta doğmuş olan Ahdî tarafından yazılmıştır. Bir mukaddime ve dört bölümden oluşur. Çağdaşı olan şairleri tezkiresine alan Ahdî'nin eserinin birinci bölümünde padişah ve şehzadeler, ikinci bölümde bilgin şairler, üçüncü bölümde sancak beyleri ile defterdarlardan şiir yazanlar, son bölümde alfabe sırasına göre 382 şair yer almıştır. 16. yüzyılda yazılan bu tezkire kendi zamanına kadar bilinmeyen 175 şairi Türk Edebiyatı dünyasına kazandırımsı açısından önemlidir.¹⁸ Tezkire, Bağdat ve çevresinde yetişen şairler hakkında bilgi vermektedir. Eserin on beş kadar yazma nüshası vardır.¹⁹

4. Âşık Çelebi, *Meşâirü'ş-şuarâ*:²⁰ Eser uzun bir mukaddime ile başlar. Bu kısımda nazım, nesir ve şiir tarihinden bahsedilmektedir. Yine bu bölümde eserin niçin ve nasıl yazıldığı anlatılmıştır. Tezkireyi alfabetik sıraya göre oluşturma gibi orijinal bir fikri ilk defa kendisinin düşünmüş olduğunu söyleyen Âşık Çelebi, çağdaşı Lâtîfî'nin bu fikri çaldığını belirtir. Eserde I. Murâd devrinden 1568 yılına kadar Osmanlı sahasında yaşayan 427 şairin biyografisi verilmiş ve şairler ebced hesabına göre sıralanmıştır.²¹

Âşık Çelebi'nin eserinde, şairler hakkındaki bilgilerin yanısıra o devrin sosyal hayatı ile ilgili düşünceler de vardır. Şairlerin gündelik hayat içindeki durumları anlatılmıştır. Tezkirenin dili ağır ve secilerle dolu olsa da üslubu akıcıdır. Şairler canlı bir şekilde anlatılmıştır.

¹⁶ Agah Sırrı Levend, *age.*, s. 262-269.

¹⁷ Eserle ilgili yapılmış çalışma: *Ahdî ve Gülşen-i Şuarâ'sı*, Hzl.Süleyman Solmaz, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı, Ankara, 2005.

¹⁸ Süleyman Solmaz, *age.*, s. 70.

¹⁹ Ömer Faruk Akün, "Ahdî", *İslam Ansiklopedisi*, c. V, s. 513.

²⁰ Eser ile ilgili yapılmış çalışmalar: Meredith Owens, *Meşairu's-su'arâ or Tezkire of Âşık Çelebi*, London, 1971. ; Turgut Karabey, *Meşa'irüs-su'arâ'nın Açıklamalı İsimler, Eserler İndeksi* (Doktora Ön Çalışması) , Atatürk Üniversitesi Fen Edebiyat Kütüphanesi Araştırma Merkezi Kütüphanesi, Erzurum, 1978. ; *Meşa'irüs-su'arâ (İnceleme-Tenkítli Metin)*, Hzl.Filiz Kılıç, C.I-II, Gazi Üniversitesi, SBE, Ankara, 1994. (Yayılmanızmamış Doktora Tezi)

²¹ Filiz Kılıç, *Meşâirü'ş-şuarâ*, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara, 1994 (Doktora Tezi)

5. Kınalızâde Hasan Çelebi, *Tezkiretü's-su'arâ*²²: Hasan Çelebi, Osmanlı Devleti'nin başlangıcından kendi devrine kadar olan şairleri ele almıştır. Tezkire bir mukaddime ve üç fasıldan oluşmuştur. Hamdele ve salvele ile III. Murâd'ın ve Hoca Sadreddin Efendi'nin övgüsünü içeren mukaddime bölümünden sonra birinci fasılda altı padişah, ikinci fasılda beş şehzade, üçüncü fasılda da alfabetik olarak sıralanmış 625 şair bulunmaktadır. Toplam 636 şair vardır. Hasan Çelebi yakınları hakkında bilgi verirken subjektif açıdan bakmıştır. Âşık Çelebi'de bulunan doğru tespitler bu eserde yoktur.²³

6. Beyânî, *Tezkiretü's-su'arâ*²⁴: Hasan Çelebi tezkiresinin kısaltılmış şeklidir. Hasan Çelebi tezkiresinden sonraki on iki yılda yetişen şairler esere eklenmiştir. Şairler alfabetik olarak sıralanmıştır. Genellikle sade dil kullanılmıştır.²⁵

7. Mehmed Riyâzî, *Riyâzu's-su'arâ*²⁶: Riyâzî, eserini 1609 yılında bitirip I. Ahmed'e sunmuştur. Tezkire iki ravzaya ayrılmıştır. Birinci ravzada padişahlar, ikinci ravzada XV. yüzyıldan kendi zamanına dek olan şairleri almıştır.

8. Kâfzâde Fâizî, *Zübdetü'l-es'ârâ*²⁷: Kendinden önceki tezkirelerden farklıdır. Antolojik bir eser özelliği vardır. Tezkirede padişahlara, sadrazamlara ayrı yer ayrılmamış bütün şairler alfabetik olarak sıralanmıştır. 517 şairi içeren bu eser nazire mecmuası hüviyetindedir.²⁸

²² Eserle ilgili çalışmalar: Tezkirenin üç yazma nüshası üzerinde Arap harfleriyle kurulan tenkitli metni İbrahim Kutluk tarafından hazırlanmış, ancak onun ölümü üzerine İbrahim Olgun'un sunusıyla okuyucuya takdim edilmiştir. İbrahim Olgun'un da vefat etmesi üzerine ikinci cilt, İsmet Parmaksızoglu tarafından düzenlenmiştir. ; Kinalı-zade Hasan Çelebi, *Tezkiretü's-su'arâ*, Hzl. İbrahim Kutluk, C.II B.2 , Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu ,Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara, 1989. ; Kinalı-zade Hasan Çelebi, *Tezkiretü's-su'arâ* (İnceleme-Tenkitli Metin) Hzl.Aysun Sungurhan Eyduran, C. I-II, Gazi Üniversitesi, SBE, Ankara, 1999. (Yayınlanmamış Doktora Tezi)

²³ Aysun (Sungurhan) Eyduran, **Kınalızâde Hasan Çelebi Tezkiretü's-su'arâ** (İnceleme-Tenkitli Metin), Gazi Üniversitesi, SBE, Ankara, 1999. (Yayınlanmamış doktora tezi)s. 915-918.

²⁴ Eserle ilgili çalışmalar: Arap harfleriyle üç yazma nüshası üzerinden gelistirilen tenkitli metni, İbrahim Kutluk tarafından hazırlanarak yayımlanmıştır. **Beyânî Mustafa bin Carullah, Tezkiretü's-su'arâ**, Hzl. İbrahim Kutluk, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu ,Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara, 1997. ; **Beyânî Tezkiresi (İnceleme-Tenkitli Metin)**, Hzl. Aysun Sungurhan , Gazi Üniversitesi, SBE, Ankara, 1994. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi)

²⁵ Aysun Sungurhan, **age.**, s. CCCVI.

²⁶ Eser ili ilgili yapılmış çalışma: **Riyâzü's-su'arâ, Riyâzî Mehmed Efendi (Metin-Dizin)**, Hzl.Namık Açıkgöz, Ankara, 1982. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi)

²⁷ **Kafzade Fâizî'nin Zübdetü'l-es'ârâ**, Hzl.Bekir Kayabaşı, İnönü Üniversitesi, SBE, Malatya,1996. (Yayınlanmamış Doktora Tezi)

²⁸ Bekir Kayabası, **age.**, s. 12-14.

9. Seyyid Mehmed Rıza, *Tezkire-i Rızâ*²⁹: 1591-1641 yılında yaşayan şairleri içeren bu eser devrin sultanı İbrahim'e sunulmuştur.

10. Mehmed Sâlih Yümnî, *Tezkire-i Şuarâ-i Yümnî*³⁰: Fâizî tarzında yazılan bu eser onun zeyli özelliğini gösterir. Yazar eserini tamamlamadan vefat etmiştir. 29 şair kısaca, eserlerinden örnekler verilerek anlatılmıştır.

11. Âsim, *Zeyl-i Zübdetü'l-eş'âr*: Seyrekzâde Mehmed Âsim'in bu eseri, Fâizî'nin eserine zeyl olarak yazılmıştır. Antoloji türünde bir eserdir.

12. Güftî, *Teşrifâtü's-şuarâ*³¹: Manzum olarak kaleme alınan bu eser mesnevî nazım türüyle yazılmış, 2400 beyitten oluşan bir tezkiredir. Güftî, çağdaşı olan şairleri eserine almıştır.

13. Mustafâ Mucîb, *Tezkire-i şuarâ*³²: Riyâzî Tezkiresine zeyl olarak yazılan bu eserde 112 şair ve şiirlerinden örnekler vardır.

14. Mustafâ Safâî, *Nuhbetü'l-âsâr min Fevâ'idi'l-eş'âr*³³: Lâle Devri'nde yaşayan şairleri içermesi açısından önemlidir. Eserde yer alan 484 şairle ilgili geniş ve ayrıntılı bilgiler verilmiştir. Şairlerin biyografik bilgileri detaylı anlatılmıştır. Safâî, eserinde şairler hakkında kendi görüşlerini belirtmiştir. Kendisi de şair olan yazarın, eserine aldığı kişilerin şiir örnekleri seçiminden hareketle zevk sahibi olduğu söylenebilir. Tezkirenin dili süslü ve sanatlıdır.³⁴

²⁹ Tezkire ile ilgili çalışmalar: Ahmed Cevdet Paşa, **Tezkire-i Rızâ**, İkdam Matbaası, İstanbul 1316. ; Rıza Tezkiresi (Eski Yazı) Seyyid Rıza (Zehrimarzade), Hzl. M. Sadık Erdağı, 2002, (1316 Basımının yeniden neşri).

³⁰ Tezkire ile ilgili çalışma: Mehmed Salih Yümnî, **Tezkire-i Şu'arâ-i Yümnî (İnceleme-Tenkidli Metin-İndeks)** Hzl. Sadık Erdem, Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi, Sayı: LV, İstanbul, 1988, s. 85-112.

³¹ Eserle ilgili çalışma: **Güftî ve Tesrifâtü's-şu'arâsı**, Hzl. Kâşif Yılmaz, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları, Ankara, 2001.

³² **Tezkire-i Mucîb (İnceleme-Tenkîti Metin-Dizin-Sözlük)**, Hzl.Kudret Altun, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı, Ankara, 1997.

³³ Yapılan çalışmalar: **Safâî Tezkiresi**, Hzl. Nuran Altuner İstanbul Üniversitesi, SBE, İstanbul, 1989. (Yayınlanmamış Doktora Tezi); **Tezkire-i Safâî**, Hzl. Pervin Çapan, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı, Ankara, 2005.

³⁴ Pervin Çapan, *age.*, . s. 4.

15. Mîrzâ-zâde Mehmed Salim, Tezkiretü's-şuarâ³⁵: Eserini Sadr-ı A□zam Damad İbrahim Paşa'ya sunan Sâlim, tezkiresinde 1688-1722 yılları arasında yetişmiş şairleri ele almıştır. Eseri biri padişahlara diğer şairlere ayrılmış olan iki bölümden oluşur. Eserini süslü bir dille kaleme alan Sâlim şairler hakkında ayrıntılı bilgiler vermiştir. Eserini oluşturmada Vakâyi'l-Fuzalâ'dan yararlanan Sâlim, şairleri alfabetik sırayla vermiş, aynı harften olan kişileri ölüm tarihine göre sıralamıştır.³⁶

16. İsmâil Belîğ, Nuhbetü'l-âsâr li-Zeyli Zübde'i'l-es'âr³⁷: Belîğ, eserini Fâizî'nin eserine zeyl olarak hazırlamıştır. 1621 tarihinden kendi zamanına kadar gelen şairleri eserine almıştır. Antolojik tarzda bir eserdir. Şair biyografileri kısa, örnekler ise bol bol verilmiştir.

17. Safvet, Nuhbetü'l-âsâr fi Fevâ'idi'l-es'âr: Safvet, Safâî tezkiresinin başında yer alan takrizleri kısaltıp, bazı şairleri atıp bu tezkirenin özeti mahiyetinde eserini yazmıştır.³⁸

18. Hüseyen Râmîz, Âdâb-ı Zurâfa³⁹: Sâlim tezkiresine zeyl olarak yazılmıştır. 1720-1784 tarihleri arasında yetişmiş 375 şairin hal tercemesi vardır. Bazı şairlerin hal tercemelerinin tamamlanması için boş sayfalar bırakılmıştır. Ayrıntılı bilgiler verilmiş, süslü bir dil kullanılmıştır. Tezkiredeki cümleler secilidir.⁴⁰

19. Silahdâr-zâde Mehmed Emîn, Silahdâr-zâde Tezkiresi: Fâizî'nin eseri gibi antolojiktir. 25 yıllık bir ara ile Belîğ'in zeyli sayılabilir.

20. Esrâr Dede, Tezkire-i Şu'arâ-yı Mevleviyye⁴¹: Esrâr Dede Tezkiresi diye de anılan bu eser, 1796-1797 yılına kadar yaşamış Mevlevî şairleri içermektedir. Şeyh Gâlib, Mevlânâ'dan itibaren tanınmış Mevlevî şairlerinden seçtiği şiirleri yazmış, Esrâr

³⁵ Eserle ilgili yapılan çalışmalar: **Sâlim Tezkiresi**, C.I-II, Hzl. Adnan İnce, Ankara Üniversitesi, DTCF, Ankara, 1977. (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi) ; **Sâlim Tezkiresi**, Hzl. Adnan İnce, Fırat Üniversitesi, SBE, Elazığ, 1992. (Yayınlanmamış Doktora Tezi)

³⁶ Adnan İnce, **Sâlim Tezkiresi**, Fırat Üniversitesi, SBE, Elazığ, 1992. (Yayınlanmamış Doktora Tezi)

³⁷ Eserle ilgili çalışma: İsmail Belîğ, Nuhbetü'l-âsâr li Zeyli Zübde'i'l-es'âr, Hzl. Abdulkâdir Kerim Abdulkadiroğlu, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları, B. 2, Ankara, 1999.

³⁸ Ahagâ Sırri Levend, **age.**, s. 325.

³⁹ Eserle ilgili yapılan çalışma: **Râmîz ve Âdâb-ı Zurâfa'sı, (İnceleme-Tenkidli Metin İndeks Sözlük)** Hzl. Sadık Erdem, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Atatürk Kültür Merkezi Yayıncı, Ankara, 1994.

⁴⁰ Sadık Erdem, **age.**, s. XXVII.

⁴¹ Tezkire ile yapılan çalışma: **Esrar Dede ,Tezkire-i Şu'arâ-yı Mevleviyye**, Hzl. İlhan Genç, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları, Ankara, 2000.

Dede'den bu konuda bir tezkire yazmasını istemiştir. Esrâr Dede tezkiresini alfabetik sıraya göre dizmiştir. Eserde 217 Mevlîvî şair vardır.

21. Enderunlu Mehmed Âkif, Mir'ât-ı şî'r⁴²: Enderûn'da yetişmiş şairleri ele alması açısından farklı, özgün bir özelliği vardır. Bir önsöz, dört bölüm ve bir sonsözden meydana gelir. Şairlerin, Enderûn'da yetişikleri böülümlere göre sıralandığı bu eserde tarafsız değerlendirmeler olmadığı görülmektedir.⁴³

22. Abdü'l-fettâh Şefkat, Tezkire-i Şu'arâ⁴⁴: "Tezkire-i Şefkat'te, Sultan I. Mahmut (H. 1143/ M. 1730) devrinden başlayarak tezkirenin yazılış tarihine (H.1229/ M. 1814) kadar geçen 84 yıllık bir zaman diliminde ortaya çıkmış 125 şair ele alınmaktadır. "⁴⁵ ifadeleriyle tanıtılan tezkire antolojik bir eser olduğu için şairler hakkında doyurucu bilgiler taşımayan bununla birlikte birkaç şairin edebî yönünü anlatan bir eserdir.⁴⁶

23. Mehmed Es'ad Efendi, Bâğçe-i Safâ-endûz⁴⁷: Sâlim Tezkiresi'ne zeyl olarak yazılmıştır. 1722-1835 yılları arasında yaşamış 206 şair hakkında bilgi verir. Yazar kendi el yazısıyla eserini yazmıştır.

24. Şeyhü'l-islam Ârif Hikmet, Tezkiretü's-su'arâ⁴⁸: "Seyhü'lislam Ârif Hikmet Bey'in en önemli mensur eseri olan şu'ara tezkiresi 1592 ve 1837 (1000-1252) tarihleri arasında yaşamış olan 203 şairi içermektedir. "⁴⁹ ifadeleriyle tanıtılan eser "Diğer şair tezkirelerinden farklı olarak önsöz yerine III. Selim Dîvânında bulunan na'tle başlar ve yine İlhamî (III. Selim) Dîvânından alındığı belirtilen şiirlerle devam eder. Tezkirenin ilk şairi Ârif Hikmet'in yaşadığı dönemde samimi ilişkiler kurduğu dönemin padişahlarından biri olan III. Selim'dir. III. Selim'in hayatıyla birlikte ayrıca

⁴² Eserle ilgili çalışma: **Enderunlu Mehmet Akif (Mir'ât-ı Şiir)**, Hzl. Mehmet Kılç, Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana, 2001. (Yüksek Lisans Tezi)

⁴³ Mehmet Kılç, **age.**, s. 20-21.

⁴⁴ Eserle ilgili çalışma: **Şefkat ve Tezkire-i Şu'arâ'sı**, Hzl Murat Önder, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyonkarahisar, 2006.

⁴⁵ Murat Önder, **Şefkat ve Tezkire-i Şu'arâ'sı**, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyonkarahisar, 2006. s. ii.

⁴⁶ Murat Önder, **age.**, s. 269.

⁴⁷ Eserle ilgili çalışma: **Es'ad Mehmed Efendi ve Bâğçe-i Safâ-Endûz'u (İnceleme-Tenkitli Metin-Dizin)** Hzl.Rıza Oğraş, Burdur, 2001.

⁴⁸ Eserle ilgili çalışma: **Seyhü'l-islam Ârif Hikmet Bey'in Tezkiretü's-su'arâ'sı ve Transkripsiyonlu Metni**, Hzl. M. Nuri Çınarcı, Gaziantep Üniversitesi, SBE, Gaziantep, 2007.

⁴⁹ M. Nuri Çınarcı, **age.**, s. 10.

döneminde yapılmış olan ıslahat hareketleri hakkında bilgi verilmesi, esere tarihsel bir kimlik de kazandırmaktadır. Daha sonra elif-bâ sistemine uyularak tezkire devam ettirilir. ⁵⁰ ifadeleriyle tanıtılan eser Kırım, Hindistan, Buhara, İran gibi bölgelerde yaşayan Türk asıllı şairlerin de hayatlarını ve özellikle Farsça şiirleri hakkında bilgi vermesi açısından da önemlidir.

25. Fatîn, *Tezkire-i Hâtimetü'l Eş'âr*⁵¹: Safâî ve Sâlim tezkirelerinin zeylidir. 1853 yılında tamamlanmıştır. 672 şairi içermesi açısından zengin bir kaynaktır. Tezkirenin önemli özelliklerinden birisi önce şiir örneklerinin verilip daha sonra şairlerin hal tercemelerinin anlatılmış olmasıdır. Eserin daha sonra Şinası tarafından basılmış olduğunu, Ömer Faruk Akün⁵² yayımladığı makalede belirtmiştir.

26. Hacı Tevfik, *Mecmâa-i Terâcim*⁵³: Eserde şair olanlar, olmayanlar; Arap, Acem şairleri belli bir düzen takip edilmeden anlatılmıştır. 540 şairi ele almaktadır.⁵⁴

27. Mehmed Tevfîk, *Kâfile-i Şuarâ*: Eser, Osmanlı Devleti'nin kuruluşundan itibaren 1893 yılına kadar yaşayan şairleri bir araya toplamak amacıyla yazılmıştır. Önceki tezkireler taranarak oluşturulmuştur. “Dal(د)- d ” harfine kadar basımının yapıldığı eserde 12 padişah ve 5 şehzade alındıktan sonra şairlere geçilmiştir.

28. Ali Emîrî, *Tezkire-i Şuarâ-yı Âmid*⁵⁵

“Diyarbakır'da yetişen şairleri kapsamaktadır. Yazar Diyarbakırlı bilginlerin, şeyhlerin, şairlerin biyografyalarını toplayarak oluşturduğu “Mir'âtü'l-fevâid fî-Terâcim-i Şuarâ-i Âmid” adlı eserinden şairler bölümünü ayırarak bu tezkireyi meydana getirmiştir.”⁵⁶ Ahmed Paşa'dan Yusuf'a kadar alfabe sırasıyla 217 şairi içerir. Eser,

⁵⁰ *age.*, s. 10.

⁵¹ Eserle ilgili çalışma: **Davud Fatin, Hayatı ve Eserleri**, Hzl. Nilgün Yolcu, Gazi Üniversitesi, SBE, Ankara, 2001 (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi)

⁵² Ömer Faruk Akün, ‘Şinası’nın Bugüne Kadar Ele Geçmeyen Fatîn Tezkiresi Baskısı’, **Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi**, c. XI, 1961.

⁵³ Tezkire ile ilgili çalışma: *Mecmâatü't-terâcim*, Hzl. Ruhsar Zübeyiroğlu, İstanbul Üniversitesi SBE, İstanbul, 1989 (Yayınlanmamış doktora tezi)

⁵⁴ Ruhsar Zübeyiroğlu, *age.*, s. 1-3.

⁵⁵ Eser ile ilgili olarak: **Tezkire-i Şuarâ-yı Âmid**, Hazırlayanlar Galip Güner-Nurhan Güner, Ankara, ; Tezkire-i Şuarâ-yı Âmid, Hzl. Kasım Hayber, Erciyes Üniversitesi SBE, Kayseri, 1996. (Yüksek Lisans Tezi) 2003. (Neşreden Abdulkerim Abdulkadiroğlu)

⁵⁶ Agâh Sırrı Levend, *age.*, s. 456.

müsvedde halindedir. “z” harfine kadar basılan kısmında 81 şair vardır. Diğer kısımlar basılamamıştır. Derleme tarzında oluşturulmuş bir eserdir.

29. Mehmed Sirâceddin, Mecm‘a-ı Şu‘arâ ve Tezkire-i Üdebâ⁵⁷: Türk Edebiyatı tarihi içerisinde yeni kaynaklar başlığı altında ele alınan, eski tezkireciliğin devamı olarak da düşünülen bu eser Hammer'in Osmanlı şairleri biyografi çalışmasının eksikliklerini tamamlamak amacıyla yazılmıştır.⁵⁸

30. İbnülemin Mahmut Kemal İnal, Son Asır Türk Şairleri⁵⁹: Agâh Sırri Levend, Tanzimat'tan sonra yeni kaynaklar başlığı altında değerlendirmeye aldığı İnal'ın bu eserini, “Fatîn tezkiresine zeyl olarak, H. 1269/ M. 1852 tarihinden eserin basıldığı tarihe dek yetişmiş olan şairleri kapsamaktadır. Eserde, sonradan eklenenlerle beraber 574 şair vardır. Bunlar arasında eski şairler olduğu gibi yenileri de vardır.”⁶⁰ ifadeleriyle tanıtıyor.

31. Sadettin Nüzhet Ergun, Türk Şairleri: Agâh Sırri Levend'in, bu eseri de yeni kaynaklar başlığı altında ele aldığına görmektedir. 1935'te fasiküler halinde yayınlanmaya başladığını belirten Levend, 3. cilde kadar tamamlandığını, son fasikülün son maddesinde Kâf-zâde Fâizî'nin bulunduğunu belirtmektedir. Yazarın, kaynaklarda yer alan bütün şairleri alfabe sırasına göre dizdiğini, önemli kaynaklardaki bilgilerle eserini genişlettiğini, şairlerin eserlerinden bolca örnekler verdiğini söyleyen Levend, son olarak bu eser bitirilebilseydi edebiyat tarihimiz açısından büyük ve zengin bir hazine olabileceği düşüncesini eklemiştir.⁶¹

⁵⁷ Eserle ilgili çalışma: **Mehmed Sirâceddin-Mecma’-ı Şuarâ ve Tezkire-i Üdebâ**, İstanbul, 1325. ; Mehmed Sirâceddin-Mecma’-ı Şu‘arâ ve Tezkire-i Üdebâ, Hzl. Mehmet Arslan, Dilek Matbaacılık, Sivas, 1994.

⁵⁸ Agâh Sırri Levend, **age**, s. 445-446.

⁵⁹ Eserle ilgili çalışma: **İbnülemin Mahmut Kemal İnal**, Bütün Eserleri Son Asır Türk Şairleri, C.1-4, B.3, Dergâh Yay., İstanbul.

⁶⁰ Agâh Sırri Levend, **age**, s. 448.

⁶¹ **age**, s. 449.

Mehmet Nâil Tuman, Tuhfe-i Nâilî

2. MEHMET NÂİL TUMAN

a. Hayatı

Mehmet Nâil Bey, Sicill-i ahvâl defterlerindeki (*Osmanlı Devlet memurlarının şahsî hal tercümelerine ait çeşitli resmî işlemlerin kayıt edildiği defterler*) kayıtlara göre Hicrî 1292, Mâlî seneye göre düzenlenen takvim hesabıyla da 1291 yılında doğmuştur.⁶² Emekli Sandığı Arşiv Dairesi Başkanlığı'nda bulunan belgelerde de 1291 yılında doğduğu belirtilmektedir.⁶³ Dışişleri Bakanlığı Personel Dairesi Başkanlığı'ndaki bilgiler doğum tarihini “Arabi: 15 Şubat 1292, Rumi 14 Teşrinisani 1291 (Mali yıl olarak da 1291)de doğmuş. ” şeklinde vermektedir.⁶⁴ Bunlardan hareketle Nâil Tuman'ın H. 1292, M. 1875 tarihinde doğduğu anlaşılmaktadır.

Yukarıda bahsedilen belgelerin hepsinde Tuman'ın doğum yerini İstanbul olarak gösterilmiştir. Personel Dairesi Başkanlığı'ndaki bilgiler doğum yerini daha ayrıntılı olarak “İstanbul Küçükmustafapaşa'da Müftü Hamami Mahallesinde... ” şeklinde verir.

Babasının ismi Mehmed Râgîb'dır. Sicill-i ahvâl defterlerindeki bilgilere göre Birinci Daire-i Belediye ser-tahsildârlığında bulunmuştur. Sicill-i ahvâl defterlerinde nereli olduğu belirtilmezken, Dışişleri Bakanlığı'ndaki belgeler Mehmed Ragib Bey'in aslen Amasyalı olduğunu, orada “Çorduk-zâde” lakabıyla anıldığını belirtir, ayrıca Maliye tahsilat komisyonunda ve Belediye Meclis azalığında, son olarak da Belediye Baştahsildarlığında bulunmuşluğundan bahseder. Annesinin kim olduğu konusunda ise herhangi bir kayıt yoktur. Mehmet Nâil Tuman'ın evlenmediği, dolayısıyla da çocuğunun olmadığı yine yukarıda ismi geçen belgelerde görülmektedir.

Mehmet Nâil Tuman; Sibyan mektebi, Dârû't-ta'lîm ve Medrese-i Edebiyye'de okumuş, özel hocalardan ilim tahsil etmiş, bir sene kadar da Mekteb-i Hukûk-ı Şâhâneye devam etmiştir.

⁶² TC Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü, Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı, Belge Nu. : DH.SAİD-0078.

⁶³ TC Sosyal Güvenlik Kurumu, Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü, Arşiv Dairesi Başkanlığı, Sicil Nu. : 006801.

⁶⁴ TC Dışişleri Bakanlığı, Personel Dairesi Başkanlığı, tarafından 11 Aralık 2007 tarihli, PERD-I 10436 sayılı, Fatih Yıldırım'ın dilekçesine ilgi kurularak verilen belgeler.

H. 24 Zilhicce 1310/ Rumî 27 Haziran 1309/ M. 9 Temmuz 1893 yılında on sekiz yaşındayken devlet hizmetine İstanbul Bidâyet Mahkemesi İstintak Dairesinde mülâzimlik görevine başlar. Burada üç sene çalışıktan sonra H. 18 Receb 1313/ M. 4 Ocak 1896'da yine mülâzemetle Hârıcıyye Nezâreti tâbi'iyyet kalemine naklen geçmiştir. Rumî 11 Teşrinievvel 1312 / M. 23 Ekim 1896 tarihine kadar mülâzemetlikte kalmış, bu tarihten Rumî 20 Eylül 1315 / M. 2 Ekim 1899' a kadar aynı kalemde hulefalık unvanıyla çalışmıştır. Bu sırada H. 21 Zilkade 1314/M.23 Nisan 1897'den H. 5 Cemaziyelevvel 1315/M. 2 Ekim 1897'ye kadar Osmanlı-Yunan münasebetlerinden dolayı oluşturulan komisyonda kitabet görevinde bulunarak Zabıtiyye veznesinden bir müddet yevmî birer mecidî ücret almış, diğer taraftan kendisine Yunan Muhârebesi madalyası ihsan buyurulmuştur. H. 16 Zilkade 1317/M. 18 Mart 1900 tarihine kadar da mümeyyizlikle bulunmuştur. H. 17 Şaban 1326/M. 14 Eylül 1908'e kadar aynı unvanla üç kez terfi etmiş ve maaşı artmıştır.

H. 17 Şaban 1326/M. 14 Eylül 1908, H. 22 Şaban 1327/M. 8 Eylül 1909 yılları arasında birinci hulefalılık, H. 25 Receb 1331/M. 30 Haziran 1913'e kadar da mukayyidlik unvanıyla çalışıktan sonra H. 12 Ramazan 1331/M. 15 Ağustos 1913 tarihine kadar boşta kalmıştır.

16 Ağustos 1913'ten 12 Haziran 1914'e kadar Savuçbulak Şehbenderliği yapmış, 17 Haziran'a kadar bir ara boşta kaldıkten sonra Hoy ve Salmas Şehbenderliğine atanmış, 31 Ekim 1922'ye kadar bu görevde kalmış, sonra ma'zuliyet maaşı bağlanmıştır.

1 Kasım 1922'den 24 Şubat 1924 ma'zuliyet maaşı almış, 10 Mart 1924'te Hârıcıyye Nezâreti İstanbul Murahhaslığı Hazine-i Evrâk Müdürlüğü Kitabetine tayin edilmiştir. 18 Şubat 1925 yılına kadar bu görevde kaldıkten sonra 14 Mayıs 1925'te son görevine, Hemedân Şehbenderliğine atanmıştır. 22 Ağustos 1926 tarihli kararname ile Hemedân Başkonsolosluğu'nun 1 Eylül 1926 tarihi itibarıyle lağvedilmesinden sonra 18 Haziran 1928'de emekliye ayrılmıştır.

"Emekliye ayrıldıktan sonra, Millî Eğitim Bakanlığınca kurulan "İstanbul Kütüphaneleri Tasnif Komisyonu" üyesi olarak çalışmış, bu görevdeyken 80 yaşını

geçmiş olduğu halde ölmüştür. ⁶⁵diyen Levend, Tuman'ın ölüm tarihini 10 Nisan 1958 olarak verir.

b. Eserleri

Mehmed Nâil Tuman'ın şimdilik bildiğimiz üç eseri vardır:

1. Cemal Kurnaz, Mustafa Tatçı; Tuman'ın, Türk Musikîşinâslarını Ansiklopedik tarzda anlatan bir eseri hazırlamaya çalıştığını, hatta müellifin bütün kaynaklardaki bilgileri tarayıp fişlediğini, yaşıyanlardan kendi el yazılarıyla hayat hikâyelerini topladığını ama temize çekip son şeklini veremediğini belirtmişlerdir.⁶⁶

2. İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Hamseler Kataloğu⁶⁷

Mehmed Nâil Tuman'ın bilinen ikinci eseridir. Yazar, eserin başında “Hamseler Hakkında” başlığıyla hamse geleneğinin nasıl ortaya çıktığini bu alanda kimlerin eser verdiği anlatır. Hamse yazmak geleneğinin Türklerde ne zaman, nasıl geçtiğini, Hamse yazan Türk şairlerinin kimler olduğunu, bu şairlerin eserlerini de bu başlık altında ifade eder.⁶⁸

Türk hamsecileri arasında ilk hamse meydana getirenin Çâkerî olduğunu fakat yaşadığı tarihin tam olarak tespit edilemediğini belirten Tuman, Çâkerî'nin hamsesini oluşturan mesnevîlerini şöyle sıralamıştır:

Vâmık ve Azrâ

Yusuf ve Züleyha

Hüsün ve Nigâr

Süheyl ve Nevbahar

Leylâ ve Mecnun

Tuman eserine aldığı diğer Türk hamse yazarlarını aşağıdaki gibi sıralamıştır:

⁶⁵ Agâh Sırrı Levend, *age.*, s.347.

⁶⁶ Mehmet Nâil Tuman, *Tuhfe-i Nâîîf*, Ankara Bizim Büro Yayınları, 2001, c. I, s. 5.

⁶⁷ Mehmet Nâil Tuman, *İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Hamseler Kataloğu*, İstanbul, Millî Eğitim Basımevi, 1961.

⁶⁸ *age.*, s. I-IV.

Mîr Ali Şîr Nevâyî (ölm. 960/ 1500 M.), Akşemseddin zâde Hamdullah Hamdî (ölm. 914/1508 M.), Revânî İlyas Çelebi (ölm. 930/1523 M.), Lâmi’î Mehmed Çelebi(ölm. 938/1531 M.), Fethullah Ârif Çelebi (ölm. 969/1561 M.), Kara Fazlî (ölm. 971/1563), Hamidî zâde Celîlî (ölm. 971/1536 M.), Behîstî mahlâsını taşıyan Karıştırınlı Süleyman Bey zâde ahmed Sinân (ölm. 977/1569 M.), Mâşî zâde Dervîş Fikrî (ölm. 982/1574 M.), Dukakin zâde Taşlıcalı Yahya Bey, Muid zâde Muîdî (ölm. 944/1585 M.), Nergîsî Mehmed Efendi (ölm. 1044/1634 M.), Nev’î zâde Atâyî (ölm. 1045/1635 M.), Şeyh Hulvî Mahmud Efendi (ölm. 1064/1653 M.), Subhî zâde Feyzî

Karamanlı Figânî'nin İskndernâme adlı mesnevîsinden kaynaklarda bahsedildiğini ama kendisinin bu eseri göremediğini belirten Tuman, eserinde sadece hamselerin nazarı itibara alındığını, mesnevî yazanların katalog harici bırakıldığını notunu düştükten sonra kitabın asıl bölümüne geçer.

İlk önce hamse yazarları hakkında genel bilgi verir, sonra hamseyi oluşturan eserlerin tanıtımına geçer, nihayetinde onların nüshalarını tavsif eder. Bu bölüm, Emîr Nizamüddin Ali Şîr Nevâyî ile başlar.

I. BÖLÜM

TUHFE-İ NÂİLÎ

A. TUHFE-İ NÂİLÎ'NİN TANITILMASI

1. Tuhfe-i Nâilî'nin Kaynakları

Nâil Tuman eserinin “Mukaddime” kısmında Dîvân Edebiyatı başlığı altında toplanan Dîvân'ların şairleri ile bir Dîvân tertip edemeyen şairlerin tezkirelerde geçen tercüme-i hâllerini içeren bilgilerini bir araya getirmeyi çoktandır düşünmekte olduğunu belirtmektedir.⁶⁹ Amacının edebiyat araştırmacılarının bu alanda kolay çalışmalarına yardımcı olmak böylelikle faydalı bir iş yapmanın hazzını yaşamak olduğunu yine kendi ifadeleriyle söylemektedir.

Bu amaç bizi eserin kaynaklarına götürmektedir. Nâil Tuman kendi zamanına kadar yazılmış tezkireleri birbirleriyle kıyaslayarak eserinde şairler hakkında bilgi vermiştir. Bu da mevcut bütün tezkirelere ulaşmış olduğunu göstermektedir. Eserinde en doğru bilgileri vermek amacıyla tezkireler dışındaki biyografi kaynaklarına da başvurmuştur. Eserini oluşturmada başta tezkireler olmak üzere 75 değişik kaynak kullanmıştır. Eserinde yararlandığı kaynakların listesini kendisi bir tabloyla ayrıca belirtmiştir.⁷⁰

Tezkirelerde, biyografik kaynaklarda yer almayan şairleri kütüphanelerde kendisi bizzat araştırma yaparak çeşitli kitaplarda özellikle Dîvân'larda bularak eserine yazmış, böylelikle edebiyat tarihimizde tanınmayan şairleri gün yüzüne çıkarmış, bu alanda eksiklikleri tamamlamaya çalışmıştır. Bu şairler Tuman'ın eserinde düzenlemiş

⁶⁹ Mehmet Nâil Tuman, **Tuhfe-İ Nâilî**, Ankara Bizim Büro Yayınları, 2001, c. I, s. 175.

⁷⁰ *age..*, s. 167-169.

olduğu madde sırasına ve mahlaslarına göre şunlardır: 1334 Râmız, 1381 Resmî, 1412 Rûşdî, 1455 Rızâ, 1506 Rîfkî, 1529 Refîk.⁷¹

2. Tuhfe-i Nâilî'nin Şekil Özellikleri

Fatîn Davud Efendi'nin Tezkire-i Hatimetü'l-esâr adlı tezkiresiyle Dîvân Edebiyatının son klasik tezkiresi yazılmış bulunmaktadır.⁷² Gerçi Fatîn Efendi klasik anlamda tezkire anlayışını normalden farklı olarak önce şairlerin eserlerinden örnekler verip sonra kendileri hakkında bilgi vererek kırmaya çalışmış, fakat anlatım açısından Dîvân Edebiyatı sanatlı söyleyişinden uzaklaşamamış, bu anlamda klasik kalmıştır. Onun bu yenilik arayışını, eserinin yeniden basımı noktasında anlaştığı Şinasi sonraları daha somut hâle getirecektir.⁷³ Şinasi bu eseri yeniden yayına hazırlamakla yeni nesir anlayışının programını da vermiş oldu.

Mehmet Nail Tuman, temelinin 19. yüzyılın sonlarına doğru somut adımla atıldığı bir sürecin devam ettiricisi olarak karşımıza çıkmaktadır. Eserinin şeklini oluşturmada Dîvân geleneğinde görülen sanatkarlık hüneri gösterme düşüncesinin aksine faydalı olma düşüncesini benimsemiştir. Bu düşünce daha eserin başında kendini gösterir. Eserin kullanımında nelere dikkat edilmesi gerektiğini anlattığı “Muhtıra” bölümü bu düşüncenin en güzel örneğidir. Muhtıra bölümünden sonra oluşturduğu şairler dizini tablosu eserini şekil açısından kullanışlı hale getiren diğer faydalı bir özelliktir.

Nail Tuman faydalandığı kaynakların listesini de eklemeyi gerekli görmüştür.⁷⁴ Bu listede kaynak kitapların isimlerinin yanısıra hangi kütüphanelerde bulunduğu hatta yazma mı matbu mu bulunduğu bilgisi bile vardır.

Nail Tuman, eserini niçin, nasıl yazdığını, yazma sürecini mukaddime bölümünde anlattıktan sonra şairlerle ilgili olan esas kısma geçiyor. 5010 şairin bulunduğu tezkire Arap alfabetesine göre düzenlenmiştir. Listelediği şairlere sıra

⁷¹ age., s. 323, 336, 344, 355, 365, 371.

⁷² Fatîn, **Tezkire-i Hatimetü'l-esâr**, İstanbul, 1271.

⁷³ Ömer Faruk Akün, ‘Şinasi’nin Bugüne Kadar Ele Geçmeyen Fatîn Tezkiresi Baskısı’, **Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi**, c. XI, 1961.

⁷⁴ Mehmet Nail Tuman, **Tuhfe-i Nâilî**, Ankara Bizim Büro Yayınları, 2001, c. I, s. 167-169.

numarası vermiş, bunları şairler dizininde de göstermiştir. Böylelikle hacimce büyük olan eserde şairler hakkındaki bilgilere ulaşmayı kolay hale getirmiştir.

Eserin yazarın el yazısıyla üç nüsha halinde bulunduğunu Cemal Kurnaz ve Mustafa Tatçı belirtmektedir.⁷⁵ Bunların birisinin müsvedde halinde, yarımda kâğıtların arkalarına mürekkepli, zaman zaman kurşun kalemlle yazıldığını ve küçük ciltler halinde bir araya getirildiğini belirten Kurnaz ve Tatçı bu nüshalarдан “şin” harfine kadar olanının kayıp olduğunu ifade ederler. Eserin temize çekilmiş iki nüshasının künyesini de şu şekilde vermektedirler:

“1- Ankara Milli Kütüphane. Yz. Nu: B. 611, C. I, Mukaddime, Muhtıra, Metin, s. 1- 1051; C. II, Metin, S. 1052-1781, Fihrist, s. 1783-2002.

2- MEB Yayımlar Dairesi(Türk Ansiklopedisi) Kütüphanesi nüshası, B/870, C. I, Muhtıra, Fihrist s. 1-169, Mukaddime, Metin, s. 1-467; C. II, Metin, s. 468-1264.”⁷⁶

Son olarak en geniş nüshanın Ankara'da Türk Ansiklopedisi Kütüphanesi'ndeki nüsha olduğunu, bu eserin 6288 şairin biyografisini içerdigini, yazarın bu esere 36 yeni biyografi eklediğini, önceki nüshalarda yapılan yanlışlıklar da düzelttiğini belirtmektedirler.⁷⁷

Eserin İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Nadir Eserler, kayıt numarası 2364, demirbaş numarası 2495- 1, sınıflama numarası 777 künyeli nüshası 14 ciltten oluşmaktadır. Müsvedde halinde olan bu ciltlerin, “ elif, be, te, se ” harfleriyle başlayan cildi kayiptır. Bu citle beraber eserin aslı 15 ciltten oluşmaktadır. Yarım sayfalara tek bir şair gelecek şekilde el yazısıyla yazılan bu eser oldukça düzensizdir.

Bu çalışmada Türk Ansiklopedisi Kütüphanesi'ndeki nüshanın tipkibasımından yararlanıldı.

⁷⁵ age., s. 6.

⁷⁶ age., s. 6.

⁷⁷ age., s. 6.

3. Muhteva Özellikleri

Eserin faydalı bir iş yapma düşüncesinden hareketle oluşturulduğunu, “Mukaddime” bölümünden anlaşılmaktadır. Yazar, Dîvân Edebiyatı araştırmalarında değişik kaynaklara ulaşmak noktasında güçlükleri, bu güçlüklerden doğabilecek zaman kaybını önlemek noktasında var olan kaynaklardaki bilgileri tek kitapta toplamanın işe yarar olabileceğinden hareketle bu eseri yazmak istemiş ve bu isteğini de kendisi bizzat ifade etmiştir.

İki cilt halinde bulunan eserde Kurnaz ve Tacı'nın söylediğinden farklı olarak 6288 değil 5010 şair bulunmaktadır. Eserin içindeki şairlerin bu kadar fazla olmasının sebeplerinden biri yazılmış olduğu zamanla alâkalıdır, zira eserin oluşturulduğu dönem Dîvân şiirinin başlangıcının oldukça ilerisindedir. Diğer bir sebep Nail Tuman'ın büyük bir titizlikle kaynakları araştırması, hatta biyografik kaynaklarda olmayan şairleri diğer kitaplardan, Dîvân'lardan arayıp bularak eserine almıştır. Bu araştırma için Tuman İstanbul'daki çoğu kütüphaneyi taramıştır.

Nail Tuman'ın böyle bir eser oluşturmaya niçin ihtiyaç duyduğunu tamamen bilemiyoruz. Herhalde Dîvân Edebiyatı araştırmalarında karşılaştığı güçlüklerden olacak ki Nail Tuman bu edebiyat adı altında anılan şairler hakkındaki değişik kaynaklardaki bilgileri tek kitapta toplama isteyip, ihtiyaçını duymuş, böyle bir kitabın edebiyatla ilgili araştırma yapan kişilere faydalı olabileceğine kanaat getirmiş, sonuçta bu alanda gerekli gördüğü eksiklikleri gidermek için bir kitap hazırlamıştır.

Elimizdeki eser iki cilt halinde oluşturulmuştur. Birinci cildin ilk sayfasında “Muhtıra” başlığı altında bir bölüm vardır. Bu bölümde yazar eserin nasıl yazıldığı, eserden faydalananma noktasında nelere dikkat edileceğini maddeler halinde anlatmaktadır.⁷⁸

“Muhtıra” bölümünün maddeleri doğrultusunda eserin içeriğiyle ilgili şunları söyleyebiliriz:

Birinci maddede şairlerin nasıl sıralandığı konusunda bilgiler vardır. Bu maddeden şairlerin sıralanmasında bir harf sistemi kullanıldığı anlaşılmaktadır. Metne bakıldığı zaman bu sıralanmanın Arap alfabetesine göre “elif” ten “ye” ye doğru olduğu

⁷⁸ age., s. 1.

görülmektedir. Birden fazla mahlas kullananlar ile ilk mahlaslarından vazgeçip mahlaslarını değiştirenlerin bütün mahlasları ilk harfine göre ayrı ayrı yererde gösterilmiş, yine ayrı ayrı sıra numarası verilmiştir. Araştırmalarda kolaylık sağlama açısından böyle şairlerin bütün numaraları topluca da ayrıca gösterilmiştir.

İkinci maddede kitabın 1231. sayfasından itibaren zeyl olarak yazılan şâşirlerin mahlaslarının ilk harfine göre sıralandığını söyleyen yazar bu şâşirlere zincirleme devam eden numaraların verildiğini, bunların da yine fihriste alındığını belirtmektedir.

Üçüncü maddede eserin önemli bir özelliğinden bahsedildiğini görüyoruz. Yazar 75 adet eserden iktibas ederek yazdığı bu kitapta şâşirlerin doğum yerleri ile vefat tarihlerinde kaynaklarda görülen ihtilafları tetkik etmiş, doğrusunu yazmış, yanlış bilgi taşıyan kaynağın ismine işaret etmiştir.

Dördüncü maddede aynı mahlasların kullanılmasından doğacak tereddütleri gidermek amacıyla şâşirlerden örnek alınan manzumelerin Dîvân’larından değil kaynaklarda geçtiği şekliyle alındığını yazar belirtmektedir.

Eserin diğer önemli bir özelliği beşinci maddede görülmektedir. Yazar kendi zamanında bazı eserlerin hicrî senelere kıymet vermediklerini, sadece miladî seneleri yazdıklarılarının aksine araştırmacıları zor duruma düşürmemek için, tarihleri hicrî ve karşılaşıkları olan miladîlerini beraber yazdığını belirtmektedir.

Son maddede ise yazar eserde yazılmış şâşirlerle ilgili kaynaklarda görülen ihtilaflı bilgileri nasıl düzelttiğini belirtmektedir. Doğum yeri, tarihi; vefat yeri, tarihi ile ilgili en doğru bilgilerin şâşirin dönemine yakın yazılmış kaynaklarda olduğunu söyleyen yazar bu eserlerden faydalananarak, en doğru bilgiyi birkaç kaynağın aynı tarihi rivayet etmesinde bulmak gerekişinden hareket ederek ihtilafları giderdiğini belirtmektedir. Şâşirlerin vefat tarihlerinde çıkan ihtilaflarda en doğru bilginin hangisi olduğuna delil olarak o kişinin ölümüyle ilgili başka şâşirler tarafından söylenilmiş beyit, mîsrâ, cümle ve terkiblerin olduğunu dolayısıyla bu örneklerin alındığını belirtmektedir. Mehmet Nâil Tuman, bazı şairlerle ilgili kaynaklardan naklettiği bilgilerdeki yanlışlıklarını düzeltmiştir.⁷⁹

⁷⁹ **age..**, s. 302/madde 1252, s. 304/madde 1262, s. 304/madde 1263, s. 308/ madde 1279, s. 310/madde 1286, s. 310/madde 1287, s. 312/madde 1293, s. 313/madde 1295, s. 314/madde 1300, s. 317/madde

Muhtıra bölümünden sonra şairler dizini gelmektedir. Yazar burada şairleri “elif” ten “ye” ye sıra numarası vererek sıralamıştır. Bu dizinin şekil özellikleri, araştırmaları nasıl kolaylaştıracağı “Muhtıra” bölümünde yukarıda anlatılmıştır.

Esas metinden önce gelen “Mukaddime ” bölümünde yazar, Dîvân Edebiyatı ismi altında toplanan Dîvân sahibi şairlerle, bir Dîvân tertip edemeyen şairlerin hâl tercümlerini içeren “Şuarâ Tezkireleri” ni bir araya getirerek edebiyat araştırmacılarına böylelikle hizmet etmek istediğini çoktan düşünmekte olduğunu belirtmektedir. Hatta böyle bir çalışmanın yapılmasını Üniversite Kütüphanesi memurlarından Kalkandelenli Sabri Bey’den rica eder. Sabri Bey’in kendince sebeplerle bu işi gerçekleştiremeyeceği anlaşılır fakat Nail Tuman bu arzusundan vazgeçmez.

İlk zamanlarda ne kadar şuarâ tezkiresi varsa bunların muhtevasını birbirile karşılaştırdıktan sonra bunlarla ilgili eksik bilgileri başka kaynaklardan istifade ederek tamamlamayı, eserlerde geçen süslü ifadeleri kaldırarak herkesin gönül rahatlığıyla okuyabileceği bir tarzda sade dille yazıp bir yerde toplamayı düşündüğünü belirtir. Daha sonra bu düşüneden vazgeçerek daha faydalı olacak bir eseri yazmaya iki sene önce başladığını ifade eden yazar edebiyat araştırmacılara yardımcı bir kaynak oluşturmak için bu külliyatı yazdığını belirterek edebiyat dünyasındaki kişilerin takdirine eserini sunduğunu ifade eder. Güzel bir eser vermiş olmanın bekłentisiyle isminin anılmasını isteyen yazar iyi dilekleriyle söyleyeceklerini bitirir.

1316, s. 317/madde 1317, s. 320/madde 1319, s. 321/1326, s. 322/madde 1329, s. 323/madde 1332, s. 323/madde 1333, s. 324/madde 1338, s. 327/madde 1349, s. 329/madde 1356, s. 329/madde 1360, s. 331/madde 1364, s. 332/madde 1367, s. 333/madde 1368, s. 333/madde 1369, s. 333/madde 1370, s. 334/madde 1371, s. 334/madde 1374, s. 335/madde 1378, s. 337/madde 1383, s. 339/madde 1391, s. 339/madde 1393, s. 340/madde 1395, s. 344/madde 1410, s. 345/madde 1416, s. 345/madde 1417, s. 346/madde 1419, s. 347/madde 1422, s. 356/madde 1460, s. 358/madde 1469, s. 358/madde 1471, s. 360/madde 1478, s. 363/madde 1494, s. 364/madde 1499, s. 365/madde 1505, s. 366/madde 1509, s. 371/madde 1530, s. 372/madde 1533, s. 372/madde 1536, s. 374/madde 1545, s. 376/madde 1554, s. 377/madde 1558, s. 378/madde 1562, s. 378/madde 1563, s. 380/madde 1566, s. 381/madde 1571, s. 382/madde 1579, s. 384/madde 1587, s. 385/madde 1594, s. 388/madde 1601, s. 388/madde 1603, s. 389/madde 1609, s. 390/madde 1610, s. 392/madde 1621, s. 392/madde 1622, s. 395/madde 1640, s. 396/madde 1642, s. 398/madde 1648, s. 398/madde 1651, s. 398/madde 1652, s. 400/madde 1655, s. 400/madde 1658, s. 400/madde 1660.

4. Anlatım Özellikleri

Yukarıda Nail Tuman'ın temelinin 19. yüzyılın sonlarına doğru somut adımla atıldığı bir sürecin devam ettiricisi olduğu söylemiştir. Bir program adamı olarak Şinasi "Yeni Nesir" anlayışını ortaya koyarak bu somut adımı nesir tarihimizde atmıştır. Bu somut adıminın atılmasını sağlayan şartları tarih içinde Ahmet Hamdi Tanpınar genel özellikleriyile aşağıdaki şekilde vermiştir.

XV. yüzyıldan XVIII. yüzyılın son iki büyük şairi Nedim ve Şeyh Galip'e kadar Dîvân şiiri kendine has özellikleriyle varlığını canlı bir şekilde sürdürilmiş fertte başlayıp millete kadar yayılan anlamlılık hissini yaşatabilmiştir. Edebiyat tarihimizde şiirin hâlâ vazgeçilmez, büyülü, gösterişli, sanatlı tahakkümü sürdürmektedir.

Temelinde kelime zevki olan Dîvân şiiri Nedim'den sonra yok olmaya başlar. Aruzu ustaca kullananın olmayışı da bu zevksizlige eklenince Dîvân şiiri yavaş yavaş kapılarını artık kapatmaya başlar. Diğer yandan yüzyılın başında görülen yeni medeniyete yönelik mücadeleinin yaşanmasıyla başlayan buhran fert bünyesinde millete boşluk hissini duyurur, bu anlamsızlık illeti Dîvân şairine de sıçrar.

Dîvân şairi açık kapı bulamayınca değişimi kendi içinde aramaya başlar. Arama sonucunda kendini bulur, bulma noktasında kendinden sürekli bahseder. Bu kendinden bahsediş Dîvân şiirindeki mutlağın ortadan kalkması demektir. Artık insan kendi mevcudiyetinin farkına varmıştır, zihnî yapısını buna göre şekillendirmeye başlamıştır. Bu yeni zihnî altyapı Dîvân şiirinin gelenekçi zihniyetinin yerine oturtulmaya başlatılmıştır. Dîvân şiiri çözülmüş, etkinliğini kaybetmeye başlamıştır.

XIX. yüzyılda daha da belirgin hale gelen yeni düzenin temelini kuşkusuz varlığının farkına varan ferdin ortaya çıkması oluşturmuştur. Bu bilinçle ifade gücünü daha da artırması yeni oluşan bu iç düzenin iyice yerleşmesine katkı sağlamıştır.

Bireyin bu şekilde kendini ifade etmesinde nesrin önemli etkisi vardır. Bu yüzyıla kadar ihmali edilen nesir bireyi kendisiyle yüzleşmiştir. Dîvân edebiyatında ihmali edilen bir alanın değişimi kaçınılmazdır.⁸⁰

⁸⁰ Ahmet Hamdi Tanpınar, 19.uncu Asır Türk Edebiyatı Tarihi, Çağlayan Kitabevi, İstanbul, 1997.

Bu yüzyılda nesrimizin nasıl bir değişimden geçtiğini somut bir şekilde bize gösteren Fatîn Efendi'nin "Tezkire-i Hatimetü'l-esâr" adlı eseridir.⁸¹ Klasik anlamda son tezkire olan bu eser eski ve yeni nesir arasında geçişini sağlayan bir konuma sahip olması açısından önemlidir.

Aslında bu geçişin somut, yeni halkası Şinasi tarafından oluşturulmuştur. Şinasi, Fatîn Efendiyle, Tezkire-i Hatimetü'l-esâr'ı ikinci kez basmak için anlaşmış, baskının nasıl yapılacağı konusunda Tasvir-i Efkâr'da verdiği ilânda açıklamıştır.⁸²

Şinasi eseri baskına hazırlamadan böylelikle yeni nesir programını açıklamıştı. Fatîn tezkiresi aracılığıyla eski nesri eleştirmiştir, kendisinin hazırladığı baskına yeni nesir programını uygulamıştı. Ömer Faruk Akün yazdığı makalede Şinasi'nin bu baskısını tanıtmış, iki baskı arasındaki farkları ortaya koymuş, eski nesirden yeni nesre geçişin nasıl gerçekleştiğini açıklamıştır.⁸³

İfadenin ölçülü kullanılması gerektiği bu yeni programın temel düşünceleridir. Eski nesrin süsle, meczal muhtevayı boğmasının aksine yeni nesirde yalnız bir dille muhtevayı öne çıkarma çabası vardı. Şüphesiz bu çaba II. Mahmut'un yenileşme hareketlerinin etkin olma noktasında devlet dairelerinde kullanışlı bir dil oluşturma isteğiyle anlamlı bir bütün oluşturmaktadır.

Mehmet Nail Tuman'ın eserini, başlayan yeni nesir sürecinin önemli halkalarından biri olarak kabul etmek çok da yanlış olmaz. Her şeyden önce faydalı bir eser ortaya koymaya çalışması bizlere Dîvân edebiyatının sanat merkezli anlayışını kabul eden bir yazarı olduğunu hatırlatmasından çok Şinasi'nin objektivizmle sıçrayan aksiyonunu benimseyen yeni nesilden birisi olduğunu akıllara getiriyor. Diğer yandan II. Mahmut'un devlet dairelerinde gerçekleştirmek istediği dil hareketinin sürecini güzel aksettiren biri olarak Tuman'ı unutmamak gerekiyor.

Fatin'le başlayıp Şinasi ile devam eden sürecin Tuman'da geldiği son durumu göstermek açısından Ömer Faruk Akün'ün yaptığı karşılaşmaya bu noktada Tuman'ı

⁸¹ Fatîn, **Tezkire-i Hatimetü'l-esâr**, İstanbul, 1271.

⁸² İbnül Emin Mahmud Kemal İnal, **Son Asır Türk Şairleri**, İstanbul, Millî Eğitim Basımevi, 1969, s. 6.

⁸³ Ömer Faruk Akün, 'Şinasi'nin Bugüne Kadar Ele Geçmeyen Fatîn Tezkiresi Baskısı', **Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi**, c. XI, 1961.

eklemek anlamlı olacaktır. Bunun için Akün’ün Fatin ve Şinasi arasındaki yaptığı kıyaslamaya Tuman’ı da eklemek uygun olacaktır.

Şinasi’nin yeni baskında üzerinde durduğu, tarihî bir eserde esas şart olarak addettiği ilk cihetin objektiflik olduğunu Ömer Faruk AKÜN belirtmektedir.⁸⁴ Şinasi’nin uygulamaya çalıştığı bu düşüncenin Mehmet Nail TUMAN’dan da aynı önemde ele alındığı görülmektedir. Denilebilir ki Tuman’ın eserinde en fazla dikkati çeken özellik nesnel ifadenin kullanılmış olmasıdır.

Şinasi’nin gerçekleştirdiği yeni neşirdeki en önde gelen değişikliğin ifade bakımından yaptığı tasarruflar olduğunu belirten Akün’ün bu düşüncesinden hareketle Tuman’ın eserindeki kullanılan dilin de aynı özellikte olduğunu söyleyebiliriz. “Hiçbir vesika, kendi makaleleri de dahil, Şinasi’nin Türk nesrinde yapmaya çalıştığı şeyi buradaki tasarruflar kadar açık ve müşahhas olarak göstermezdi. Bu neşir, Şinasi’nin eski nesir karşısındaki tavrını ve onda yaptığı tasfiyeyi başlı başına ortaya koyacak bir vesikadır.”⁸⁵ diyen Akün, Şinasi’den çok sonraları gelen Tuman’da daha çıplak olarak çıkan Türk nesir tarihi açısından son derece önemli olan bir tespiti yapmış bulunmaktaydı. Eski nesrin süslü, mecazlı, kelime oyunlarıyla ifadeyi geri plana atan tavrı Şinasi’de ortadan kalkmış, artık fikrin çıplaklıyla verilmesine başlanmıştır. Tuman, eserinde Şinasi’nin başlattığı bu tavrı sergilemeyi tercih etmiştir. Eserde bilgiler en yalın halinde verilmeye çalışılmıştır. Sâkîp mahlaslı bir şairle ilgili bilgilerden bir bölümünü Fatîn’den alıp aynı kişinin Şinasi’de geçtiği şekliyle karşılaştırılan Akün Şinasi’nin(45 adet), Fatîn(107 adet)’den daha az kelime kullandığı sonucuna ulaşır.⁸⁶ Bu şairle ilgili bilgiler Tuman’da daha da az-36-kelimeyle ifade edilmiştir.⁸⁷

Kısa bir ifadeye erişmek amacıyla bazı coğrafi isimler ile devlet müesseselerinin bulundukları yerleri işaret eden kelimeleri Şinasi’nin kullanmaması Akün’ün üzerinde durduğu başka bir husustur. Fatîn’in, Sakîp Efendi’nin nereli olduğunu gösteren “Muahharan Rusya ülkesine rübûde olan mahmiye-i Ahîsha’ya iki saat mesafede vâki’ Vîfor-nâm...” ifadeleri Şinasi’de “Ahîsha’ya iki saat mesâfede vâki’ Vîfor-nâm...”

⁸⁴ agm., s. 77.

⁸⁵ agm., s. 79.

⁸⁶ agm., s. 80.

⁸⁷ Mehmet Nail Tuman, **Tuhfe-i Nâîî**, Ankara Bizim Büro Yayınları, 2001, c. I, s. 137.

şeklinde görüldüğünü belirtir.⁸⁸ Tuman' da ise bu ifadeler tek kelimedir: "Ahîshâlı."⁸⁹ Sakîb (Süleyman)ın nereli olduğunu Tuman, Fatîn'den daha kısa vermeye çalışan Şinasi'den bile çiplak verir. Fatîn'in "Cânib-i Anadoluda kâin Karahisar-ı Sâhib-nâm şehr-i latifde..." ifadesini tasfiye ederek "Karahisar-ı Sâhib-nâm şehirde..."⁹⁰ şeklinde verdiği ifadeyi Tuman "Karahisarlı" kelimesinin içinde toplar.⁹¹

Şinasi'de ifadeyi tasarruflu bir şekilde kullanma noktasında eski nesrin meczaz, imaj gibi süslerinin tercih edilmemesinin önemli bir husus olduğunu belirten Akün diğer taraftan Şinasi'nin mutlak bir tasfiyeye de kendi tezkiresinde ulaşamadığını ekler. Buna karşın Tuman'ın bu tasfiyeyi eserinde oluşturduğunu tekrar söyleyebiliriz. Fatîn'de Hâmid Tayfur Bey'in kimin oğlu olduğu "Nuh Bey'in sefîne-i sulbünden zevrakçe-süvâr-ı bahr-ı vûcûd olup..." süslü ifadeleriyle verilirken⁹² Şinasi⁹³ ve Tuman bu durumu daha sade ifade eder. Hâmid Tayfur için Şinasi "...Nuh Bey'in mahdûmu olup..." derken, Tuman "...Numan Bey'in oğludur." der.⁹⁴ Ahmet Cevdet Efendi'nin vefatı konusunda da yine süslü, uzun ifadelerin kullanıldığı Akün'ün belirttiği ayrı bir özelliktir. "...bin iki yüz kırk yedi senesi kâtib-i ecel tûmâr-ı ömrine hatar-ı butlân keşîde eyleyüp nûsha-i kübrâ-yı kemâl olân zât-ı ferîşte-simâtını debîr-istân-ı cennâta resîde eylemişdir." ifadeleriyle Ahmet Cevdet Efendi'nin vefatı Fatîn'de böyle yer alırken, Şinasi'de "...bin iki yüz kırk yedi senesi irtîhal-i dâr-ı bekâ eylemiştir." ifadeleriyle yer alır.⁹⁵ Tuman ise "...vefatı H. 1247 / M. 1831" ifadesiyle daha da kısa yer almıştır.⁹⁶

Tuman, böyle bir dil kullanmakla eserin faydalı olma noktasındaki amacına ulaşmıştır diyebiliriz ama böyle bir üslûbun edebî bir nitelik taşımadığı da âşikârdır. Bu düşüncesinden hareketle vermiş olduğu eserin kendi geleneğindeki diğer örneklerden edebî olma açısından farklılığı sonucuna ulaşabiliriz. Bu eser edebî değildir. Şairlerin hâl tercümelerini içeren, onları edebî açıdan asla değerlendirmeyen biyografik bir

⁸⁸ Faruk Akün, **age**, s. 83, 1961.

⁸⁹ Mehmet Nâîl Tuman, **age**, c. I, s. 138.

⁹⁰ Faruk Akün, **age**, s. 84, 1961.

⁹¹ Mehmet Nâîl Tuman, **age**, c. I, s. 138.

⁹² Faruk Akün, **age**, s. 85, 1961.

⁹³ **age**, s. 85, 1961.

⁹⁴ Mehmet Nâîl Tuman, **age**, c. I, s. 184.

⁹⁵ Faruk Akün, **age**, s. 85, 1961.

⁹⁶ Mehmet Nâîl Tuman, **age**, c. I, s. 125.

eserdir. Bu anlamda Tuman'ı edebî olma sıfatlarından ziyade biyografik anlamdaki özelliklerle anmak daha doğru olacaktır.

B. ESERİN İNCELENMESİ

Eser genel hatlarıyla yukarıda tanıtılmaya çalışılmıştır. Çalışmada konu olarak ele alınan, transkribe edilen 301. sayfadan 400. sayfaya kadar olan kısımla ilgili olarak şu hususlar belirlenmiştir:

Râ'ifle başlayıp Sâhib ile biten bölümde toplam 412 şair vardır. Bu şairler içinde kaynaklarda mevcut olmayan, Tuman'ın çeşitli kütüphaneleri taraması sonucu ortaya çıkardığı şairler şunlardır: Râmîz⁹⁷, Resmî⁹⁸, Rûşdî⁹⁹, Rızâ¹⁰⁰, Rîfkî¹⁰¹, Refîk¹⁰²

Tuman bu şairleri Dîvânları tedkik ederek bulmuş, bu şairlerin Dîvânlarının nerede olduğunu göstermiştir. Diğer şairlerin manzumelerinden örnekler verdiği halde bu şairlerin manzumelerinden örnekler vermemiştir.

1. Eserin Tezkirecilik Geleneği Açısından İncelenmesi

a. Biyografik Bilgi Ve Değerlendirmeler

(1) Şairin Kimliği

i. İsim, unvan, lakap: Mehmed Nail Tuman, eserindeki şairleri alfabetik sıraya göre mahlasları madde başı yaparak sıralamıştır. Tuman'ın bu sıralamayı nasıl yaptığı yukarıda açıklanmıştır. Yukarıdaki bilgilere ek olarak şairin kimliğini belirten özellikler şöyledir: Şairlerin mahlasları, sıra numarası verilerek madde başı olarak kullanılmıştır

⁹⁷ age., s. 323.

⁹⁸ age., s. 336.

⁹⁹ age., s. 344.

¹⁰⁰ age., s. 355.

¹⁰¹ age., s. 366.

¹⁰² age., s. 371.

ancak eserin incelemeye alınan bölümünde birden fazla mahlasla madde başı olarak alınan şairler de vardır: Râşih(SAîd)¹⁰³, Râşid(Kemter)¹⁰⁴, Resâ(Maksûd)¹⁰⁵, Resîm(Râsim)¹⁰⁶, Reşâdî(Mahmûd)¹⁰⁷, Rızâyî(Rızâ)¹⁰⁸, Refîc(Gayûr, Kalâyî)¹⁰⁹, Refik(Kâmî)¹¹⁰, Rûhî(Fânî Dede)¹¹¹

Şairlerin mahlaslarını nasıl aldıları veya sonradan nasıl değiştirdikleri ile ilgili olarak sadece bir yerde bilgi vardır: “Refîc veya Ȣayûr veyâ Kâlâyî: Refîc Mehmed Emin Kâlâyî, Bir kumaşçının oğlıdır, bu münâsebetle Kâlâyî mahlaşını almış ev mu’ahharan Lebîb-zâde Refîc ile def-i iltibâs zîmnâsında mahlaşını Ȣayûr ile istibdâl itmişdir.”¹¹² ifadeleriyle şairin mahlas kullanımılarındaki tercih sebebi belirtilmiştir.

Şairin mahlasından başka onun kimliğini belirten diğer özelliklerin kullanımı değişik şekildedir. Bunlardan biri, sadece madde başındaki mahlasıyla verilmesi veya şairin mahlasıyla beraber sadece isminin verilmesidir. Buna örnek teşkil eden şairlerden bazıları şunlardır: 1249. Râ’if: Yûsuf Râ’if Beg, 1278. Râsim: Mehmed Kâsim, 1281. Râsim: Ahmet Râsim Beg, 1283. Râsim: Hüseyen Râsim Efendi, 1284. Râsim: Râsim Efendi, 1285. Râsim: Râsim Efendi, 1291. Râşid: Râşid Beg, 1292. Râşid: Râşid Efendi, 1295. Râşid: Muştafa Râşid Efendi, 1299. Râşid: İbrâhîm Râşid Efendi, 1304. Râşid: Mehmed Râşid Efendi, 1325. Râkım: İbrâhîm Râkım Efendi, 1424. Reşîd: Reşîd Efendi, 1434. Reşîd: Muştafa Reşîd Beg, 1502. Rifki: ‘Abdu’llâh Rifki Efendi, 1628. Zînetî: Zînetî Çelebi, 1641. Zühdi: İsmâ‘îl Zühdi Efendi

Şairlerin, isimleriyle nasıl bilindikleri veya meşhur oldukları bir arada verildiği başka bir kullanım özelliğidir. Bu duruma örnek bazı şairler şunlardır: 1317. Râgîb: Râgîb ‘Alî Efendi, 1350. Rahmi: ‘Abdu’r-rahîm Rahmî Efendi, 1435. Reşîd: Mehmed

¹⁰³ age., s. 310.

¹⁰⁴ age., s. 315.

¹⁰⁵ age., s. 334.

¹⁰⁶ age., s. 337.

¹⁰⁷ age., s. 339.

¹⁰⁸ age., s. 357.

¹⁰⁹ age., s. 368.

¹¹⁰ age., s. 370.

¹¹¹ age., s. 382.

¹¹² age, s. 184.

Reşîd Efendi, 1520. Refîk: Hüseyin Refîk Efendi, 1552. Rûmûzî: Rûmûzî Efendi, 1600. Zârî: Zârî Çelebi.

Bazı şairlerin kimliği ise silsile şeklinde verilmiştir: 1348. Receb: Recep ibn-i Şeyh İbrâhîm Cemâle'd-dîn-i Sivasî ibn-i Mehmed Ebü'l-berekât ibn-i Hasan Muâabelei-zâde veyâ Rûz-nâmçeci-zâde Yûsuf Râ'if Efendi, 1356. Rahmî: 'Abdu'r-rahîm Rahmî Efendi ibn-i Mehmed Sa' de'd-dîn Efendi ibn-i Şâlih Efendi ibn-i Muştâfâ Efendi ibn-i Şâlih Efendi ibn-i Şeyhü'l-islâm Hâace Sa' de'd-dîn Efendi ibn-i Hâfiż Hasancân ibn-i Hâfiż Mehmed ibn-i Hâfiż Cemâle'd-dîn, 1365. Rahimî: 'Abdu'r-rahîm Rahimî Efendi ibn-i Kâdî Mehmed Efendi ibn-i Hekimbaşı-zâde Yahyâ Efendi, 1422. Reşîd: Çeşmî-zâde Muştâfâ Reşîd Efendi ibn-i Mehmed Sa' id Efendi ibn-i 'Abdü'l-kerîm Efendi ibn-i Muştâfâ Efendi ibn-i Çeşmî-zâde Mehmed Efendi ibn-i Süleymân Efendi, 1576. Rûhî veyâ Fâni Dede: Müftî-zâde veyâ Za'îm-zâde Rûhî Nâci Beg ibn-i Nâci Kâsim Efendi ibn-i Müftî-zâde Hâfiż İbrâhîm Efendi ibn-i Za'îm-zâde Müftî Kâsim Efendi, 1660. Sâhib: Pîrî-zâde Şeyhü'l-islâm 'Osmân Sâhib Efendi ibn-i Şeyhü'l-islâm Pîrî-zâde Mehmed Sâhib Efendi ibn-i Yeñiçeri Ağalarından Pîrî Ağa.

Şair kimliğinin verilmesindeki bir diğer tercih kimlik bilgilerine unvanın eklenmiş olarak verilmesidir. Bununla ilgili bazı örnekler ise şunlardır: 1276. Râsim: Hattât Mehmed Râsim Efendi, 1279. Râsim: Seyyid 'Ömer Râsim Efendi, 1287. Râşid: Kâdî-'asker Mehmed Râşid Efendi, 1311. Râşid: Enderûnlı Hâace Râşid Efendi, 1328. Râkim: Mollâ Mehmed Murâd, 1409. Rûşdi: Enderûnlı Çantacı Rûşdi Beg, 1454. Rızâ: Feylesof Rîzâ Tevfîk Beg, 1470. Refâhi: Hâci Girây, 1533. Remzî: Sadr-ı A'zam Pîrî Mehmed Paşa, 1580. Rûşenî: Dede 'Ömer Rûşenî, 1612. Zülâlî: Enderûnlı Hasan Zülâlî Efendi.

Unvanı, nasıl bilindikleri veya meşhur oldukları ile anılan sadece bunlarla ilgili bilgilerin kimlik tanıtımında temel olarak dikkate alındığı şairler: Râsim: Hattât Mehmed Râsim Efendi, Râ'i: Dervîş Muştâfâ Râ'i, Râgîb: Râgîb 'Alî Efendi, Râgîb: Hâci

Mehmed Râğıb Beg, Râmiz: Seyyid Mehmed Râmiz Efendi, Resâ: Şeyh Haydar Resâ Efendi.

Sadece lakapla anılan şairler ise şunlardır: Râgîbî: Dîvâne Râgîbî, Recep: Dervîş Recep, Tarîkatî Dede, Refî‘î: ‘Âmâ Refî‘î

Şairlerin lakaplarının nasıl aldıkları bilgisinin açıklandığı bir örneği buraya eklemek gereklidir. Tuman, Râmiz hakkında “1335. RÂMİZ: Altıncı-zâde Silâh-şûr Muştâfâ Râmiz Efendi, Yeñiceri Ağası Altıncı Muştâfâ Ağanının oğludur, pederi Altıncı Cemâ‘at Efendiliği ile çerâğ olmağla bu lağab ile meşhûr olmuşdur.”¹¹³ kaydını düşmüştür.

ii. Mekân (Şairin doğduğu, bulunduğu yerler, yerlesiği yerler)

Şairin kimliğinin tanıtılmasında mekân faktörü özellikle doğum yeri ile ilgili bilgilerin verilmesinde, Nail Tuman’ın eserindeki hususların başında sadece doğum yeri bilgilerinin verilmesi gelmektedir. Tuman bazı şairlerin sadece doğum yerlerini belirtmiştir. Bu şairler ve onların doğum yeri ile ilgili bilgileri:

Doğum yeri	İsmi
Ağriboz	1469. RAĞİB: Mehmed Ragîb Çelebi
Aksaray	1532. RÜKNÎ: Süleyman Rükni Efendi
Alaşehir	1606. ZÂRÎ: ‘Abdu’r-rahîman Zâri Çelebi
Amasya	1519. REFÎ‘Î: A‘mâ Refî‘î
Arabgir	1266. RÂZÎ: Mehmed Râzî Efendi
Arz-i rûm (Erzurum)	1351. RÂHMÎ: Abdu’r-rahîm Rahîmî Efendi, 1367. RUHSAT: Mehmed Ruhşat Efendi, 1413. RÜŞDİ: Çelebi-zâde İbrâhîm Rüşdi Efendi
Atana	1545. REMZÎ: ‘Alî Remzî Efendi
Ayaş	1400. RÜŞDİ: Hâcî Veliyyü’d-dîn Rüşdi Efendi
‘Ayntâb	1291. RÂŞID: Râşid Beg,

¹¹³ age, s. 323.

	1359. RAHMİ: Güл Ahmed-zāde Rahmī Efendi
Bāğçesarāy	1456. RIŻĀ: Mehmed Rızā Efendi
Bağdād	1357. RAHMİ: 'Abdu'r-rahman Rahmī Efendi, 1457. RIŻĀYĪ: Rızayı Efendi 1555. RİNDİ: Rindi Çelebi 1571. RŪHĪ: Dār-bāz-zāde 'Alī Rūhī Beg 1608. ZĀKİ: 'Abdu'llāh Zākī Efendi
Bafra	1258. RĀCİ: 'Osmān Rācī Efendi
Balçık	1330. RĀMİZ: 'Arab-zāde Hüseyin Rāmiz Efendi
Balıkesir	1497. RÍF' ATĪ: Rif' atī Efendi
Bosna	1616. ZÜLFETİ: Enderūnlı Süleymān Efendi
Brusa	1360. RAHMİ: Rahmī Pir Mehmed ibn-i Nakkāş Bālī, 1363. RAHİMİ: 'Abdu'r-rahim Rahimī Efendi, 1380. RESMİ: Bezzāz Resmī Efendi 1450. RIŻĀ: Rızā Efendi 1481. RÍF' AT: Rif' at Mehmed Beg 1484. RÍF' AT: Gökmen-zāde Hacı Hüseyin Rif' at Efendi 1598. RÍYĀZİ: Riyāzī Efendi 1659. SĀHİB: Şālih Sāhib Dede
Buhārā	1590. REVNAKİ: Revnakī Efendi
Çorlī	1499. REFİ̄: Ref i-i Leng
Diyār-ı Bekr	1249. RĀ'İF 1278. RĀSİM: Mehmed Kāsim, 1296. RĀŞİD: Ahmed Rāşid Efendi, 1336. RĀMİŞ: Rāmiş, 1525. REFİK veyā KĀMİ: Şeyh Mehmed Şa'bān Kāmī Efendi
Edirne	1260. RĀHİ 1313. RĀZİ: Pāy-dār-zāde Mehmed Rāzī Efendi 1498. RÍF' ATĪ: Rif' atī Efendi 1618. ZAMĀNİ: Zamānī Çelebi
Ergene	1586. RŪMİ: Dāvud-ı Rūmī Efendi 1617. ZAMĀNİ veyā SĀ'İ: Mahmūd

	Zamānī Çelebi
Ermenek	1407. RÜŞDİ: Hasan Rüşdī Beg
Firecik	1507. RIFKİ: Süleymān Rıfkī Melül Meriç
Galata	1372. RESĀ: Mehmed Resā Efendi
Gelibolı	1574. RŪHĪ: Mahmūd Rūhī Çelebi
Girid	1381. RESMİ: ‘Alī Resmī Efendi
Ğucdüvān	1615. ZÜLĀLĪ: Hacı Feyzü’llāh Efendi
Hacıoğlu pazar	1649. ZİVER: Ahmed Ziver Efendi
Horasān	1577. RŪHĪ: Ruḥu’d-dīn Rūhī Çelebi
Hārezm	1588. REVNAK: Revnak Efendi
Hemedān	1623. ZEYREKİ: ‘Acem Zeyrek
Isparta	1611. ZEKİ: Şāliḥ Zekī Aktop, Karaağaçta doğdu.
İstanbul	1272. RĀSĪH: Mehmed Rāsih Efendi, 1292. RĀŞİD: Rāşid Efendi, 1305. RĀŞİD: Mehmed Rāşid Efendi, 1312. RĀŞİD: Mehmed Rāşid Efendi, 1316. RĀĞIB: Mehmed Rağib Çelebi, 1344. RECAİ: Süngerci-zāde Recāi Efendi, 1362. RAHİKİ: Yūsuf Sinān Çelebi, 1393. REŞKİ: Enderūnlı Mevlavi ‘Alī Dede, 1394. REŞKİ: Halil Reşki Efendi, 1396. RÜŞDİ: Bekr Ağa-zāde Mehmed Çelebi, 1414. RÜŞDİ: İbrāhīm Rüşdī Efendi, 1418. REŞİD: Mehmed Reşid Efendi, Üsküdarlı. 1422. REŞİD: Ceşmi-zāde Muştafā Reşid Efendi 1426. REŞİD: Muştafā Reşid Paşa 1465. RIDVĀN: ‘Alī Ridvān Onar 1466. RA‘Dİ: Sipāhī Ra‘dī 1472. RİF‘AT: Hāfiż Ahmed Rif‘at Efendi, Üsküdarlı. 1489. RİF‘AT: Halil Rif‘at Efendi 1492. RİF‘AT: Rif‘at Ahmed Beg 1495. RİF‘ATİ: Bālī-zāde ‘Abdu’llāh Rif‘ati Efendi

	<p>1516. REFİC: Hasan Refîc Efendi</p> <p>1528. REFİK: 'Osmân Refîk Efendi, Eyyûblî.</p> <p>1541. REMZÎ: Hâfiż Mehmed Remzî Efendi</p> <p>1568. RÜHÎ: Rûhî Efendi, Üsküdarlı.</p> <p>1591. REHÂYÎ: Kalayıcı-zâde Muştâfa Rehâyî Efendi</p> <p>1596. RİYÂZÎ: Eyyühüm-zâde Riyâzî Efendi</p> <p>1601. ZÂRÎ: Zârî Çelebi</p> <p>1609. ZEKÎ: Devrân Bacı-zâde Kâdî Halîl, Çengî Halîl, Kasımpaşalî.</p> <p>1619. ZEMİNÎ: Za'îm Maḥmûd Efendi</p> <p>1627. ZİNET: Hüseyen Zînet Efendi</p> <p>1632. ZEYNÎ: Hâfiż-zâde Hâfiż Zeynî Efendi</p> <p>1640. ZÜHDÎ: Fetvâemîni-zâde Mehmed Zühdi Efendi</p> <p>1641. ZÜHDÎ: İsmâ'îl Zühdi Efendi</p> <p>1646. ZÜHDÎ: Ahmed Zühdi Efendi, Üsküdarlı.</p> <p>1648. ZİVER: İbrâhim Zîver Efendi</p> <p>1651. ZİVER: Ferruh Efendi-zâde Seyyid Zîver Efendi</p> <p>1652. ZİVER: Ahmed Şâdîk Zîver Paşa</p> <p>1653. ZİVER: Tırnakcı-zâde Mehmed Sa'îd Zîver Beg, Üsküdarlı</p> <p>1660. SÂHÎB: Pîrî-zâde Şeyhü'l-islâm 'Osmân Sâhib Efendi</p>
İzmir	<p>1488. RİF'AT: Morali-zâde Rif'at Beg</p> <p>1583. RÜMÎ: Rûmî Efendi</p>
Kafkasya	1654. ZİVER: Mehmed Zîver Efendi
Kandiyе	1257. RÂCİH: Şâlih Râcih Efendi,
Karaferye	<p>1329. RÂMİZ: Seyyid Mehmed Râmîz Efendi,</p> <p>1410. RÜŞDÎ: Lâmba-zâde Rüşdî 'Alî Efendi</p>
Karahisâr	1315. RÂ'İ: Dervîş Muştâfa Râ'î
Kastamonu	1342. RECAİ: Muştâfa Recâî Efendi
Kayseri	1508. RIFKİ: Ahmed Rîfki Çelebi

Kırım	1442. RIŻĀ: Mehmed Rızā Efendi
Konya	1309. RĀŞİD 1462. RIŻĀYĪ veýā RIŻĀ: Hasan Rızayī Efendi, Konya Aksarayından. 1575. RŪHĪ: Rūhī Çelebi
Karaman	1540. REMZİ: Mehmed Remzī Efendi
Kerkük	1358. RAHMİ: 'Abdu'r-rahman Rahmī Efendi
Kilis	1504. RIFKİ: Rıfkī Efendi
Kurd-istān	1637. ZÜHDİ : Kādī Ahmed Zühdi Efendi
Kütahya	1366. RAHİMİ: Rähimī Beg 1621. ZEYNE'D-DİN: Zeyne'd-dīn Çelebi
Leskovik	1557. RA'UF: Ra'uf Beg
Mağnisa	1376. RESMİ: Mehmed Resmī Efendi 1521. REFİK: Mehmed Refik Efendi
Mardin	1604. ZĀRİ: 'Ali Zārī Efendi
Merzifon	1585. RŪMİ: Şari Dāniş-mend-zāde Şeyh 'Abdu'r-rahim Nizāme'd-dīn Efendi
Mora	1639. ZÜHDİ: Zühdi Efendi, Morada Gördeşli
Nevşehir	1567. RAVHİ: 'Abdu'r-rahman Ravhī Efendi
Niğboli	1463. RIŻĀYĪ: Rıdvān Rızayī Efendi
Öziçe	1265. RĀZİ 1603. ZĀRİ: Muştafa Zārī Efendi(Bosna)
Rüm-ili	1377. RESMİ: Şeyh İsmā'ıl Resmī Efendi
Selanik	1401. RÜŞDİ: Halîl Rüşdi Efendi
Serez	1628. ZİNETİ: Zinetī Çelebi 1629. ZİNETİ: Zinetī Çelebi 1633. ZEYNİ: Zeynī Çelebi
Sivas	1354. RAHMİ: Rahmī Efendi
Sofya	1382. RESMİ: Mehmed Resmī Efendi, 1388. RÜSÜHİ: Süleymān Rüsūhī Efendi 1644. ZÜHDİ: Hüseyin Zühdi Efendi
Şumnu	1283. RĀSİM: Hüseyin Rāsim Efendi
Tarsus	1524. REFİK: Mehmed Refik Efendi
Teke	1411. RÜŞDİ: Mehmed Rüşdi Efendi, Barla kažāhī.

Tekirdağ	1539. REMZİ: ‘Osmān Remzī Efendi
Trabzon	1642. ZÜHDİ: Hāfiż Mehmed Zühdi Efendi 1643. ZÜHDİ: Hāfiż Mehmed Zühdi Efendi
Tırhalı	1552. RÜMÜZİ: Rümüzi Efendi
Toğad	1600. ZĀRÎ: Zāri Çelebi
Urfâ	1438. REŞİD: İsmā‘îl Reşîd Efendi
Üsküp	1553. RÎNDÎ: Mehmed Rîndî Efendi 1593. RÎYÂZÎ: Mehmed Riyâzî Efendi 1605. ZĀRÎ: Karaca Hasanoglu Zāri Çelebi
Vardar Yeñice	1268. RÂZÎ: Mehmed Râzî Çelebi 1572. RÛHÎ: Maḥmûd Çelebi
Vize	1470. REFÂHÎ: Hacı Giray
Yeñiköy	1658. SĀCÎDÎ: ‘Alî Sâcidî Efendi
Yeñişehir Fener	1656. SÂ’ILÎ: Mehmed Sâ’ili Efendi

Kimlik tanıtımında mekân kavramı ikinci olarak şairin bulunduğu yerlerin verilmesi şeklinde karşımıza çıkmaktadır. Bu kullanımda şairin özellikle mesleği dolayısıyla hangi mekânda bulunmuş olduğu görülmektedir.

Mekân kullanımında diğer bir husus şairin nerede bulunduğuunun yaptığı işten, mevkisinden hareketle çıkarılmasıdır. Bazı şairlerin tanıtımında “Enderûnlî” ifadesinin kullanılması, onların bir müddet İstanbul’da bulunmuş olduğunu göstermektedir. Bazı şairlerin de saray teşkilâtında görev alması yine onların bir müddet İstanbul’da bulunmuş olduklarını göstermektedir.

Mekân konusunda en önemli özellik bu unsurun birden fazla kullanılmasıdır. Bu durum ya şairin doğum yeri, bulunduğu mekânlar, mezarının nerede olduğu gibi bilgilerin hepsinin verilmesiyle ya da bu mekânların bir ikisinin verilmesiyle şeklindedir. Bu hususla ilgili kullanım bir hayli fazladır.

iii. Zaman

Şairin yaşadığı zamanı tam olarak vermek açısından doğum ve vefat tarihlerinin tam olarak belirtilmesi şüphesiz biyografi türündeki eserler için önemlidir. Mehmet Nâıl Tuman, eserinde buna fazlaca dikkat etmiştir. Şairlerin doğum ve ölüm tarihlerini gününə varıncaya kadar belirtmeye çalışmıştır. Eserde zaman kavramının yer alması değişik şekillerde görülmektedir. Bunlardan ilki doğum ve vefat tarihlerinin bir arada takvime dayalı şekilde verilmesidir.

Bazı şairlerin yalnızca doğum tarihleri verilirken kimilerinkin de sadece ölüm tarihleri takvime dayalı olarak verilmiştir. Diğer taraftan eserde bazı şairlerin doğum ve vefat tarihleri olmadığı, bunların yerine hayatta olduklarının takvime dayalı bir zamanla “...târīhinde hâyatda idi.” ifadesiyle belirtildiği görülmektedir.

Bazı şairlerin takvime dayalı zamanla değil de “Sultân Muştafa-i Şâni” devri şâ’irlerinden, Sultân İbrâhim devrinde yaşamışdır, Kânûnî Sultân Süleymân devrinde vefât itdi, Sultân Selîm-i Şâni nedîmi” gibi belirli dönemleri belirten ifadelerle ele alındığı görülmektedir. Diğer yandan zaman, takvime dayalı olarak ve belirli dönemleri temel alarak ikisinin bir arada kullanıldığı gibi bazı şairlerde ise bu kavram net veya aşağı yukarı bile belli değildir.

Zamanın belirtilmesi ile ilgili başka husus Tuman’ın bazı şairler hakkında yazılmış tarih şiirlerine yer vermesidir. Tuman’ın, eserinde bu örneklerde haylice dikkat ettiği anlaşılmaktadır. Çeşitli vesilerle şairler hakkında söylemiş tarih şiirleri, cümleleri ve bunların kim tarafından söylendiği ile ilgili bilgiler vardır. “Müstakîm-zâde, Sûrûri, Şeyh-zâde ‘Osmân Nûri Paşa, ‘Osmân-zâde Ahmed Tâ’ib, Vehbi, Baldır-zâde Belîg, Kâmi, ‘Abdü'l-bâkî ‘Ârif Efendi, Mevlevî Şeyhi Mûsâ Şâfi Efendi, Sâmiî Efendi, Nevî-i-zâde ‘Atâ’î, Şeyhü'l-islâm Yahyâ Efendi, Selanikli Es‘ad, ‘İffeti Muştafa Efendi, ‘Çeşmî-zâde Reşîd Efendi, ‘Ârif Hîkmet Beg, Kıbrîsî-zâde İsmâ‘îl Hakkî Efendi, Nazmî, Şa’ir Bahâri, Hâsimî, Şâdîk Efendi, Şâbit” gibi isimler çeşitli vesilelerle, şairler hakkında tarih mîsra‘¹, beyti veya cümlesi düşürmüştür olanlardan bazılıdır.

iv. Aile, soy, akrabalık

Eserde, şair kimliğinin tanıtılmasında aile, soy akrabalık özelliklerinin de yer aldığı görülmektedir. Şairlerin babalarının kim olduğu bilgisinin verilmesi başta gelen kullanımındır. Bazı şairlerin diğer akrabalık özellikleri verilmeyip sadece baba ile ilgili “-zâde veya ... oğlıdır” gibi ifadelerle tanıtıldığı görülmektedir.

Aile kavramı açısından sadece kardeşleriyle ilgili bilgilerle anılan şairler olduğu gibi, sadece baba ve kardeş, ikisi bir arada verilenler de vardır. Aile bireylerinden anne ile ilgili bilgi ise sadece bir şairde geçmektedir.

Şairlerden sadece soyları ile ilgili bilgilerle anılanlar da ayrı bir kullanım özelliğidir. “...ibn-i...” kelimesiyle nesebin, silsile şeklinde verildiği görülmektedir.

Baba, kardeş, soy sop bilgilerinin hepsinin bir arada bulunduğu örnekler olduğu gibi bunlarla ilgili herhangi bir bilginin geçmediği şairler de vardır.

v. Evlilik ve Çocuk durumu

Eserde bazı şairlerin evlilik durumları ve çocuklarıyla ilgili bilgileri “...zevci, ...dâmâdi, ...pederidir, ...zevcesi” gibi ifadelerle verilmiştir.

b. Diğer özellikler

Yukarıda verilen biyografik bilgilerden başka şairlerin tanıtımını tamamlaması açısından meslek, hüner, tarikate bağlılık konularıyla ilgili bilgilerin de kişi biyografilerinde verildiği görülmektedir. Şairlerin hangi mesleklerle uğraştıkları noktasında da bilgiler vardır.

Bazı şairlerin hünerleri ile ilgili ifadelere yer verildiği görülmektedir. Bu konuda en çok “hattât”lığın ön planda olduğu anlaşılmaktadır.

Şairlerin tanıtımı ile ilgili son olarak onların hangi tarikate mensup olduklarını gösteren bilgilerin olduğu görülmektedir. Şairlerin ağırlıklı olarak Mevlîvî oldukları görülmektedir. Bunun dışında, Bektâşî, Hâlvetî, Celvetî olan şairler de vardır.

II. BÖLÜM

METİN

(301) 1248. RĀ'İF

Muğâbeleci-zâde veyâ Rûz-nâmçeci-zâde Yûsuf Râ'if Efendi,
Muğâbeleci-zâde Hasan Efendiniñ oğlıdır, Beşîrî nâhiyesi müdîri,
H.1251/M.1835 târihinde doğdu.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Bu şeb meclisde gördüm mest-i nâzim deste câm almış
Bu luft-ı tab' ile Hâtem gibi 'âlemde nâm almış
Mef' ülü Mefâ'îlü Mefâ'îlü fa'ülün

Ahvâl-i perişânımı söylesem o yâra
Dir ki şu' arâ sözleri hep böyle yalandır

Tezkire-i Âmid, yazma nûşha 38; başma nûşha 336.

1249. RĀ'İF

Yûsuf Râ'if Beg, İskender Paşa-zâde Hâcî 'Alî Begiñ oğlıdır, Diyâr-ı
Bekrli, H.1296/M.1878 târihinde hayatıda idi, Dîvân-ı temyîz-i vilâyet
a'zâsından.

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Şafâ-yı hâtırım var nefy ile işbâtdan geçdim
Ulaşdım müntehâ-yı 'ışka ben vuşlatdayım şimdi

Sebû-yı bâde-i vahdetle ben 'işretdeyim şimdi
Olup ser-mest ü şeydâ vâdi-i hayretdeyim şimdi

Tezkire-i Âmid, yazma nûşha 37, başma nûşha 335. [Dîvân, 'Alî Emîrî Efendi
Manzûm Eserler (Millet Ktb.) 583/1.]

1250. RĀ'İF

Enderūnlu Aḥmed Rā'if Beg ibn-i Hācī İbrāhīm Beg ibn-i Genc Mehmed Paşa ibn-i Ṣadr-ı Aṣzam Dāmād İbrāhīm Paşa.

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün
Bu şeb endiṣe-i ḥāl-i ruḥuṇla bī-ḳarār oldum
Hevā-yı kākülüñle şübhə dek encüm-şümār oldum
Gelür bir gün beni şayān-ı nāz eyler ümīdiyle
Dil-i Rā'if gibi ben de esīr-i intīzār oldum
Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün
Dili ümmīd-i vişālinle tebāh itmiyeyim
Bir daḥi ye's-i ḡam-ı hicr ile āh itmiyeyim
‘Ālemi dūdi-i āhımla siyāh itmiyeyim
Şerer-i sūz-i dilim meş' al-i rāh itmiyeyim
Tevbeler sen gibi bī-raḥma nigāh itmiyeyim
Ba' d-zīn dünyede bir böyle günāh itmiyeyim
‘Ākif, 98; Es' ad, 70; ‘Ārif Hikmet, 23.

1251. RĀ'IK

Enderūnlu 'Alī Rā'ik Efendi, nişāncı, Bārūt-ḥāne Nāzırı, Defter-dār .

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün
'Alī Rā'ik 'ale'r-rīk āb-ı Kevser içdi cennetde
على رائق على الريق آب كوش ايدى جنت ده

mışrā'-ı menküṭü vefatına tāriḥdir. Vefatı H.1208/M.1793.

Mefā' ilün Fe' ilātün Mefā' ilün Fe' ilün
Çeküp bu Ḳāfile-i fürkati bahār bahār
Hevā-yı vaşl ile ḡurbetdeyiz diyār diyār

Olursa Rā’ık eger ma^c raz-ı mahabbetde
Bu nazmı tuhfe-i bezm idelim kibār kibār
‘Ākif, 44; Rāmiz, 94; Sicill-i ‘Oşmānī c. II, ş. 346; Tayyār-zāde ‘Aṭā Tāriḥi, c. IV, ş. 213; Es^cad, 67; Faṭin, 101.

1252. RĀTİB

Dāmād Rātib Ahmet Paşa, Sadr-ı A^c zam Ṭopal ‘Oşmān Paşanıñ oglıdır,
Yenişehir Fenerli, Sultān Ahmet-i Sālişin kızı ‘Āyişe Sultānıñ zevci, Mora
vālisi, vefatı 17 Zi’l-ka^c de 1175, (302) Müstakim-zādeniñ

Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilün

Manşibiñ kişver-i me’vā ola Ahmed Paşa’

منصبك كشور ما اولا احمد پاشا

mışrā^c i vefatına tārīhdir, vefatı tārīhini ‘Ārif Hikmet ve Rāmiziñ 1170 ve Şefkat
ve Sicilliñ 1171 olarak yazmaları yañlışdır.

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

İderdim murğ-ı dille yāra irsāl arż-ı hāl ammā

Bu yerlerden kuş uçmaz neyleyim semt-i dil-ārāya

Dağal-bāz-ı sipihriñ kābil-i şerh olmaz etvārı

O bir naķş-ı ‘acībü’t-ṭarḥdir kim gelmez imlāya

Dīvānı, Emīri, Manzūm Eserler kısmında, Millet Kütüb-hânesinde Nu.: 145.
Dīvānı, Üniversite Kütüb-hânesinde, Nu.: 94, 288, 347, 1288. ‘Ārif Hikmet, 25;
Rāmiz, 95; Sicill-i ‘Oşmānī c. I, ş. 255; ‘Oşmānlı Mü’ellifleri, c. II, ş. 189;
Kāmüsü’l-a^c lām, c. III, ş. 2232; Şefkat, 74; Faṭin, 102; Tuḥfe-i Ḥaṭṭatīn, 72;
Mecelle, 226; Keşfū’z- zunūn Zeyli, 503. [Dīvānı, 06 Mil Yz FB 376; Hüseyin
Kocabaş Kitaplığı Türkçe Yazmaları, S.H.M.H.K.Yaz. 323; Dāmād-zāde
Mehmed Murād Efendi (Süleymāniyye Kütüb-hânesi) 250; Üniversite Kütüb-
hânesinde Nu.: 389, 5518; Vatikan Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Vat. Turco

238, 239; Vak^ca-i Hayret-nümâ, Alî Emîrî Efendi (Millet Ktb.) (c. 2) No. 603; Yasin Kılıç, Râtib Ahmet Paşa Hayatı, Edebî Şahsiyeti, Dîvâni'nın Tenkitli Metni ve İncelemesi, Atatürk Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, 1996.].

1253. RÂTİB

Seyyid Ebû-Bekr Râtib Efendi, ‘ulemâdan Çilingir ‘Alî Efendiniñ oğlıdır, Tosyalı, Re’isü'l-küttâb, H.1214/M.1799 târihinde i‘dâm idilmişdir, cesedi Rodosda ser-i makâtı‘ı Kanlıcada Şeyh ‘Atâ'u'llâh Efendi Tekyesinde medfûndur. Sürûrîniñ

Mef^c ülü Fâ‘ ilâtün Mef^c ülü Fâ‘ ilâtün

Râtib Efendi çekdi dünyadan el Rodosda

راتپ افندى چكدى دنيادن ال ردو سده

mışrâ‘ı vefâtına târihdir.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Bir vahîd-i nâ-hudâ destinde sükkân-ı umûr

Fûlk-i devlet lenger-endâz-ı ķarâr olsun mı hîç

Ķâmüsü'l-a‘lâm, c. III, ş. 2232; Sicill-i ‘Oşmâni, c. II, ş. 346; ‘Arif Hikmet, 25; Faťin, 102; Sefinetü'r-rü'esâ, 137; Keşfî'z-żunûn Zeyli, 503. [Tuhfetü's-sefâret fî-Ahvâli Asâkiri'n-nasârâ ve'l-idâre, Topkapı Sarâyı Müzesi Türkçe Yazmaları, H.613; Fihrist-i Sefâret-nâme, Avusturya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Mxt. 308; Sefâret-nâme, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, m Fununi Mütenavia Türkî 20; Alî Emîrî Efendi (Millet Ktb.) 845; Hasan Paşa (Hüsrev Paşa Ktb.) No: 878; Es^cad Efendi (Süleymâniyye Ktb.) No. 2235; Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu 06 Mil Yz A 9224; Fatih Bayram, Ebubekir Ratib Efendi as an Ottoman Envoy of Knowledge Between The East and The West (Doğu ile Batı Arasında Bir Osmanlı Bilgi Elçisi Olarak Ebûbekir Râtib Efendi), Bilkent Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, 2000. ; Fatih Yeşil, III.

Selim Döneminde Bir Osmanlı Bürokratı: Ebûbekir Râtib Efendi, Hacettepe Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, 2002.].

1254. RÂTİB

Hacı Mahmûd Râtib Beg, Dergâh-ı ‘Alî kapucîbaşalarından Yeñişehir Fenerli Hacı Şerîf Ağanîn oğlidir, Yeñişehir Fenerli, Musîka-i Hümâyûn hânendelerinden, H.1242/M.1826 târihinde Yeñişehir Fenerde doğdu, vefatı H.1317/M.1899, Beglerbeginde Naâkâş kabr-istânında pederi yanında medfûndur.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün

Gönülde âteş-i hasret fürûzân oldu gitdikçe

Dü çesm-i hûn-feşânım ‘ayn-ı ‘ummân oldu gitdikçe

Çeker dil intîzâr-ı şubh-ı vaşl-ı yarı hasretle

Dirâzî-i şeb-i fûrkât nûmâyân oldu gitdikçe

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Bûd u nâ-bûdî cihânîn cümle yeksândır baña

Nîstî-i ‘âlem hep varı burhândır baña

Soñ ‘Aşır Türk Şâ‘irleri, 1381; Sicill-i ‘Oşmânî c. II, ş. 346, ‘Oşmânlı Mü’ellifleri, c. II, ş. 210; Faşîn, 103. [Dîvân, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Talat 246]

(303) 1255. RÂCÎ

İmâm Yûsuf Efendi-zâde Süleymân Râcî Efendi ibn-i Mollâ ‘Aşkî Câmi‘i İmâmi Yûsuf Efendi ibn-i Abdü’l-kerîm Efendi, İstanbullu, hâttât, Mollâ ‘Aşkî Camî‘i imâmi, hâttât-ı meşhûr Eğrikapulu Hâace Mehmed Râsim Efendiniñ birâderi, silsile-i nesebi vâlidesi cihetinden Hâkîkî-zâde Şeyh ‘Oşmân Efendiye müntehîdir, vefatı H.1168/M.1754, Eğrikapu hâricinde pederi kabrine defn idildi. Râmîz, 96; Sicill-i ‘Oşmânî c. II, ş. 347, Tuḥfe-i Hâttâtîn, 217.

1256. RĀCİH

Çalıkk Ahmet Paşa-zāde Mehmed Rāciḥ Efendi, Çalıkk Ahmet Paşanının oğludur, Raḥīkī-zāde Dāmādı diñmekle meşhürdur, Cebeciler kātibi, vefatı Şafer 1175/M.1761, Eyyub Cāmi‘i civārında medfūndur, Müstakīm-zādeniñ خاتم اقبال خاتم اقبال “ḥitām-ı iqbāl ” cümlesi vefatına tāriḥdir.

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün
Eşk-i hūn-bārumdır ol dil-sūzı fettān eyleyen
Jāledir bu ḡonce-i gül-zārı ḥandān eyleyen
Pey-rev oldık Rāciḥā bir ṭab‘ -ı āteş-nāke kim
Şem‘ -i ṭab‘ -ı feyżidir bu şı‘ ri sūzān eyleyen

Sālim, 279; Rāmiz, 96; Sicill-i ‘Osmānī c.II, §. 346, Mecelle, 227.

1257. RĀCİH

Şālih Rāciḥ Efendi, Қandiyeli, Bulak Maṭba‘asında muşahhih, H.1269/M.1852 tāriḥinde ḥayātda idi.

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün
Gerçi kim dil tār-ı gīsūsunda yārīn bestedir
Kāyd-ı zencīr-i ḡumūmundan cihānīn rüstedir
Tīr-i dil-dūz-ı nigedle ḫatl-i ‘uṣṣāk eylemeñ
Ey kemān-ebrū seniñ çeşmiñe ol vā-bestedir
Ğāfil olma iħtirāz it āh-ı ‘ālem-sūzdān
Nālesi uṣṣāk-ı zārīn ‘arşa dek peyvestedir

Faṭīn, 104; Sicill-i ‘Osmānī c. II, §. 347

1258. RĀCĪ

‘Oşmān Rācī Efendi, Bafralı, Öksüzce Ḥaṭīb Cāmi‘i imāmı, H.1227/M.1812 tārīhinde Bafrada doğdu, Sultān ‘Abdü'l-mecīd devri soñlarında vefat itdi.

Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün

Hakīr āşık-ı zāra ‘ināyet eyle gel cānā

Zelīl-i ‘aciz-i ednāya ri‘ āyet eyle gel cānā

Seniñ dīdārıñā ġāyet ķati cān iştīyāk eyler

Aña rāh-ı liyākatde nezāret eyle gel cānā

Faṭīn, 105; Sicill-i ‘Oşmānī, c. II, §. 347.

1259. RĀCĪ

Rācī Efendi, Қarīn-ābādī, Meclis-i Ma‘ārif a‘zāsından, vefatı

H.1319/M.1901, Eyyübda medfündur.

Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün

Maķām-ı nāz u istīgnā fenādan ictināb ister

Bu yolda feyż-yāb olmaķ dil-i bī-irtiyāb ister

‘Oşmānlı Mü’ellifleri c. II, §. 207.

(304) 1260. RĀHĪ

Kebeci-zāde Rāhī Çelebī, Edirneli, Sarāy hācesi Vecdīniñ biraderi.

‘Aşık Çelebī, 603; Enisü'l-müsāmirin, 83.

1261. RĀZĪ

Pīrī Paşa-zāde Muhyi'd-dīn Mehmed Rāzī Çelebī, Pīrī Mehmed Paşanıñ oğlıdır, müderris, vefatı H.941/M.1534. Edirnede Darü'l-hadīṣ Cāmi‘inde medfündur.

Mefūlü Fā‘ilātū Mefā‘ilü Fā‘ilün

Dilber tutarsa ‘aşıkā n’ola cefā yolın
İrmez bisāt-ı kurba tutanlar vefā yolın

Gül gūşe gūşe şohbet ider nā-mahall ile
Ey ‘andelib turma figān eyle hā yolın

Şakāyik Mecdi, 458; Sehi, 44; Enisü'l-müsāmirin, 51.

1262.RĀZĪ

Yūsuf Rāzī Efendi, Yeñice-i Vardarlı, kādī, vefatı Şevvāl 1027/M.1617,
Keskin Dede Kabr-istānında medfūndur, Seyyid Rıżāniñ vefatı tāriḥini 1026
göstermesi yañlışdır.

Mef̄ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ülün

Ebrūsı ġamı āfetin aldı dil ü cānīñ
Artık çekemem yayını ol ķaşı kemānīñ
Mefā‘ ilün Fe‘ ilätün Mefā‘ ilün Fe‘ ilätün

Garīk-i bahr-i celāl itme dil sefīnesini
Be Rūm-ili güzeli yelkeniñ biraz indir
Mef̄ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ülün

Bindir ayağa yürisün ey sākī mey al
Biz de görelim nice olur şu‘ le-i cevvāl
Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

Niçün ey meh-likā ‘uşşāk-ı zāra rāhm itmezsiñ
Hele mey-hāneden geçdiñ Vefāya bari gitmezsiñ

Şakāyik Nev‘i-zāde, 627; Kāf-zāde, 51; Sicill-i ‘Oşmāni c. IV, §. 655, Seyyid
Rıżā, 43; Riyāzī, 64; Mecelle, 227.

1263. RĀZĪ

‘Acem Mehmed Rāzī Efendi, müderris, vefatı H.1072/M.1661, Sicilliñ vefatı tārīhini 1068 olarak kayd itmesi doğru degildir.

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Her nigāh-ı nāz kim ol çeşm-i şur-engiz ider

Dāmen-i müjgānını ‘āşıkların hūn-rız ider

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

Komayup ‘āşıkı iżhār-ı niyāza nigehiñ

Kıldır aǵāz yine şīve vü nāza nigehiñ

Mef‘ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ülün

Ey çarh idersiñ beni sen hāk ile yeşsān

Bari işığinde o şehiñ hāk-i der eyle

Şakāyık Şeyhī c. I, §. 303, Sicill-i ‘Oşmāni c. IV, §. 171, Şafā’ī, 158; Mücīb, 14;
Seyyid Rızā, 44; Belīg, 20.

1264. RĀZĪ

Yazıcı ‘Abdu’llāh Efendi-zāde ‘Abdü’l-laṭīf Rāzī Efendi, Kızlarağası Yūsuf Ağanıñ(305) yazıcısı ‘Abdu’llāh Efendiniñ oğlıdır, İstanbullu, kādī, vefatı H.1146/M.1733, Üsküdarda medfündur.

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

Sünbül-i kūh-ı vera‘ şandığın aşüfte çıkar

Nergis-i bāğ-ı başıret didügin hufte çıkar

Cām elden ele gezmekde sebū dūş-be-dūş

Mey-fürüşuñ hele hep alduğun ālüfte çıkar

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

Felek arayış-i endāmı bī-endām için şaklar

Metā‘-ı kām-ı hoş-fercāmı bed-fercām için şaklar

Hezārān şerhalarla dāğ-ı mihriñ Rāzi-i şeydā

Nigin-āsā fezā-yı sinede bir nām içün şaklar

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Şabır kılmaz ‘āşık-ı bī-dil cemāl-i yārsız

Bülbül-i şurīde-ārām eylemez gülzārsız

Yār ile aḡyār bir yerde yaraşmaz Rāzīyā

Verd-i gül-zār-ı cenān dirler olurmuş hārsız

Dīvānı, Emīrī Efendi manzūm eśerler kısmında, Millet Kütüb-hânesinde Nu.: 147. Şafa‘ı, 198; Rāmiz, 97; Belīg, 20; Sālim, 264; Sicill-i ‘Oṣmānī c. III, §. 360, ‘Oṣmānlı Mü’ellifleri c. III, §. 54. [El-Fūlkü’l-meşhûn bi’l-lü’lü’l-meknûn, Topkapı Sarayı Müzesi Türkçe Yazmaları, E.H.790; İstanbul Büyüükşehir Belediyesi Türkçe Yazmaları, K.122 ; Bâyezîd Umûmî Ktb. No. 5068; Hâcî Mahmûd Efendi (Süleymânîyye Ktb.) No. 5024; Risâle fi’l-hey’e li Şerhi’l-Berâhîni’l-Kaime, Süleymânîyye Yazma Eserler Kütüb-hânesi, 34 Sü-Aşır 191. ; Atike (Kodaz) Okur, Râzî (Abdü’l-latîf) Hayatı, Eserleri, Edebî Kişiliği ve Dīvârı’nın Tertibi (Y.L.), Selçuk Üniversitesi, 1994.]

1265.RĀZĪ

Muştafā Rāzī Efendi, Öziçeli, ḳādī, vefatı H.1198 M.1783. Sicill-i

‘Oṣmānī c. IV, §. 405.

1266.RĀZĪ

Mehmed Rāzī Efendi, Arabgirli, H.1249/M.1833 târihinde Arabgirde

doğdu, Sultân ‘Abdü’l-‘azîz devrinde vefat itdi.

Müstef‘ ilātün Müstef‘ ilātün

Yanmağda nār-ı sūzāna gönlüm

Bilmem ki nice bir yana gönlüm

Cām-ı ḥumārı nūş eyleyelden

Ayılmaz oldı mestāne gönlüm

Vādī-i ḥışka ḥazm itdim ammā

Oldı cihāna efsāne gönlüm

Faṭīn, 106; Sicill-i ḪOsṁānī c. II, §. 347.

1267.RĀZĪ

Ḥāfiẓ Muṣṭafā Rāzī Efendi, Mehmed Efendiniñ oğlıdır, Çirmenli, Edirne vilāyeti taḥrīrāt kātibi, H.1269/M.1852 tārīhinde h̄ayātda idi.

Mefā’lūn Mefā’lūn Mefā’lūn Mefā’lūn

Hezārān cilveler vardır ķaža-i āsūmānīde

Ki sırrından işāret yazmamış ḥilm-i ma’ānīde

Gerek ulvī gerek süflī görüp ṭa’n eyleme zāhid

Nice esrār-ı Ḥaḳ vardır e’ālide edānīde

Beķā mülkünde sen gül-zār-ı ħuldi ķıl taleb yoksa

Fenādır bāġ-ı dūnyānīn bahārı da ħazānı da

Faṭīn, 105; Sicill-i ḪOsṁānī, c. II, §. 347.

1268. RĀZĪ

Mehmed Rāzī Celebī, Vardar Yeñiceli, Şeyh İlāhīniñ akribāsından. ḥAşık Celebī, 603.

(306) 1269.RĀZĪ

Mehmed Rāzī Efendi, kādī, ḥAtā’u'l-lāh Efendiniñ birāderi. Mecelle, 227.

1270. RĀSĪH

Aḥmed Rāsīh Beg, Balıkesirli, ḥAlīşān Beg evlādından, vefatı H.1118/M.1706, Tekirdağda medfūndur.

Mefâ' İlün Fe' İlâtün Mefâ' İlün Fe' İlün
Revân olur yem-i dîdem bahâr añıldıkda
Düßer selâsil-i dil cûy-bâr añıldıkda
Semâya âhim olur hâlka hâlka peyveste
Çemende sünbül-i zülf-i nigâr añıldıkda
Fâ' İlâtün Fâ' İlâtün Fâ' İlâtün Fâ' İlün
Süzme çeşmiñ gelmesin müjgân müjgân üstüne
Urma zañmîñ sîneme peykân peykân üstüne
Rîze-i elmâs eger her açdigi zañma o şûh
Luñfi var olsun ider iñsân iñsân üstüne
Dilde ñam var şimdilik sen gelme luñf it ey surûr
Olamaz bir hânedede mihmân mihmân üstüne
Divâni, Üniversite Kütüb-hânesi Nu.: 391. 'Osmânlı Mü'ellifleri, c. II, s. 188; Sâlim, 273; Mecelle, 227; Belîg, 21; Karesi Meşâhîri, 34. [Fâlu's-sââde, Balıkesir İl Halk Kütüb-hânesi, 10 Hk 567; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Timuriye 2611; Burûcü'n-nûcûm, Topkapı Sarâyı Müzesi Türkçe Yazmaları, A. 3610].

1271.RÂSİH

Yûsuf Râsih Efendi ibn-i Bîyîkî Hüseyen Efendi ibn-i Muşlı, Şofyalı, Kara Mehmed ve Yûsuf Râmi Paşalarının dîvân efendisi, vefatı Cemâziye'l-evvel 1118/M.1706, Tekirdağda medfûndur. Bîyîkî Hüseyen Çelebi-zâde dinmekle meşhûrdur.

Mefâ' İlün Fe' İlâtün Mefâ' İlün Fe' İlün
Elinde hânçer-i işve o bî-emân geçeyor
Gören zemîne düşüp kendüden hemân geçeyor
Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

Civān u bādeden men^c eyledikçe dil ḥarīs oldu
 Bu derde uğradan zāhid beni hep nuşh u pendiñdir
 Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

 Kebāb u meyde lezzet ḫalmamışdır bezm-i ^cālemde
 Melāḥatlebde keyfiyyet ruh-ı dilberde ḫalmamışdır
 Mef^c ülü Fā^c ilātū Mefā^c ilü Fā^c ilün

 Gāhī ṣafā-yı yār gehī ṭa^c ne-i rakīb
 Yā Rab bu derd-i ^cışķ ne müşkil belā imiş
 Mef^c ülü Mefā^c ilü Mefā^c ilü Fe^c ülün

 Naḳd-i dili virüp yine al manṣib-ı ^cışķı
 Tecdīd-i berāt-ı ḡam it ey cān-ı fütāde

 Var hāliñi ^carż eyle seni ḫayd ide şayed
 Ser-defter-i ^cuṣṣākīna rūz-nāmçeci-zāde

Şakāyık Şeyhi^ī, c. II, ş. 548, Sicill-i ^cOṣmāni^ī, c. II, ş. 347; Sālim, 271; Mecma^c-ı
 Şu^carā, 7; Ṣafā^cī, 172; Belīg, 20; Mecelle, 227. [Dīvān, Millî Kütüb-hâne
 Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz FB 252/1; Abdullah Bulut, Sofyalı Yūsuf
 Rāsih Hayatı, Edebî Şahsiyeti, Dīvānı'nın Tenkitli Metni, Yüksek Lisans Tezi,
 Fırat Üniversitesi, 1998. ; Özge Öztekin, Rāsih Dīvānı (İnceleme-Tenkitli
 Metin-Özel Adlar Dizini), Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi, 1997.].

(307) 1272. RĀSĪH

Mehmed Rāsih Efendi, İstanbullı, Ḥisār Ağası Rāsih diñmekle
 meşhūrdur, Rūm-ili Ḥisāri Ağası, vefāti Zi'l-hicce 1181/M.1767.

Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilün

^cİd gelse nāzenīnim hep yeşil dībā giyer
 Ġonce-i ne-şüküftedir gūyā gül-i ra^c nā giyer
 Mef^c ülü Fā^c ilātū Mefā^c ilü Fā^c ilün

Tākat gelür mi manşıb-ı dehriñ cefasına
Bāķı degil ki şabr ide ādem beläsına
Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

Çü sāğar ḥasret-i la' liňle hem-reng-i şarāb oldum
Düşüp şevk-ı ruhuñla āteş-i 'ışka kebāb oldum

Faṭın, 106; Silah-dār-zāde, 34; Şefkat, 71; Sicill-i 'Oşmānī, c. II, §. 347; Rāmiz, 98; Sālim, 274; Kāmūsü'l-a' lām, c. III, §. 2242; Tuḥfe-i Ḥaṭṭāṭin, 494, Mecelle, 227.

1273. RĀSĪH

Seyyid Muṣṭafā Rāsīh Efendi, Ḥādim Müftisi Ahmet Efendiniñ oğlidir.
Konyalı, Tarsus Kā'im-makāmı, H.1238/M.1822 tārīhinde Konyada doğdu.

Mefā' ilün Fe' ilātün Mefā' ilün Fe' ilün

Kayıkçı ol dür-i yektayı al şu yāra yanaş
Piyāde gitmesün ol serv-i ḳad kenāra yanaş

Şor imdi bādi-i 'azmiñ o la' l-i gül-fāmīñ
Şafā-yı bāde-i gül-nār ise hışāra yanaş
Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

Derd-i biçāreme sen kıl tedbir
Meded it bendeñe yā hażret-i pīr

Şefkat, 59; Faṭın, 108; Silah-dār-zāde, 28; Kāmūsü'l-a' lām, c. III, §. 2243; Sicill-i 'Oşmānī, c. II, §. 348, Mecelle, 227.

1274. RĀSĪH

Enderūnlı İbrāhīm Rāsīh Efendi, Mehterbaşı, Ser-sūrnāzen 'Oşmān Ağanıñ oğlidir, çokadar, Brusa Vālisi Hekimbaşı Behcet Efendi dāmādı, vefatı H.1253/M.1837. Dīvānı, Üniversite Kütüb-hānesinde Nu.: 232.

Mef^c ülü Mefā^c ilü Mefā^c ilü Fe^c ülün

Kälā-yı dile ḡamzeñ olup müşteri virdim

Pey virmiş idi āħarı ammā giri virdi

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

Göñül tennür-1 hicrinde kebāb olsun da ɭalsun mı

Sirişk-i çeşm-i pür-ħūnum şarāb olsun da ɭalsun mı

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

O şūħi itmeden bezm-i merāma rām ben ɭaldım

Cihān müstağrak-1 luṭ oldı bir nā-kām ben ɭaldım

‘Ākif, 106; Kāmūsü’l-a‘lām, c. III, §. 2242; Faṭīn, 107; ‘Atā Tārīhi, c. V, §. 326,

Es^c ad, 71.

1275. RĀSĪH

Enderūnlu Şeyh Rāsīh Efendi, Sultān Muṣṭafā-i Sānī devri
şā‘irlerindendir.

(308)Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilün

Baķılur ise eger hükm-i ḥudā-yı ezele

Maħv-1 iz^c ān ider elbette nef^c girmez ele

İ^ctirāż eylemede fā’ide yokdur zīrā

Tınab-1 aħkāmını rabṭ itmesin esās-1 ezele

Bunda mahviyyet ü tefvīz gerekdir rūħum

Ġayrı yok çāre umūr-1 ɻadr-i lem-yezele

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

Hemān gül-berg-i ruħsāriñ açilsuñ al al olsun

Sana šurb-i müdām ey ḡonċe-leb ɻat ɻat halāl olsun

Mef^c ülü Fā^c ilātū Mefā^c ilü Fā^c ilün

Öyle ھام itdi қaddimi қadd-i bülendi kim
Bir resm-i ھا olurdu eger gelse yanima

Tayyār-zāde ‘Aṭā Tārīhi, c. IV, §. 67 ve 204.

1276. RĀSİM

Haṭṭāṭ Mehmed Rāsim Efendi ibn-i Mollā ‘Aşkī Cāmi‘i İmāmī Yūsuf Efendi ibn-i ‘Abdü'l-kerīm Efendi, Egrikapulu Çelebī Efendi dinmekle ma‘rūfdur, H.1099/M.1687 tārīhinde İstanbulda doğdu, silsile-i nesebi Haķīķī-zāde Şeyh ‘Osmān Efendiye müntehīdir, vefatı 15 Şa‘bān 1169/M.1755, Egrikapu ھaricinde medfūndur, Müstakīm-zādeniñ

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Levh-i āfāka ‘Uṭārid resm ider tārīhini
Rāsim üstād geçdi ba‘ dehü ceffe’l-ķalem

راسم استاد كچى بعده جف القلم

beyti vefatına tārīhdir. Rāmiz, 98 ; Sālim, 277; Sicill-i ‘Oṣmāni, c. II, §. 349; ‘Ārif Ḥikmet, 25; Faṭīn , 109; Lügāt-i Tārīhiyye ve Coğrafya, c. I, §. 236; Kāmūsü'l-a‘lām, c.III, §. 2243; Tuḥfe-i Haṭṭāṭin, 465; Mecelle 112, 171, 227; Esāmī, 62; Vefeyāt-ı Ayvansarāyī, 128; Keşfū'z-zunūn Zeyli, 503. [Dīvān, Türk Dil Kurumu Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Yz. A 381. ; Hazîne Ktb. (Topkapı Sarayı Müzesi) 908. ; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.1609 Staatsbibliothek, Berlin; Münse‘ât, Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.1609 Staatsbibliothek, Berlin.; Dīvân-çe, Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 428. ; Tevfik Kalp, Hoca Mehmed Rāsim Efendi ve Hakkında Yazılmış Bir Risâlenin İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, İstanbul, 2002.].

1277. RĀSİM

Şa‘bān-zāde Feyżu’llāh Rāsim Efendi, kādī, vefatı H.1206/M.1791.

Fe‘ ilätün Fe‘ ilätün Fe‘ ilätün Fe‘ ilün
Nuş idelden mey-i hicriñ o şeh-i sîm-beriñ
Haylidendir dil-i mahmûr çeker derd-i seriñ
Yelerek yollara düşdüñ yine ey bâd-ı şabâ
Cânib-i kûy-ı dilârâya mî bilmem seferiñ

Silâh-dâr-zâde, 29; Şefkat, 58.

1278. RÂSİM

Mehmed Kâsim, Diyâr-ı Bekrli, H.1195/M.1780 târihinde Diyâr-ı Bekrde doğdu, vefatı H.1260/M.1844.

Fâ‘ ilätün Fâ‘ ilätün Fâ‘ ilätün Fâ‘ ilün
Sen kuzusuñ sevdigim çıkışma köyündan kıl hazer
Degmeye tennûrdan tâ kim ten-i nûra zarar
Fe‘ ilätün Fe‘ ilätün Fe‘ ilätün Fe‘ ilün
Ülfet-i ‘ışk ile nâzik idi ol rütbe tenim
Güiyâ bâr-girân idi aña pirehenim

Tezkire-i Âmid yazma nûşha, 39 ve başma nûşha, 342.

1279. RÂSİM

Seyyid ‘Ömer Râsim Efendi, Mahmûd Efendiniñ oğludur, Firecikli, defter-dâr kîse-dâri (309) H.1192/M.1778 târihinde Firecikde doğdu, vefatı H.1262/M.1845, Hicâzda medfûndur, Kâmüsü'l-a‘lâmîn vefatı târihini 1267 ve Keşfî'z-zunûn Zeyliniñ de babası ismini Mehmed göstermeleri yaňlışdır.

Fe‘ ilätün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün
Şanmañız şimdi bendedir gönlüm
Bir şeh-i hüsne bendedir gönlüm

Kılnevâzîş anı ǵarîb itme
Sevdigim çünkü sendedir gönlüm

‘Ârif Hikmet, 26; Kâmûsü'l-a'lâm, c. III, ş. 2243; Sicill-i 'Osmâni, c. II, ş. 350;
Şoñ 'Aşır Türk Şâ'ırleri, 1352; Es'ad, 47; Faṭîn, 109; Keşfû'z-zunûn Zeyli, 503.

1280. RÂSİM

Foğulacı-zâde Aḥmed Râsim Efendi, Üsküdarlı, Mektûbi-i şadâret
ḥulefâsından, Çavuşbaşı Hüsnî Beg mühr-dârı, H.1180/M.1766 târīhinde
Üsküdarda doğdu, vefatı H.1270/M.1853, Üsküdarda 'Inâdiyyede Bandırma
Tekyesi karşısındaki sâhaya defn idildi.

Mef'ülü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün
Pîr itdi beni yâra civânım dimiş oldum
Hûn itdi dili ǵonce-dehânım dimiş oldum
Mef'ülü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün

Şol dem ḥayâle dilber-i ra'nâ gelür gider
Cân murğı âşiyânına gûyâ gelür gider
Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Haķîkatde egerçi nûşha-i kübrâ olup insân
Göñüldür menba'-ı 'irfân şerî' atdır aña mîzân

‘Osmânlı Mü'ellifleri, c. II, ş. 199; Sicill-i 'Osmâni, c. II, ş. 350; Kâmûsü'l-a'lâm, c. III, ş. 2243; Faṭîn, 110; Şoñ 'Aşır Türk Şâ'ırleri, 1355. [Dîvân, Vatikan
Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Vat. Turco 237/1. ; Millî Kütüb-hâne Yazmalar
Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 1868. ; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları,
Talat 248. ; Şerh-i Subha-i Sîbyân, Tercüman Gazetesi Kütüb-hânesi Türkçe
Yazmaları, Y-316. ; Müntehab-ı Divân-ı Râsim, Mısır Millî Kütüb-hânesi
Türkçe Yazmaları, S 4463.].

1281. RĀSİM

Aḥmed Rāsim Beg, Kıbrıslı Menteş-oğlu Bahāe'd-dīn Efendiniň oğlıdır, İstanbullı, H.1283/M.1866 tārīhinde İstanbulda doğdu, İstanbul meb̄ūsı, vefatı 22 Eylül 1348/M.1932.

Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün

Karardı çeşm-i ümidiñ fakat hāṭır-nişanımsıñ

Açılma ey şeb-i hicrān benim eñ hoş zamānımsıñ

Şoñ ‘Aşır Türk Şā’irleri, 1358. [Askeroglu, Türk Dil Kurumu Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Yz. A 553. ; Nesrin Bakış, Ahmet Rāsim'in Dilbilgisi Kitapları, Marmara Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 1987. ; Ali Çelik, Ahmed Rāsim'in Eserlerinde Halk Kültürü Unsurları (2 cilt), Doktora Tezi, Atatürk Üniversitesi, Erzurum, 1993. ; Özlem Tezcan (Dertsiz), Ahmed Rāsim: Mektep Arkadaşım ve Eşkâl-i Zamân, Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, İstanbul, 1995. ; Hacer Gülşen, Ahmed Rāsim Külliyyât-ı Sa‘y ü Tahrîr (Makalât ve Musâhabât) 1. Cilt, Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, İstanbul, 1994. ; Necla Caner, Ahmed Rāsim Külliyyât-ı Sa‘yü Tahrîr (Makalât ve Musâhabât) (2’ci kısım) Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, 1994. ; Ali Kemal Akmeşe, Ahmed Rāsim'in Okul Hâtıralarında Eğitim Hayatı, Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, İstanbul, 1995. ; Rahim Sağ, Ahmed Rāsim'in Dil ve Edebiyat Tartışmaları, Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara, 1996. ; Engin Kırca, Ahmed Rāsim Ömr-i Edebi (c.I-II), Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, İstanbul, 1998. ; Recep Ali Tay, Ahmed Rāsim Ömr-i Edebi (c.III-IV), Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, İstanbul, 1998. ; Ahmet Duran Teker, Ahmed Rāsim: İki Hatırât-Üç Şahsiyet, Marmara Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 1997. ; Engin Aksu, Ahmed Rāsim'in "Muharrir, Şā'ir, Edib" Adlı Eserinin Transkripsiyonlu Metni, Yüksek Lisans Tezi, Dumluşpınar Üniversitesi, Kütahya, 2002. ; Sıdika

İster, Ahmed Râsim Matbû‘ât Hâtıralarından Muharrir, Şâ‘ir, Edib (Metin-Tahlil-İndeks), Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, İstanbul, 2001. ; Serdal Balcı, Ahmed Râsim'in Târîh Anlayışı, Atatürk Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Erzurum, 2003. ; Tayfun Doğru, Ahmet Râsim'in Hikâyeleri - Metin-Tahlil-İndeks (Endişe-i Hayât Gam-ı Hicrân, İki Günahsız Sevda, İlk Sevgi), Marmara Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2003. ; Çilem Tercüman, Ahmet Râsim'in Eserlerinden İstanbul'un Gündelik Hayatı, İstanbul Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2004.].

1282. RÂSİM

Halvâcîbaşı-zâde Râsim Efendi, Enderûnlu Seferli koguşı çavuş mülâzimlerinden, Sultân Selîm-i Salîş devri şâ‘irlerinden.

Mefâ‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün
Gel ey nesîm-i sabâ hatt-ı yârdan ne haber
Gelür mi kâfile-i müşg-bârdan ne haber
Şemîm-i zülfüne âmâdedir meşâmm-ı ümid
Ne gûne cünbişi var rûzgârdan ne haber

Tayyâr-zâde ‘ Atâ Târîhi, c. IV, §. 226.

(310) 1283. RÂSİM

Hüseyin Râsim Efendi, Şumnılı, Sultân Mahmûd-ı Sânî zamâni şâ‘irlerinden.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün
Bezm-i ‘ işkîñ telh olur âh sâgar-ı şahbâları
‘ Aşıkı dem-besté eyler sâki-i ra‘ nâları
‘ Gamze-i cellâdını tâbûr gibi çekmiş o şûh
Fitne-i ebrûsı eyler katlime îmâları

Faṭīn, 111, Sicill-i ḨOṣmānī, c. II, §. 350.

1284. RĀSİM

Rāsim Efendi, İstanbullı.

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün
Behcet-efzādır arak la‘ linde ol nāzik-femiñ
Ğoncaya mahż-ı tarāvetdir vücüdü şeb-nemiñ
İftihār-ı dāniş-iecdād ile gelmez şeref
Neş’e virmez nām-ı bezm-i bī-meye cām-ı Cemiñ

Beliğ, 26.

1285. RĀSİM

Rāsim Efendi, Hācegāndan, H.1228/M.1813 tārihinde ḥayātda idi.
Şeyh’ül-islām ‘Ārif Hikmet Begiñ hacdan ‘avdetine söylediği tāriḥ:

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün
Beyt-i ma‘ mūr-ı derūnūn itdi leb-rīz-i şafā
Gösterüp Haqq̄ ravża-i peygamberi ‘Ārif Bege
Eyledim ta‘līk-bāb-ı Ka‘beye tārihini
Haqq̄ mukadder kıldı ḥacc-ı ekberi‘ Ārif Bege

حق مقدر قىلىدى حج اكبرى عارف بىه

‘Ārif Hikmet, 26.

1286. RĀŞİH veya SA‘İD

Vanī-zāde Seyyid Mehmed Sa‘id Rāsih Efendi, Vanī-zāde Eyyūb Efendiniñ oğlıdır, İstanbullı, müderris, ḥattāt, Vaniköyündeki cāmi‘in bānisi ve Mehmed-i Rābi‘ ‘aşrı meşāyiһinden Şeyh Mehmed-i Vanī Efendi ahfādındandır,

vefəti Şəfer 1190/M.1776, Şeh-zâde Câmi^c i eṭrāfindaki կաбр-istânda medfûndur, Râmiz Tezkiresinde pederiniñ ismi ‘Abdu’llâh Efendi diye yazılmışdır.

Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün
Tâbiş-i ‘ışka dil-i maḥzûn bir meclâ iki
Âh kim tûn-ı şerer-meşhûn bir germâ iki
Ol peri-ruhsâr içün dil dahî bir dîvânedir
Şanma mülk-i ‘ıskda Mecnûn bir Leylâ iki

Râmiz, 99; Şefkat, 64; Silâh-dâr-zâde, 31; Tuḥfe-i Hattâṭîn, 395; Es^cad, 41;
Vefayât-ı Ayvansarâyî, 154; Keşfî’z-żunûn Zeyli 503.

1287. RÂŞİD

Kâdî-^c asker Mehmed Râşid Efendi, Şudûrdan Malatyalı Muştâfâ Efendiniñ oğlıdır, İstanbullu, vak^ca-nüvîs, vefəti 18 Şəfer 1148/M.1735, Fâtihde Zencîrliküyuda Efâl-zâde Medresesi karşusunda medfûndur.

Mef^c ülü Fâ^c ilâtün Mef^c ülü Fâ^c ilâtün
Râşid Efendi ola ‘adn-i cinâna zîver
راشد افندی اوله عدن جانه زیور

mîşrâ^c i vefatına târiḥdir. Vefatı târiḥini Sicilliñ 1147 göstermesi yañlışdır.

Mef^c ülü Fâ^c ilâtü Mefâ^c ilü Fâ^c ilün
Bir pûse ile tut dehen-i müdde^c āmı kim
Furşat bulunca belki yamân söylerim saña
Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün
Cilve-i naḳş-ı meveddet hâṭîr-ı aḥbâbda
İn^c ikâs-ı şüret-i eşyâya beñzer ābda
(311) Mefâ^c ilün Fe^c ilâtün Mefâ^c ilün Fe^c ilün

Gınā-yı ḫalb ‘aceb kīmyā degil de nedir

Gedā-yı şabr-ı güzīn kīmyā degil de nedir

Sūhan miḥakķ-i ‘ayār-ı ‘ukūl iken Rāṣid

Tefāhür ehl-i dile nā-sezā degil de nedir

Mefā‘īlün Mefā‘īlün Mefā‘īlün Mefā‘īlün

Sirişk-i ḥasrete mu‘tād olan dilde enīn olmaz

Mücerrebdır ki leb-rīz olsa tās anda ṭanīn olmaz

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

Hāsed-i ḫalb-i ‘adū luṭf ile olmaz zā’il

Sengde müzīrr olan āteşe āb itmez eṣer

Mefā‘īlün Mefā‘īlün Mefā‘īlün Mefā‘īlün

Niyāz-ı germi ‘āşık vuşlata iķdām içün şaklar

O āfet dahı nāzı sıķlet ü iibrām içün şaklar

O şūhı sanma kim ser-keşliginden iltifāt itmez

Zamān-ı ruhşat-ı gül-būseyi bayram içün şaklar

Dīvānı, Hüsrev Paşa Kütüb-hānesinde Nu.: 531, 532; ‘Āṭif Efendi Kütüb-hānesinde Nu.: 2073/1; Emīrī, Manzūm eṣerler kısmında, Millet Kütüb-hānesinde Nu.: 152; Ḥamīdiyye Kütüb-hānesinde, Murād Mollā Kütüb-hānesinde Nu.: 1093; Reṣīd Efendi Kütüb-hānesi, Millet Kütüb-hānesi Nu.: 754; Üniversite Kütüb-hānesi Nu.: 163, 414, 620, 2831, 2891, 2844, 5576; Sālim, 260; Rāmiz, 100; Faṭīn, 111; Eslāf, c. I, §. 199; Tuḥfe-i Ḥattāṭīn, 719; Sicill-i ‘Oṣmāni, c.II, §. 351; ‘Oṣmānlı Mü’ellifleri, c. III, §. 55; Қāmūsü'l-a'lām, c. III, §. 2245; ‘Oṣmānlı Tariḥ ve Müverrihleri, 44; Mecelle, 227; Belīg, 21; Şafā'ī, 205; Vefeyāt-ı Ayvānsarāyī, 175; Keşfū'z-zunūn Zeyli, 504. [Dīvānı, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 8282, 06 Mil Yz FB 190, 06 Mil Yz A 2617; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 37, 45, 226, Talat 122; İzmir Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 1277/1.; Topkapı Sarayı

Müzesi Türkçe Yazmaları, R. 767, H.891, H.910; Hafid Efendi (Süleymâniyye Ktb.) 343; Atatürk Kitaplığı Türkçe Yazma Dîvânları, M.Cevdet K. 539/1; İngiltere Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Or. 7184, Or. 7185; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.1989, Ms.or.oct.2162; Dîvân-çe, İstanbul Süleymâniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, Y-256/1; Târîh-i Râşid , Malatya Darende İlçe Halk Kütüb-hânesi, 44 Dar 322; Tarîh-i Râşid, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz B. 359, 06 Mil Yz B 994; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Tarihi Türkî 30, Tarihi Türkî 91, Tarihi Türkî 92, Tarihi Türkî 193, Tarihi Türkî 682; Gazi Hüseyin Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 6050 ; Târîh-i Devleti-i Osmâniyye, Köprülü Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 211; Târîh-i Osmâni, Kitâbhâne-i Saltanatî Türkçe Yazmaları(İran), 1793; Târîh, Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.quart.1688, Ms.or.quart 1689, Ms.or.fol.3337 Staatsbibliothek, Berlin, Hs.or.quart 1122 Staatsbibliothek, Berlin, Hs.or.quart 1123 Staatsbibliothek, Berlin; Münse'ât, Topkapı Sarayı Müzesi Türkçe Yazmaları, H.1037; Halit Biltekin, Vak^ca-nüv'îs Râşid Efendi ve Dîvânı'nın Tenkitli Metni, Ankara Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 1993. ; Fatih Günay, Râşid (Vak^ca-nüvîs), Hayatı, Edebi Kişiliği, Dîvânının Tenkitli Metni ve İncelemesi, Trakya Üniversitesi, Doktora Tezi, 2001.]

1288. RÂŞİD

Mehmed Râşid Efendi, Dîvân-ı Hümâyûn ketebesinden Қayserili Ca^c fer Fevzi Efendiniñ oğlıdır, H.1177/M.1763 târîhinde Қayseride doğdu, Re'isü'l-küttâb, vefatı Ramâzân 1212/M.1797 (**312**) Sultân Bâyezîd Câmi^ci hazırlresinde medfîndur.

Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

^c Ārıž-ı dilberde şanma haft⁻¹ ^c anber-fâmdır

^c Aks-i dâg-ı sîne-i üftâde-i nâ-kâmdır

Gerdende dâne-i hâl ü siyeh gîsûlara

Murğ-ı dil üftâdedir gûyâ esîr-i dâmdır

Ḳâmüsü'l-a' lâm, c. II, §. 2245; Sefinetü'r-rü'esâ , 129; 'Ārif Hikmet, 26; Faṭîn, 112.

1289. RÂŞİD

Mehmed Râşid Beg, Şârim İbrâhîm Paşanîn oğlıdır, vefâtı 22 Muâharrem 1219/M.1804, Rûmilihisârında Ḳayalar Kabr-istânında vâlidesi yanında medfûndur, kâdî.

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

Bi-hamdi'llâh yine fettâh-ı bâb-ı müşkil-i 'âlem

Rehîn-i inbisât itdi dil-i a' lâ vü ednâyi

Hüküm-ı fart-ı şâdîden cihân ol rütbe hurrem kim

Ferâmûş itdiler yek-ser ǵam-ı imrûz u ferdâyi

'Ārif Hikmet, 26; Ḳâmüsü'l-a' lâm, c. III, §. 2246; Sicill-i 'Oşmânî, c. II, §. 352; Faṭîn, 113; Keşfî'z-zunûn Zeyli, 504.

1290. RÂŞİD

Mehmed Râşid Efendi, Şâ'ir Nûzhet 'Oşmân Efendiniñ oğlıdır, Brusalı, bakırcı, H.1195/M.1780 târihinde Brusada doğdu, vefâtı, H.1231/M.1815, Brusada Mollâ Fenârî Câmi'i civârında pederi yanında medfûndur.

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

Ehl-i haâk zerre havâdisle mükedder olmaz

Ķıl u ķâli de cihaniñ ķuru ǵavgâdandır

Şanma kim neş'e-i rindân mey ü şahbâdandır

Tâbiş-i meclis-i mül sâki-i zîbâdandır

‘Osmanlı Mü’ellifleri, c. II, §. 196; Қāmūsü'l-a'lām, c. III, §. 2245; Faṭīn, 113; Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, §. 352. [Zübdeyü'l-vak'âyi der Belde-i Burûsa, Alî Emîrî Efendi (Millet Ktb.) 89.]

1291. RĀŞİD

Rāşid Beg, ‘Ayntâblı, Mar’ aş Қā’im-maķāmı Fevzi Paşanıñ dīvân kâtibi, vefâti H.1239/M.1823.

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün
‘İzârindan kemend-i türresin gülşende yâr atdı
Kopardı sünbili reşkiyle hep bâd-ı bahâr atdı
Tanîn-endâz-ı âfâk olmasun mı şît-i efgânım
Felek câm-ı dil-i nâ-kâma seng-i inkisâr atdı

Қāmūsü'l-a'lām, c. II, §. 2246; Faṭīn, 114; Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, §. 353.

1292. RĀŞİD

Rāşid Efendi, İstanbullı, vüzerâ dīvân kâtibi, vefâti H.1247/M.1831.
‘Ārif Hikmet 27.

1293. RĀŞİD

Mehmed Rāşid Beg, Şadr-ı A'zam Halîl Hamîd Paşa-zâde ‘Ārif Begiñ oğludır, Mışır Mollâsı, vefâti 13 Şa'bân 1252/M.1836, Haydarpaşa'da medfûndur, Sicilliñ vefâtını 1250 yazması yañlısdır.

(313)Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün
Dûd-ı âhîm ‘îşk ile her şeb felek-fersâ olur
Ol kesâfetle meh-i nev-çün hâş-ı tersâ olur
Sû-be-sû işrâb içün hep mâ-cerâ-yı ‘îşkîmi
Eşk-i ter yüz yerde hâk-i pâyine ruhsâr olur

Ḳamūṣü'l-a' lām, c. III, ş. 2246; Sicill-i Ḩos̄mānī, c. II, ş. 354.

1294. RĀṢID

Rāṣid Efendi, İbradılı, Mūṣul ḳādīsı, H.1220/M.1805 tārīhinde İbradıda doğdu, vefatı H.1267/M.1850.

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün
Sevād-ı nokta-i ruhsarını ȝann eyleme mūdan
Çekide ȝatre-i müşgindir ȝasār-ı gisūdan
Ne reng-āmīz-i şan' at gösterir ṭab' -ı sūhan-gūyī
Fuşun-sāzī-i şī' ri meşk idelen çesm-i cādūdan

Ḳamūṣü'l-a' lām, c. III, ş. 2245; Faṭīn, 115.

1295. RĀṢID

Muştafā Rāṣid Efendi, Şeyh-zāde İbrāhīm Edhem Efendiniñ oğlıdır, Filibeli, Şomaço taḥrīrāt kātibi, H.1238/M.1822 tārīhinde Filibede doğdu, vefatı H.1267/M.1850, Ḳamūṣü'l-a' lām vefatı tārīhini 1265 olarak yazmıştır.

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün
Göñülde tābiş-i ȝasret nūmāyān oldı gitdikçe
Tenimde renciş-i fürkat firāvān oldı gitdikçe
Çıkınca zülf-i fesden başka revnak buldı yār ammā
Benim şirāze-i 'aqlım perişān oldı gitdikçe

Ḳamūṣü'l-a' lām, c. III, ş. 2245, Faṭīn, 115.

1296. RĀṢID

Aḥmed Rāṣid Efendi, Diyār-ı Bekrli, Kürd-istān Vālīsi Es'ad Paşaniñ kitābcısı, vefatı H.1272 /M.1855, Diyār-ı Bekrde medfūndur, H.1200/M.1785 tārīhinde Diyār-ı Bekrde doğdu, Şeyh-zāde Ḩos̄mān Nūrī Paşaniñ

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Rūh-ı Ahmed Rāṣid oldu bülbül-i ‘adn-i kirām

روح احمد راشد اولدى ببل عدن کرام

mışrā‘ı vefatına tāriḥdir.

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Dil şadefdir mahzen-i lü’lü’ degildir yā nedir

Bu cihetden her sözüm incü degildir yā nedir

Deşte düşmüştür firāk-ı Leyliden Mecnūn gibi

Hem-nişini ‘âşıkiñ āhū degildir yā nedir

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

‘Akıbet cevriñ ḥarāb itdi dil-i ma‘ mūrumı

Ķıldı mātem-ḥāne āzārin serāyı sūrimı

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Yāra çok sūzişler ızhār eylemek ister göñül

N’eyleyim hengām-ı furşatda zebānim benim lāl olur

Tezkire-i Āmid yazma nüşha 39, başma nüşha 346; Şoñ ‘Aşır Türk Şā‘irleri,

1363; Faṭīn, 120; Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, §. 355.

1297. RĀṢID

Rāṣid Mehmed Efendi, Binā-emīni, Şūrā-yı devlet a‘zāsından, H.1218/M.1803 tāriḥinde doğdu, vefatı Zi’l-ka‘de 1290/M.1873. Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, §. 356.

1298. RĀṢID

Mehmed Rāṣid Paşa, Biga Mutasarrıfı Şā‘ir Dramalı Hasan Haydar Paşanının oğludur, Hāriciyye Nāzırı (314), H.1246/M.1830 tāriḥinde doğdu, vefatı 3 Cemāziye’l-evvel 1293/M.1876.

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün
Düşdi ‘ ışķınla a kāfir çok ‘ azāba gönlümüz
Eylemez ġayrı taħammül piċ ü tāba gönlümüz
Nażmını tanzīr eylersem ‘ aceb mi Rāşidā
Pek muhibdir vācid-i ‘ ālī-cenāba gönlümüz

Faṭīn, 120; Sicill-i ‘ Oṣmānī, c. II, §. 356.

1299. RĀŞİD

İbrāhīm Rāşid Efendi, Nu‘man Ağanıñ oğlidir, İstanbullu, vüzerā dīvān kātibi, kapu kethüdāsı, H.1227/M.1812 tāriħinde İstanbulda doğdu, vefatı 11 Rebi‘ ü'l-āhir 1310/M.1892, Merkez Efendi Kabr-istânında medfündur.

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün
Bu sakf-ı köhnede ḥaylī nukuş-ı pür-‘ iber gördük
Bizi hiç görmedik żann itme sultānim neler gördük
Kimiñle ahz ü i‘ tā-yı kumāş-ı ülfet itdikse
Hisāb-ender-hisāb itdik tūtiden hep ḥor gördük
Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün
Pādişāh eyledi ihsān zevi‘l-‘ irfāna nişān
Yaķışur sīne-i şāhib-hüner ü şāna nişān
Zīver-efzā-yı girībān-ı ekābir olalı
Hande-zen olmada bu mihr-i dirahşāna nişān
Añi bir noķta ile eyledi şāni‘ ta‘yīn
Haldır pūseñe ‘ āriż-ı ḥubāna nişān¹
Mef ūlü Fā‘ ilātū Mefā‘ ilü Fā‘ ilün
Ey şeh-süvār nāz-ı niyāzim budur saña

¹ Bu mısraın vezni bozuktur.

Terk itme aşinā-yı ḥaddīmi vefā gibi
Dīvānī, Emīrī Efendi, Manzūm Eserler kısmında, Millet Kütüb-hânesinde Nu.: 149, 150, 151; Soñ ‘Aşır Türk Şā’irleri, 1365; Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, ş. 355 ve 358; Faṭīn, 118; Keşfū’z-zunūn Zeyli, 504; [Dīvānī, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz B 196/1, 06 Mil Yz FB 288; Dīvān-çe, Tercüman Gazetesi Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Y-265/1; Mecmūa-i Râṣid, Ali Emīrī Efendi Manzūm Eserler (Millet Ktb.) No. 224. ; Vak‘a-i Hâleb, Tercüman Gazetesi Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Y-265/2; Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz B 196/2. ; Kamile Çetin, Râṣid (?-1310?-1892) ve Dīvānī İnceleme-Tenkidli Metin, Süleyman Demirel Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Isparta, 2006.]

1300. RĀṢID

Mehmed ‘Alī Râṣid Efendi, ‘Ayn-tâblı Mehmed İhlâş Efendiniň oğlıdır, ‘Ayn-tâblı, Diyâr-ı Bekr ve Brusa vilâyetleri kapu kethüdâsı, H.1235/M.1819 târihinde ‘Ayn-tâbda doğdu, vefatı 16 Cemâziye’l-evvel 1311/M.1893, Üsküdar Hüdâ’î Tekyesinde medfûndur, Sicill ile ‘Oṣmânlı Mü’ellifleri târiḥ-i vefâtını 1312 ve 1313 olarak yazmışlardır.

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

Gerçi geldik de nehârı bize şâm eyledi haṭ

Lîk ol ser-keşi ‘uşşâkına râm eyledi haṭ

Mef‘ ülü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ilü Fâ‘ ilün

Kîyâm-ı şer‘ ile kâ’im binâ-yı devlet ü dîn

Kitâbsız yaşayan inkılâbsız yaşamaz

Mefâ‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

İtdik recâ vü meskenet ey dil-rübâ saña

Düşmezdi eylemek bize cevr ü cefâ saña

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

(315) Zir-i hâk olsam da ben her çend bî-nâm u nişân
Defter-i şîc rim olur müstevcib-i şöhret baña
Şoñ ‘Aşır Türk Şâ‘irleri, 1370; ‘Osmânlı Mü’ellifleri, c. III, ş. 60; Fañın, 119;
Sicill-i Osmâni, c. II, ş. 358.

1301. RÂŞİD veýā KEMTER

Râşid ‘Alî Efendi, İstanbullu, Tarikat-ı Bektâsiyyedendir, vefâti
1312/M.1894, Çamlıçada Selâmi ‘Alî Efendi Kabrinde medfûndur.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün
Naâş-ı sun‘ uñ remz ider hüsnünde rü‘yet perdesi
Hâce-i hükmi ezeldendir hâkiât perdesi
Dergeh-i âl-i ‘abâda müstakîm ol Kemterî
Gösterir vaþdet eyleyen kalâdıkda kesret perdesi
‘Osmânlı Mü’ellifleri, c. II, ş. 212. [Dîvân, Millî Kütüb-hâne Yazmalar
Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 6716.]

1302. RÂŞİD

‘Alî Râşid Efendi, Giridli-zâde İsmâ‘îl Efendiniñ oğlıdır, Kandiyeli,
Çanakkale mutâsarrîfi, H.1274/M.1857 târihinde Kandiyede doğdu, vefâti 25
Şubat 1336/M.1917, Büyüçekmece Kabr-istânında medfûndur.

Mef‘ ülü Mefâ‘ ilü Mefâ‘ ilü Fe‘ ülün
Kâbil olamaz kâl ile takrîr-i serâ’ir²
Erbâb-ı diliñ söylediği başka lisândır
Çeşm-i dil âgâha bu ‘âlemde ser-â-ser
Esrâr-ı şu‘unât-ı ilâhiyye ‘ayândır

² Olmaz kelimesi vezin gereği “olamaz” şeklinde okunmuştur.

Terkīb-bendden

Mef̄ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ülün

Sākī getir ol bādeyi kim neşve-resāndır

Her қatresi erbāb-ı diliñ cānına cāndır

Sākī yetiş imdādına Allāh içün olsun

Zīrā felegin gerdiş-i nā-sāzı yamāndır

‘İbretle baķan şun‘-ı hūdā-yı müte‘āle

Hayrān olur elbet bu temāşā-yı kemāle

‘Oṣmānlı Mü’ellifleri, c. II, ş. 215; Şoñ ‘Aşır Türk Şā‘irleri, 1375.

1303. RĀŞİD

Mollā Feyzī-zāde Rāşid Efendi, hāzīne başyazıcısı, Sultān İbrāhīm
devrinde yaşamışdır. Mışrā‘ları:

Mef̄ ülü Fā‘ ilātū Mefā‘ ilü Fā‘ ilün

Her vakte bir bahāne bulur bī-namāz olan

Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün

Uymayan қalbine kāli olur encāmī zelīl

Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün

‘Ārif iseñ dehen-i ḥalķa [şakın] düşmeye gör

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

Vefā-dār olmadan geçdik cefā-dār olmasa bārī

Tayyār-zāde ‘Atā Tārīhi, c. IV, ş. 142; ‘Oṣmānlı Mü’ellifleri, , c. II, ş. 183.

1304. RĀŞİD

Mehmed Rāşid Efendi, İstanbullu, Trabzon defterdarı, H.1218/M.1803
tārīhinde İstanbulda doğdu, 1266 da hāyatda idi.

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

İderdi gülşen-i rāzı niḥanī bāğbān ezber
Ne hikmetdir tuyup ezhār itmiş rāyegān ezber

(316) Saña bir ḥāce bulsunlar oğu gör fenn-i tāriḥi
Niçün Rāṣid Nāimā-veş idersiñ dāstān ezber

Faṭīn, 116.

1305. RĀṢID

Mehmed Rāṣid Efendi, İstanbullı, Enderūnlu, H.1245/M.1829 tāriḥinde doğdu.

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün
Nigeh itmez o perī hāl-i perişānimizə
Nice rahm eyler ‘ aceb dīde-i giryānimizə
Hazer it ey dil-i şeydā o kemān-ebrūdan
Tīr-i müjgānı bütün ķaṣd idiyor cānimizə
Felege virse tezelzül n’ola feryādimiz āh
Neler itdi sitemi sīne-i sūzānimizə
Şaķın ey şūfī-i ḥar bizleri ta‘yīb itme
Sebeb ol muğ-becedir çāk-i girībānimizə
Elem-i hicr ile Rāṣid yine pervaṇe gibi
Yanalım yakılalım şem‘-i şeb-istānimizə

Faṭīn, 121.

1306. RĀṢID

Aḥmed Rāṣid Efendi, Dānişmend Yaḥyā Efendiniñ oğlidir, Medīne kādīsi, 2 Şa‘ bān 1260/M.1844 tāriḥinde İstanbulda doğdu.

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

Tecribe ķıl dem-i miḥnetde muhib yārānı
Süfehā aldatır ülfetle nice insānı

Vakt-i ni‘ metde riyākār ider envā‘-ı ḥulūş
Çünkü görmekde seni cevher-i iqbale füsūs

Şoñ ‘Aşır Türk Şa‘ırleri, 1379.

1307. RĀŞİD

Rāşid Efendi, Amasya ķā’im-makāmı, H.1260/M.1850 tārīhinde ҳayātda
idi. Sicill, c. II, §. 355.

1308. RĀŞİD

Rāşid Efendi, Şamaço ķā’im-makāmı, H.1271/M.1854 tārīhinde ҳayātda
idi.

Mefā‘-ilün Mefā‘-ilün Mefā‘-ilün Mefā‘-ilün

Meded-kārān-ı ‘aşrıñ yüzleri her yirde ağ olsun
Kederden ben ölürem dostān dünyāda şağ olsun

Niçün muhtāc idersiñ ey felek dānāyı nā-dāna
Revā mıdır ki bülbül tābi‘-i fermān-ı zāğ olsun

Ezelden cām-ı dil müştāk-ı Mevlānā-yı Rūmīdir
O şāhiñ feyzi ehl-i hasrete Rāşid sürāğ olsun

Faṭīn, 117.

1309. RĀŞİD

Rāşid Edīb Efendi Üsmen, ‘Ārif Efendiniñ oğlidir, Konyalı, mu‘allim,
H.1313/M.1895 tārīhinde Konyada doğdu.

Mefā‘-ülü Mefā‘-ilü Mefā‘-ilü Fe‘-ülün
Āteşli siyāh gözleriniñ ‘ışkına yandım

Ey nāzlı güzel sevdigine ben de inandım

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Her devirde dalgalandıñ yükseldiñ

Hişārlarıñ bārūlarıñ üstünde

Sen şübhесiz bir kırmızı emeldiñ

O muhteşem ordularıñ üstüne

Şoñ ‘ Aşır Türk Şā‘ irleri, 2168.

(317) 1310. RĀŞİD

Çahvecibaşı-zāde Enderūnlu Rāşid Beg, Sultān Selīm-i Sālis devri
şā‘ irlerinden.

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

Haṭ-āverler tayanmaz ol қadir iibrām-ı ‘ uşşāka

Bināda sebze-i bī-gāne bitdikde metin olmaz

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

Süzünce çeşm-i mest-i nīm-ḥāb-ı fitne-engīzin

Esīr-i dām-ı zülfî eylemez mi čīn-i āhūsin

Meşāmm-ı cānı Rāşid yāsemen-zār-ı cinān eyler

Eger bir kere öpseñ gerden-i şāf-ı semen-būsın

Tayyār-zāde ‘ Atā Tārihi, c. IV, §. 227.

1311.RĀŞİD

Enderūnlu Hāce Rāşid Efendi, Sultān Mahmūd-ı Sāni devri şā‘ irlerinden.

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Ey büt-i ṭannāz şūh-ı bī-vefā

Nīm-nigāh-ı nāzīna cānim fedā

Burc-ı hüsnüñ māhisiñ ey bī-vefā

Bī-vefāsiñ bī-vefāsiñ bī-vefā

Ṭayyār-zāde ‘Aṭā Tārihi, c. IV, §. 320.

1312. RĀŞİD

Mehmed Rāşid Efendi, İstanbullı, İznikmid mütesellimi ve Kereste Nāzırı Şükri Begiñ kātibi. ‘Ārif Hikmet, 27.

1313. RĀŻİ

Pāy-dār-zāde Mehmed Rāżi Efendi, Edirneli, ḳādī, vefatı H.1105/M.1693.

Fe‘ ilātün Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

Pīr olunca şerāb nūş eyle

Meyi pā-der-rikāb nūş eyle

Mey-i gül-fām tururken ey Rāżi

Saña kim der ki āb nūş eyle

Şakāyık Şeyhī, c. II, §. 183; Sicill-i ‘Oṣmāni, c. IV, §. 194; Ṣafā’ī, 171; Sālim 275.

1314. RĀ‘ İF

Mehmed Rā‘if Beg, Re’isü'l-küttāb ‘Ārif Efendiniñ oğlidir, Anatoli ḳādī-‘askeri, H.1263/M.1846 tārihində vefat itdi.

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Da‘vet itdim yār ile aḡyār gelsün gelmesün

Nīk ü bed budur sözüm her bār gelsün gelmesün

Tev’emāndır sūr ile şūrı bu dehriñ Rā‘ ifā

Şevk ile hem ḥāṭira hem-vār gelsün gelmesün

Dīvānı, Emīrī Efendi, Manzūm eserler kısmında, Millet Kütüb-hānesinde Nu.:153, 154; Fātīn, 122.

1315. RĀ‘Ī

Derviṣ Muṣṭafā Rā‘ī, Karaḥışarlı, Mevlevi, Çoban Dede dinmekle meşhürdur. Es‘ ad, 47; Mecelle, 174.

1316. RĀĞIB

Mehmed Rağıb Çelebi, İstanbullı, Küsec Halil Paşa dāmādı, muhāsebe-i evvel hulefəsindən, vefatı H.1127/M.1715, vefatı tārihi Sālim ve Belīgiñ ve Keşfū’z-żunūn Zeyliniñ 1120 göstərməleri tögrü degildir.

(318)Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün
O ṭifl-i nāza eñ evvel dil-i şeydayı ben virdim
Bu deñlü şöhret-i hüsnü saña hercāyī ben virdim
Mef‘ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ülü
Ey reşk-i peri hüsn-i ḥudā-dād seniñdir
Ey ǵonce-dehen bülbü'l-i nā-şād seniñdir
Mef‘ ülü Fā‘ ilätü Mefā‘ ilü Fā‘ ilün
İtdiñ esir-i ṭurre dil-i bi-nevāmızı
Bilmezlik ile dāma düşürdüñ hümāmızı
Fe‘ ilätün Fe‘ ilätün Fe‘ ilätün Fe‘ ilün
Kilk-i kudret yazılı ḥaṭṭını dīdārıñda
Hüsn-i ḥatm oldı seniñ müşhaf-i ruhsarıñda
Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün
Ḥāk-i pāy-i dilber-i çeşme ḡubār eyler mi hīç
‘ Aşıka bu deñlü luṭf-i rūzgār eyler mi hīç

Sâlim, 267; Sicill-i ‘Oşmâni, c. II, ş. 358; Şeyhi, c. II, ş. 549; Mecelle, 228; Belîg, 22; Tuħfe-i Haŧŧâtiñ, 485; Şafâ’i, 179; Keşfû’z-żunûn Zeyli, 504.

1317. RÂĞIB

Râğib ‘Alî Efendi, Brusalı, Rodoscuç Müftisi, Brusevi Râğib Efendi dinmekle meşhûrdur, vefatı H.1136/M.1723, ‘Oşmânlı Mü’ellifleriniñ vefatı târihiñi 1193 göstermesi yaňlışdır.

Mefâ’ülü Fâ’ilâtü Mefâ’ülü Fâ’ilün
Hâliñ görünce dâm-ı zülüfüñe düşdiler
Bend-i belâya dilleri ol dâne çekdi hep
Erbâb-ı bezm eyledi şem’iñ şafasını
Ammâ cefâ vü cevrini pervâne çekdi hep
Mefâ’ilün Fe’ilâtün Mefâ’ilün Fe’ilün
Şâkin pek üstüne düşme müşâl-i pervâne
Pür-âteş itmesün o şem’-i hüsni ibrâmiñ
Mefâ’ilün Fe’ilâtün Mefâ’ilün Fe’ilün
O deñlü la’l-i lebiñden çeker hicâb şarâb
Ki bulsa câm-ı billûru eder nikâb şarâb
Sâlim, 268; Şafâ’i, 181; Sicill-i ‘Oşmâni, c. II, ş. 358, ‘Oşmânlı Mü’ellifleri, c. II, ş. 186; Mecelle, 228; Râmiz, 106; Belîg, 23.

1318. RÂĞIB

Şadr-ı A’zam Koca Râğib Mehmed Paşa, Defter-hâne ketebesinden Mehmed Şevki Efendiniñ oğlidir, H.1110/M.1698 târihiñde İstanbulda doğdu, vefatı 23 Ramažân 1176/M.1762 Koskada kütüb-hânesinde medfûndur.

Mefâ’ülün Mefâ’ülün Mefâ’ülün Mefâ’ülün
Kemâliñden haber vir kimse senden ihtişâm almaz

Mużaffer vak̄t-i furşatda ‘adūdan intikām almaz

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Gördüğünden kimseler ‘âlemde mehcûr olmasun

Bulmasun yā Rab ta‘ ayyün nā-sezälardan biri

(319) Nādir bulunur t̄yinet-i kāmilde ķuşūr

Kem-māyeden eyler ne ki eylerse zuhūr

Dīvānı, Bāyezid ‘Umūmî Kütüb-hâne Nu.: 5661/1; Hüsrev Paşa Kütüb-hânesi, Nu.: 533, 534; Emîri Efendi, Manzûm Eserler Kışmında Millet Kütüb-hânesinde Nu.: 156, 157, 158, 159, 160, 161; Yahyā Tevfîk Efendi Kütüb-hanesi, Râgîb Paşa Kütüb-hânesinde Nu.: 298; Selîm Ağa Kütüb-hânesinde Nu.: 916; Yeñi Kütüb-hane, Topkapı Sarayında Nu.: 509; Üniversite Kütüb-hânesinde Nu.: 32, 439, 565, 657, 1475, 1820, 1901, 2862, 2883, 2913, 3542, 5494, 5496, 5500, 5552, 5576, 5759, 5584; (320) Faṭîn, 122; Rāmiz, 103; Eslâf, c. II, §. 139; Sicill-i ‘Oṣmānî, c. II, §. 358; ‘Oṣmânlı Mü’elifleri, c. II, §. 190; Lügât-ı Târihiyye ve Coğrafyâ, c. III, §. 282; Mecelle, 228; Kāmūsü'l-a‘lām, c. III, §. 2247; Tayyâr-zâde ‘Aṭâ Târihi, c. IV, §. 67; Tuḥfe-i Ḥaṭṭâṭîn, 449; Keşfû’z-zunûn Zeyli, 504. [Dîvânı, Üniversite Kütüb-hânesinde T. 281, T. 949/2, T. 3510/1; Pertev Paşa (Millet Ktb.) No. 398/2; Hâlet Efendi (Süleymâniyye Ktb.) 676; Hafid Efendi (Süleymâniyye Ktb.) 344; Murâd Mollâ (Süleymâniyye Ktb.) 1501; Es‘ad Efendi (Süleymâniyye Ktb.) No. 3655/2; Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2434/3; Topkapı Sarayı Müzesi Türkçe Yazmaları, H.914, H.950, H.1088, E.H.1463, E.H.1468, Y. 3984, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz FB 356, 06 Mil Yz A 438/1, 06 Mil Yz FB 196, 06 Mil Yz A 1632/3, 06 Mil Yz A 7254/2, 06 Mil Yz FB 294/2, 06 Mil Yz FB 355, 06 Mil Yz A 438, 06 Mil Yz A 2703/2, 06 Mil Yz A 3280/1, 06 Mil Yz A 5264/1, 06 Mil Yz A 6253, 06 Mil Yz A 8073, 06 Mil Yz A 8802; Balıkesir İl Halk Kütüb-hânesi, 10 Hk 1285; Manisa İl Halk Kütüb-hânesi, 45 Hk 2692/2; İzmir Millî Kütüb-hânesi, 1759/1; İstanbul

Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, Belediye K. 171, Belediye K. 93/2, M.Cevdet K. 97, M.Cevdet K. 242; Râgîb Paşa Ktb. 1191/2; Galata Mevlevî-hânesi Türkçe Yazmaları, 351; Hüseyin Kocabaş Kitaplığı Türkçe Yazmaları, S.H.M.H.K.Yaz. 322, S.H.M.H.K.Yaz. 415; Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 610; Dükâlik Kütüb-hânesi Gotha Koleksiyonu Türkçe Yazmaları (Avusturya) , arab. 1455/Seetzen: KaH.1096; İngiltere Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Or. 7182, Or. 8808, Or. 10952, Or. 12185; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.2712, Ms.or.oct.3056, Ms.or.oct.3057, Hs.or.oct.1016 Staatsbibliothek, Berlin; Fransa Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Schefer; Vatikan Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Vat. Turco 236; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Talat 51, Talat 120, Talat 22224, 17, 21, 65, 112, S 4407; Hidiv Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, (Kahire-Mısır) , 8675, 8681, 8847/1; Avusturya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Mxt. 445; Gazi Hüsrev Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları(Bosna-Hersek) , 6008; Kitâb-hâne-i Umûmî-yi Hz. Ayetu'llâh Necefî Maraşî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları (Kum-İran) , 3142; Princeton Üniversitesi Türkçe Yazmaları (New Jersey-Amerika Birleşik Devletleri), Garrett Collection Yahuda Series Ottoman Turkish 1442Y, 1988Y; Dîvân ve Münse'ât, İngiltere Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Or. 9472; Dîvân-çe, Hidiv Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, (Kahire-Mısır) , 9107/6; Feth-i Kal‘a-i Tâif, İstanbul Süleymaniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Sü-Tarlan 85/2.; Târîh-i Feth-i Belgrad, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 6677/2; Fethîyye-i Belgrad, Es‘ad Efendi (Süleymaniyye Ktb.) No. 3655/2; Reşîd Efendi (Millet Ktb.) No. 672; Hüsrev Paşa (Eyüp Ktb.) No. 385/4, ; İstanbul Süleymaniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Sü-Tarlan 109/4, 34 Sü-Tarlan 85/3; Feth-i Belgrâd, Akademiya Navk Naradov Azii Enstitüsü Türkçe Yazmaları (Moskova-Rusya) , C 827-V; Fetih-nâme-i Belgrad, Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.3056; Gazelîyât, İzmir Millî Kütüb-

hânesi, 1281/2; Huneynîye, Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.3056; Hânînîye, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Edebi Türkî Talat 120; Kasîde, Hidiv Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, (Kahire-Mısır), 9107/4; Külliyyât, Türkiye Büyük Millet Meclisi Kütüb-hânesi, 06 TBMM LD 96 a. ; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Edebi Türkî Talat 7, Edebi Türkî Talat 34, Edebi Türkî Talat 79; Kasâid ve Tahmîsat, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, m Mecâmi Türkî 21; Mecmâ-i Râgîb Paşa, Hüseyin Kocabaş Kitaplığı Türkçe Yazmaları, S.H.M.H.K.Yaz. 512, S.H.M.H.K.Yaz. 570; Mumelâmât ve Telhisât-ı Siyasiyye, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Edebi Türkî 167; Mulahhasât min Müntahabât-ı Râgîb Paşa, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Mecâmi Talat 494; Münse'ât, İstanbul Süleymâniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Sü-Tarlan 85/1; İzmir Millî Kütüb-hânesi, 1281/1; Hidiv Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, (Kahire-Mısır) , 9537; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Edebi Türkî Talat 215, S 5263, m Tarihi Türkî 223; Avusturya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Mxt. 27; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Hs.or.oct.864 Staatsbibliothek, Berlin,Hs.or.oct.975 Staatsbibliothek, Berlin, Hs.or.oct.1016 Staatsbibliothek, Berlin, Hs.or.oct.1030 Staatsbibliothek, Berlin, Ms.or.oct.1929; Princeton Üniversitesi Türkçe Yazmaları (New Jersey-Amerika Birleşik Devletleri) , New Series Ottoman Turkish Texts 1572; Münse'ât ve Telhisât , İstanbul Millet Kütüb-hânesi, 34 Ae Manzum 157/1; Münse'ât-ı Râgîb , İstanbul Millet Kütüb-hânesi, 34 Ae Manzum 389, 34 Ae Manzum 390, 34 Ae Manzum 391; Müntahabât-ı Râgîb, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, m Edebi Türkî 40; Risâletü'l-arûz, Hüseyin Kocabaş Kitaplığı Türkçe Yazmaları, S.H.M.H.K.Yaz. 264; Risâle-i Hânînîye, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 21; Sefîretür-râgîb ve Defînetü'l-metâlib, Konya Bölge Yazma Eserler Kütüb-hânesi, 07 Ak 262; Sefînetür-râgîb ve Defînetü'l-metâlib, Millî Kütüb-hâne, Ankara, 23 Hk 35; Millî Kütüb-hâne, Ankara, 06 Mil Yz A 3131/2,

06 Mil Yz B 104; Siyer-i Nebî (SAV), Hidiv Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, (Kahire-Mısır) , 9107/1; Tahkîk ve Tevfîk, Kitâb-hâne-i Meclis-i Şura-yi Millî Türkçe Yazmaları (Tahran-İran) , 3216; Akademiya Navk Naradov Azii Enstitüsü Türkçe Yazmaları (Moskova-Rusya) , C 827-I; Bodleian Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları (Newyork-Amerika Birleşik Devletleri) , MS Turk. e. 11; Hidiv Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, (Kahire-Mısır) , 9019/2; Telhîsât-ı Râgîb Paşa, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Mecâmi Türkî 21; Bodleian Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları (Newyork-Amerika Birleşik Devletleri) , MS Turk. d. 49; Telhîsât, Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.3056; Et-Tahmîsât, Hidiv Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, (Kahire-Mısır) , 9107/5; Rubâ'îyât, Hidiv Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, (Kahire-Mısır) , 9107/7; Et-Tahkîk ve't-Tevfîk fî Beyâni Ahvâli's-sultân Mehmed Hân ve's-sudûr ve Meşâîhi'l-islâm, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Tarihi Türkî 87, Tarihi Türkî 88, Tarihi Türkî 223, Edebi Türkî 232; Takrizât, İstanbul Millet Kütüb-hânesi, 34 Ae Manzum 156/2; Ahmet Zeki İzgöer, Râgîb Mehmed Paşa Tahkîk ve Tevfîk (Tahlil ve Metin), İstanbul Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 1988; Hüseyin Yorulmaz, Koca Râgîb Paşa Dîvânı, İstanbul Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 1989; Ömer Demirbağ, Koca Râgîb Paşa ve Dîvân-ı Râgîb, Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Doktora Tezi, Van, 1999; Hıdır Baybara, Râgîp Paşa Kütüb-hânesi'nde Bulunan Kelâm Yazmalarının Tanıtım ve Tasvîfi, Marmara Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 1993; Fatma Çiğdem Uzun, Belgrad Hakkında Râgîp Paşa'ya Ait Bir Risâle: Fethiyye-i Belgrad (1739), Sakarya Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Sakarya, 2000; Özlem Kafa, Koca Râgîp Paşa ve Azmi-Zade Haletî'nin Münse'âtları Üzerine Mukayeseli Sentaks İncelemesi, Trakya Üniversitesi, Y. L., 2000; Faysal Soysal, Koca Râgîp Paşa'nın Farsça Manzûmeleri (Metin-Çeviri-Yorum), Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Van, 2006.]

1319. RĀĞIB

Mehmed Rāğıb Efendi, Diyār-ı Bekrli, H.1175/M.1761 tārīhinde Diyār-ı Bekrde doğdu, vefatı H.1240/M.1727, Diyār-ı Bekrde medfündur, ‘Osmānlı Mü’ellifleriniň ismini Ahmed Rāğıb ve vefatı tārīhini 1272 diye yazması tögru degildir.

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün
Tal‘ at-endāz oldu ol āfet gül-i ra‘ nālara
Āteşinden düşdi gül gülşende dest ü pālara
Dūş-i nāz ü şīveye giymiş kebūdī cāmeler
Şanki ol meh-i der-geh girmiş ebr-i istignālara

Tezkire-i Āmid yazma nüshası 40 ve başma nüshası 357, ‘Osmānlı Mü’ellifleri, c. II, §. 201.

1320. RĀĞIB

Mehmed Rāğıb Paşa, Rūz-nāmçe-i Şām Aydınlı Hüseyin Begiň oğlu olup Koçhisāri-zāde ‘İvaż Paşa ahfadındandır, Şāmlı, Konya vālīsi, H.1166/M.1762 tārīhinde Şāmda doğdu, vefatı Cemāziye'l-ahir 1244/M.1828, Konya Mevlevī-hānesinde medfündur.

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün
Tecellī-i zamāne şabır kıl dilden telāşı sil
Ne gelse telh ü şīrīn mā-ḥažār her hāli ni‘ met bil
Medār-ı rāhat isterseň bu dār-ı teng-nāyide
Darılma kimseye küsme žarūrī var müdārā kıl
Bulur ser-māye-i dānişle ādem revnaķı yoksa
Żiyā virmez ne deñlü zīver-i cām olsa boş kandīl
Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

Her dem itmezdi teveccüh aña ḡarż-i hācāt
Kible-i rū-yı kabūl olmasa miḥrāb-ı hulūs

Faṭīn, 123; Sicill-i ‘Oṣmāni, c. II, §. 360; Oṣmānlı Mü’ellifleri, c. II, §. 196.

1321. RĀĞIB

Hacı Mehmed Rāğıb Beg ibn-i Müfti Mehmed Mes‘ūd ibn-i Mehmed ibn-i Seyyid Ebū-Bekr ibn-i Kūçek Ahmed, Kūcek Ahmed-zāde dinmekle meşhurdur, Rebi‘ ü'l-evvel 1200/M.1785 tāriḥinde Diyār-ı Bekrde doğdu, vefatı Shafer 1264/M.1847, Diyār-ı Bekrde kendi medresesi hazırlesinde medfündur. Tezkire-i Āmid yazma nüshası 41 başma nüshası 364, ‘Oṣmānlı Mü’ellifleri, c. I, §. 317.

1322. RĀĞIB

Aḥmed Rāğıb Efendi, Brusalı, Şām mollāsı, H.1207/M.1792 tāriḥinde Brusada doğdu, vefatı H.1272/M.1855.

(321)Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün

Unudup ‘āşıķını terk-i sivā niyyetine
Dil-i aḡyāra girer beyt-i ḥudā niyyetine

Luṭf umar yārdan aḡyār u rakīb ü ‘āşıḳ
Aldanup ẓannına yā zu‘ mīna yā niyyetine

Vuṣlat-ı yār içün aḡyāra müdārā iderek
Zehr içér ‘āşıḳ-ı dil-ḥaste şifā niyyetine

Faṭīn, 124; Sicill-i ‘Oṣmāni, c. II, §. 361; ‘Oṣmānlı Mü’ellifleri, c. II, §. 202; Ķāmūsü'l-a‘lām, c. III, §. 2247.

1323. RĀĞIB

Rāğıb Beg, Es‘ ad Paşanının oğlidir, vefatı Sha‘bān 1274/M.1857, Eyyübda medfündur. Sicill-i ‘Oṣmāni, c. II, §. 361.

1324. RĀĞIBĪ

Dīvāne Rāğibī

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Böyle pür-sūz olmaz idi nağme-i āhim benim
Urmasa ķānūn-ı cāna ǵamze-i mızrāb-ı sitem
Mef̄ ūlü Mefā‘ ȳlü Mefā‘ ȳlü Fe‘ ȳlü

Zülf-i siyehi kim ruh-ı cānāneye düşmüş
Ol hāleye beñzer meh-i tābāna şarılmış

Zülfünde görüp bu dil-i şad-pāre mi şandım
Gisū-yı dil ȳvízeye bir şāne şarılmış

‘Aşım, 10.

1325. RĀKIM

İbrāhīm Rākım Efendi, Brusalı, Brusada ‘Alī Paşa Cāmi‘i imāmı ve
mahkeme kātibi, vefāti H.1163/M.1749, Brusada Piñarbaşı Kabr-istānında
medfündur.

Mefā‘ ilün Fe‘ ilātūn Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

Huruc idince hāṭ-ı zülfde maķām ideriz
Zamān-ı fitne erişdikde ‘azm-i şām ideriz
Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün

Şimdi feryād bizimdir öte dursun bülbul
Ki sūrāhi gül-i cām üzre ķopardı ķulkul
Mefā‘ ȳlü Mefā‘ ȳlü Mefā‘ ȳlü Mefā‘ ȳlü

Biter hākinde toḥm-ı ‘ışķdan anīn hezārān gül
O sīne üzre kim bir dāg-ı mihr-i meh-liķā ķaldı

Yazılısun defter-i ‘amāle bir bir cevr-i cān-gāhı

Mahall-i da^c vā anca^c Rākīmā rūz-i cezā ķaldı

‘Oşmānlı Mü’ellifleri, c. II, ş. 189; Kāmūsü'l-a^c lām, c. III, ş. 2251; Şafā'i, 212; Faṭīn, 115; Belīg, 24; Sicill-i ‘Oşmāni, c. II, ş. 364. [Kamil Beki, İbrāhīm Rākim Efendi ve Vâkı'ât-1 Niyâzî-i Mîsrî, Uludağ Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Bursa, 1997.]

1326. RĀKIM

Boz Efendi-zāde Mehmed Rākim Paşa, Boz Efendi dinmekle meşhûr Defter-dār-ı Şikk-ı Evvel İbrāhīm Efendiniñ oğlıdır, Cidde vālisi, vefatı H.1183/M.1769, “Mevt-i Mehmed Rākim Paşa ” موت محمد راقم پاشا cümlesi vefatına tārihindir, Silāh-dār-zādeniñ vefatı tārihini 1182 diye yazması doğru degildir.

Mef^c ülü Mefā^c ilü Mefā^c ilü Fe^c ülün

Ehl-i nażara ḥayret-i ḍidār virilmiş
Āyīnelere dīde-i bīdār virilmiş

Ġam āşıka nem dīdeye şeb-nem güle düşmüş
Bülbüllere de nāle ile zār virilmiş

(322)Terk eylemiş cihāni göñül yāhūd itmemiş

Bār-ı girān olur mī hiç ābdāla keşkūli
Mefā^c ilün Fe^c ilätün Mefā^c ilün Fe^c ilün

Lisān-ı hāl ile yāra şikāyet eyleyelim
Ne çekdigiñ dil-i zāriñ hikāyet eyleyelim

Kāmūsü'l-a^c lām, c. III, ş. 2251; Sicill-i ‘Oşmāni, c. II, ş. 365; Tuḥfe-i Ḥattāṭin 376; Şefkat, 71; Faṭīn, 125; Rāmiz, 106; Silāh-dār-zāde, 34.

1327. RĀKIM

‘Abdü’l-‘azîz Râkîm Beg, Giridli-zâde Hasan Begiñ oğlıdır, İstanbullu, Top-hâne Meclis-i ‘Askeri başkâtibi, H.1235/M.1819 târihinde İstanbulda doğdu, vefâtı H.1300/M.1882, Eyyûbda medfûndur.

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün
Alınca al ruhsârıñ hayâle inceden ince³
Süzüldi meclis-i meyde piyâle inceden ince
Safâ-yı sâ’id-i simîn-i dil-dârimla mest oldum
Bu bir hâldir ki gelmez kîl u kâle inceden ince

Fatîn, 126; Sicill-i ‘Oşmâni, c. II, §. 366, Karesi Meşâhîri, 35.

1328. RÂKIM

Mollâ Mehmed Murâd, Hârezmî, Hîve müftisi, 1234 târihinde hayâtda idi. ‘Arif Hikmet, 27.

1329. RÂMİZ

Seyyid Mehmed Râmiz Efendi, Şari Râmiz, Karaferyeli, müderris, vefâtı H.1173/M.1759, Silâh-dâr-zâde vefâtı târihini 1172 diye yazdığını gibi Râmiz de “Şarîca-zâde dinmekle meşhûr” olduğunu söylüyor.

Mefîlî Fâ’îlâtü Mefâ’îlü Fâ’îlün
Bağ zülf-i yâre müşg-i Hoten söylerim saña
Bâğ-1 hüsnde tâze sühan söylerim saña
Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün
Şuâ’-ı mihr-i hüsnüñ gün-be-gün tevkîr ider meh-tâb
Cemâl ‘arz itmede ȝann itme kim taksîr ider meh-tâb

Dîvânı, Lâlâ İsmâ’îl Efendi Kütüb-hânesinde, Murâd Mollâ Kütüb-hânesinde Nu.: 444; Es’ad Efendi Kütüb-hânesinde, Süleymâniyye Kütüb-hânesinde Nu.:

³ Bu misraîn vezni bozuktur.

2639; Üniversite Kütüb-hânesinde Nu.: 407; Silâh-dâr-zâde, 29; Sicill-i ‘Oşmâni, c. II, ş. 366; Şefkat, 60; Râmiz, 108. [Fatih Polat, Râmiz Mehmet Efendi Dîvâni (Edisyon-Kritik-Metin-İnceleme), Cumhuriyet Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Sivas, 2003.]

1330. RÂMİZ

‘Arab-zâde Hüseyen Râmiz Efendi, Balçıklı, vefâtı H.1200/M.1785,
tezkire mü’ellifi

Mefî ülü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ilü Fâ‘ ilün

Furşat virir mi kâm ala dünyâda ehl-i dil
Râmiz sipihre her ne ķılsañ ilticâ

‘Oşmânlı Mü’ellifleri, c. III, ş. 48. [Âdâb-ı Zurafâ, Alî Emîrî Efendi (Millet Ktb.) No. 762; Es‘ad Efendi (Süleymâniyye Ktb.) No. 3875; Es‘ad Efendi (Süleymâniyye Ktb.) No. 3876/1; Sadık Erdem, Râmiz ve Âdâb-ı Zurafâ’sı İnceleme-Tenkidli Metin İndeks-Sözlük, Atatürk Kültür Merkezi Yayınevi, Ankara, 1994.

1331. RÂMİZ

Ahmed Râmiz Beg, Silâh-şûrân-ı hâşşadan, vefâtı H.1202/M.1787.

(323) Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

‘Aklımı zülfî gibi ķıldır perişân Râmiz
Dâl fes ol şûh Cezâyirli Tunus-bâğında

Silâh-dâr-zâde, 28; Şefkat, 62; Sicill-i ‘Oşmâni, c. II, ş. 366.

1332. RÂMİZ

Râmiz Dede, Mevlevî, vefâtı H.1202/M.1787, Sicilliñ vefâtını 1203
olarak yazması doğru degildir.

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün
Gören nûr-ı cemâlin yâ Celâle'd-dîn Mevlânâ
Okur ism-i celâliñ yâ Celâle'd-dîn Mevlânâ
Kâmüsü'l-a'lâm, c. III, §. 2254; Sicill-i 'Oşmâni, c. II, §. 367; Esrâr Dede,
141; Faşin, 126.

1333. RÂMÎZ

Râmiz 'Abdu'llâh Paşa, Kırımlı Kâdi-'askeri Seyyid Feyzû'llâh Efendinin
oğludır, Kırımlı, Kapudan-ı deryâ, vefatı Rebi'ü'l-ahîr 1226/M.1811, Yerköy
Kâl'ası hâricinde medfûndur, vefatı târihi Sicillde 1228 olarak yazılıdır.

Tercî'-bendinden

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün
Nevâ yok bezm-i gurbetde fiğân u âhdan ǵayrı
Kime dem-sâz olursun nâle-i cân-gâhdan ǵayrı
Ne hem-dem var ne sâkî pes dil-i güm-râhdan ǵayrı
Haṭ-ı sâğarda yazmaz hayfla eyvâhdan ǵayrı
Garîbim bî-kesim yokdur enîsim âhdan ǵayrı
Penâhîm dest-ǵirim kalmadı Allâhdan ǵayrı
Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün
Urulursam n'olur ey ǵefet-i ǵannâz saña
Harbe vü nîze şunar ǵamze-i ǵammâz saña
Yüri var murğ-ı dil-zâriñi pek tut Râmiz
Yoksa şayda süzilür ǵamze-i ǵammâz saña

'Ârif Hikmet, 27; Sicill-i 'Oşmâni, c. II, §. 367; 'Oşmânlı Mü'ellifleri, c. II, §.
194; Kâmüsü'l-a'lâm, c. III, §. 2254; Faşin, 127.

1334. RÂMÎZ

Rāmiz, hayatına dā’ır şu^c arā tezkireleriyle vefeyata dā’ır me’ḥazlarda hīç bir kayd ve ma^c lūmāt bulunmayan bu zātiñ H.1262/M.1845 tārīhinde hayatıda olduğu Dīvānından añaşıldı. Dīvānı, Emiri Efendi, Manzūm Eşerler kısmında, Millet Kütüb-hânesinde Nu.: 163. Dīvānından alındı. [Dīvānı, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Talat 230.]

1335. RĀMİZ

Altıncı-zāde Silāh-şûr Muştafā Rāmiz Efendi, Yeñiçeri Ağası Altıncı Muştafā Ağanıñ oğlidir, pederi Altıncı Cemā^c at Efendiliği ile çerāğ olmağıla bu lağab ile meşhûr olmuşdur. Rāmiz, 108; Sicill-i ‘Oşmāni, c. II, ş. 366.

1336. RĀMİŞ

Rāmiş, Diyār-ı Bekrli, vefatı H.1120/M.1708.

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün
Ne bī-ķaydāne cānānsiñ ne bī-rahm āfet-i cānsiñ
Ne şehr-āşub-ı devrānsiñ ne bī-ħavf u recā ķopduñ
(324)Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

Derūnumda olan tamğa-yı ‘ışķiñ haşre dek çıkmaz
Hezārān kerre ger hūn-ı cigerle şüst ü şū itsem
Mef^c ülü Fā^c ilätü Mefā^c ilü Fā^c ilün
Şekvā-yı cevr-i yār ile pürdür dehānimiz
Ammā şikāyet itmege yokdur zebānimiz

Mecma^c -ı Şu^c arā, 120; Tezkire-i Āmid yazma nüshâ 36, başma nüshâ 376.

1337. RĀMÎ

‘Abdu’r-rahmān Rāmî Çelebi, Kādi-^c asker Sünbül ‘Alî Efendiniñ oğlidir, müderris, vefatı H.1049/M.1639.

Mef^c ülü Fā^c ilätü Mefā^c ilü Fā^c ilün

Yıllar gece ki vâkı‘ ada görmeziz seni
Kendiñ gibi ȝayâliñ bi-ȝâne eylediñ

Bal virmede ȝalmayıçaç zerrece meçâl
Şem‘-i cemâl-i hüsnüñe pervâne eylediñ

Dîvâni, Üniversite Kütüb-ȝânesinde Nu.: 2811. Şakâyik Şeyhî, c. I, ş. 105; Sicill-i ‘Osmâni, c. III, ş. 113; Mücîb, 15; Seyyid Rîzâ, 43; Mecelle, 228; Belîg, 24. [M.Sadık Erdağı, Râmî Abdurrahmân Çelebi (İnceleme-Metin), İnönü Üniversitesi, Doktora Tezi, Malatya, 1998; Fatma Zehra Kavukçu, Râmî Dîvâni, Uludağ Üniversitesi, Doktora Tezi, Bursa, 2000.]

1338. RÂMÎ

Şadr-ı A‘zam Râmî Mehmed Paşa, Şâ‘ir Eyyûbî Merâmîniñ oğlidir, İstanbullu, H.1065/M.1654 târihinde Eyyûbda doğdu, vefâti Zi’l-hicce 1119/M.1707, Rodosda medfûndur, Sicill ile Mecma‘-i Şu‘arâniñ Eyyûbî Hasan Ağanıñ oğlu dimeleri ve yine Mecma‘ iñ doğum târihini 1064 göstermesi, vefâti târihini Sicilliñ 1118 ve Қâmûsuñ 1120 diye yazmaları togru degildir, Eslâf ile Ҳadîkatü'l-vüzerâ ve Sefinetü'r-rüesâ dahî 52 yaşında vefât itdi diyorlar ki vilâdeti târihine uymadığından bu rivâyetler de yaňlışdır.

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Hayâl-i la‘l-i nâbiñ câm-ı çeşm-i terde ȝalmışdır
Humâr-ı bezm-i nûş-â-nûş-ı vaşlin serde ȝalmışdır
Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Öldürür ‘uşşâkî ȝübâniñ nihâdî böyledir
Pâdişâh-ı mülk-i hüsnüñ ‘adl ü dâdî böyledir

Hâk-i râh-ı ȝâzîrâb olmuş yatur erbâb-ı dil
Rûz-gâriñ Râmiyâ ȝâhir murâdî böyledir
Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Geh baña geh çeşm ü geh ebrūna bühtān eyleme
 Bīm-i ǵamzeñden girīzān oldığım bilmez mi var
 Mef̄ ūlü Mefā' ılü Mefā' ılü Fe' ūlü
 Bir lahzə nihān olsa o meh-rū nazarımdan
 Bīzār olurum һāşılı nūr-ı başarımdan

Dīvānı, Üniversite Kütüb-hānesinde, Nu.: 62. Şakāyık Şeyhī, c. II, §. 304, Sicill-i 'Oṣmānī, c. II, §. 367; 'Oṣmānlı Mü'ellifleri, c. II, §. 186; Eslāf, c. I, §. 166; Қāmūsü'l-a' lām, c. III, §. 2257; Ḥadīkātū'l-vüzerā, 128; Belīg, 24; Șafā'ī, 176; Mecma' ı-Şu' arā, 97; Sālim, 252; Mecelle, 228; Sefinetü'r-rüesā, 48. [Dīvānı, Üniversite Kütüb-hānesinde, Nu.: 5492/1; Hadīkātū'l-vüzerā, Hidiv Kütüb-hānesi Türkçe Yazmaları (Kahire-Mısır), 8802/2.]

(325)1339. RĀMĪ

Sa' du'llāh Rāmī Paşa, Es' ad Muḥlis Paşanının oğludur, Arż-ı rūmlı, Viyāna sefiri, H.1254/M.1838 tārihinde Arż-ı rūmda doğdu, vefatı H.1309/M.1891, Sultan Mahmud Türbesi һaziresinde medfūndur. On Tokuzuncu 'Asr 'unvānlı manzumesinden

Mefā' ilün Fe' ilätün Mefā' ilün Fe' ilün
 İrişdi evc-i kemālāta nūr-ı idrākāt
 Yetişdi rütbe-i imkāna ķısm-ı mümteni' āt
 Besā'ıt oldu mürekkeb, mürekkeb oldu basıṭ
 Bedāhet oldu tecārible һaylı mechūlāt
 Mecāz oldu һaķīkat, һaķīkat oldu mecāz
 Yıkıldı belki esāsından eski ma' lūmāt
 Mebāhiş-i felek ü 'arż u hikmet ü kimyā
 Degil vesāvis-i ezhān vehm-i temşīlāt
 'Oṣmānlı Mü'ellifleri, c. II, §. 244.

1340. RĀMĪ

Keçi-zāde Rāmī Çelebī, Edirneli, Kānūnī Sultān Süleymān devrinde vefat itdi. Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, §. 367.

(326) 1341. REBĪB

Vanī-zāde Muṣṭafā Rebīb Efendi, Vanī Şeyh Mehmed Efendi aḥfādından, müderris, vefatı H.1148/M.1735. Rāmiz, 111; Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, §. 368.

1342. RECĀI

Muṣṭafā Recāi Efendi, Kastamonulu, müderris, vefatı Cemāziye'l-evvel 1075/M.1664.

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün
Kākülüñ gibi kerem kıl pādişāhim virme yüz
‘ Asker-i ḥaṭṭīn bu yolda kārbāna ḳasd ider
Şakāyık Şeyhi, c. I, §. 358.

1343. RECĀI

Mehmed Şākir Recāi Efendi ibn-i ma‘den ḳalemi ser-ḥalifesi Hāfiẓ Ahmed Nūre'd-dīn Efendi ibn-i Kādī Mehmed Tāhir Efendi, İstanbullı, Vak‘ an-nūvis, Zi'l-hicce 1218/M.1803 tārīhinde İstanbulda doğdu, vefatı 13 Şevvāl 1291 /M.1874, Eyyübda türbe civārında ‘imāret karşısındaki ḥazīrede pederiniñ yanında medfundur.

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün
Ser-āzād olmaz ehl-i istikamet āteş-i ġamdan
Bunu söyler ‘ayān şem‘-i fūrūzān ṭoğridan ṭoğru
Mey-āşām-ı naḥvet kec-revi minhāc-ı rif‘ atdır

Ne mümkün râh-ı peymâyi-i mestân toDate dan toDate

Mef^c ülü Fâ^c ilâtü Mefâ^c ilü Fâ^c ilün

Nev-bâve bahş-ı kâm olamaz cüst ü cû-yı hâm

Nâhl-i talebde terk-i taleb berg ü bâr imiş

Şoñ ‘Aşır Türk Şâ^cirleri, 1388; ‘Osmânlı Mü’ellifleri, c. II, §. 203; Fañın, 129,
Sicill-i ‘Osmâni, c. II, §. 370, Kâmûsü'l-a^clâm, c. III, §. 2268.

1344. RECÂİ

Süngerci-zâde Recâî Efendi, İstanbullı, Sultân Ahmed-i Evvel devri
şâ^cirlerinden.

Mef^c ülü Fâ^c ilâtü Mefâ^c ilü Fâ^c ilün

Dün gice girdi halka-i zikre o meh-likâ

‘Âşıkların done done eyledi merhabâ

Hasan Çelebi, 136; Sicill-i ‘Osmâni, c. II, §. 368; Mecelle, 230 ve 262.

1345. RECÂİ

İsmâ^c il Recâî Efendi, Mevlevî. Mecelle, 230.

1346. RECEB

Dervîş Recep, Tarîkatî Dede, Konyalı, Mevlevî, hattât, vefatı
H.1100/M.1688, Konya Mevlevî-hânesinde medfîndur.

Fe^c ilâtün Mefâ^c ilün Fe^c ilün

Cânımız yoluna fedâ idelim

Ölmeden borcumuz edâ idelim

Pâk-bâzân içinde sultânım

Ney gibi biz de hoş-şadâ idelim

Esrâr Dede, 131; Sicill, c. II, §. 372; Tuhefe-i Hattâtîn, 202.

1347. RECEB

Receb Sâlih Dede, Brusalı, Zihni Sâlih Dede hafîdi, Brusa Mevlevî-hânesi şeyhi,(327) vefatı H.1130/M.1717. Sicill-i ‘Osmâni, c. II, §. 372.

1348. RECEB

Receb ibn-i Şeyh İbrâhîm Cemâle’d-dîn-i Sivasî ibn-i Mehmed Ebü'l-berekât ibn-i Hasan, Şemse’d-dîn-i Sivasîniñ birâder-zâdesi ve dâmâdi, Sivasda Şemse’d-dîn-i Sivasî Tekyesinde medfûndur. ‘Osmânlı Mü’ellifleri, c. I, §. 75; Mecelle, 267.

1349. RAHMÎ

Muştâfâ Rahmî Efendi, Kırımlı, Kırımı Rahmî Efendi dinmekle meşhûrdur, Vak‘a-nüvis, vefatı 27 Ramażân 1165/M.1751, Edirnekapusı hâricinde medfûndur,

İde huldi cây Rahmî Muştâfa³

ایدە خلدى جاي رحمى مصطفى

mışra¹ vefatı târihidir, Ayvansarâyîniñ vefatını 1164 göstermesi yaňlışdır.

Mefî ülü Fâ ilâtü Mefâ ilü Fâ ilün

Seyr it o mâhi mihr-i felek söylerim saña

Hüsni periyle reşk-i melek söylerim saña

Mefâ ilün Fe ilâtün Mefâ ilün Fe ilün

Fezâ-yı meclisi devr eyleyen piyâle midir

Gül-i şüküfte-i bâğ-ı tarab mî lâle midir

Dîvâni, Emîri, Manzûm Eserler kısmında, Millet kütüb-hânesinde Nu.:167; Hamîdiyye Kütüb-hânesinde, Murâd Mollâ Kütüb-hânesinde Nu.: 1094; Bâyezîd ‘Umûmi Kütüb-hânedede Nu.: 5796; Yahyâ Tevfîk Efendi Kütüb-hânesinde, Râgîb Paşa Kütüb-hânesinde Nu.: 299; Selîm Ağa Kütüb-hânesinde Nu.: 918;

Es^cad Efendi Kütüb-hânesinde, Süleymâniyye Kütüb-hânesinde Nu.: 2640; Üniversite Kütüb-hânesinde Nu.: 523, 6557; ‘Osmânlı Mü’ellifleri, c. III, §. 57; Kâmüsü'l-a^clâm, c. III, §. 2270; Faṭîn, 131; Râmîz, 111; Sicill-i ‘Osmâni, c. II, §. 376; Mecelle, 230; Sâlim, 285; ‘Osmânlı Târiḥ ve Müverrihleri, 52; Vefeyât-ı Ayvansarâyi, 178.[Dîvâni, Üniversite Kütüb-hânesinde Nu.: 2007; İngiltere Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Or. 6440; İran Sefâret-nâmesi, Es^cad Efendi (Süleymâniyye Ktb.) No. 2091; Alî Emîrî Efendi (Millet Ktb.) 819; Sefâret-nâme-i İran, İstanbul Millet Kütüb-hânesi, 34 Ae Tarih 819; Sevgi Elmas, Rahmî (Kırımlı, Mustafa) Hayatı, Edebi Şahsiyeti, Eserleri ve Dîvâni’nin Tenkidli Metni, Trakya Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, 1997; Süleyman Toğaç, Kırımlı Mustafa Rahmî Efendi’nin İran Sefâret-nâmesi, Ankara Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2000.]

1350. RÂHMI

‘Abdu’r-raḥîm Raḥmî Efendi, Tatar Raḥmî, vefatı H.1187/M.1773.

Mefâ^cilün Mefâ^cilün Mefâ^cilün Mefâ^cilün
Görüp zencîr-i zülfünde şikenc-i müy-i zer-târiñ
Maḥabbet kaydı düşdi başına ‘uşşâk-ı pür-zâriñ
Mefâ^cilün Mefâ^cilün Mefâ^cilün Mefâ^cilün
O hûrşîd-i cihâni görse giymiş al hârâyı
Getürmezdi felek yâdına hiç mâh-ı şeb-ârâyi

Şefkat, 61; Silâh-dâr-zâde, 30.

1351. RÂHMI

Abdu’r-raḥîm Raḥmî Efendi, Arż-ı rûmî, müderris, Hâace Raḥmî dinmekle meşhûrdur, (328) vefatı H.1223/M.1808, Şeyhü'l-islâm ‘Ârif Hikmet Begiñ,

Fâ^cilâtün Fâ^cilâtün Fâ^cilün

Hâce Rahmî eyledi dehre vedâc

خوا جه رحمى ايلدى دهره وداع

mışra^c i vefâtına târihdir.

Mefâc ilün Mefâc ilün Mefâc ilün Mefâc ilün

Bekâm oldı hezâr ehl-i taleb nâ-kâm ben қaldım

Merâma irdi ol kim eyledi ibrâm ben қaldım

Ḳâmüsü'l-a^c lâm, c. III, §. 2270, Sicill-i 'Osmân, c. II, §. 376, 'Ārif Hikmet Beg 28; Faṭın, 131. [Dîvâni, Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.fol.3318 Staatsbibliothek, Berlin; Kitâb-hâne-i Umûmî-yi Hz. Ayetullah Necefî Maraşı Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları (Kum-İran) , 4008/2; Hidiv Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları (Kahire- Mısır) , 8676; İnşâ-i Mergûb, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Edebi Türkî 370; Refîk-i Tarîk, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, m Tasavvufi Türkî 14; Mecmû-i Eşâr, Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 508/2; Şâh u Gedâ, İngiltere Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Or. 7183; Terceme-i Şâh u Gedâ, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Talat 1; Refît-i Târih, İstanbul Millet Kütüb-hânesi, 34 Ae Şerîyye 872.]

1352. RAHMÎ

Hâce Rahmî Efendi, Harputlu Ahmet Efendiniñ oğlıdır, Harputlu, H.1217/M.1802 târihinde Harputda Höki Köyünde doğdu, vefâti H.1301/M.1883 Harputda medfûndur.

Mefî ulü Fâc ilâtü Mefâc ilü Fâc ilün

Bakma hilâl-i çarha sen ebrû-yı yâra bak

Ol meh-cebîni seyr eyle zevk-i kenâra bak

Mefî ulü Mefâc ilü Mefâc ilü Fe^c ulün

Meyl eyleme cāha ḡam-ı ‘ālemden ıraq ol
Āsūde-nişān-ı harem-i künc-i ferāq ol
Şoñ ‘Aşır Türk Şā’ırleri, 1338; ‘Oşmānlı Mü’ellifleri, c. II, §. 206.

1353. RAHMİ

İbrāhīm Rahmī Efendi, Kandiyeli ‘Abdü'l-hamīd Ağanıñ oğlidir, Kandiyeli, İskenderun rüsūmāt müdīri, Şevvāl 1255/M.1839 tārīhinde Kandiyede doğdu, vefatı 10 Rebi‘ ü'l-evvel 1312/M.1894, İskenderunda medfūndur, Mu‘allim Fevzi Efendiniñ

Mef̄ ülü Fā‘ ilātün Mef̄ ülü Fā‘ ilātün
Tārīh-i irtihalin ḫayd itdi kilk-i Fevzi
Rahmī Efendi կıldı cidden cināna rīħlet
رحمى افندى قىلدى جدا ” جانه رحلت

beyti vefatı tārīhidir.

Mef̄ ülü Fā‘ ilātū Mefā‘ ülü Fā‘ ilün
Dil-āşinā-yı ser-i hüviyyet degil midir
Meclā-yı lem‘ a-i ehadiyyet degil midir
Dil vākif-ı rumūz-ı hikem olsa çok degil
Üstād-ı nükte-dān-ı ḥaķīkat degil midir
Tā-key hevā-yı nefş ile şeytāna ittibā‘
Bu ḥāletiñ nihāyeti cennet degil midir
Bir nīm-nigāhi mülket-i dil pādişāhınıñ
Rahmī medār-ı feyz ü sa‘ ādet degil midir

Şoñ ‘Aşır Türk Şā’ırleri 1342; ‘Oşmānlı Mü’ellifleri, c. II, §. 207.

1354. RAHMİ

Rahmî Efendi, Gölhâşoğlu İbrâhîm Sa‘ de’ d-dîn Efendiniň oğlidir, Sivaslı, H.1291/M.1874 târihinde Sivasda doğdu, vefatı H.1326/M.1908.

Yuvanı aradım bulamadım

Döndüm dolaşdım deli yel gibi

Sen bir yaz güneşiyydiň savuşduň

Beni birağdıň bir gazel gibi

Şoñ ‘Aşır Türk Şâ‘irleri, 1345.

(329)1355.RAHMÎ

Mehmed Rahmî Beg, Muğâsebeci Trabzonlu Ahmed Hilmi Efendiniň oğlidir, Şûrâ-yı Devlet Temyîz dâ’iresi a’zâsından, H.1281/M.1864 târihinde doğdu, vefatı 26 Ramażân 1342/M.1923, Eyyübda medfûndur.

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

Niçün āh itmedesiň yâ-be-seher āh göñül

Müte’essir mi olur āhdan ol mâh göñül

Mef‘ ülü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ilü Fâ‘ ilün

Tâb-ı cemâli ‘âşık-ı bî-tâbı yandırır

Pek bakma mihr-i hüsnüne kim göz şulandırır

Şoñ ‘Aşır Türk Şâ‘irleri, 1348.

1356. RAHMÎ

‘Abdu’r-rahîm Rahmî Efendi ibn-i Mehmed Sa‘ de’ d-dîn Efendi ibn-i Şâlih Efendi ibn-i Muştafa Efendi ibn-i Şâlih Efendi ibn-i Şeyhü'l-islâm Hâace Sa‘ de’ d-dîn Efendi ibn-i Hafîz Hasancân ibn-i Hâfiż Mehmed ibn-i Hâfiż Cemâle’ d-dîn, müderris, H.1183/M.1769 târihinde hayatıda idi, Râmiz Tezkiresi Bahâyi-zâde yaziyorsa da doğru degildir, gerçi Şeyhü'l-islâm Mehmed Baha’î Efendi de Hâace Sa‘ de’ d-dîn Efendi ‘âilesindendir, ancak Hâaceniň diğer oğlu

‘Abdü’l-‘azîz Efendi ķolundandır ‘Abdu’r-rahîm Rahmî Efendiyse Hâaceniñ oğlu Şâlih Efendi ķolundandır, Râmiz ķolları yek diğerine karışdırarak hâtâya düşmüştür. Sicill-i ‘Oşmâni, c. III, §. 333; Râmiz, 112; Mecelle, 112.

1357. RAHMÎ

‘Abdu’r-rahmân Rahmî Efendi, ‘Abbâs Efendiniñ oğlidir, Rahmî-i Bağdâdî dinmekle meşhûrdur, Bağdâdlı, H.1193/M.1779 târihindede Bağdâdda doğdu. Es‘ad, 42.

1358. RAHMÎ

‘Abdu’r-rahmân Rahmî Efendi, Kerküklü.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün
Sebk-i ibrîz-i sühandır nuhbe-i efkârimiz
Nażm-ı şeh-vâr-ı gazeldir tuhfe- i âşârimiz
Rahmîyâ ol Yûsuf-hüsne giriftâr olalı
Rûd-ı Nil-i Mışra beñzer dîde-i hûn-barımız

‘Ārif Hikmet, 28.

1359. RAHMÎ

Gül Ahmed-zâde Rahmî Efendi, ‘Ayntâblı, ‘attâr, hattât, H.1197/M.1782 târihindede hayâtda idi. ‘Ayntâbda Nûrî Paşa Câmi‘ i mihrâbına söylediği târihindir:

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün
Münîb ol der-geh-i Hakkâ teveccûh eyle mihrâba
منیب اول درکه حقه توجه ایله محرابه

‘Ārif Hikmet, 28.

1360. RAHMÎ

Rahmî Pîr Mehmed ibn-i Naqqâş Bâlî, Brusalı, Müderris, Naqqâş Bâlî oğlu dinmekle meşhûrdur, (330) vefâtı H.975/M.1567. Cân Rahmîye rahmet, **جان رحمی یہ رحمت** cümlesi vefâtı târihîdir, ‘Osmânlı Mü’ellifleri kendi ismi olan Pîr Mehmed Çelebî adını Râhîmîniñ pederi olarak göstermesi doğru degildir.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün

Haṭ-ı nev-reste şanma ol gül-i ra‘nâ ‘izârında
Hızırındır hâba varmış çeşme-i hayvân kenârında
Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

Ğam-ı dünyâ ile ey dil nice bir zâr olalım
Varalım mu‘tekif-i gûşe-i hümâr olalım
Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

Şâh-ı dehre n’ola baş eğmez isem dünyâda
Şimdi dîvâne gönü'l ‘âlem-i istignâda
Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Tîg-i mihnetden ki sînem zahmnâk olmuş yatur
Hâkdir seylâb-ı ǵamdan çâk çâk olmuş yatur
Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün

Ne ķanlar dökdüğün ‘arz itse çeşmim yâra al aňlar
Tenum ǵamdan hilâle döndi dirsem bir һayâl aňlar

‘Âşık Çelebî, 316; Sehî, 129; Sicill-i ‘Osmâni, c. II, ş. 375; Riyâzî, 65; ‘Âlî Târihi, 190; ‘Osmânlı Mü’ellifleri, c. II, ş. 180; Güldeste, 468; Hasan Çelebî, 136; Kâf-zâde, 51; Keşfû’z-żunûn eski ṭâb‘ı c. I, ş. 511 ve yeni ṭab‘ı c. I, ş. 789; Beyâni, 33; ‘Ahdi, 161, Laṭîfi, 163; Қâmüsü'l-a‘lâm c. III, ş. 2270; Keşfû’z-żunûn Zeyli, 504. [Dîvân, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 6803/1; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Halil Ağa 2, 41; Şâh u Gedâ, Manisa İl Halk Kütüb-hânesi, 45 Hk 2711. ; Gülgün Erişen, Bursali

Rahmî ve Gül-i Sad-Berg'i, Ankara Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 1990; Turan Boranoğlu, Bursalı Rahmî Çelebi Dîvâni'nın Tahlili, Fırat Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Elazığ, 1997; Tuba Polat, Rahmî Pîr Muhammed Çelebi'nin "Şâh u Gedâ" Mesnevîsi (Metin-Muhteva-Tahlil), Dokuz Eylül Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İzmir, 2005.]

1361. RAHMETİ

Rahmetü'llâh Dede, Serezli, Mevlevî, Gelibolu Mevlevî-hânesi Şeyhi, vefâti 1030/M.1620.

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün
Eş-şalâ erbâb-ı 'ışka açılıp meydân-ı hû
Tutdı ser-tâ-ser cihâni pertev-i cevlân-ı hû
Âdem ü 'âlim olup perkâr-ı devr-i dâ'ire
Sâbit ü seyyârı yek-reng eyledi devrân-ı hû

Esrâr Dede, 127; Sefine-i Mevleviyye, c. II, §. 217; Semâc-hâne-i Edeb, 83.

1362. RAHÎKİ

Yûsuf Sinân Çelebi, İstanbullu, 'aṭṭâr, yeñiçeri, vefâti H.953/M.1547.

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün
Kûh-kenlikler ki Ferhâd itdi çekdi zâhmeti
'Iskdan ma' nî degil şûretmiş ancak niyyeti
Levh-i dilde naş olunmuşken hayâl-i rûy-ı yâr
Taşlara yazmak revâ mîdir o şîrîn-şûreti
Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün
Bâde virdim hârmen-i 'âklîm dil-i meftûn için
Âh kıydım kendime bir yâr-ı gendüm-gûn için
Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

Tāli‘ im yok gülmedim bir gün ben ol meh-pāreden
Bilmezim āhir beni niçün yaratdı yaradan
(331)Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Kimseniñ gördüğüne rāzı degil gönlüm seni
İki gözümüñ biri olursa çıkışın aradan

‘Aşık Çelebi, 318; Laṭīfī, 164; Kāmūsü'l-a'lām, c. III, ş. 2270; Beyānī, 34;
Riyāzī, 66; ‘Ālī Tārīhi, 191; Sicill-i ‘Osmānī, c. II, ş. 376; Hasan Çelebi, 137;
Mecelle, 30; Sehī, 137.

1363. RAHİMİ

‘Abdu'r-raḥīm Rahīmī Efendi, Amasyalı Mehmed Çelebiniñ oğlidir,
Brusali, vefatı H.940/M.1533.

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün
Nesīm-āsā güzer kıl gel gönül bu bezm-i ‘ālemden
Nedīminden nedāmet her deminden bir nedem kıldı

‘Aşık Çelebi 319, Hasan Çelebi 137, Sicill-i ‘Osmānī c. II, ş. 376, ‘Atā Tārīhi c.
IV, ş. 108; Beyānī, 34; Ahdi, 175.

1364. RAHİMİ

Habesi-zāde Hattat ‘Abdu'r-raḥīm Rahīmī Beg, Habes Vālisi Muṣṭafā
Paşanıñ oğlidir, İstanbullu, tezkire-i evvel, vefatı 15 veya 17 Rebi‘ü'l-āhir
1140/M.1727, Koca Muṣṭafā Paşa Tekyesi Kabr-istânında medfündur, Vehbiniñ
Habesi-zāde Rahīmī Bige cennet ola cā

خېشى زاده رحيمى بىكە جنت او له جا

bir ta‘ miyeli mışrā‘ı vefatına tārīhdir, Sālim Tezkiresinde ismi ‘Abdu'r-rahmān
ve maḥlası Rahīmī yazılmış ise de doğru degildir.

Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilün
 Sarf-ı nakd itmek ile nerm iden ol sīm-teni
 Kīmyāgerlik ile müttehem olmaz da n'olur
 Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilün

 H̄âbda kıldı cemāliyle şeref-yāb beni
 Diyemem lezzet-i dīdărını ta^cbīr olmaz
 Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

 Hemān ol māh ile bir ruhsat-ı bezm-i vişāl olsun
 Baña ey çarh-ı zālim itdugiñ kat kat halāl olsun
 Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

 Nazarda nakd-i vaktim bir sirişk dem-be-dem vardır
 Nigāh it merdüm-i çeşimimde senden ġayrı nem vardır

Faṭīn, 135; Şakāyık Şeyhī, c. III, §. 401; Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, §. 331; Sālim, 280; Rāmiz, 113; Ṣafā’ī, 187; Tuḥfe-i Ḥaṭṭāṭīn, 257; Tayyār-zāde ‘Atā Tārīhi, c. IV, §. 207; Mecelle 180 ve 230; Belīg, 26; Vefeyāt-ı Ayvansarāyī, 158, Keşfū’z-żunūn Zeyli, 504.

1365. RAHİMİ

‘Abdu’r-raḥīm Rahīmī Efendi ibn-i Kādī Mehmed Efendi ibn-i Ḥekimbaşı-zāde Yahyā Efendi, müderris, H.1130/M.1717 tārīhinde hayatıda idi.

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

 Bu āh u nāleler dilden çıkar çarh-ı berīn üzre
 Kebūdi sāye-bāndır hīfż içün ol nāzenīn üzre
 Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

 Vücūdum ƙal^c asın almağ-çün ceyş-i ġam u miħnet
 Degildir üstüħān-ı sīne ƙondı nerdübān yer yer
 (332)Sālim, 286; Kāf-zāde, 52; Ṣafā’ī, 186.

1366. RAHİMİ

Râhîmî Beg, Kütahyalı, Âlây Begi, Sultân Selîm-i Şânî nedîmi.

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

Şaf kıl cân gözgüsün şûfî ruh-ı zîbâya baķ

Gör ne şekl iżħâr ider o şûret-i ra' nâya baķ

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

Ġubâr-ı haġħtiñ esrârını ḥayrān olmayan bilmez

Mezâk-ı nutķ-ı la' liñ hem dem-i cân olmayan bilmez

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

Dil miyâniñ ārzû vü cân lebiñ eyler ümid

Āh kim maķşûd nâ-peydâ vü maķşad nâ-bedîd

‘ Ahdi, 163.

1367. RUHŞAT

Mehmed Ruhsat Efendi, Arż-ı rûmlu, Dîvân-ı Hümâyûn kâtibi, Mecelle

H.1140/M.1727 ricâlinden olduğunu yazıyor.

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

Ne dâm itsek ‘aceb kim bizden ol āhû emîn olsa

Tüfeng-endâz-ı kâm olmağa bir câ-yı kemîn olsa

Göñül harmen-geh-i mahsûl-i rûy-ı tâb-dâriñdir

Ne var ey hâsılı ‘ömr-i ‘azîzim dâne-çîn olsa

Baltacı Mehmed Paşaniñ 1123 târiħinde Rusları mağlûb itmesinde söylediği târiħ:

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

Bu fetħ-i a' zamî tevrîħ içün ma' bed-geh-i dilde

Çekerken sübħa-i endișeye evrâd-ı güftârı

Beşāretle edip hātif didi Ruhsat bu tārihi
Mehmed şer^c-i pāk-i Ahmed ile bozdı küffarı

محمد شرع پاک احمد ایله بوزدی کفاری

Sālim, 288; Ṣafā'ī, 211; Mecelle, 230.

1368. REZMİ

Bahādır Giray ibn-i Selāmet Giray ibn-i Devlet Giray ibn-i Mübārek
Giray ibn-i Mengili Giray, Kırım Hāni, vefāti Şevvāl 1051/M.1641, Belīg
mahası Remzī diye yazdığı gibi Ṣafā'ī de vefāti tārihini 1050 göstermekdedir.

Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

Bu çarh-ı sifle-perver ehl-i ṭab^ca cūd göstermez
Metā'^c-1 ma^c rifet gūyā ziyāndır sūd göstermez

N'ola āteş-i eşer olsa sevād-ı şī' ri Rezmiñiñ
Derūni hāne-i āteşdir amma dūd göstermez
Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilün

Haṭ-ı ser-sebziniñ üstünde ider yer zülfüñ
Çemen üstünde biten sünbüle beñzer zülfüñ

Baş kaldırdı yüze çıktı siyāh haṭṭiñ
Fitne vehmiyle düşüp ra^c şeye ditrer zülfüñ
Şakunır ol gül-ruhsarı eser yellerden
Şanma taḥrīk-i şabādan yüzin örter zülfüñ

Şakāyık Şeyhi, c. I, ş. 202; Seyyid Rızā, 42; Mücīb, 15; Ṣafā'ī, 154; ^cĀsim, 10;
Belīg, 31.

1369. REZMİ

Mehmed Rezmi Paşa, Sultān Murād-ı Rabi^c kızı Şafije Sultāniñ zevci
Hüseyin Paşaniñ oğlıdır, Sultān-zādelikle meşhūrdur, Rūm-ili Beglerbegi,

İstanbullı, vefatı 30 Şäfer 1131/M.1718, Beşiktaşda ‘ā’ilesi ķabr-istānında medfündur, ‘Oşmān-zāde Ahmed Tā’ibiñ

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Düşdi yekpāre bu müşrā‘ fevtine tāriħ-i tām

Ola yā Rab ķabr-i Sulṭān-zāde Beg ‘adn-i berīn

اوله يا رب قبر سلطان زاده بك عدن برين

beyti vefatına tāriħdir, Sālim Tezkiresiniñ başma nüshasında “Remzi” mahlaşıyla gösterilmesi yaňlışdır.

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

Bend olaldan o īham-ı zülf-i ‘abīr-efşāna

Bir kıl ile yedilür şimdi dil-i dīvāne

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

Açup gül ruhlarıñ şad-berge dönsün al al olsun

Helāk itsen beni ol dem saña ķanım halāl olsun

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Yarın alam būsesin dermiş rakīb-i bed-liķā

Irteye ķalan ķažadan ķorķma ey dil ħayr ola

Dīvānı, Üniversite Kütüb-ħānesi Nu.: 5499. Shaķāyık Şeyhi, c. III, ş. 402; Sicill-i ‘Oşmāni, c. IV, ş. 216; Sālim, 289; Safā’i, 193; Mecelle, 230. [Mehmet Gürbüz, Rezmî Dīvānı (İnceleme-Metin), Gazi Üniversitesi, Ankara, 2005.]

1370. RESĀ

Seyh Haydar Resā Efendi, Buħārā Emīr-zādelerinden, Ṣāḥ Haydar-ı Naḳş-bendī dinmekle meşhūrdur, Buħārālı, vefatı H.1112/M.1700, Üsküdarda Bülbül Deresi-nām mahallde inşa eylediği tekyede medfündur, Mecelleniñ vefatını 1110 göstermesi yaňlışdır.

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

Ser-i kūyuñ temāşā eyleyenler Tūrdur dirler

Tecelli cilvegāh-ı kāmetiñde nūrdur dirler

(334) Ser-i kūyuñda zār u nā-tüvānim añlayan söyler

Garīb ü bī-nevā miskin Resā rencürdur dirler

Şakāyık Şeyhī, c. II, §. 290; Sicill-i ‘Oşmānī, c. II, §. 261; Şafā’ī, 169; Mecelle, 231; Belīg, 27; Sālim, 293; Vefeyāt-ı Ayvānsarāyī, 97.

1371. RESĀ veya MAKSŪD

Muştafā Maşṣūd Resā Efendi, Rusçuklu, vüzerā kethüdāsı ve dīvān kātibi, H.1215/M.1800 tārihinde Rusçukda doğdu, vefatı H.1269/M.1852, Hezarğradda medfündur, Faṭīn ve Sicilliñ 1265 de hāyatda olduğunu yazmalarına göre ‘Oşmānlı Mü’ellifleriniñ vefatı tārihini 1259 gösternesi mürettib sehvi olsa gerekdir.

Mefūlü Fā‘ ilāti Mefā‘ ilü Fā‘ ilün

Bir dil ki hāk-i fahr-i rüsülden cilā alur

Mihr-i cihān-nümā o göñülden ziyā alur

Maşṣūd şanma kāle-i ‘ışķa revāc yok

Kālā-yı tāzedir anı ‘arz it Resā alur

Ķāmūsu'l-a' lām, c. III, §. 2275; ‘Oşmānlı Mü’ellifleri, c. II, §. 200; Sicill, c. II, §. 377; Faṭīn, 132. [Münyetü's-sâlik, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 135/3.]

1372. RESĀ

Mehmed Resā Efendi, Ğalatalı, Brusalı Çavdar-zāde dāmādi, Ğalatalı Resā, Brusalı Resā ‘unvānlarıyla iştihār itmişdir.

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün
Nigâh-ı hasretim kaldi ruh-ı cânân beneklenmiş
Ya fîkr-i pûse ' aksidir o verd-i ter çiçeklenmiş
Göñül pûs-ı leb-i dildârı hâb içre hâyâl itmiş
İdüp terk-i vejhâmet ol gedâ hâyli yüreklenmiş
Degil zülf-i siyeh ruhsâr-ı alı üzre piç-â-piç
Muâlsam ejdehâdir genc-i hüsnünde çöreklenmiş
Resâ şayd olmaz ol ahû-yı vahşî düşmesin kayda
Hezârân dâne kaçmış dâm görmüş hem tüneklenmiş

Râmîz, 118.

1373. RESSÂM

Mehmed Efendi, ressâm-ı sikke-i pâdişâhi, vefatı H.1157/M.1744.

Râmîz, 126.

1374. RESMÎ

Seyyid Muştâfa Resmî Efendi, Şârih-i Mesnevî Re'isü'l-küttâb Seyyid
Şarı 'Abdu'llâh Efendiniñ oğludur, İstanbullu, Der-gâh-ı 'âlî cebeciler kâtibi,
vefatı H.1066/M.1655, Giritde medfûndur, Sicilliñ vefatı târihini 1060
göstermesi yañlışdır.

Mefûlü Mefâ' İlün Mefûlü Mefâ' İlün
Âşüfteligin şorma ben 'âşık-ı şeydâniñ
Hüşyâr ola mümkün mi mest-i mey-i hicrâniñ

Şakâyiğ Şeyhî, c. I, ş. 749; Sicill-i 'Osmâni, c. II, ş. 380; Şafâ'î, 158; Mecelle,
231; Güftî, 41.

1375. RESMÎ

Açıkbaba Şeyh Seyyid Mahmûd-ı Nakş-bendî ibn-i Seyyid Ahî Mahmûd ibn-i Seyyid Ahmed ibn-i Seyyid Mehmed ibn-i Seyyid Mehmed Baba, mahlas ‘Âcizi, Diyâr-ı Bekrli, ‘Azîz Mahmûd-ı Ürmevîniñ birader-zâdesidir, şeyhi ile Güldeste-i (335) silsileyi bu şekilde yürütmüşlerdir-Şeyh Seyyid Mahmûd ibn-i Seyyid Ahî Mahmûd ibn-i Seyyid Mehmed ibn-i Seyyid Mehmed Baba, mahlas ‘Âcizi- H.1010/M.1601 târihinde Diyâr-ı Bekrde doğdu, vefatı 15 Rebi‘ ü'l-âhir 1077/M.1666, Brusada Dâye Hâtun Câmi‘ inde medfundur.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün
Gûş idüp fevtin didim târihini,
Raḥmetin kîla ziyyâde ol Mu□în

رحمتن قیله زیاده اول معین

beyti vefatına târihdir.

Mef‘ ülü Mefâ‘ ilü Mefâ‘ ilü Fe‘ ülün
Bu ‘âlem-i fânîde ne mîrim ne emîrim
Üftâde-i vâdi-yi fenâ merd-i hâkîrim
El- minnetü li’llâh ki olup cân ile bende
Meydân-ı mahabbetde nażar kerde-i pîrim
Bâriye şükür mâlik-i gencîne-i râzîm
Yok sîm ü zerim gerçi bu dünyâda fâkîrim
Mef‘ ülü Mefâ‘ ilü Mefâ‘ ilü Fe‘ ülün
Ey şems-i sabâ âh-ı seherden hâzer eyle
Luṭf eyle bize feyz-i nażardan hâzer eyle
Fevrî varayım dirseñ eger ‘ arş-ı kabûle
Resmî gibi sen dahî vaştandan sefer eyle

Şakayık Şeyhi, c. I, §. 632; Tezkire-i Âmid yazma nüsha 42, başma nüsha 380, Güldeste, 154; ‘Osmânlı Mü’ellifleri c. I, §. 14.

1376.RESMİ

Mehmed Resmî Efendi, Mağnisalı, Mağnisa müftisi, vefatı H.1085/M.1674.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Mest-i ‘ışkım çarh-ı câm-ı lâle-gûnumdur benim
Nûh-kîbâb anda hâbâb-ı ser-nigûnumdur benim

Şakayık Şeyhi, c. I, §. 749; Şafâ’î, 159.

1377. RESMİ

Seyh İsmâ‘îl Resmî Efendi, Rûm-ilili, Halvetî şeyhlerinden, vefatı H.1109/M.1697.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün

Felekde dûd-ı âhim ol meh-i mümtâza dâ’irdir
Zemînde cûy-ı eşkim pây-ı serv-i nâza dâ’irdir

Eder rind-i mey-âşâmi Hızır-meşreb Mesihâ-dem
Şu sâgar kim o la‘l-i mu‘cize-perdâza dâ’irdir.

Şakayık Şeyhi, c. II, §. 319; Sicill-i ‘Osmâni, c. II, §. 380; Sâlim, 292; Şafâ’î, 191; Belîg, 26.

1378. RESMİ

Resmî Ahmet Efendi, Giridli, Kethüdâ-yı Şadr-ı A‘zamî ve Berlin Sefîri, H.1133/M.1720 târihinde Giridde doğdu, vefatı 2 Şevvâl 1197/M.1782, Üsküdarda medfûndur, Kâmüsü'l-a‘lâmın vefatı târihini 1203 yazması yaňlışdır.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün

Şabā gīsūlarından gülşene ‘anber getürmişdir
Lebiñden rekb-i Şāmī pasta vü şeker getürmişdir

Melāḥat mülkünüñ sultānısıñ āşūb-ı ‘ālemsiñ
Seni cānā felek ķuyruklu bir aħter getürmişdir

Silāh-dār-zāde, 32; Rāmiz, 114; Sicill-i ‘Oṣmāni, c. II, §. 380; Kāmūsü'l-a'lām, c. I, §. 798; Şefkat, 66; Mecelle, 231. [Diplomatik Belgeler, İngiltere Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Or. 10897; El-İstînâs fî Ahvâli'l-efrâs, Kayseri Râşit Efendi Eski Eserler Kütüb-hânesi, Râşid Efendi 548; Hâlîfetür-rüesâ, Avusturya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, H.O. 118; Topkapı Sarayı Müzesi Türkçe Yazmaları, R. 1455; Alî Emîrî Efendi (Millet Ktb.) No. 720; Hâlet Efendi (Süleymâniyye Ktb.) No. 597/1; Aşır Efendi (Süleymâniyye Ktb.) No. 256; Es‘ad Efendi (Süleymâniyye Ktb.) No. 2296; Aşır Efendi-Re’isü'l-küttâb Mustafa Efendi (Süleymâniyye Ktb.) No. 639; Hüsrev Paşa Ktb. No. 387/2; Es‘ad Efendi (Süleymâniyye Ktb.) No. 3378; Cevdet Paşa Veliyyü'd-dîn Efendi (Beyazîd Umumi Ktb.) No. 145/8; İstanbul Millet Kütüb-hânesi, 34 Ae Tarih 720; Hâlikatür-rüesâ, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Talat 50, Talat 214, 1000; Hâmiletü'l-kubera, Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Hk 257; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 240; Topkapı Sarayı Müzesi Türkçe Yazmaları, E.H.1403; Avusturya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, H.O. 120; Hîdîv Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Kahire-Mısır, 9036; Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 1015; Alî Emîrî Efendi (Millet Ktb.) No. 274; Hâlet Efendi (Süleymâniyye Ktb.) No. 597/2; Es‘ad Efendi (Süleymâniyye Ktb.) No. 3876/2, No. 3378/2, No. 2258/1; Cevdet Paşa Veliyyü'd-dîn Efendi (Bâyezîd Umûmî Ktb.) No. 145/7; İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, K.28; Hamiletü'l-kübrâ fî Vasfi Agavâti Dârü's-sadeti'l-uzmâ, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 1594; Hulâsatü'l-itibâr, İngiltere Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları,

Or. 7306; Akademiya Navk Naradov Azii Enstitüsü Türkçe Yazmaları, Moskova-Rusya, B 1202; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Timuriye 1000, Talat 27, S 4448, 47, 158; Avusturya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, H.O. 103; Hüseyin Kocabaş Kitaplığı Türkçe Yazmaları, S.H.M.H.K.Yaz. 528; Hidiv Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Kahire-Mısır, 8954, 9133/13; İstanbul Süleymaniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, Y-119/3; Köprülü Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 384; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.quart 1502; Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları 932/2; Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 2386; Atîf Efendi Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Atf 1881; Fransa Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Regius; İstanbul Millet Kütüb-hânesi, 34 Ae Tarih 258, 34 Ae Tarih 259; Hulasatü'l-itibar: fil-harbi'l-vakii beyne'd-devleti'l-Aliyyeti ve Rusiyyeti fi, Köprülü Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Ma 384; Layiha-i Resmî, Fransa Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Schefer; Makâle-i Ahmed Efendi, Hidiv Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 9133/1; Melce-i Âl-i Âbâ, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 7446; Prusya Sefaret-nâmesi, Kütahya Vahidpaşa İl Halk Kütüb-hânesi, 43 Va 530/1, 43 Va 829; Risâle-i Resmî Giridi, Topkapı Sarâyı Müzesi Türkçe Yazmaları, H.375; Risaletü fi tertibi kasasi'l-enbiyai'l-mezkûr fil-Kuran, Nuruosmaniye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Nk 415/1; Nuruosmaniye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Nk 416/1; Sefâret-nâme-i Prusya, Atîf Efendi Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Atf 1890; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.quart 1676; Es'ad Efendi (Süleymaniyye Ktb.) No. 3379; Aşır Efendi (Süleymaniyye Ktb.) No. 252; Atîf Efendi Ktb. No. 1890; Es'ad Efendi (Süleymaniyye Ktb.) No. 3378/3; Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Hk 4274; Madrid Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, B.N.M.12104; Topkapı Sarâyı Müzesi Türkçe Yazmaları, H.1576, E.H.1439; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, m Mecâmi Türkî 47, Edebut-Timur 1000; Hidiv Kütüb-hânesi

Türkçe Yazmaları, Kahire-Mısır, 9133/2, 9133/4; Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 3876/1, 06 Mil Yz A 1812, 06 Mil Yz A 1386/3; Sefîne-i Rüesâ, Bodleian Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Newyork-Amerika Birleşik Devletleri, MS Turk. d. 47; Topkapı Sarayı Müzesi Türkçe Yazmaları, Y. 4041; Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 1386/1; Takrîr-i Prusya, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, el-Edeb et-Timuriye 1000; Safinaz Birbenli, Ahmed Resmî Efendi ve Sefâret-nâmeleri, Gazi Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 1999.]

1379. RESMÎ

Çuğadar-zâde Hattât Resmî Ahmed Efendi, Kâdî Kız Mustafâ Efendi Başçukadarı Kâdî (336) Mehmed Efendiniñ oğlıdır, kâdî, vefatı H.1198/M.1783, Şâmda medfundur.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Şâmda ‘azm-i behîş itdikde târīhin didim
Eyledi şoksan sekizde cennet-i Firdevsi câ

ایلدى طقسان سکزده جنت فردوسی

beyti vefâtına târīhdir.

Mefâ‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

Me’âl-i beste-i zülfüñ Hîtâ degil de nedir
Bu ķıl u ķâle vesîle sabâ degil de nedir

Gel etme Resmîye evc-i cefâdan âgâza
Yolunda ey şeh-i nâzîm fedâ degil de nedir

Silâh-dâr-zâde, 31; Şefkat, 65; Tuḥfe-i Hattâtîn, 87; Mecelle, 231; Râmîz, 115;
Sicill-i ‘Oṣmânî, c. II, §. 380.

1380. RESMÎ

Bezzāz Resmī Efendi, Brusalı, Ahmed Paşa mu'âşiri, Brusada medfündur.

Mef̄ ülü Fā‘ ilātū Mefā‘ ilü Fā‘ ilün

Devrān yaķañı eylemeden ȝulm eliyle çāk
Seyf-i sitemle dehr seni itmeden helāk

Hāk olmadan bu cism ü yalavarmadan hāk
Jengār-ı ȝamdan it dil ü cān gö zgüsini pāk
Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

Nitekim saña ‘ādetdir niyāz ehline nāz itmek
Baña hoddur bir nāza biñ dürlü niyāz itmek

Sücūd itdikçe mihrāba seni yād itdigim budur
Hużūr-ı ȝalb olmazsa dürüst olmaz namāz itmek
Mef̄ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ülün

Bir şeb didim ey şuh ne var sīneñi açsañ
Didi yaramazdır gice ȝayñe bakmak

‘Osmānlı Mü’ellifleri, c. I, §. 14; Laṭīfi, 164; Sehi, 102; Sicill-i ‘Osmāni, c. II, §. 380; Kāf-zāde, 52.

1381. RESMİ

‘Ali Resmī Efendi, Giridli, Şu‘arā tezkirelerinde ve vefeyāta dā’ır eserlerde hāl tercemesine dā’ır ȝayd ve ma‘lūmāt yokdur. Dīvānı, Hāsim Paşa kitāblarından, Selīm Ağa Kütüb-hānesinde Nu.: 85/1. Dīvānından alındı. [Dīvān, Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Mil Yz A 782/3; İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, Belediye K. 27/30; Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 788/5; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.1593 Staatsbibliothek, Berlin; Dīvân-çe, İstanbul Millet Kütüb-hânesi, 34 Ae Manzum 535/1; Kasîde, Millî Kütüb-hâne Yazmaları

Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 3958; Uyûnû'l-hidâye, İstanbul Süleymânîyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Sü-Tarlan 141; Arnavutluk Devlet Arşivleri Türkçe Yazmaları, 167, 251; Vatikan Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Vat. Turco 330; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.2787, Ms.or.quart.1453, Ms.or.oct.1593 Staatsbibliothek, Berlin, Ms.or.oct.2511; Hüseyin Kocabaş Kitaplığı Türkçe Yazmaları, S.H.M.H.K.Yaz. 152; Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 1666; Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 38; İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 0. 27/18, 0. 29; Uyûnû'l-hidâye, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 8262, 06 Mil Yz B 188, 06 Mil Yz A 4036, 06 Mil Yz A 3890/1, 06 Mil Yz A 3373, 06 Mil Yz A 2242, 06 Mil Yz A 782/1, 06 Mil Yz A 467/1, 06 Mil Yz A 4366, 06 Mil Yz A 4396/1, 06 Mil Yz A 3629/2; İstanbul Millet Kütüb-hânesi, 34 Ae Şerîyye 893, 34 Ae Şerîyye 894; Risâle-i Bektaşîyye, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 758/2; Saime Arslan, Resmî Ali Baba ve Dîvânı, Gazi Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2003.]

1382. RESMÎ

Mehmed Resmî Efendi, ‘Abdu’r-rahmân Efendiniñ oğlidir, Şofyalı.

Mef ülü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ilü Fâ‘ ilün

Bir dil ki bâhr-i ‘ışka ola bir dem âşinâ

Emvâc-ı gûşâdir aña hem-dem hem âşinâ

Mef ülü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ilü Fâ‘ ilün

Ol çeşm-i pür-fitен ki füsün-sâz-ı ‘ışvedir

Her bir girişme mu‘cize-perdâz-ı ‘ışvedir

Mef ülü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ilü Fâ‘ ilün

Şeyh-i şehirden itmesün ümmîd-i feyz dil

Himmet iderse pîr-i muğân behremend olur

Belîg, 26.

(337) 1383. RESİM, RĀSİM

Hacı Muşṭafā Resim Efendi, Muşṭafā Efendiniň oğlıdır, Brusalı, Kuyumcubaşı, vefatı H.1130/M.1717, Brusada Kurdoğlu Kabr-istānında medfündur, Baldır-zāde Belīgiň

Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün

Kazıldız nām-ı Rāsim seng-i kabre nāgīhānī vāh

قازلدى نام راسم سىڭ قىرى ناكھانى واه

mışrā'ı vefatı tārīhidir, Sālim ve Şafa'iniň vefatı tārīhini 1120 göstermeleri yaňlışdır, şī'rlerinde iki maħlaş kullanmışdır.

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

Sūziş-i ma' şūk olur elbetde 'āşıkdir füzün

Şem'i maḥv-ı cism ider pervāne bir perden geçer

Māni' olmaz seyr erbāb-ı sūlūke žā□f-ı ten

Her ne deñlü rişte bārik olsa gevherden geçer

Mefā' İlün Fe' ilātün Mefā' İlün Fe' ilün

Zebān-ı 'aşrı tamām aňladık hemān biz de

Ḩulūşuna göre ḥalkıň şadākat eyleyelim

Ne iddi'ā-yı vefā ne bār-ı minneti var

□Adāvet eyleyene biz maħabbet eyleyelim

Mefā' İlün Fe' ilātün Mefā' İlün Fe' ilün

Ne fikr-i pūse ne endiše-i vişāl iledir

Maħabbetim saña cān-ı ḥulūs-ı bāl iledir

Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün

Göñül geçmez ruh-ı dilberden olmaqla ḥaṭ-āverde

Żiyā-yı mihr-i 'ālem-tāba olmaz ebriyle perde

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

Ne sâmân-ı tahammül var ne şabır-ı bî-vefâ қaldı

İşim ey çare-sâz-ı ‘ācizân âhir saña қaldı

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Eyledim bûd ü nebûdı Râsimâ vakf-ı fenâ

Mûlk-i heşîde benim nâm ü nişânım қalmadı

Şakâyık Şeyhi, c. II, §. 550; Sicill-i ‘Oşmâni, c. II, §. 381; Gül-zâr-ı ‘İrfân, 367;

Beliğ, 26; Şafa’î, 192; Sâlim, 291; Güldeste-i Beliğ, 470.

1384. RESİM

Enderûnlu Resîm Efendi, Sultân Muştafâ-i Sânî devri şâ‘ irlerinden.

Mefâ‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

Resîm şî‘ r dinilmez kelâm-ı mevzûna

Sûhan sezâ-yı pesend olduğu me’âl iledir

Mefâ‘ ulü Mefâ‘ ilü Mefâ‘ ilü Fe‘ ulün

Gayriñ geçirenler yakadan zâde-i ṭabâin

Benzer ki tebini ide mâder be Hîtâyi

Tayyâr-zâde ‘Aşa Târihi, c. IV, §. 208.

1385. RESİM

Hüseyin Resîm Efendi, Kilisli, Haleb Kâdisi, Kilisi Hüseyin dinmekle meşhûrdur.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Serv-i gül-zâr-ı İrem şîmşâd-ı ṭarf-ı cû mîdir

Şem‘ -i bâlâ-yı tecelliî ķâmet-i dil-cû mudur

Yeter mülâzemet bezm-i kesret eyleyelim

Biraz da gûşe-i vaḥdetde râḥat eyleyelim

Şefkat, 67; Silâh-dâr-zâde, 33.

(338) 1386. RESİMĀ

Aḥmed Resimā Efendi, Üsküdarlı, Yenişehir Fener Mevleviḥânesi şeyhi, vefatı H.1218/M.1803, Üsküdarda ‘Inādiyyede Selīm Baba kurbünde medfûndur, vefatı târihi Esrâr Dede 1214 ve Ḳāmūsü'l-ačlām 1210 göstermişlerdir.

Mefâčilün Mefâčilün Mefâčilün Mefâčilün
Hele ehl-i tač aṣṣub bâdeniň germiyyetin bilmez
Humâr-ālûde-i şübh olmayan keyfiyyetin bilmez
Yağar pervâne kendin tâ olunca nâ'il-i vuşlat
Ne ḥaletdir ki bičare yine mahviyyetin bilmez

Resimā ṭıynet-i merdüm hemîse müstač iddir bil
Güşâde bâb-ı himmet hep velî ehliyyetin bilmez

Ḳāmūsü'l-ačlām, c. III, §. 2279; ‘Oṣmânî Mü'ellifleri, c. II, §. 193; Esrâr Dede, 132; Sicill-i ‘Oṣmânî, c. II, §. 381; Faṭîn, 133.

1387. RÜSÜHÎ

İsmâčil Rüsûhî Efendi, Aḥmed Efendiniň oğludır, Ankaralı, Galata Mevleviḥânesi şeyhi, Şârih-i Meşnevî, vefatı H.1041/M.1631, Galata Mevleviḥânesinde medfûndur.

Fâčilâtün Fâčilâtün Fâčilâtün Fâčilün
Gel Rüsûhîniň sözün diňle semâč a aşık ol
كى تكون بين أهل العشق من أهل الشرف

Bâgbân-ı rûh-perver yač ni Mevlânâ-yı Rûm
Nev-bahâr itdi yine bâg-ı dem ü devrânını

Tāzelendi zevk u şevkī köhne bāğ-ı ‘ālemin

Reşk-i firdevs eyleyüp pīrāmen-i bustānını

Oşmānlı Mü’ellifleri, c. I, ş. 24; Esrār Dede, 125; Sefine-i Mevleviyye, c. II, ş. 37; Semā‘ hāne-i Edeb, 80; Mecelle, 231; Vefeyāt-ı Ayvānsarāyī, 100. [Câmiü'l-âyât, İstanbul Süleymāniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 07 Tekeli 390; Topkapı Sarâyı Müzesi Türkçe Yazmaları, E.H.1301; Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 7191, 03 Gedik 18212; Hidiv Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Kahire-Mısır, 8558; Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2081; Nuruosmaniye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Nk 477, 34 Nk 478; Kitâb-hâne-i Umûmî-yi Hz. Ayetullah Necefi Maraşı Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Kum-İran, 3125; Câmiü'l-âyât, Kastamonu İl Halk Kütüb-hânesi, 37 Hk 3037; Konya Bölge Yazma Eserler Kütüb-hânesi, 32 Hk 1720/1, 07 El 2557/4; Çorum Hasan Paşa İl Halk Kütüb-hânesi, 19 Hk 803/1; Kütahya Vahidpaşa İl Halk Kütüb-hânesi, 43 Va 1052/3; Manisa İl Halk Kütüb-hânesi, 45 Hk 2652; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Tasavvufi Türkî 20; Tasavvufi Türkî Talat 21; Tasavvufi Türkî Talat 22; Tasavvufi Türkî Talat 18; Derbyât, İngiltere Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Harl. 5490/4; El-Futûhâtu'l-ayniye, Kastamonu İl Halk Kütüb-hânesi, 37 Hk 229; El-Hikemü'l-münferice fi Şerhi'l-münferice, Kıbrıs Kütüb-hânelerde Bulunan Türkçe Yazmalar, II. Mahmud Ktp. 1049/1; Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Hk 2234; Nuruosmaniye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Nk 4039/1; El-Mekâsidü'l-aliyye fi şerhi't-taiyye, Nuruosmaniye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Nk 4039/2; El-Makâsidu'l-alîye fi Şerhi Tâiyeti'l-Fârizîye, Kıbrıs Kütüb-hânelerde bulunan Türkçe Yazmalar, II. Mahmud Ktp. 1139; Fâtihi'l-ebyât fi Şerhi'l-mesnevî, Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2064, 2083/1; Kıbrıs Kütüb-hânelerde bulunan Türkçe Yazmalar, II. Mahmud Ktp. 185; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Talat 13, 21, 34, 53, Talat 93; Topkapı Sarâyı Müzesi Türkçe Yazmaları, R. 457; İstanbul Büyükşehir

Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 1178/1; Millî Kütüb-hâne-Ankara, 03 Gedik 17753, 06 Hk 4212/5; Fatihu'l-ebyât, Nuruosmaniye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Nk 2469, 34 Nk 2470, 34 Nk 2471, 34 Nk 2472, 34 Nk 2473; Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 926/1; Diyarbakır İl Halk Kütüb-hânesi, 21 Hk 1603; Köprülü Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 732/1; Manisa İl Halk Kütüb-hânesi, 45 Hk 5176/1; Fâtihi'l-ebyât fî Şerhi'l-mesnevî, Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2062; Kayseri Râşit Efendi Eski Eserler Kütüb-hânesi, Râşid Efendi Eki 1388; Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2063; Fütûhâtü'l-aynîye, İstanbul Süleymâniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, Y-337; İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 369/1; Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 95, 99, 1074; Hayâkili'n-nûr, Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2912/1; Hikem-i Münferice fî Şerh-i Münferice, Kıbrıs Kütüb-hânelерinde bulunan Türkçe Yazmalar, II. Mahmud Ktp. 893; Hikemu'l-münferice fî Şerhi Kasîdeti'l-Münferice, Konya Bölge Yazma Eserler Kütüb-hânesi, 15 Hk 491/1, 15 Hk 141/2; Hüccetü's-semâ, İzmir Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 586; Nuruosmaniye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Nk 4890/28; Çorum Hasan Paşa İl Halk Kütüb-hânesi, 19 Hk 803/2, 19 Hk 844/2; Kütahya Vahitpaşa İl Halk Kütüb-hânesi, 43 Va 1052/2; Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 8812/7; İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 585/2; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Mecâmi Türkî Talat 148, Tasavvufi Türkî Talat 4; Hükm-i Münferice fî Şerhi'l-münferîce, Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 691/1; Kütahya Vahitpaşa İl Halk Kütüb-hânesi, 43 Va 331/1; Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Hk 689/7, Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 C 885/1; İrşâdû's-sâlikin, Topkapı Sarâyı Müzesi Türkçe Yazmaları, E.H.271; İzâhu'l-hikem, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 2675/1; İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 829/2; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Hikmet-i Türkî 1, Mecâmi Türkî Talat 148; İstanbul

Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 925/1, 1670; Hidiv Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Kahire-Mısır, 9043; İzâhu'l-hikem fî Şerhi Heyâkili'n-nûr, Manisa İl Halk Kütüb-hânesi. 45 Hk 2579/3; Kitâbü Istîlâhatî'l-mantık, Türk Dil Kurumu Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Yz. A 273/9; Kitâbü'n-necât, Hidiv Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 5604; Makâsîd-ı Alîye fî Şerhi't-tâîye, İstanbul Süleymâniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, Y-213; İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 534, 551; Topkapı Sarâyı Müzesi Türkçe Yazmaları, E.H.1599; Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 1645, 1646; Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 918; Kastamonu İl Halk Kütüb-hânesi, 37 Hk 1495; Mebde ve Mead, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 623/7; Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 3981/2; Mecmâa, Topkapı Sarâyı Müzesi Türkçe Yazmaları, R. 451; Mecmâa-i Letâîf, İngiltere Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Harl. 5490/2; Mecmâtü'l-letâif ve Mamuretü'l-mâ'ârif, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 14; Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 4221/1, 03 Gedik 18215, 03 Gedik 18202; Mecmâtü'l-letâif ve Sandukatü'l-mâ'ârif, Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2101; Menâkîb-ı Şeyh Ömer Fûadî, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Mecâmi Türkî 8; Miftâhu'l-belâga ve Misbâhu'l-fesâha, Avusturya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, N.F. 37; İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 1178/2; Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2252; Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 mil yz A 8831/2; Minhâcü'l-fukarâ, Hüseyin Kocabaş Kitaplığı Türkçe Yazmaları, S.H.M.H.K.Yaz. 126; Topkapı Sarâyı Müzesi Türkçe Yazmaları, R. 423; Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Hk 4268/1, 06 Hk 2592; Topkapı Sarâyı Müzesi Türkçe Yazmaları, E.H.1265; Nuruosmaniye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Nk 2628; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Tasavvufi Türkî Talat 68; Avusturya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, N.F. 441; İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 585/1;

Kütahya Vahitpaşa İl Halk Kütüb-hânesi, 43 Va 1052/4; Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2166, 2167, 2168, 5114; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.quart.1505; İstanbul Millet Kütüb-hânesi, 34 Ae Şeriyye 1043; Misbâhu'l-esrâr, Vatikan Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Vat. Turco 137/1; Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2104; Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Hk 48; Risâle fi Hakkı Semâ-i Mevlevî, Vatikan Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Vat. Turco 137/6; Risâle-i Mevlevî Sûlûkün ve İsm-i Celâl, Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2176/9; Risâle-i Muhtasar, Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2095/4; Risâle-i Tarîkat ve Şeriat, İzmir Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 377/5; Simatü'l-makinun, Kütahya Vahitpaşa İl Halk Kütüb-hânesi, 43 Va 1052/1; Şerh-i Defter, İngiltere Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Harl. 5490/3; Şerh-i Dîbâce-i Mesnevî, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Talat 21; Şerh-i Ebyât-ı Mesnevî, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Talat 77; Şerh-i Hamriye, Vatikan Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Vat. Turco 137/5; Şerhu Heyâkili'n-nûr, Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2039/5; Şerh-i Kasîdetü'l-hamrîye, Kıbrîs Kütüb-hânelerde bulunan Türkçe Yazmalar, Selimiye Cami'i 148; Şerh-i Kasîdetü'l-hamrîye, Kıbrîs Kütüb-hânelerde Bulunan Türkçe Yazmalar, II. Mahmud Ktp. 131/4; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, S 4698, Talat 77, Talat 19; Çorum Hasan Paşa İl Halk Kütüb-hânesi, 19 Hk 3244/4; Millî Kütüb-hâne-Ankara, 60 Hk 165/2; Şerh-i Kasîdetü'l-münferice, İzmir Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 1273; Kütahya Vahidpaşa İl Halk Kütüb-hânesi, 43 Va 1076/2; Şerh-i Mesnevî, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz B 548; Millî Kütüb-hâne-Ankara, 03 Gedik 18201; İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 36, 128, 1552, 1859; Manisa İl Halk Kütüb-hânesi, 45 Hk 5136; Topkapı Sarayı Müzesi Türkçe Yazmaları, K. 1011, A. 1360, R. 452; Şerhu'l-mesnevî, Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2065, 2066, 2067; Vatikan Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Vat. Turco 137/3; Şerhu'l-mimiyeti'l-haramiye, İstanbul Büyükşehir

Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 1354; Şerh-i Tâîye, Vatikan Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Vat. Turco 137/4; Tarif-i İlm-i Hikmet, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 2390/4; Tercüme-i Hüccetü's-semâ, İstanbul Millet Kütüb-hânesi, 34 Ae Şerîyye 924; Vakıflar Genel Müdürlüğü Ankara Bölge Müdürlüğü Kütüb-hânesi, 67 Saf 459/1; Tefsîr-i Suver-i Kurân-ı Kerîm, Kıbrıs Kütüb-hânelerinde bulunan Türkçe Yazmalar, II. Mahmud Ktp. 123/1; Tefsîr-i Sûre-i Fâtîha, Topkapı Sarâyı Müzesi Türkçe Yazmaları, R. 190, B. 46; Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 2223; Terceme-i Kasîdetü'l-münferice, Köprülü Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 173; Zübdetü'l-fuhûs fi Nakşî'l-fusûs, Topkapı Sarâyı Müzesi Türkçe Yazmaları, H.294, E.H.1249; Millî Kütüb-hâne-Ankara, 52 Hk 902/2, 06 Mil Yz A 8441/2; Manisa İl Halk Kütüb-hânesi, 45 Hk 1305; İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 143, 829/1, 1198; Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 17/1, 861; Vatikan Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Vat. Turco 137/2; Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2083/2, 2912/2; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Mecâmi Türkî Talat 37; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.quart.1354; Veli Saylam, Ankaravî İsmâ'îl Rüsûhî ve İzahu'l-hikem Adlı Eseri, Marmara Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 1990; Ömer Bektaş, Rüsûhî İsmâ'îl Efendi ve Mesnevî-i Şerîf Şerhi, Selçuk Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 1993.]

1388. RÜSÜHÎ

Süleymân Rüsûhî Efendi, Şofyalı, şeyh, Kânûnî Sultân Süleymân devri
şu^c arâsından.

Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

Bâg cihân içre dikelden kâmet-i bâlâñı ben
Nûrdan bir serv olur her çanda şalsam sâye ben
Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

Mihr-i hüsnüñ düzdür ammā tutulmamağ-çün
Ayda bir şüret degeşir māh ey vechi hasen
Kāmüsü'l-a'lām, c. III, §. 2289; Sicill-i 'Oṣmānī, c. II, §. 381; 'Aşık Çelebi, 319;
Hasan Çelebi, 138.

1389. RÜSÜHİ

Rüsühi-i Hamidi, Kānūnī Sultān Süleymān devri şā' irlerindendir.
Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün
Kuş uçmasun havāda ol hümā-pervāzıñ üstünden
Çık ey āh-ı ciger-suzım done done kebab eyle
Bilüp miqdārını kerem olmasun şems-i cihān-efrūz
Cemālin pertevin göster aña ref -i hicāb eyle
'Ahdi, 173.

1390. REŞAD

Aḥmed Fā'iķ Reşād Beg, Ālāy Emīni İzmirlī Tāhir Efendiniñ oğlıdır, vālidesi İhyā Efendiniñ kızı olmağla İhyā Efendi ḥafīdi dinmekle ma'rūfdur, 1 Zi'l-hicce 1267/M.1850 tārihində (339) İstanbulda doğdu, vefatı 26 Haziran 1332/M.1914, Erenköyünde Şahrā-yı Cedid Kabr-istānında medfūndur, Takvim-i Vakāyi' Gazetesi müdürü.

Mefā' ilün Fe' ilätün Mefā' ilün Fe' ilün

Yanımda şimdī benim āh yārim olsayı
Enīs-i cānim o şūhum nigārim olsayı

Bu yerde bāğ baña olmasayı da mesken
Vaṭandaki kara ṭoprak mezārim olsayı

Beni ḫaderdir sevk iden yoksa gelmez idim
Şu dār-ı pür-mihene ihtiyyārim olsayı

‘Aceb ider mi beni yād sevdigim der mi

Reşād-ı dil-şüde vü dil-figārim olsaydı

‘Azāb-ı gurbeti hiss eylemezdim bu ķadar

Yanımda şimdī benim āh yārim olsaydı

Şoñ ‘Aşır Türk Şā’irleri, 1431; ‘Osmānlı Mü’ellifleri, c. II, ş. 216. [Süheyla Yüksel (Seçkin), Fâik Reşâd’ın Hayatı ve Eserleri, Gazi Üniversitesi, Doktora Tezi, Ankara, 1997; Sedat Şener, Fâik Reşâd Külliyyât-ı Letâif (1-240) (Giriş-Metin-Sözlük), Marmara Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2003. ; Serhat Küçük, Fâik Reşâd Külliyyât-ı Letâif (Giriş, Metin, Sözlük), Marmara Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2004; Mehmet Akif Gündes, Fâik Reşâd Külliyyât-ı Letâif, Marmara Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2004.]

1391. REŞĀDĪ veya MAHMŪD

Ķāf-zāde Maḥmūd Çelebi, Şemse’d-dīn Aḥmed Efendiniñ oğlu ve Ķāf-zāde Fā’iziniñ ‘amucasıdır, vefatı H.962/M.1554, Kāmīniñ

Mef̄ ūlü Fā’ ilātün Mef̄ ūlü Fā’ ilātün

Ola sarāy-ı Firdevs cāy ü maķām-ı Maḥmūd

اوله سرای فردوسی جای و مقام محمود

vefatına tāriħdir, vefatı tāriħini Sicilliñ 960 göstermesi yaňlışdır.

Fe’ ilātün Fe’ ilātün Fe’ ilātün Fe’ ilün

Şanma oldukça tehī itdi şadālar iżħār

Hasret-i bāde ile ħumlar ider nāle vü zār

Mef̄ ūlü Fā’ ilātū Mefā’ ūlü Fā’ ilün

Ben olduğum-çün evc-i maħabbetde şāh-bāz

Aġyār-ı rū-siyeh başıma üşdi zāg-veş

Ḳāf-zāde, 52; Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, §. 381/ Sicill-i ‘Oṣmānī, c. III, §. 163; Mecelle, 231.

1392. REŞĀDĪ

Mehmed Reşādī Efendi, vefatı H.1116/M.1704.

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün
Gel ḥabīr ol ey mücāhid fī-sebīl
Mürşid ile irişilür Mevlāya
Bulmamışdır Haqqı kimse bī-delīl
Rehber ile bil varılur Mevlāya

‘Oṣmānlı Mü’ellifleri, c. I, §. 75.

1393. REŞKİ

Enderūnlu Mevlevī ‘Alī Dede, İstanbullu, Kaplan Muṣṭafā Paşa mühr-darı, vefatı H.1108/M.1696, Şeyhī vefatını 1100 göstermişdir ki yanlışlıdır.

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün
Hevā-yı ‘ışkla olmaķda dīdem geh tehī geh pür
Belī tahrīk-i bādiyla olurum geh tehī geh pür
Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün
Deheniñ nüşha-i rūyuñda çü nūn-ı tenvīn
Sözde peydā vü kitābetde nihāndır cānā

Şakāyık Şeyhī, c. II, §. 322; Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, §. 387; Sālim, 305; Mecelle, 231; Esrār Dede, 129; Belīg, 29.

(340) 1394. RESKİ

Halīl Reşki Efendi, İstanbullu, vefatı H.1131/M.1718.

Mefā‘ ilün Fe‘ ilātūn Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

Zuhūr-ı hātt̄-ı ruhun mātem oldı ‘uşşāka
Bu kara günler içün hep siyāh-pūş olalım
Ko Reşkī nāle vü feryād-ı nā-be-hengāmı
Hezār-veş dem-i nev-rüzda çeşm ü gūş olalım

Şakāyık Şeyhī, c. III, ş. 404; Sicill-i ‘Oşmānī, c. II, ş. 387.

1395. RÜŞDİ

Mehmed Rüşdī Efendi, Edirmeli, İmām Rüşdī ve □Ammeci Çelebī veya □Amuca Çelebī dinmekle meşhürdur, Edirnede Kādī-asker Cāmi‘i hāt̄ibi, vefatı H.1100/M.1693, Edirne’de medfündur, Mecma‘-ı Şu‘arā’niñ vefatı tārīhini 1115 göstermesi doğru degildir, tezkireler isminiñ Mehmed olduğunu yazıyorlarsa da Mecma‘-ı Şu‘arā, kendi lihyesine söylediği Dīvānında yazılı

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Didi hātif hattınıñ tārīhini
Ahmedā hāttıñ mübārek ide Haķ

احمدا خطك مبارك ايده حق

tārīhi ile isminiñ Ahmed olduğu şabidir diyor,

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Şiše-i ‘arş-ı berîne vaż‘ eder kerrūbiyān
Sünbül-i bāğ-ı İremdir dūd-ı āh-ı ‘āşikān
Mef‘ ulü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ulün

Haṭ geldi ruh-ı yāra idüp hüsnini tecdīd
‘Işk ehline el virdi yine devlet-i cāvid

Nāy-ı kalemiñ ṭutdı cihān bezmini Rüşdī
Şimden gerü çalsun başına çengini nāhid

Mecma‘-ı Şu‘arā, 37; Şakayık Şeyhi, c. II, ş. 188; Sicill-i ‘Oşmāni, c. II, ş. 388; Şafā’ī, 163; Sālim, 297; Belīg, 30.

1396. RÜŞDİ

Bekr Ağa-zāde Mehmed Çelebi, Bekr Ağanıñ oglıdır, İstanbullı, Dīvāne Rüşdi dinmekle meşhūrdur, vefāti H.1105/M.1693.

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

Görmedik rūy-ı luṭuf ā yine ‘ālemde [sen]

Bilmem ey çeşm-i temennā neye ḥayrānsiñ sen

Mefā‘ ilün Fe‘ ilātün Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

Görüp işāretin o mūmyāniñ aḡyāra

‘Aceb fütādelere bir ḥayāl gelmedi mi

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Ḳalb-i insān ey peri ḥayīnedir şandırma gel

Seng-i cevriyle ṭokunma inkisārimdan şakın

Mefūlū Fā‘ ilātū Mefā‘ ilü Fā‘ ilün

Şoñ ‘arż-ı ḥāli yāra göñül men‘ iderse de

Sen vaqt-i cūy-ı furşat olunca zamān geçer

Dīvānı, Reşid Efendi Kütüb-hānesi, Millet Kütüb-hānesinde Nu.: 756; Üniversite Kütüb-hānesinde Nu.: 692; Şakayık Şeyhi, c. II, ş. 183; Şafā’ī, 162; Sālim, 304; Mecelle, 231; Belīg, 29; Keşfū’z-zunūn Zeyli, 502. [Dīvān, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz FB 244; Alī Emīrī Efendi Manzūm Eserler (Millet Ktb.) 207.]

(341) 1397. RÜŞDİ

Enderūnlı Şahhāf Ebū’r-reşid Ahmet Rüşdi Efendi, Mostarlı, H.1047/M.1637 tārihinde Mostarda doğdu, vefāti 14 Zi’l-ḳa‘de 1111/M.1699,

Mevlevî-ḥâne կափսու հարիճնե Մերկէ Եֆենդի գյուր-գահնե մեծն օղլի Կաջի
Հասան Ռեշիդ Եֆենդին յանդե մեծնդուր, ՝ Աբդւ’լ-բակի ՝ Արիֆ Եֆենդինին

Meſfâ’ իլն Մeſfâ’ իլն Մeſfâ’ իլն Մeſfâ’ իլն

Meded կիմ բի՞ յօզ առ բրդ Ջեհանդն կշդ Րշդ Ահ

مدد کیم بیک یوز اون برده جهاندن کچدی رشدی آه

mışrâ’ ı vefâtina târihdir.

Fe’ ilâtün Fe’ ilâtün Fe’ ilâtün Fe’ ilün

Sen o հւրշիդ-ի ֆելեք մեսնեդ-ի իզզետին կիմ

Eylediñ nûr-ı cemâliñle cihâni tezyîn

Sensiñ ol mâye-i fiṭrat ki seniñ zâtîñ ile

Fâhr ider Âdem ü Havvâda olan mâ’ ile tîn

Meſf’ ülü Fâ’ ilâtu Meſfâ’ իլü Fâ’ ilün

Berg-i semenden olsa eger pîrehen saña

Bâr-i girândır ey gül-i nâzik-beden saña

Fe’ ilâtün Fe’ ilâtün Fe’ ilâtün Fe’ ilün

Mâlik-i hüsn ü bahâ Yûsuf-ı gül-çehreleriñ

Ruḥuna ḥaṭṭ gericek ipligi pazara çîkar

Meſfâ’ իլն Meſfâ’ իլն Meſfâ’ իլն Meſfâ’ իլն

İrer bir sâhil-i makşûda âhir fûlk-i dil կալմազ

Olur bir gün müsâ’ id rûz-gâr ammâ zamân ister

Dîvâni, Fâzıl Ahmet Paşa կիմնե, Köprülü Kütüp-հânesinde Nu.: 275/2; Lala İsmâ’ իլ Efendi կիմնե, Murâd Mollâ Kütüb-հânesinde Nu.: 445/1; Şakâyik Şeyhi, c. II, §. 319; Sicill-i ‘Oṣmâni, c. II, §. 382; Sâlim, 298; Belîg, 27; ‘Oṣmânlı Mü’ellifleri, c. II, §. 185; Mecelle, 231 ve 440; Şafâ’i, 164; ‘Âsim, 9; Vefeyât-ı Ayvansarâyi, 163; Keşfî’z- զնոն Զեյլի, 505; [Dîvân , Topkapı Sarayı

Müzesi Türkçe Yazmaları, R. 771; İstanbul Üniversitesi Ktb. No. T. 2946/1; Emânet Ktb. (Topkapı Sarayı Müzesi) 1625; Revân Ktb. (Topkapı Sarayı Müzesi) 771, 782/1; Dîvân, Princeton Üniversitesi Türkçe Yazmaları, New Jersey-Amerika Birleşik Devletleri, Garrett Collection Yahuda Series Ottoman Turkish 2029Y; Hasibe Kayhan, Rüşdî (Hayatı, Edebi Kişiliği ve Dîvâni'nın Tenkidli Metni), Selçuk Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 1991; Hatice Ekici, Sahhâf Rüşdî ve Dîvânın Tenkitli Metni, Balıkesir Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Balıkesir, 2006.]

1398. RÜŞDİ

Muştâfa Rüşdî Efendi, İzmirli, İzmir müftisi, vefatı Rebi'ü'l-âhir 1135/M.1722.

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün
İtmeyen râz-ı dilin i' lâm mânend-i şadef
Bir dür-i şehvâri eyler râm mânend-i şadef

Dâye-i nîsân lutf-ı yârdan maârûm olur
Her ki dil-çâk olmaya mâ-dâm mânend-i şadef

Öykünse şem'-i rûy-ı nigâra 'aceb olmaz
Kim ortaya düşmüş de hâyâ vü edeb olmaz

Şakâyîk Şeyhî, c. III, §. 404; Sicill-i 'Oşmâni, c. II, §. 382; Râmîz, 116.

(342) 1399. RÜŞDİ

Mehmed Rüşdî Paşa, Arz-ı rûmlî, Sofya vâlisi, H.1164/M.1750 de Arz-ı rûmda doğdu, vefatı H.1236/M.1820 Sofyada medfûndur.

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün
İttrâd üzre degil ise de çarhîn güzeri
Yine bir hâl ile tekdir ider ehl-i hüneri

Ehl-i dâniş sitem-i dehr ile pā-māl olmaz
Görse mecnūn bile ḥāk üzre biraḳmaz güheri

Cānib-i Ḥaḳḳa giden tīr-i du‘ ā-yı iħlāṣ
Getürür bezm-i ilahīden icābet ḥaberi

Bī‘ ivāzdır kerem-i ḥażret-i Bārī Rüşdi
Şāh olur mūra eger olsa ‘ ināyet naẓarı

Kāmūsu'l-a‘lām, c. III, §. 2279; ‘ Osmānlı Mü’ellifleri, c. II, §. 197; Faṭīn, 134.

1400. RÜŞDİ

Hācī Veliyyü'd-dīn Rüşdi Efendi, Ayaşlı Hācī Ahmed Efendiniñ oğlidir
Ayaş[da] doğdu, Şeyh-zāde naḳībü'l-eṣrāf Mehmed Es'ad Efendiniñ kātibi,
vefāti H.1258/M.1842.

Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün
Mekān tutdı Veliyyü'd-dīn Efendi ḳurb-i Sübhānda
مكان طوٰتى ولى الدين افندى قرب سبـحانـدـه
mışrā‘ı vefatına tāriḥdir.

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün
Gitdi ḥasretle Ḳoyup yalınız ol māh beni
Bugüne şaklar imiş ḥażret-i Allāh beni

Saña vuşlat müte‘ assir baña şabr itme muhāl
Añarım ağlayarak gāh seni gāh beni

Müteferrik olup eczā-yı vücūdum sensiz
‘ Ār ider itmege sāyem daḥi hem-rāh beni

Korķum oldur şerer-i āteş ile done done
Çıkarır göklere bu āh-ı seher-gāh beni

Rüşdiyā mātem ile hüzn-i mücessem oldum
Göricek farķ idemez ḥaynını āgāh beni
Kāmūsü'l-a'lām c. III, §. 2279; Ārif Hikmet, 28; Sicill-i 'Oṣmāni, c. II, §. 384;
Faṭin, 135.

1401. RÜŞDİ

Ḩalīl Rüşdi Efendi, Selanikli, vefatı H.1264/M.1847.

Mef'ulü Mefā'ilü Mefā'ilü Fe'ulün
Pirāmen-i şem'i ruḥuñā ben ṭolaşurdum
Yanmaklıga āteş-kedenizde yaraşurdum
Gül-rūyuña bülbul gibi efgānlara düşdüm
Gül-zār-ı vişāliñde seniñ 'aklı şaşurdum
Ben mest-i mey-i mey-kede-i ehl-i ḥarābım
Āb-ı ṭarabı şīse-i ser-i ḥumda ṭaşurdum
Rüşdi ne belādir 'acabā 'ışk eṣeri var
Bulsam idi bir ḥākim-i ḥazı̄k yanaşurdum
Sicill-i 'Oṣmāni, c. II, §. 384; Faṭin, 136.

1402. RÜŞDİ

Süleymān Rüşdi Efendi, Yemez-zāde, Şeyh, Nazilli civārında Karacaşu
Köyünde doğdu, vefatı H.1272/M.1855, memleketinde medfündur.

Fā'ilātūn Fā'ilātūn Fā'ilātūn Fā'ilün
Da'vetim var zāhidā meydān-ı 'ışka gelmeli
Cild-i ḡafletden çıkışup 'uryān-ı 'ışka gelmeli
Cān u dilden gūş idüp 'irfān-ı 'ışka gelmeli
Gelmeli şāhīm diyü Sultān-ı 'ışka gelmeli

Divâni, Üniversite [Kütüb-hânesinde] Nu.: 2802. Son 'Aşır Türk Şâ'irleri 1536. [Terceme-i Risâle-i Emru'l-muhkem, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 942/1; Risâle-i Beyânu'l-vâridat, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 942/2; Risâletü't-tevbe ve'n-nedâme, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 942/3; Şerhu'n-nukatu'l-mergûbe, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 942/4; Kasîde, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 942/5; Ta'bîr-nâme, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 942/6; Risâle-i Gayret-nümâ-i Salikîn-i Mütehayyirin, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 942/7; Manzûme-i Ferâ'iz-i Îsna ve Selâsîn, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 942/8; Manzûme-i Ferâ'iz-i Erbaâ' ve Hamsîn, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 942/9; Kelimât-ı Pîr Muhammed Bahâ'e'd-dîn Şâh-ı Nakşbend Tercemesi, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 942/10; Niyâz-nâme ve Cevâbî, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 942/11.]

(343) 1403. RÜŞDİ

Kıbrîsi-zâde İsmâ'îl Rüşdi Efendi, Tersâne Emîni Kıbrîslî 'Alî Ağanîn oğlıdır, hattât, H.1220/M.1805 târihinde doğdu, vefâti H.1275/M.1858. Sicill-i 'Osmâni, c. I, §. 381.

1404. RÜŞDİ

Şîrvânî-zâde Sadr-ı A'zam Mehmed Rüşdi Paşa, Şîrvânlı Şeyh İsmâ'îl Sirâce'd-dîn Efendiniñ oğlıdır, H.1245/M.1829 târihinde Amasyada doğdu, vefâti 11 Şa'bân 1291/M.1874. Tâ'ifde medfîndur.

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün

Birdir şafâ-yı vaşl şafâ bir degilse de

Birdir cefā-yı hicr cefā bir degilse de

Rüşdī suhan-şinās bilür tarz u şivesin

Birdir edā-yı şī'r edā bir degilse de

Sicill-i ‘Oşmānī’ c. II, §. 385, Faṭīn 137. [Hâşıye alâ'l-burhân fî İlmi'l-mizân, Çorum Hasan Paşa İl Halk Kütüb-hânesi, 19 Hk 2456; Düstürü'l-vüzerâ, Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.2731; Terceme-i Düstürü'l-vüzerâ, Hüseyin Kocabaş Kitaplığı Türkçe Yazmaları (İstanbul), S.H.M.H.K.Yaz. 34; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, İctimâi Türkî 15]

1405.RÜŞDÎ

Mühür-dâr-zâde Hüseyin Hüsni Rüşdî Efendi, Mühür-dâr-zâde mâliyye meclisi re'isi İsmâ‘îl Hakkî Efendiniñ oğlidir, İstanbullu, Meclis-i Vâlâ mektûbî kalemi ۀulefâsından, Muharrem 1235/M.1819 târīhinde İstanbulda doğdu, vefatı 8 Ramażāñ 1302/M.1884, Edirnekapusı hâricinde La‘lî-zâde Çeşmesi civârında medfûndur.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün

Görinen kendi zâtiñdir bu sırrı söyler âyîne

Bu yüzden seyr-i vech-i hüsn-i yarı gözler âyîne

Temâşâ-yı ruh-ı dildâr içün dîvâra yaþanmış

Anîñ-çün rûz u şeb ayrılmayup da bekler âyîne

Sicill-i ‘Oşmânî’, c. I, §. 384 ve c. II, §. 387; Faṭīn, 137.

1406. RÜŞDÎ

İbrâhîm Rüşdî Beg, nüvvâbdan Mehmed Şevkî Efendiniñ oğlidir, İstanbullu, şehr-emâneti meclisi başkâtibi, H.1265/M.1849 târīhinde İstanbulda

doğdu, vefatı 8 Zi'l-ka' de 1339/M.1921, Kâdiköyünde Mahmûd Baba Kabristanında medfündur.

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

Kimse faşl itmiş degildir bu göñül da' vâsını
Pîr olup çekmekdeyim hâlâ civân sevdâsını

Fîratımda var bir 'ulviyyet ki itmem rabî-ı kalb

Görmeyince dil-beriñ 'âlemde müstesnâsını

Ğaşy ider nâz-ı hîrâmân 'işvesi ol dil-keşîñ

Biñ cihân zevkे virmem vuşlat hûlyâsını

Tutmadı bir kûh u şâhrâda mekân âhû-yı nâz

Girdi cevelân-gâh idindi gönlümüñ şâhrâsını

Yüz sürüp 'arz ile râz-ı 'ışkını olsun hâbir

Rûşdî redd itmez o âfet 'âşık-ı seydâsını

Şoñ 'Aşır Türk Şa'ırleri, 1538.

1407. RÜŞDÎ

Hasan Rûşdî Beg, Müderris İsmâ'îl Hakkî Efendiniñ oğlidir, mu' allim, H.1285/M.1868 târihinde Ermenekte doğdu, vefatı 19 Kânûn-ı şâni 1353/M.1936.

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

Saña dil virdim ise yık da hârâb it mi didim

Nâr-ı hicre yüregim yak da kebâb it mi didim

(344) Gez de zevk eyle 'afîfâne dimişsem saña ben

Rukâbâ bezmine git nûş-ı şarâb it mi didim

Mihnet-i 'ışka olan şabrimı bildirdim ise

Dūzah̄-ı fürkate yak böyle ǵazāb it mi didim
Dil-i pür-cürmümü kıldımsa muṭ̄-i hükmüñ
Rūz u şeb durma baña cevr u ‘itāb it mi didim
Bende-i ‘ısk-ı sitem-perveriñ oldumsa beni
Ayak altında bırak ez de türāb it mi didim
Saña Rüşd̄i elem-i fürkate şabr eyle didim
Yarı şekvā yoluna gir de şitāb it mi didim

Şoñ ‘Aşır Türk Şā’irleri, 1541.

1408. RÜŞDİ

Aḥmed Rüşd̄i Efendi, Rehālī, Kethüdā kalemi ḥulefāsından, devr-i Sultān
‘Abdü’l-ḥamīd-i Evvel şā’irlerinden. Rāmiz, 117; Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, ş. 382.

1409. RÜŞDİ

Enderūnlu Çantacı Rüşd̄i Beg, Sultān ‘Abdü’l-ḥamīd-i Evvel
şā’irlerinden.

Mef̄ ūlü Mefā’ ilü Mefā’ ilü Fe’ ūlün
Āh eylediğim serv-i hıramanıñ içündür
Kan ağladığım nergis-i mestāniñ içündür
Serkeşteligim kākül-i müşḡiniñ ucundan
Divāneligim zülf-i perişāniñ içündür

Tayyār-zāde ‘Atā Tārihi, c. IV, ş. 216.

1410. RÜŞDİ

Lāmba-zāde Rüşd̄i ‘Alī Efendi, Lāmba-zāde ‘Abdü’l-halīm Efendiniñ
oğludır, Қaraferyeli, қādī, Şā’ir Şeyhiniñ birāderi, Sicilliñ Alanyalı-zāde dimesi
yañlışdır.

Mef^c ülü Fā^c ilātū Mefā^c ilü Fā^c ilün

Baķ nutķ-ı yāra ġonce-dehen söylerim saña

Şirīn-zebān ü pāk-sūhan söylerim saña

Rüşdī nażīre-cūy olalim rāmiz-i zamān

Elbette nutķ idüp diye ben söylerim saña

Silāh-dār-zāde, 28; Sicill-i ‘Oşmānī, c. II, ş. 382 ve c. IV, ş. 103; Şefkat, 59,
Rāmiz, 116.

1411. RÜŞDİ

Mehmed Rüşdī Efendi, Tekede Barla ķažālı, ķādī, H.1206/M.1791
tārihinde doğdu.

Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilün

Bāğ-ı hüsnüñ seyr içün gelmiş degil dīdāra hāl

Pās-bān olmuş meger ruhsār-ı yāra ķara hāl

Yek-cihet olmuş dil-i ‘uşşākı nālān itmede

Ġamze- i hūn-rīz-i dilber ķātil-i ǵaddāra hāl

Hāle hālim ‘arż idüp bildim o hāliň hālini

Oda yanmış ben gibi bir ‘āşıķ-ı bī-çāre hāl

Ķāmūsü'l-a'�ām, c. III, ş. 2279; Sicill-i ‘Oşmānī, c. II, ş. 385; Faṭīn, 136.

1412. RÜŞDİ

Süleymān Rüşdī Efendi , ‘Uşşākī şeyhlerinden, şu^carā tezkirelerinde
hayatına dā’ır bir ma^clūmāt yokdur 1233 de hayatda idüğü Dīvānidan
aňlaşılmaktadır. Dīvānı, Üniversite Kütüb-hānesi Nu.: 2802. Dīvānidan alındı.
[Dīvān, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 7296/2; Dīvān,
Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.2793.]

(345) 1413. RÜŞDİ

Çelebi-zâde İbrâhîm Rüşdi Efendi, Çelebi-zâde Mehmed Efendiniñ oğlıdır, Arz-ı rûmî. Ārif Hikmet, 29.

1414. RÜŞDİ

İbrâhîm Rüşdi Efendi, Şeyhü'l-islâm Muştâfâ Şabri Efendiniñ oğlıdır, H.1315/M.1897 târihinde İstanbulda doğdu.

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

Akşam olmuşdu kararmışdı şular her yerde
Bir garîbâne likâ vardi bütün meşcerede

Ğamlı râkid şuya çökmüşdü bir ıssız gölge
Sâkî fersûde ağaçlardan uzanmışdı göge

Şoñ Āşır Türk Şâ'irleri, 2178.

1415. REŞİD

Seyyid Mehmed Reşîd Efendi, Kastamonulu, şâhîf, Şâhîf Resûl Efendi birâder-zâdesi, vefâti Ramażân 1092/M.1681, Edirnekapusı hâricinde Otaçılıarda Mehmed Beg Mescidi kurbünde medfûndur.

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

Begendim çeşm ü ebrûsı güzel bir sîm-ber gördüm
Ruhî âyînesinde gör ki ol mâhiñ neler gördüm

Şakâyiķ Şeyhi, c. I, §. 551; Sicill-i 'Osmâni, c. II, §. 387; Belîg 30.

1416. REŞİD

Hâace Sa' de'd-dîn-zâde Mehmed Reşîd Efendi ibn-i Şeyhü'l-islâm Ebû Sa'îd-zâde Feyzu'llâh Efendi ibn-i Şeyhü'l-islâm Ebû Sa'îd Efendi ibn-i Es'ad Efendi ibn-i Hâace Sa' de'd-dîn Efendi ibn-i Hasan Cân, İstanbullu, müderris, H.1065/M.1654 târihinde İstanbulda doğdu, vefâti Muharrem 1099/M.1687,

Eyyübde ceddi Hâace Sa' de'd-dîn Efendi zâviyesinde medfûndur, Mecellede vefatı târihiniñ 1133 gösterilmesi yañlışdır.

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün
Sînemi mecrûh kıldı hayf zahm-ı hançeriñ
Ey tabîb-i cân u dil olsam devâna mažhariñ
Gönlüme fikr-i ruh-ı dildär düþdi gûiyâ
Âbda oldu nümâyân 'aks-i mihr-i enveriñ
Bî-bedeldir habbezzâ ol sîne vü ruhsâr-ı yâr
Nâmı var mihr ü mehiñ âyîne-i İskenderiñ
Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün
Sûz-ı dil aşikâr olmaz mı
Âhîm âtes-nisâr olmaz mı
Yine bir sebz-i haþ hevâsiyla
Eşkimiz cûy-bâr olmaz mı
Şakâyîk Şeyhi, c. II, §. 1; Sicill-i 'Osmâni, c. II, §. 387 ve c. IV, §.33; Belîg, 29;
Sâlim, 294; Mecelle, 232.

1417. REŞİD

Hüseyin Reşîd Çelebi, İstanbullu, Yeñiceri kalemi kise-dârı, vefatı Rebi' ü'l-evvel 1133/M.1720, Edirnekapusı hâricinde medfûndur, Sâlim Tezkiresinde Rûşdî mahlasıyla yazılması yañlışdır.

Mef' ülü Fâ' ilâtü Mefâ' ilü Fâ' ilün
Gelmez zebân-ı hâhişime nâm-ı vuşlatiñ
Biñ ' ömr-i cavidâna deger zevk-ı hasretiñ

(346) Bâd-ı şabâya müjde-künân el şalar çenâr
Reftâra gelse bâga eger sevr-i kâmetiñ

Mef^c ülü Fā^c 'ilātū Mefā^c īlü Fā^c ilün

Atdık kemān-ı āh ile tīr-i recāmızı

Bulduk^c felekde menzilin aldı^c hevāmızı

Urdu ayağa cür^c a gibi reşk idüp felek

Cün gördi bezm-i dildeki cām-ı şafāmızı

Tā görmeyince dīde Reşīdā sırışkimiz

Bilmez derūn-ı dilde olan mā-cerāmızı

Şakāyık Şeyhī, c. III, §. 405; Sicill-i 'Oşmānī, c. II, §. 388; Şafa'ī, 206; Rāmiz, 118; Sālim, 298.

1418. REŞİD

Mehmed Reşīd Efendi, Üsküdarlı, tāriħci, Üsküdarlı Şā^c ir Sirrī İbrāhīm Efendi akrībāsından, vefatı H.1142/M.1729.

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

'İzārinla cebiniñ āfitāb u māh-tābimdır

Mu^c anber kākül-i şeb-gūnuñ ey meh-rū seħābimdır

Ben ol rindim ki bağrimdir kebābım bezm-i 'ışķında

Şarābım hūn-ı eşkim nāle-i cānim rübābimdır

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

Göñül her dem ḥayāl-i zülf-i cānān eyleyip n'eyler

Temāşā-yı sevād-ı kāfir-istān eyleyip n'eyler

Görüp fenn-i cefāyı şīvebābin eylemiş ezber

O ṭīfl-i nev-resm 'azm-i debistān eyleyip n'eyler

Sicill-i 'Oşmānī, c. II, §. 388; Şafa'ī, 207; Sālim, 295; Rāmiz, 119.

1419. REŞİD

Hasan Reşîd Efendi, Şâhîf Şâ'ir Ahmed Rüşdi Efendiniñ oğlıdır, İstanbullu, ķadî, vefâtı H.1156/M.1743, Mevlevî-hâne ķapusı hâricinde Merkez Efendi Tekyesi güzergâhında pederi ķabri yanında medfûndur, Mevlevî Şeyhi Mûsâ Şafî Efendiniñ

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

Nâ’il-i cennet-i me’vâ ola Rüşdi-zâde

نائل جنت ماؤا اوله رشدى زاده

mîşrâ‘ı vefâtına târihdir, Râmiziñ vefâtı târihini 1152 göstermesi yaňlışdır. Sicill-i ‘Oşmânî, c. II, ş. 388; Râmiz, 118; Mecelle, 231; Vefeyât-ı Ayvansarâyi 171.

1420. REŞİD

Muştâfâ Reşîd Efendi, Süleymâniyye Müderrisi Kırımı Ömer Efendiniñ oğlıdır, müderris, vefâtı H.1173/M.1759, Edirnekapusı hâricinde medfûndur. Sicill-i ‘Oşmânî, c. II, ş. 388 ve c. III, ş. 591; Râmiz, 120.

1421. REŞİD

Ebe-zâde Ahmed Reşîd Efendi, Ebe-zâde Feyżu’llâh Efendiniñ oğlıdır, H.1157/M.1744 târihinde doğdu, vefâtı H.1182/M.1768. Râmiz, 120.

(347) 1422. REŞİD

Çeşmî-zâde Muştâfâ Reşîd Efendi ibn-i Mehmed Sa‘îd Efendi ibn-i ‘Abdü'l-kerîm Efendi ibn-i Muştâfâ Efendi ibn-i Çeşmî-zâde Mehmed Efendi ibn-i Süleymân Efendi, İstanbullu, vak‘ a-nüvîs, hâftât, vefâtı Receb 1184/M.1770, Sâmih Efendiniñ

Reşîd Çeşmî-zâde ide me’vâ-yı mekân āmîn

رشید چشمی زاده ایده ماؤایی مکان آمین

mışrā‘ı vefatı tārīhidir, vefatı tārīhini Kāmūsü'l-a‘lām ile Faṭīniñ 1181 ve ‘Oṣmānlı Mü’ellifleriniñ 1236 göstirmeleri yaňlışdır.

Mef̄ ülü Fā‘ ilātū Mefā‘ ilü Fā‘ ilün

Şabr ile kimse eylemesün iddi‘ā-yı ‘ışk

Bīgāne-i taḥammül olur āşinā-yı ‘ışk

Āhen-dilān hüsni çeker sūy-ı ‘āşikā

Yā Rab nedir bu cezbe-i āhen-rübā-yı ‘ışk

‘Ālemde n’eyle eglenür erbāb-ı ibtilā

Olmasa ey Reşīd eger hūlyā-yı ‘ışk

Mefā‘ ilün Fe‘ ilātūn Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

Şehā ne ṭavr-ı cihāniñ gedāların gördük

Gedāya ǵıbta ider pādişālarıñ gördük

Dīvānı, Emīri Efendi, Manzūm Eserler kımında, Millet Kütüb-hānesinde Nu.: 168. Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, ş. 389 ve c. IV, ş. 157; ‘Oṣmānlı Tārīh ve Müverrihleri, s. 54; Kāmūsü'l-a‘lām, c. III, ş. 2280; ‘Oṣmānlı Mü’ellifleri, c. III, ş. 45; Rāmiz, 121; Tuḥfe-i Ḥattāṭīn, 744; ‘Ārif Hikmet, 29; Faṭīn, 138; Silāh-dār-zāde, 35; Şefkat, 72; Mecelle, 169. [Tārīh-i Çeşmī-zāde Reşīd, Princeton Üniversitesi Türkçe Yazmaları, New Jersey-Amerika Birleşik Devletleri, New Series Ottoman Turkish Texts 1000/3; Tārīh-i Hākim, Princeton Üniversitesi Türkçe Yazmaları, New Jersey-Amerika Birleşik Devletleri, New Series Ottoman Turkish Texts 1000/1; Zeyl-i Tārīh-i Hākim, Princeton Üniversitesi Türkçe Yazmaları, New Jersey-Amerika Birleşik Devletleri, New Series Ottoman Turkish Texts 1000/2; Mustafa Uluocak, Çeşmī-zāde Reşīd Dīvānı (İnceleme-Tenkitli Metin), Uludağ Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Bursa, 1998; Rafet Atalay, Reşīd Dīvānı (İnceleme-Metin), Gazi Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2005.]

1423. REŞİD

Mehmed Reşid Efendi ibn-i Hattat Egrikapulu Mehmed Râsim Efendi
ibn-i Yusuf Efendi, İstanbullu, Darb-hâne-i Âmire kâtibi, hattat, vefatı
H.1227/M.1812.

Tahmis-i Gazel-i Rûşenî

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

‘Işk-ı pâkiñ ola bir bende-i nâ-çâriñ eşi
Çeşm-i terden döke çün şeb-nem-i gül-zâr yaşı
Açılur subh-ı sa‘âdet gibi her yüzden işi
Çün tögüp tutdi cihân yüzünü hüsnüñ güneşi
Kim ola sevmeye bu hüsn ile sen mâh-veşî
Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Fehm iden bu çeşme-sâr-ı kevni mânend-i serâb
Âb u tâb itmez anîñ minâ-yı ķalbin neş’e-yâb

Semt-âlûde dile sultân-ı ‘îşk itmez nûzûl
Menzil olmaz şâh-ı ‘âlî-şân içün cây-ı ħarâb

Kâmüsü'l-a‘ lâm, c. III, s. 2280; Tuḥfe-i Hattatîn, 448; ‘Âkif, 72; Es‘ad, 69.

1424. REŞİD

Reşid Efendi, ‘Ayntâblı, Bağdâd Vâlisi ‘Ali Rızâ Paşanıñ mektûbcısı,
vefati H.1249/M.1833, Bağdâdda medfûndur.

(348) Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Bahş idermiş eşk-i çeşmimle sabâh akşam şu
Korkarım kim eyleye dûlâb idüp ilzâm şu
Cüst-cû itmekdedir bir serv-i dil-cû ķaddi kim
Geşt ider her sū çemende eylemez ârâm şu

Ḳāmūṣü'l-a' lām, c. III, §. 2280; Sicill-i ḨOṣmānī, c. II, §. 391; Faṭīn, 139,
Keşfū'z-żunūn Zeyli, 505.

1425.REŞİD

Tatarcık-zāde Ahmet Reşid Efendi, Tatarcık 'Abdu'llāh Efendiniñ oğlıdır, naqibü'l-eşrāf, vefatı 26 Şā'bān 1255/M.1839, Egrikapu hāricinde medfündur.

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün
Yarı tenhāda bulup ifşā-yı rāz itmek de güç
Halk içinde ol mehe 'arz-ı niyāz itmek de güç
Çile-i 'ışka taḥammül eylemek emr-i 'asır
Tīr-i cevr-i dil-rübādan iħtirāz itmek de güç
Kıble-i hācāt dil-i mihrāb-ı ebrūsundadır
Bu cihetle 'aşıka terk-i namāz itmekde güç
Derd-i 'ışka şabr u tākat ḥayli müşkil ey Reşid
Gerçi terk-i nāzenin-i dil-nüvāz itmek de güç

Ḳāmūṣü'l-a' lām, c. III, §. 2280; Sicill-i ḨOṣmānī, c. II, §. 392; Faṭīn, 138.

1426. REŞİD

Muştafā Reşid Paşa, Sultān Bāyezīd evkāfi rūz-nāmçecisi Muştafā Efendiniñ oğlıdır, Şadr-ı A'żam, 16 Şevvāl 1216/M.1801 tāriħinde İstanbulda doğdu, vefatı 21 Cemāziye'l-evvel 1274/M.1857.

Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün
Haste-i nātiķaya rūh-fezādır hāmem
Zāt-ı Īsā gibi i'cāz-nümādır hāmem
Reşha-i feyzine erbāb-ı faşāħat teşne
Gūiyā çeşme-i ilhām-ı Hudādır hāmem

Oldı icrā-yı sühan itmege zerrīn-mīzāb
Ka‘ be-i ma‘ nāya aşilsa sezādīr hāmem

Ser-i şāhen-şeh-i endīşe kōnsa yeri var
Evc-i a‘ lā-yı ma‘ ārifde hūmādīr hāmem

Ḳāmūsü'l-a‘lām, c. III, ş. 2283; Faṭīn, 139.

1427. REŞİD

Aḥmed Reşīd Efendi, Akşehirli, müderris, Bāyezīd Mekteb-i Rūṣdīsi
mu‘allimi, H.1229/M.1813 tārīhinde Akşehirde doğdu, vefatı H.1280/M.1863.

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Mübtelā oldum bu gün bir dilber-i ra‘ nāya ben
Kalmayup şabra mecālim olmuşum bī-vāye ben

Şīve vü reftārı hoş çok dilbere meyl eyledim
Düşmedim ‘ālemde böyle āfet-i yektāya ben

Baḥr-i ‘ummān-ı mahabbet içre ḡavvāş olmuşum
Dalmamış idim Reşīdā böyle bir deryāya ben

Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, ş. 395; Faṭīn, 146.

1428. REŞİD

Aḥmed Reşīd Efendi, Müderris Nevşehirli Küçük Süleymān Efendiniň
oğlıdır, İstanbullu, evkāf müfettişi, vefatı H.1282/M.1865.

(349)Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

Tariķ-ı Naḳş-bendī ehliniň feyzi Hudādandır
Olarıň nisbeti cümle resūl-i müctebādandır

Ebū-bekr ü ‘Alīdir bu ṭarīkīn şāh u ser-dārī
Şuyūh-ı ḥācegāni hep kibār-ı evliyādandır

Ḳāmūṣu'l-a' lām, c. III, §. 2280; 'Oṣmānlı Mü'ellifleri, c. I, §. 317; Faṭīn, 144.

1429.REŞİD

Zeyne'l-ābidin Reşid Beg ibn-i Mehmed Veys Paşa ibn-i Kıbrıs Mütesellimi Ḳafkasyalı Hacı Dārbāz Mesrūr Ağa, İstanbullu, Haleb vilayeti mektubcısı, H.1262/M.1845 tārīhinde İstanbulda doğdu, vefatı 2 Cemāziye'l-āhir 1329/M.1911, Edirne Mevlevi-hânesinde Şeyhü'l-islām Mūsā Kāzım Efendi civârında medfûndur.

Fā' ilātūn Fā' ilātūn Fā' ilātūn Fā' ilün

Levhâsin aşmak dürüst olmaz makām-ı rağbete
İ'vicāc-ı hey'etin Mānī de taşvîr eylese

'Öşr-i mi' şārı yine gelmez huşûle fisķınıñ
Tā kiyāmet kātib-i a' māl taħrīr eylese

Şoñ 'Aşır Türk Şā'ırıleri, 1444; 'Oṣmānlı Mü'ellifleri, c. II, §. 332.

1430. REŞİD

Müfti-zâde Reşid Efendi, Muş müftisiniñ oğlidir, vefatı H.1348/M.1929 taķīben.

Fā' ilātūn Fā' ilātūn Fā' ilātūn Fā' ilün

Feyż-i 'iştikinla ruḥuñ gül-gün-ter oldı lâleden
Revnaķı artar gulistânıñ ṭabī'i jâleden

Zīr-i kâkülden gören nûr-ı cebîniñ ȝann ider
Mâh ṭoġmuşdur yine āğuş-ı nâz-ı hâleden

Olmasayı merhem-i cānim ümîd-i vuşlatıñ
İñledirdim kubbe-i eflâki 'aks-i nâleden

'Işķıdir sermâye-i īmân u 'irfânım Reşid
Ben dönersem kâfirim bu mezheb-i çihl-sâleden

Şoñ ‘Aşır Türk Şā’ırleri, 1455.

1431. REŞİD

Şerîf Ahmed Paşa, Defter-dâr Nu‘mân Fikri Efendiniñ oğlıdır, İstanbullu, Hicâz vâlisi, 25 Şa‘bân 1274/M.1857 târihinde İstanbulda doğdu, vefatı 8 Muâharrem 1337/M.1918, Süleymâniyye Câmi‘i Қabr-istânında medfûndur. Hazret-i ‘Ömerü'l-fâruk һakkındaki manzûmesinden:

Mef‘ ülü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ilü Fâ‘ ilün
Âfâkî tutdı şâ‘ şâ-i şan u saftveti
Baş egdirüp ‘adûlara seyf-i celâdeti
Dünyaya virdi ‘adli ile zîb u zîneti
‘Ukbâda bile söylenecekdir ‘adâleti
Fâruk dinildi nâm-ı me‘ âlî-şî‘ ârina
Farâk eyledi һâkîkatî re’yi kiyâseti
Mihr-i münîr eyledi dünyâyi ғarâk-ı nûr
Garâk itdi nûra gökleri şems-i ‘adâleti

Şoñ ‘Aşır Türk Şâ’ırleri, 1436. [Dîvân, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 3286.]

1432.REŞİD

Reşîd ‘Âkif Paşa, Kalkandelenli ‘Âkif Paşanıñ oğlıdır, ‘Ayân Meclisi a‘zâsından, vefatı H.1338/M.1919, Fâtih Câmi‘i Қabr-sitânında pederi yanında medfûndur.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün
Hod-perestân-ı zamân dünyâ vü mâ-fîhâ arar
Bir bilen aşl-ı vücûdî başka bir dünyâ arar

(350) Dil ne sâkîden kaçar ne câm-ı ǵam-fersâ arar
Meşreb-i ehl-i hâkîkat bir yed-i beyzâ arar

‘Osmânlı Mü’ellifleri, c. II, §. 217.

1433. REŞİD

Muştâfâ Şâlih Reşîd Paşa, Şûrâ-yı Devlet Re’îsi Mehmed ‘Âkîf Paşanının oğludur, Yanyalı, H.1279/M.1862 târihinde Yanyada doğdu, vefatı 11 Receb 1338/M.1919, Fâtih Câmi’i hâzîresinde medfûndur.

Fâ’ ilâtün Fâ’ ilâtün Fâ’ ilâtün Fâ’ ilün
Mülki tahrib eyledik zevk-ı riyâset nâmına
‘ Adli yüksâlik hâlkı mahv itdik siyâset nâmına
Cism-i hürriyet-i kefen ber-dûş olup ahlâk ile
Defn olunmuşdur mezâr-ı ye’se devlet nâmına
Kaplamışdır arz-ı ‘Osmâniyi ye’cûc-ı fiten
Kalmamışdır olmayan ȝâhir kıyâmet nâmına
Görmedim կadr-âşinâ-yı hâk-perest ü kâr-dân
Vakfe-gîr-i hâyret oldum istikâmet nâmına
Îzz-i nefş ü ȝubb-i millet hâvf-i hâk perde vukûf
Lâzım-ı ȝayr-ı müfârikdir hükûmet nâmına
Sa’ y-ı zâtı fîkr-i istikbâl ‘ alem-i ittihâd⁴
Müncelî olmak gerek bi’l-cümle millet nâmına
Zevk-ı mâlı, neşve-i ikbâli çok gördüm Reşîd
Cümlesinden geldi istîgnâ ȝanâ’ at nâmına

Şoñ ‘Aşır Türk Şâ’irleri, 1439.

1434. REŞİD

⁴ Bu misraın vezni bozuktur.

Muştafā Reşîd Beg, Edirnede Kâdirî-hâne Der-gâhi Şeyhi Ahmed Niyâzî Efendiniň oğlıdır, Edirneli, Ma‘ârif Nezâreti mektûbcı mu‘âvini, H.1277/M.1860 târihinde Edirnede doğdu, vefatı 20 Receb 1355/M.1936.

O şeb ki bedr-i nev-bahâr atar çiçek saçar şafâ
Nişîmenin olursa bir hadîka-i ferah-fezâ

Halel virirse bir ara derin sükûna bir nevâ
Birinci i‘tirâzımı taħaṭtur it terennüm it

Şoñ ‘Aşır Türk Şâ‘irleri, 1457. [Ersin Özarslan, Ara Nesil Edebiyatçısı ve Gazetecisi Mustafa Reşîd Bey Hayatı ve Eserleri, Atatürk Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Erzurum, 1994.]

1435. REŞİD

Mehmed Reşîd Efendi, Biñbaşı Muştafâ Efendinin oğlıdır, Reşîd-i Bağdâdî nâmıyla meşhûrdur, Bağdâdlı, H.1277/M.1860 târihinde Bağdâdda doğdu, vefatı 20 Muâharrem 1358/M.1939, Üsküdarda Karacaahmed Kabritâname medfûndur.

Zevk-ı tecelli ile dil-hurremiz
Sîrr-ı şühûd-ı Haķķa biz muâharremiz

Nûr-ı mücessem gibidir cismimiz
Sâyesi düşmez yere bir âdemiz

Şoñ ‘Aşır Türk Şâ‘irleri, 1461.

1436. REŞİD

Ahmed Reşîd Beg, Çankırı Mutasarrîfi ‘Abdu’llâh Şefîk Efendiniň oğlıdır, İstanbullu, dâhiliyye nâzırı, H.1286/M.1869 târihinde İstanbulda doğdu.

Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün
Bir güzel alnı okşayan kâkül

Gibi taşmış dökülmüş ayrılmış

(351) Tāzeden tāze bembeyāz bir gül

Oña nisbetle yıpramış bir kış

Şoñ ‘Aşır Türk Şā’ırleri, 1463. [Gürhan Şen, Ahmet Reşît Rey’in Hayatı ve Eserleri Üzerine Bir İnceleme, Dokuz Eylül Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İzmir, 2001; Recai Özcan, Ahmet Reşit Rey’in(H.Nazım) Hayatı ve Eserleri Üzerine Bir İnceleme, Kırıkkale Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Kırıkkale, 2002; Nesrin Şaş, Ahmet Reşit Bey’in Nazariyât-1 Edebiyyesi Üzerine Bir İnceleme, Gazi Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2005.]

1437.REŞİD

Yeñiçeri Ağası-zāde Enderūnlu Reşîd Beg, Sultân Mahmûd-1 Evvel kilercisi.

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Kimseyi dil-teng-i āzār itme sultānlık budur

Ḳalb-i mūri taht-gāh eyle Süleymānlık budur

Gerçi her bir derde vardır bir ṭabīb-i çāre-sāz

Nabż-gīr Ḳalb-i mahzūn ol ki Loqmānlık budur

‘Oṣmānlı Mü’ellifleri c. II, §. 195; Tayyār-zāde ‘Aṭā Tārihi c. IV, §. 210.

1438. REŞİD

İsmā‘ īl Reşîd Efendi, Urfalı.

Mef̄ ülü Fā‘ ilātū Mefā‘ īlü Fā‘ ilün

Haṭṭ-ı siyāḥı ref̄ idüp ol meh-‘izārdan

Bir gün görür müyüz ‘acabā rūz-gārdan

El virmedi ayağına düşmek o meh-veşîñ

Ḥāk-i rehiñde düşdi göñül i‘tibārdan

Beliğ 30.

1439. REŞİK

Reşik Efendi, Tireli, Tire Mahkemesinde kātib, H.1181/M.1767.
tāriḥinde hayātda idi.

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün
Sürür-i ḫalbe her dem rü'yət-i dil-dārdır bā' is
Neşāt-i andelībe behcet-i gül-zārdır bā' is

Reşikā urmağa hep sūzis-i feryād u āhımla
Bu def sīnemi bir āteşin ruhsārdır bā' is

^cOsmānlı Mü'ellifleri, c. II, §. 193.

1440. RIΖĀ

Zehr-i Mār-zāde Seyyid Mehmed Rizā Efendi, Zehr-i Mār-zāde Mehmed Efendiniñ oğlıdır, Edirneli, kādī, vefatı H.1082/M.1671, Edirnede medfundur.

Mefūlü Mefā' ilü Mefā' ilü Fe' ulün
^cIşķıñla göñül zār u perişān nice demdir
Mihnet-keş-i ālām u mahabbet-keş-i ġamdir

Bülbül gibi feryād u enīn itsem ^caceb mi
Kūyuñ baña gülzār-i cinān-i bāğ-i İremdir

Şaķayıķ Şeyhiⁱ c. I, s, 749; Sicill-i ^cOsmāniⁱ c. II, s, 397; Şafaⁱ, 159; Beliğ, 30;
^cOsmānlı Mü'ellifleri, c. II, §. 185; Güfti, 39. [Tezkiretü's-şuarā, Alî Emîrî Efendi (Millet Ktb.) No. 764; Aşır Efendi (Süleymâniyye Ktb.) No. 243;

Avusturya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, H.O. 138; İngiltere Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Or. 6889, Or. 7065.]

1441. RIŻĀ

Neccâr-zâde Şeyh Muştafa Rıżā'e'd-dîn Efendi, Şarkîkarahisârlı bir mi' mâriñ oğlıdır, H.1090/M.1679 târihinde Beşiktaşda doğdu, vefâti Muharrem 1159/M.1746 Beşiktaşda Sinân Paşa Câmi'i yanındaki Naşş-bendî Tekyesinde medfûndur.

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

Neş'e-yâb olmadı sâkî dil-i âvâre dahî

Teşnedir pûs-ı leb-i sâgar-ı ser-şâra dahî

Seniñ üftâde-i cevr ü sitemiñ olmuş iken

Âh u zâr eylemesün mi dil-i bî-çâre dahî

Dil bülbülü şevkiñ ile nâlân olsun

Şâhn-ı emelim tâze gûlistân olsun

(352) Kandîl-i şebistân-ı hayâlim yâ Rab

Envâr-ı cemâliñle fûrûzân olsun

Terkîb-i hâkâyıkla tabîbâ cismim

Eczâ-yı şifa-hâne-i Lokmân olsun

Erbâb-ı kemâl içre zebân-ı hâmem

Miftâh-ı kütüb-hâne-i 'irfân olsun

Divâni, Pertev Paşa kitâplarından, Millet Kütüb-hânesinde Nu.: 411; Hâlet Efendi kitâplarından, Süleymâniyye Kütüb-hânesinde Nu.: 656; Hâcî Mahmûd Efendi kitâplarından, Süleymâniyye Kütüb-hânesinde Nu.: 3559, 3595; Selîm

Ağa Kütüb-hânesinde Nu.: 619; Üniversite Kütüb-hânesinde Nu.: 87, 2880, 2899, 2900; ‘Oşmânlı Mü’ellifleri, c. II, ş. 187; Kâmüsü'l-a‘lâm, c. III, ş. 2285; Râmîz, 122; Sicill-i ‘Oşmâni, c. IV, ş. 429; Faşîn, 146; Şafa’î, 209; Mecelle, 232; Sâlim, 305; Vefeyât-ı Ayvansarâyî, 66. [Dîvâni, Üniversite Kütüb-hânesinde İstanbul Üniversitesi Ktb. No. T. 776; Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2424; Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 8614, 06 Mil Yz FB 352, 06 Mil Yz FB 351/1, 06 Mil Yz FB 386, 06 Mil Yz A 3742; İngiltere Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Or. 11069; Vatikan Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Vat. Turco 241; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Talat 13, 50; Avusturya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Mxt. 440; Türk Dil Kurumu Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Yz. A 386, Yz. A 394; Topkapı Sarayı Müzesi Türkçe Yazmaları, R. 821, H.927; İstanbul Süleymaniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, Y-105; Arnavutluk Devlet Arşivleri Türkçe Yazmaları, 362; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.quart.1424; Risâle fi'l-itikâd, Kastamonu İl Halk Kütüb-hânesi, 37 Hk 705/5, 37 Hk 711; Risâle fi Teteallak bi Beyâni'l-itikâdât, Kastamonu İl Halk Kütüb-hânesi, 37 Hk 1805/7; Risâle fi'l-itikâdat ve'l-ahlâk ve'l-amâl, Kastamonu İl Halk Kütüb-hânesi, 37 Hk 500/5; Risâle fi Beyâni'l-itikâd ve'l-Ahlâk, Kastamonu İl Halk Kütüb-hânesi, 37 Hk 448/8; Menkabe-i Evliyâiyye fi Ahvâl-i Rîzâiyye, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Tarihi Türkî Talat 72; Muhtasaru'l-velâyet-nâme, Türk Dil Kurumu Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Yz. A 434; Tetealluk bi-Beyâni'l-itikâdat ve'l-ahlâk ve'l-amel ale't-tertîb ve'l-icmâl, Konya Bölge Yazma Eserler Kütüb-hânesi, 32 Hk 1483/5, 27 Hk 165/7, , 07 El 117/4, 32 Ulu 175/2, 07 Ak 222/4, 15 Hk 513/3, 15 Hk 514/10, 15 Hk 652/7, 15 Hk 662/2, 15 Hk 663/5, 15 Hk 810/1, 15 Hk 814/6, 15 Hk 1444/2, 32 Hk 1483/3, 32 Hk 1483/3, 32 Hk 1779/4, 07 El 2523/9, 07 El 2565/12, 07 El 2570/3, 07 El 2608/7, 07 El 2788/9, 07 El 2804/2, 07 El 2804/6.] ; Amasya Bâyezît İl Halk Kütüb-hânesi, 05 Ba 1528/5; Erzurum İl Halk Kütüb-

hânesi, 25 Hk 41834/5; Millî Kütüb-hâne-Ankara, 03 Gedik 17677/7, 03 Gedik 17420/2, 03 Gedik 18011/7, 18 Hk 240/5, 26 Hk 432/3, 26 Hk 174/1, 26 Hk 797/1, 60 Zile 350/7, 06 Hk 3096/4, 06 Hk 2758/4, 06 Hk 1537/2, 06 Hk 1577, 06 Hk 3071/5, 06 Mil Yz A 2952/5, 06 Mil Yz A 9361/5, 06 Mil Yz a 9364/2; Manisa İl Halk Kütüb-hânesi, 45 Hk 1233/18, 45 Ak Ze 1595/6, 45 Hk 2932/13, 45 Hk 7890/3, 45 Hk 6874/6, 45 Hk 6727/4, 45 Hk 6712/3, 45 Hk 562/2, 45 Ak Ze 6543/3, 45 Ak Ze 1595/6; Kastamonu İl Halk Kütüb-hânesi, 37 Hk 622, 37 Hk 2107/2, 37 Hk 3948/3, 37 Hk 3815/2; Balıkesir İl Halk Kütüb-hânesi, 10 Hk 45/02, 10 Hk/318/02, 10 Hk 322/2, 10 Hk 365/03, 10 Hk 566/01, 10 Hk 863/4, 10 Hk 1011/04, 10 Hk 1034/09, 10 Hk 1230/01, 10 Hk 318/2, 10 Hk 1011/4, 10 Hk 1034/9, 10 Hk 1230/1, 10 Hk 322/2, 10 Hk 365/3, 10 Hk 566/1, 10 Hk 863/4, 10 Dur 25/2, 10 Dur 74/1; Çankırı İl Halk Kütüb-hânesi, 18 Hk 111/5, 18 Hk 567/4; Çorum Hasan Paşa İl Halk Kütüb-hânesi, 19 Hk 35850/6, 19 Hk 8089/2, 19 Hk 4761/4; Risâle fî Beyâni'l-itikad, Çorum Hasan Paşa İl Halk Kütüb-hânesi, 19 Hk 1016/1; Manisa İl Halk Kütüb-hânesi, 45 Hk 8060/1, 45 Hk 3546/3, 45 Hk 2876/6, 45 Hk 1581/1; Risâle fî Beyâni'l-itikat ve'l-ahlâk ve'l-amel, Millî Kütüb-hâne-Ankara, 50 Ür 428/1, 06 Hk 2004/3, 06 Hk 685/1, 06 Mil Yz A 6385/1; İstanbul Süleymâniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 07 Tekeli 852/11, 07 Tekeli 784/2, 07 Tekeli 825/2, 07 Tekeli 860/6; Nazmü'l-leâlî, Diyarbakır İl Halk Kütüb-hânesi, 21 Hk 510; Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Hk 2590/1, 06 Hk 4476, 06 Hk 5271/4; Konya Bölge Yazma Eserler Kütüb-hânesi, 07 El 2564/4; Beyânü'l-itikâd ve'l-ahlâk ve'l-amâl, İstanbul Süleymâniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 07 Tekeli 905/2; Fütûhât-ı Gaybiyye, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz FB 351/2; Tülin Danacı, Neccâr-zâde Şeyh Rızâ Dîvâni, Gazi Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 1988; Mehmet Özdemir, Neccâr-zâde Rızâ Dîvâni'nin Edisyon Kritiği, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Afyonkarahisar, 1999; Ömer

Bozkır, Neccâr-zâde Mustafa Rızâ'nın Hayatı, Eserleri ve Tasavvûfi Görüşleri,
Atatürk Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Erzurum, 2006.]

1442. RIŻĀ

Mehmed Rızā Efendi, Kırimlı, nakîbü'l-esrâf, vefâtı 13 Zilhicce
1170/M.1756. Râmiz, 124; Sicill-i 'Oşmânî, c. II, ş. 397. [Fetâvâ-yı Rızâîyye,
Millî Kütüb-hâne-Ankara, 26 Hk 697, 50 Ür 312; Çorum Hasan Paşa İl Halk
Kütüb-hânesi, 19 Hk 1682; Konya Bölge Yazma Eserler Kütüb-hânesi, 15 Hk
1324; es-Sebu's-Seyyâr fî Ahbâr-i Mülük-i Tatâr, Akademiya Navk Naradov
Azii Enstitüsü Türkçe Yazmaları (Moskova-Rusya), Akademiya Navk Naradov
Azii Enstitüsü Türkçe Yazmaları (Moskova-Rusya), D 216B 756; Hidiv Kütüb-
hânesi Türkçe Yazmaları (Kahire-Mısır) , 8874; Kitâbür-rûm, İngiltere Millî
Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Sloane 26329; Fetâvâ, Topkapı Sarayı Müzesi
Türkçe Yazmaları, E.H.814; Gazi Hüsrev Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları
(Bosna-Hersek) , 506, 1885, R- 6400 /1; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe
Yazmaları, 15, 44, Talat 17, Fıkhi Hanefî Türkî Talat 77; İstanbul Süleymaniyye
Yazma Eser Kütüb-hânesi, Y-353; Diyanet İşleri Başkanlığı Kütüb-hânesi
Türkçe Yazmaları, Yazma D. No. 548, Yazma D. No. 606; İstanbul Büyükşehir
Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 0.67/3; İstanbul Millet Kütüb-hânesi, 34 Ae
Şeriyye 93; Rehnümâ, İstanbul Süleymaniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, Y-
127/6; Sebas-Seyyâr fî Ahbâr-i Mülükî't-Tatâr, Hâmidiyye (Murâd Mollâ Ktb.)
No. 950; Râğıb Paşa Ktb. No. 1016; Reşîd Efendi (Millet Ktb.) No. 664;
Müntahabât-1 Lügât, Fransa Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları,
Decourdemanche; el-Asfiyyâ fî Kullîyyâti't-tîb, Nuruosmaniye 3510; Alî Emîrî
Efendi 1/286; Nuruosmaniye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Nk 3510.]

1443. RIŻĀ

‘Alî Rızâ Beg, Şadr-ı A‘zam Hakîm oğlu ‘Alî Paşa ahfâdından, Anaçılı
Kâdî-‘askeri vefâtı H.1253/M.1837.

Mefâ‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün
Kalem alursam elime idüp hîtâb-ı sûhan
Didi kim eyle sözin cem‘ idüp kitâb-ı sûhan

Kilid-i kenz-i ma‘ âniye hâmedir miftâh
Hudâ-yı fâtih ider bize feth-i bâb-ı sûhan

Faṭîn, 148.

1444. RIŻĀ

‘Alî Rîzâ Paşa, Trabzonlu, Şâm vâlisi, vefatı Zi’l-ka‘de 1261/M.1845,
Şâmda Bilâl-i Habeşî türbesi kurbünde medfûndur.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün
Âmed ü reft-i hayâl-i vuşlatîn ey serv-kad
Görünmez deryâ gibi sînemde eyler cezr ü medd

Tâb-ı nezâre ne mümkün perteve-i ruhsârına
Âfitâb-ı hüsnüñ itmiş menzilin burcü’l-esed

Faṭîn, 148; Sicill-i ‘Osmâni c. III, ş. 568; ‘Osmânlı Mü’ellifleri, c. II, ş. 199;
Kâmüsü’l-a‘lâm, c. III, ş. 2286.

(353) 1445. RIŻĀ

‘Alî Rîzâ’llâh Efendi, Diyâr-ı Bekrli Şeyh Ahmed Ağanîn oğlıdır,
Diyâr-ı Bekrli, H.1176/M.1762 târihinde Diyâr-ı Bekrde doğdu, vefatı
H.1271/M.1854, Tesalya Yeñişehrinde medfûndur.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün
Dil-firîb-i ‘işve-bâzîden degildir iştikâ

‘Aşıkıñ hūn u bālı hānçer-i ebrūdadır⁵
Dīvān’ı, ‘Ali Emīrī Efendi kitaplarından, Millet Kütüb-hānesinde Nu.: 171, 172;
Tezkire-i Āmid yazma nüsha 35 ve başma nüsha 392.

1446. RIΖĀ

‘Alī Rīzā Efendi, İstanbullı, Mülkiyye kā’im-makāmlarından, vefāti
Nisan 1319/M.1901, Südlücede Bademli Tekye civārında ‘ā’ile ķabr-istānında
medfūndur.

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Gözleriñ şalmış göñül iklīmine sevdā-yı nev
Kaplamış mülk-i ḥayālātı yine hülüyā-yı nev

‘Ālem-i hüsne cemāliñ ķatdı bir dünyā-yı nev
Ehl-i ‘ışka ҳalk olunmuş cennetü'l-me'vā-yı nev

Şoñ ‘Aşır Türk Şā‘irleri, 1496; ‘Osmānlı Mü’ellifleri, c. II, §. 208.

1447. RIΖĀ

Hüseyin Rızā Paşa, Ramażānoğullarından ‘İşmet Paşanıñ oğlidir,
İstanbullı, ‘Adliyye Nāzırı, vefāti H.1322/M.1904, Üsküdarda Tōgancılarda
medfūndur. ‘Osmānlı Mü’ellifleri, c. II, §. 212. [Ravzatü'l-hisān fī Tebyīni
Kıtāti'l-cinān, Mısır Millî Kütüb-hānesi Türkçe Yazmaları, Edebi Türkî Talat
257; Riyâzu'r-rızâ, Mısır Millî Kütüb-hānesi Türkçe Yazmaları, Lügâti Türkî
Talat 21; Zübdetü'l-efkâr fī Mehâsini'l-asâr, Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma
Kütüb-hānesi Türkçe Yazmaları (İstanbul), 1045; Mecmûatü Desâtici'l-fevâid,
Mısır Millî Kütüb-hānesi Türkçe Yazmaları, Maârifî Esrâr-i Türkî Talat 12.]

1448. RIΖĀ

⁵ Bu misraın vezni bozuktur.

Rıżā Efendi, Talyanlı Şeyh ‘Abdu’r-rahmān Ḥālis Efendiniň oğlıdır, şeyh, vefatı H.1326/M.1908, Bağdadda ‘Abdü'l-ķadir-i Geylānī Türbesi civārında medfūndur. Soñ ‘Aşır Türk Şa‘irleri 1499, ‘Osmānlı Mü’ellifleri c. II, ş. 276.

1449. RIŻĀ

Mehmed Rıżā Safvet Beg, Nişān ķalemi me’mūrlarından Ḥattāt Vahdeti Efendiniň oğlıdır, İstanbullı, Dīvān-ı Hümāyūn Beglikçi mu‘āvin-i şānisi, 4 Şa‘bān 1273/M.1856 tārīhinde İstanbulda doğdu, vefatı 26 Rebi‘ü'l-evvel 1329/M.1911, Eyyübde Ebu’s-su‘ūd Efendi Hażiresinde medfūndur, vālidesiniň pederi ‘Isā-zāde Sa‘de’d-dīn Mollā Efendidir ki bu şuretle silsile-i nesebi Şadr-ı A‘żam Rūmī Mehmed Paşa ve Şeyhü'l-islām Mehmed Şun‘u'llāh Efendi ve Bahā’ī Efendilere ittişāl ider.

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün

Dem-ā-dem muṭribān şevk ü ṭarabla pür-ṭanīn olsun
Araqla reng-i la‘l-i yār gülden bihterīn olsun

Nevā-yı sūz-ı dil el virdi artık faşl-1 ‘uşşāķa
Girilsün şarkılar beste semā‘ī nev-zemīn olsun
(354)Mefūlü Mefā‘ılü Mefā‘ılü Fe‘ülün

Ey vākīf-ı esrār ü ḥafiyyāt olan Allāh
Mevcūd eħad vācib bi’z- zāt olan Allāh

Tesbīh ile tevhīd iderim zāt-1 ‘azīmīn
Ey ḥālik-ı aşār ü şu’ūnāt olan Allāh

Soñ ‘Aşır Türk Şa‘irleri, 1505; ‘Osmānlı Mü’ellifleri, c. II, ş. 214.

1450. RIŻĀ

Rızā Efendi, Brusalı, Çavdarı-zāde dāmādī, Sultan Muştafā-yı Şālis devri
şu' arásından. Sicill-i 'Oşmānī, c. II, §. 376.

1451. RIŻĀ

'Alī Rızā Efendi, Brusalı, Anatoli ordu müsteşarı, H.1231/M.1815
tārīhinde Brusada doğdı.

Fā' ilātūn Fā' ilātūn Fā' ilātūn Fā' ilün

Melce-i ehl-i maḥabbetdir külāh-ı Mevlevī
Sakf-ı bünyān-ı hākiḳatdir külāh-ı Mevlevī

Bir gün elbette konar başa hümā-yı feyz-i 'ışk
Lāne-i 'anķā-yı devletdir külāh-ı Mevlevī

Zīr-i ṭākında bulur miḥrāb-ı 'ışkī ehl-i ḥāl
Kubbe-i eyvān-ı himmetdir külāh-ı Mevlevī

Tünd-bād-ı mā-sivādan lem' a-i şem' -i dili
Hīfż içün fānūs-ı vaḥdetdir külāh-ı Mevlevī

Rūze-dārān Rızāyā matbāḥ-ı ḥünkārda
Kāse-i ifṭār-ı vuşlatdır külāh-ı Mevlevī

Faṭīn, 149.

1452. RIŻĀ

Mehmed Rızā Beg, Kapucıbaşı İsmā'īl Ağanıñ oğlidir, Bergoslı,
muḥāsebe-i māliyye meclisi ketebesinden, H.1247/M.1831 tārīhinde Bergosda
doğdı.

Fā' ilātūn Fā' ilātūn Fā' ilātūn Fā' ilün

‘İşret-ābād olduğu-çün dā’imā dünyā evi
Gösterir cām-ı hilālī-veş felek māh-ı nevi

Mihr-i bahṭim olalı burs-ı kesāfetde nihān
Şeb-çerāğ-ı āhımın āfākı tutmuş pertevi

Ğonce-i ruhsarını ol nev-nihāl-i ‘işveniň
Beslemiş reng-i tebessümle bahār-ı ma‘nevī

Faṭin, 150.

1453. RIΖĀ

Rıżā Efendi, Kethüda Küçük Rāşid Efendiniň oğlıdır, Dīvān-ı Hümāyūn kātibi, Sultān ‘Abdü'l-mecīd devrinde vefāt itdi.

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün
Neş'e-yāb olmadı sākī dil-i āvāre dahı
Teşnedir pūs-ı leb-i sāğar-ı ser-şāre dahı

Āb ü tāb-ı ruh-ı renginiň müstağrak olur
Meh ü hürşid ü felek şābit ü seyyāre dahı

Bu nev-āşarı Rıżā vird-i zebān eyleyerek
Sebt ider şermle mecmū‘a-i eş‘āra dahı

Faṭin, 147; Sicill-i ‘Osmāni, c. II, §. 399.

1454. RIΖĀ

Feylesof Rıżā Tevfīk Beg, Hāce Mehmed Tevfīk Efendiniň oğlıdır, Şūrā-yı Devlet re'isi, 23 Ramażān 1285/M.1868 tāriḥinde doğdu. Şoñ ‘Aşır Türk

Şâ‘irleri, 1508. [Gülşen-i Râz Hakkında Tetebbu‘ât-ı Felsefiyye, İstanbul Büyüyükşehr Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 1909/A; Makâle, İstanbul Büyüyükşehr Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 1909/B; Muzaffer Keleş, Türk-İslam Felsefesinde Rızâ Tevfik Bölükbaşı, Ankara Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, 1997; Veysel Aydın, Rızâ Tevfik’té Din Felsefesi, Uludağ Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Bursa, 1999; Suphi Küçük, Rızâ Tevfik’in Felsefesinde Bilgi Teorisi, Selçuk Üniversitesi, Doktora Tezi, Doktora, 2003; Şerife Onay, Rızâ Tevfik ve Mufassal Kâmûs-ı Felsefesi, Marmara Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2003; Mehmet Noyan, Millî Mücadelede Yüzellilik Olayı ve Rızâ Tevfik Bölükbaşı, Dokuz Eylül Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İzmir, 2007.]

(355) 1455. RIŻĀ

Hasan Rızâ Efendi, Musika-i Hümâyûn imâmi, tercüme-i hâline dâ’ir tezkirelerde bir kayd yokdur. Dîvâni, Üniversite Kütüb-hânesinde Nu.: 2884. Dîvânından alındı.

1456. RIŻĀ

Mehmed Rızâ Efendi, Bâğçesarâylı, ķâdî, tercüme-i hâline dâ’ir fazla ma‘lûmât bulunamadı. Râmiz, 123.

1457. RIŻĀYÎ

Rızâyî Efendi, Mollâ Şemsi Āmidîniñ oğlu ve ‘Ahdi-i Bağdâdîniñ büyük birâderi, Bağdâdî.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Dolu gezsün sâkiyâ câm-ı şarâb eglenmesün

Bu ten-i bî-tâb içre iżtirâb eglenmesün

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Āfitâb-ı hüsnüne yitmek diler mihr-i felek

Bu cihetden segridür her şübh gökden yire dek

vefəti H.965/M.1555. Ahdi, 173.

1458. RIΖĀYI

Çağħġab-zāde ‘Abdü'l-kerim Efendi ibn-i Brusalı Çaġħġab-zāde ‘Alī Ċelebī ibn-i İlyās Ċelebī, Brusalı, kādī, Deli Kerim dinmekle ma' rūfdur, me'hazlarda mahall-i vilādetiniñ Brusa veya Dimetoka olmasında iħtilaf varsa da ekseriyet Brusalı olduğunda mütteħiddir, vefəti H.985/M.1577, Kudüsde medfundur, Nevī-zāde Eyyūbda medfün olduğunu yazmaktadır.

Hākim-i Kuds-i şerif āh cihāndan göçdi

حاکم قدس شریف آه جهاندن کوچدی

mışrā'ı vefatına tāriħdir.

O meh-veşin ḷaşları mihrabını gördü gözümüz

Secdeye vardık öñünde yere düşdi yüzümüz

Mef ülü Fā' ilätü Mefā' ilü Fā' ilün

Sünbülleri giriħlerini çözdi çün nigār

Bir hüsn dahi bağladı ey dil o gül-izār

Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

Derd-i işk-ı yār kim ölmekdür dermān aña

Haštelerine kırlımış gibi virir cān aña

Hasan Ċelebī, 139; ‘Aşıq Ċelebī, 324; Shaķāyik Nevī-zāde, 245; Sicill-i ‘Osmāni, c. II, §. 397; ‘Ahdi, 51; Keşfū’z-żunūn eski ṭab’ c. I, §. 511 ve yeñi ṭab’ c. I, §. 790; Riyāzi, 66; Kāf-zāde, 52; Güldeste, 469; Kāmūsü'l-a' lām c. III, §. 2286; ‘Alī Tārihi, 192; Beyāni, 71; Mecelle, 232; Enīsü'l-müsāmirin, 75.

1459. RIΖĀYI

Yeşil-zâde, Kâdî-zâde Şeyh Hâace Mahmûd Rızâyî Baba Efendi, Sinân Efendiniñ oğlıdır, Filibeli, hattât, Sadr-ı A'zam Rüstem Paşanıñ hâcesi, Rüstem Paşa ile babalık ve evlâdlik derecesinde münâsebet hâşıl olmayla “Babaefendi” şöhretiyle iştihâr itmişdir. (356) Şâ'ir Riyâzîniñ biraderidir, Sicill, Trabzonlu ve 'Âşık Çelebi ile 'Âlî, Tırnovalı olduğunu yazıyorlar, vefatı 30 Cemâziye'l-evvel 987/M.1579, Eyyûb Türbesi civârında medfûndur.

Tâ' miye vechi üzre târihin,

Didi hâtif Rızâyî-i bî-dil

دیدی هاتف رضایی بی دل

beyti vefâtına târihdir.

O bûy-ı servi ayağ üzre der-âgûş itdik

Lutf u ihsânını anıñ boyumuzca gördük

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

Çaşlarıñla nâme-i hüsnüñ 'aceb 'unvânı var

Saltanat menşûridır tuğrâ-yı 'âlî-şânı var

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

İtme ben fûlk-i dili girdâb-ı hayretden halâş

Rûzgâr eksiklidir rûzgâr eksikligi

Hasan Çelebi, 138; 'Ahdî, 162; Şakâyîk Nevîzâde, 356; Sicill-i 'Osmâni c. IV, §. 313; Lañîfi, 165; Kâf-zâde, 52; Beyânî, 34; Riyâzî, 66; 'Âşık Çelebi, 320; 'Âlî Târihi, 192; Kâmüsü'l-a'lâm c. III, §. 2286; Tuñfe-i Hattâtîn, 509; Mecelle, 445; Vefeyât-ı Ayvansarâyî, 149. [Mecmûa-i Eş'âr, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Mecâmi Türkî Talat 107.]

1460. RIZÂYÎ

Mehmed 'Âlî Rızâyî Efendi, Kâdî Mehmed Biber Efendiniñ oğlıdır, Amasyalı, kâdî, Şeyhü'l-islâm Zekeriyâ Efendiniñ kerîme-zâdesi ve Şeyhü'l-

islām Yahyā Efendiniñ yegenidir, H.1001/M.1592 tārīhinde doğdu, vefatı 28 Muḥarrem 1039/M.1629, Mışırda medfündur, Nevī-i-zāde ‘Atā’īniñ “داغ دل” dāğ-ı dil”, Şeyhü'l-islām Yahyā Efendiniñ “ah vāh Rızāyī” ve Selanikli Es‘ adını “Rızāyī eyvā” cümleleri vefatına tārīhdir, Sicill-i ‘Oṣmānīniñ babası ismini Biber Ḥasan Efendi diye yazması yaňlışdır.

Mefūlū Mefā ilün Fe‘lūlūn

Medh eyle Cenāb-ı Muṣṭafayı

Evlād-ı benī āl-i Murtażayı

Geldik çü bu tengnā-yı dehre

Mahlaş idegör ‘Alī Rızāyī

Mefūlū Mefā ilü Mefā ilü Fe‘lūlūn

Bu bāğda bir tahta kıızıl lāle açıldı

Baķ sīne-i pür-dāğıma kim lāle sināndır

Dīvānı, Emīri Efendi kısmında, Millet Kütüb-hānesinde Nu.: 173; Hālet Efendi Kütüb-hānesinde, Süleymāniyye Kütüb-hānesinde Nu.: 699/ 1; Ayaşofya Kütüb-hānesinde Nu.: 3961/ 1; Üniversite Kütüb-hānesinde Nu.: 421, 776, 2833, (357) Üniversite Kütüb-hānesinde Nu.: 2935, 2938, 5488, 5564; Şakāyiķ Nevī-i-zāde, 723; Sicill-i ‘Oṣmānī c.II. , §. 397; Kātib Çelebī Fezlekesi c. II, §. 125; ‘Oṣmānlı Mü’ellifleri c. I, §. 313; Keşfū’z-żunūn eski ṭab‘ c. I, §. 511 ve yeni ṭab‘ c. I, §. 790; Kāf-zāde, 52; ‘Āşim, 9; Mecelle, 232; Hülāşatü'l-eşer c. III, §. 187. [Dīvānı, Emānet Ktb. (Topkapı Sarayı Müzesi) 1659; Revān Ktb. (Topkapı Sarayı Müzesi) 770,756; Hazîne Ktb. (Topkapı Sarayı Müzesi) 965; Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 471, 12/3; Manisa İl Halk Kütüb-hânesi, 45 Ak Ze 1512/1; İngiltere Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Or. 7933/4; Vatikan Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Vat. Turco

242; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, S 4364; Gazi Hüsrev Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Bosna-Hersek, 6809; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Hs.or.oct.1057 Staatsbibliothek, Berlin; Topkapı Sarayı Müzesi Türkçe Yazmaları, H.E. 1639; Nakdü'l-mesâil, İzmir Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 1913; İlm-i Hâl, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 3376; Şerhü'l-ishakîyye, Kastamonu İl Halk Kütüb-hânesi, 37 Hk 2289/1; Mümin Topçu, Dîvân-ı Rızâyî, İnönü Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Malatya, 1997; Ali Zor, Rızâyî(Mehmed Ali Çelebi), Atatürk Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Erzurum, 1999.]

1461. RIŻĀYĪ

‘Alî Rıżā Çelebî, kâdî, Mısır kâdîsı, vefatı H.1041/M.1631, Mısırda medfîndur.

Mef̄ ülü Fā‘ ilâtü Mefâ‘ ilü Fā‘ ilün
Fürkatde yâra hûzn ile âhîm niyâz ider
Vuşlatda nâzükâne nigâhîm niyâz ider
Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün
Dili şad-pâre eyler lâle-veş şemşîr-bürrâniň
Muķarrerdir yine her pâresinde dâg-ı hicrâniň

Seyyid Rıżā, 39.

1462. RIŻĀYĪ veýâ RIŻĀ

Hasan Rıżâyî Efendi, ‘Abdu’r-rahmân Efendiniň oğlidir, Konya Akşarâyından, şeyh-i Celvetî. Rıżâ maddesine baþ Nu.: 4887.

1463. RIŻĀYĪ

Rıdvan Rıżâyî Efendi, Mehmed Efendiniň oğlidir, Nigbolılı.

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

Görenler 'ärizînda şandılar hâtîni cânâniñ
Kenârında yazılmışdır Bahâristân-ı Gülistânın
Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

Şameri yakasından ol hûşid
Eyledi gün yüzin cihâna bedîd

'Âşık Çelebi, 325; Kâf-zâde, 52; 'Âlî Târihi, 192; Mecelle, 232. İshâk
maddesine bak Nu.: 4809.

1464. RIDVÂN

Ahmed Rîdvân Beg, Tütünsüz Ahmed Beg dinmekle meşhûrdur, sanacak
begi, Sultân Süleymân-ı Kânûnî devrinde vefat itdi, Edirnede medfûndur.

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Fe' ülün
Şaçının miski ile 'anber karışmış
Leb-i la'lin ile şeker karışmış

Şanasının erguvândır la'l-i nâyı
Ten-i simîn ile ahmer karışmış

Sehî, 36; Mecelle, 232; Enîsü'l-müsâmirîn 71. [Orhan Kemal Tavukçu, Ahmed
Rîdvân, Hüsrev ü Şîrîn (İnceleme-Metin), Atatürk Üniversitesi, Doktora Tezi,
Erzurum, 2000; Nebi Yılmaz, Ahmed-i Rîdvân ve Rîdvâniyye'si, Ankara
Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2006.]

1465. RIDVÂN

'Âlî Rîdvân Onar, Şâlih Sâmi Begiñ oğlidir, doktor, İstanbullu, 1 Şubat
1317/M.1899 târihinde İstanbulda doğdu.

Gördüm seni akşam ķumsalda gezerken

Dilbeste ve dalğın yürüdüm ħaylī peşinden

(358) Bīgāne nażarlar ile eṭrāfi süzerken

Vechiñ daha tābān idi akşam güneşinden

Şoñ ‘Aşır Türk Şā’ırleri, 1473.

1466. RA‘ DÍ

Sipāhī Ra‘ dī, İstanbullı.

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Ķalbiñi şaf eyle şūfī al ele cām-ı şafā

Bāde nūş it cūşa gel ‘ālem ayag üstündedir

‘ Ahdī, 175.

1467. RA‘ NĀ

Muştafā Ra‘ nā Efendi, Nevrokoplı, Rūz-nāmçe ķalemi ketebesinden,
vefāti H.1248/M.1832 Nevrokopda medfündur.

Mef̄ ülü Fā‘ ilātü Mefā‘ ilü Fā‘ ilün

Bir neş’eniñ ki menşe’i ħubb ola evvelā

Mevlā olur ma‘ adı çü mahbūb-ı kā’ināt

Mışır Vālīsi İbrāhīm Paşa didigi ķaşidesinden:

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

‘Acabā yād ider mi o vezīr ibn-i vezīr

İki yıldan beri meflūc olan Ra‘ nāyi

Ḳāmūṣū'l-a' lām c. III, §. 2288; 'Oṣmānlı Mü'ellifleri, c. II, §. 198; Faṭīn, 151;
Sicill-i 'Oṣmāni, c. II, §. 403.

1468. RAGMI

Mehmed Raġmī Efendi, şeyh, H.1167/M.1753 de ḥayātda idi. Dīvānı,
Üniversite Kütüb-hânesinde Nu.: 1306. Mecelle, 233.

1469. RAĞİB

Mehmed Raġib Çelebi, Ağrıbozlu, vefatı H.1096/M.1684, vefatı tārīhini
Mecelleniñ 1036 göstermesi yañlışdır.

Mef̄ ülü Mefā' ilü Mefā' ilü Fe' ülün

Hāl-i siyehi kim ruh-ı pür-tābda gördüm

Şan kevkebimi pençe-i meh-tābda gördüm

Mefā' ilün Fe' ilätün Mefā' ilün Fe' ilün

Metā'-ı gevher-i eşke bahā bilür yok mı

Bu dil-berānda bey' ü şirā bilür yok mı

Şaḳāyiḳ Şeyhi, c. I, §. 751; Sicill-i 'Oṣmāni, c. II, §. 403; Belīg, 23; Mecelle,
233; Şafā'i, 161.

1470. REFĀHİ

Hacı Girāy, H.1230/M.1814 tārīhinde Vizede doğdu, vefatı 1290/M.1873.

Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

Zīr-i fesden dilber oldu nümāyān kākülüñ

Meh-cebīniñ üzre çok gösterdi 'unvān kākülüñ

Zīr-i fesde habs idüp yüz virme luṭf it el-emān

Eyledi cem' iyyet-i 'aqlim perişān kākülüñ

Sicill-i ‘Oṣmāni, c. II, §. 403; Faṭīn, 152.

1471. REFDİ

‘Abdü’l-kerim-zâde Mehmed Refdi Efendi, Münşî Sâmi‘i ‘Abdü’l-kerim Efendiniñ oğlidir, (359) ķadî, H.1056/M.1646 târihindede doğdu, vefatı 8 Rebi‘ü'l-âhir 1134/M.1721, Eyyûbda türbe civârında medfûndur, Şafâ'i, Bosnalı ‘Abdü’l-kerim Efendiniñ oğlu dimesi ټogru degildir, oğlu ‘İffeti Muştâfa Efendiniñ

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Yazdım ihlâşile târih-i vefatın ‘İffeti
Cennetü'l me'vâ ola Refdi Efendiye mekân
جَنْتُ الْمَأْوَى اَوْلًا رَفِدَى اَفْنِيهِ مَكَانٌ

beyti vefatına târihdir.

Mefâ‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

Neye mukâbil olur āfitâb u mâh saña
Hüsnde var mı berâber felekde āh saña

Giceyle nâle vü zârim seherde efgânım

Göñül bu da‘ vi-i ‘ışka yeter güvâh saña
Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

Şeb-i fürkat ne ķadar tire vü târ olsa yine
Biz ҳayâl eyleyerek bir meh-i tâbân buluruz
Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

Her gice ҳâne-i ağıyâra varırsun güzelim
Ayda bir kez bize gel қâ'iliz ey mâh meded
Mefâ‘ ülü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ilü Fâ‘ ilün
Hübân ‘aceb mi ülfet iderse rakîb ile

Güller hemi̇şe olmaz imi̇ş hârdan cûdâ

Şakâyîk Şeyhî, c. III, ş. 65; Sicill-i ‘Osmâni, c. IV, ş. 217; Şâfa’î, 197; Râmiz, 124; Sâlim, 308; Belîg, 30; Keşfû’z-zunûn Zeyli 505.

1472. RİF^c AT

Hâfiż Ahmed Rîf at Efendi, Üsküdarlı, vefatı H.1144/M.1731.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün
‘Îtâb-ı telh-i la‘lin neş’e-bahşâ-yı dil ü cândır
Bu sırr-ı bü’l-‘aceb berş-i raḥîkîden nümâyândır
Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün
İtdi taḥrîr o peri̇-rû gâzelim
Şan melek yazdı berât-ı ‘amelim

Sicill-i ‘Osmâni, c. II, ş. 403; Râmiz, 125; Şâfa’î, 212.

1473. RİF^c AT

Rîf at Süleymân Beg, İstanbullu, ‘İzzet ‘Alî Paşa dâmâdi, piyâde muğâbelecisi, vefatı H.1148/M.1735, Dâvud Paşa Câmi‘i hazırlresinde medfûndur. Râmiz, 125; Mecelle, 233.

1474. RİF^c AT

Rîf atî-zâde Muştâfâ Rîf at Efendi, Kudüs ķâdîsı, Rîf atî ‘Alî Begîn hâfiği, vefatı Zi’l-hicce 1199/M.1784. ‘Arif Hikmet, 30; Es‘ad, 42; Râmiz, 127.

1475. RİF^c AT

Enderûnlu, Fażlı-zâde Rîf at Efendi, Mîr-âhûr-ı evvel Fażlı-zâde Meħmed Begiñ oğlidir, Bandırma Rüsûmât müdîri, vefatı Zi’l-hicce 1207/M.1792, Bandırmada medfûndur.

Fe^c ilätün Fe^c ilätün Fe^c ilätün Fe^c ilün
Rüz u şeb dīdelerim derdiñ ile ḫan ağlar
Vākīf olan benim esrārima her ān ağlar

Es^c ad, 67; ^c Ākif, 29; Sicill-i ^c Oṣmāni, c. II, §. 409.

(360) 1476. RİF^c AT

Hüseyin Rif^c at Çelebi^c ibn-i Şeyh Mevlevi^c Çelebi^c Hacı Mehmed Emin^c
Efendi ibn-i Çelebi^c İsmā^c il Efendi, vefatı H.1212/M.1797 tāriḥinden şoñradır.

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün
O şāh-ı şeh-levendimiñ ^c aṭālar meşrebindendir
İder ^c uşşākına ihsān sehālar meşrebindendir

Ğanīdir ^c ışķla göñlüm sever maḥbūb-ı ra^c nāyi
Ta^c accüb eyleme Rif^c at ǵınālar meşrebindendir

Ķāmūsü'l-a^c lām, c. III, §. 2290; Sicill-i ^c Oṣmāni, c. II, §. 403; ve c. IV, §. 281;
Faṭīn, 152.

1477. RİF^c AT

^c Alī Rif^c at Beg, Mīr-āhūr-ı evvel Ḥasan Begiñ oğlıdır, Manastır İhtisāb
me'mūrı, vefatı H.1243/M.1827, Manastırda medfündur.

Fe^c ilätün Fe^c ilätün Fe^c ilätün Fe^c ilün
Bunca demler idi kim Rif^c ata küsmüşdi o yār
Hele ol āfetle ülfetimiz tāzeledik

Yaralanmışdı maḥabbet varaklı ḥaylı zamān
Defter-i ^c işķı bu gün biz yine şirāzeledik

Kâmüsü'l-a'lâm, c. III, §. 2291; Sicill-i 'Oşmâni, c. II, §. 404; Faşin, 152.

1478. RİF' AT

Ebû-Bekr Rif' at Efendi, aslen Kırımlı, Gürci Necib Paşa dîvân kâtibi ve şurre emîni kethüdâsı, vefatı H.1246/M.1830, Medînede medfûndur, Sicilliñ vefatı târiñini H.1247 göstermesi yañlışdır, Mâliyye Nâzırı Musâ Şafvetî Paşanıñ pederidir.

Mef' ülü Mefâ' ilü Mefâ' ilü Fe' ülün

Bir şûha göñül vir kim medhê sezâ ol
'Alemde kerem-pîşe olan şâha gedâ ol

Meyl itme fûrû-mâye olan âfete Rif' at
Üftâde-i hûbân-pesendîde-edâ ol

Kâmüsü'l-a'lâm, c. III, §. 2290; Sicill-i 'Oşmâni, c. II, §. 404; Faşin, 153;
Keşfû'z-żunûn Zeyli, 505. [Dîvân, Hâcî Mahmûd Efendi (Süleymâniyye Ktb.)
5186/1; Dîvân, Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.2552;
Münse'ât, Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.2552.]

1479. RİF' AT

Mîr 'Alem-zâde İbrâhîm Halîl Rif' at Beg, Mîr 'Alem-zâde İşkeçeli
Topuzlu Muştâfa Ağanıñ oğlıdır, kâdî, vefatı Ramażân 1251/M.1835.

Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

Câna tîr-i kemândır ǵamzeñ
Nîze-dâr-i cihândır ǵamzeñ

Sîne-i 'âşıka urır zaḥmı
N'eyleyim bî-emândır ǵamzeñ

Şâbit oldı tevâturen Rîf at
Rüstem-i dâstândır ǵamzen

Şoñ ‘Aşır Türk Şâ’ırleri, 2171; Қâmüsü'l-a'lâm, c. III, ş. 2291; Faṭîn, 154;
Sicill-i Ӯsmâni, c. II, ş. 405.

1480. RÎF^c AT

Mehmed Rîf at Beg, Emin Çelebi oğullarından Kilisli Hacı Ahmed Efendiniň oğlıdır, Kilisli, doktor, H.1293/M.1876 târihinde Kilisde doğdu, vefatı 22 Recep 1355 / (361)M.1936, Edirnekapusı hâricinde Şehidlikde medfûndur.

Göñülde ibtilâ-yı ‘ışık gerçi bir ‘azâbdır
Hayâta rabt iden beni o ǵatlı iżtirâbdır

‘İzâr, o ma’kes-i şafak olunca ǵarka-i ‘arak
Güzellik ăsumânına bir ăteşin sehâbdır

Şoñ ‘Aşır Türk Şâ’ırleri, 1484.

1481. RÎF^c AT

Rîf at Mehmed Beg ibn-i Üsküdarlı Seyyid Mehmed Tâhir Paşa ibn-i Seyyid Mehmed Efendi, Brusalı, vefatı H.1293/M.1876.

Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilün
‘Ilme sa^c y it yürü ey ǵab^c-ı selîm
Seni ălim ide Allâh ‘alîm

Ehl-i ‘ilmiň yeri bâlâ-ter olur
Şems-veş evc-i mu^c allâyi bulur

Şanma kim cāhil olan insāndır
Bār-ı cehli taşıyan ḥayvāndır

Vāris-i Aḥmed olan ‘ālimdir
Vuşlat-ı Ḥaḳḳı bulan ‘ālimdir

‘Oṣmānlı Mü’ellifleri, c. II, §. 204.

1482. RİF^c AT

Aḥmed Rīf at Beg, Māliyye Nāzırı Kānī Paşaṇıñ oğlidir, Brusa Vilāyeti
Reji nāzırı, taķīben H.1260/M.1844 tārīhinde doğdu, vefātı 1 Şevvāl
1308/M.1890 Merkez Efendi Қabır-istānı civārında pederi yanında medfūndur.

Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilün

Kābiliyyet şartdır dinilir olmuşlar muhiḳ
İtmemişler iħtilāf u olmamışlar müfterik

Bu ḥaḳḳat üzre ehl-i Ḥaḳḳ cemī^c an müttefak
Kahrdan ikrāh idenler luṭfa olmaz müsteħaq

Müsta^c idd-i derd olanlar ḫābil-i dermān olur

Dil ki zahm-ı ‘ışk ile teslīm-i cān eyler gider
Hūn ile ḫabrin ser-ā-ser gülistān eyler gider

Şoñ ‘Aşır Türk Şā^cırıleri, 1475; ‘Oṣmānlı Mü’ellifleri, c. II, §. 206. [Hakīkat-i
Hāl der Def-i İhtiyāl, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A
8725.]

1483. RİF^c AT

Mehmed Rıfat Beg, Âlây Kâtibi Reşîd Efendiniñ oğlıdır. Manastırı, Erkân-ı Harbiyye ķâ’im-makâmı H.1267/M.1850 târihindé Manastırda doğdu, vefatı H.1325/M.1907 Halebde medfûndur.

Fâ’ ilâtün Fâ’ ilâtün Fâ’ ilün
Âb-rû kim cevher-i nâmûsdur
Çoçca i’ zâz it muğaddes tut anı

Cânını vir de anı bezl itme kim
Bezl iderseñ mübtezel eyler seni

Mübtezel olmaķdan evlâdir ölüm
Cânlâ bekler merd olan nâmûsunu
Mef’ ülü Mefâ’ ilü Mefâ’ ilü Fe’ ülün

Nâr-ı hasedi âb-ı mürüvvetle it itfâ
Kim nâr-ı hased ķalbi yaķar özge şererdir

Şoñ ‘Aşır Türk Şâ’irleri, 1479 ; ‘Osmânlı Mü’ellifleri, c. II, ş. 211. [Ahmet Bozdoğan, Manastırı Mehmet Rıfat ve Eserleri Üzerine Bir İnceleme, Hacettepe Üniversitesi, Doktora Tezi, Ankara, 2001.]

(362)1484. RİF’AT

Gökmen-zâde Hâcî Hüseyyin Rıfat Efendi, Brusali, mekteb hâcesi, H.1209/M.1794 târihindé Brusada doğdu, Sultân ‘Abdü'l-mecîd devrinde vefat etti, vefatı H.1277/M.1860.

Mefâ’ ilün Mefâ’ ilün Mefâ’ ilün Mefâ’ ilün
Seherler dâ’imâ vaqt-i şafâ-yı ehl-i ‘irfândır
Seherler vaqt-i rahmetdir seherler vaqt-i ihsândır

Seher vaqtinde Gökmen-zâde Rif^c at olma ǵafletde
Seherlerde niyāz ehli olanlar luṭfa şāyāndır
Kāmūsü'l-a^c lām, c. III, §. 2290; 'Oṣmānlı Mü'ellifleri, c. II, §. 192; Faṭīn, 155;
Sicill-i 'Oṣmānī, c. II, §. 405; Keşfū'z-zunūn Zeyli, 505.

1485. RİF^c AT

'Abdu'r-raḥmān Rif^c Efendi, Dervīş Beg-zâde Muṣṭafā Begiñ oğlıdır,
Hıṣnīmanşurlı, H.1223/M.1808 tārīhinde Hıṣnīmanşurda doğdu, H.1277/M.1860
tārīhinde vefat itdi.

Mef^c ülü Fā^c ilātü Mefā^c ilü Fā^c ilün
Kaşın gözün ki şartla tīr ü kemānlıdır
Tut kim o sehme sīne-i 'āşıķ nişānlıdır

Vaṣf-ı dehende şī' rini şāyi^c ne eylesün
Rif^c at maḳām-ı şānide maḥfi dükkānlıdır

Kāmūsü'l-a^c lām, c. III, §. 2291; Sicill-i 'Oṣmānī, c. II, §. 405; Faṭīn, 154;
Keşfū'z-zunūn Zeyli, 505.

1486. RİF^c AT

Rif^c at Hüseyin Efendi, iḥtisāb kātibi, H.1243/M.1827 tārīhinde doğdu,
Sultān 'Abdü'l-mecid devrinde vefat itdi. Sicill-i 'Oṣmānī, c. II, §. 406.

1487. RİF^c AT

Hüseyin Rif^c at Beg, Kādī-zâde Avuḳat Ḥāfiẓ Rif^c at Efendiniñ oğlıdır,
H.1294/M.1878 tārīhinde doğdu.

Fe^c ilātūn Fe^c ilātūn Fe^c ilātūn Fe^c ilün
'Ömrümüñ köhne bahārında açan sünbülisiñ

Ol bahārin göñle müjde viren bülbülişin

Sensiz artık yaşamam ben yaşamak da dilemem
Kocamış gönlümüñ ey sevdigim şoñ gülisiñ

Şoñ ‘Aşır Türk Şā’irleri, 1487.

1488. RİF^c AT

Moralı-zāde Rif^c at Beg, İzmir tüccārından Moralı-zāde Ahmed Begiñ oğlıdır, İzmirli, 25 Hazîrân 1316/M.1898 tārihinde İzmirde doğdu.

Fe^c ilätün Fe^c ilätün Fe^c ilätün Fe^c ilün

Nice zulmetleri aydınlatan erbāb-ı kemāl
Dökdiler sîrr-ı ezel uğrına beyhûde emek

Bu ƙaranlıñ giceden hârîce yol bulmadılar
Daldılar uykuya bir başka maşal söyleyerek

Şoñ ‘Aşır Türk Şā’irleri, 1490. [Muammer Öztürk, Moralı-zâde Rif^c at Ahmet'in Hayatı ve Edebî Eserleri Üzerinde Bir Araştırma, Ege Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İzmir, 1999.]

1489. RİF^c AT

Halîl Rif^c at Efendi, İstanbullu, ihtisâb me'mûrlarından, H.1243/M.1827 tārihinde İstanbulda doğdu, H.1261/M.1845'de hayâtda idi.

Mefâ^c ilün Mefâ^c ilün Mefâ^c ilün Mefâ^c ilün
Ğubâr-ı kîneden mir'ât-ı ƙalbiñ şâf ƙıl Rif^c at
Bu çirk-âb-ı fenâda ƙurtaram dirseñ girîbâni

Ḳāmūṣü'l-a' lām, c. III, ş. 2290, Faṭīn, 156. [Nurettin Birol, Halil Rıfat Paşa Dönemi ve İcraatları (1827-1901), İnönü Üniversitesi, Doktora Tezi, Malatya, 1999.]

(363) 1490. RİF^c AT

Rüstem Rif^c at Beg, Hersek Vālīsı İstoliçeli 'Alī Paşanıñ oğlıdır, Rikāb-ı Hümayūn kapucıbaşı, H.1261/M.1845 tārīhinde ḥayātda idi, Sultān 'Abdü'l-mecīd devri şā'ırlerindendir. Tārīh-i sāl-i cedīd:

Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün

Şeh-i şevket-penāh 'Abdü'l-mecīdiñ dā'imā ma^c būd
İde farak-ı 'abāda sāye-i ikbālini memdūd

O ḥurşīd-i memālik-perveriñ devrān-ı 'adlinde
Basiṭ 'arşa-i dünyā bisāt-ı cennete mahsūd

Kibār ile şıgār bendegān pür-şevk ü āsāyiş
Hudāya şükr ola cevr ü sitem 'ankā gibi nā-būd

Bu dem ol şehr-yār-ı bahtiyār dād-ı fermāniñ
Gelüp sāl-i cedīdī bā-su^c ūd u yumn-i nā-ma^c dūd

Hudā şāh-ı zamān 'Abdü'l-mecīde her gelen sāli
Sürūr ile cihān turduķça ide eymün ü mes^c ūd

Faṭīn, 156; Sicill-i 'Oṣmānī, c. III, ş. 569.

1491. RİF^c AT

Şāliḥ Rif^c at Beg, Kapucıbaşı Hacı Har-bāz Ağanıñ oğlıdır, defter-dār, H.1271/M.1854 tārīhinde ḥayātda idi.

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

Mey ü mahbûba meyl itmek hâtâsı hoş gelür tab'a
Selef bilmem nedendir nefret itmiş iffet itmişdir

Zamîr-i 'âşîk-ı şûrîde de yokdur has ü hâşâk
Semender-veş muâkaddem âteş ile ülfet itmişdir

Faîn, 155.

1492. RİF^c AT

Rif'at Ahmed Beg, Mehmed Begîn oğlıdır, İstanbullı, cizye muhâsebecisi. Râmiz, 126.

1493. RİF^c ATI

Mehmed Rif'atî Efendi, Nazilli müftisi, vefâti H.1070/M.1659.

Mef' ülü Fâ' ilâtü Mefâ' ilü Fâ' ilün
Kâm-ı şabâya müşg-i kelâmından irse bûy
Revnağ-fezâ-yı reng-i gül-i gül-sitân virir

Şakâyık Şeyhi, c. I, §. 751; Sicill-i 'Oşmâni, c. IV, §. 172, Belîg, 31.

1494. RİF^c ATI

'Abdü'l-hay Muştâfa Rif'atî Çelebi, Şâdîk Mehmed Efendiniñ oğlıdır, vefâti taķriben H.1080/M.1669, Mücîbiñ ismini Abdü'l-hâk diye yazması tögrû degildir.

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

Cûr^c a-i ġamla göñül bezmini pür-cûş iderin
Câm-ı Cem üstüne ben hûn-ı ciger nûş iderin

Nükte-i gūyende-i gülşeniñe ‘ışk-ı yarım
Nuṭk-ı āha gelicek bülbüli ḥāmūş iderin

Seyyid Rızā, 40; Mücīb, 14; ‘Osmānlı Mü’ellifleri, c. II, ş. 184.

1495. RİF^c ATİ

Bālī-zāde ‘Abdu’llāh Rif^c atī Efendi, Bālī Efendiniñ oğlıdır, İstanbullu, müderris, vefatı H.1095/M.1683. Şakāyık Şeyhī, c. I, ş. 581; Şafā’ī, 161; Sicill-i ‘Osmāni, c. III, ş. 368.

(364) 1496. RİF^c ATİ

Rif^c atī ‘Alī Beg, İstanbullu, müderris, Yanık Fātihi Sinān Paşa akrabasından, H.1071/M.1659 tārīhinde İstanbulda doğdu, vefatı H.1147/M.1734, Eyyüb Türbesi civārında medfündur.

Mefā’ılün Mefā’ılün Mefā’ılün Mefā’ılün
Diliñ vaqt-i civānide şafası artar eksilmez
Bahār eyyāmınıñ neşv ü nemāsı artar eksilmez

Terāzū-yı nigehle māh-rūyān olsa sencide
O Yūsuf-ṭal^c atiñ hüsn ü bahāsı artar eksilmez
Fā’ ilātün Fā’ ilātün Fā’ ilātün Fā’ ilün

Naḳṣ-ı devlet bir ƙarār olmaz misāl-i dest-māl
Cāha mağrūr olma müftī vak^c asından örnek al
Mefā’ılün Fe’ ilātün Mefā’ılün Fe’ ilātün
Ne dilde meyl-i kadd-i yār-i bī-vefāmız olaydı
Ne serde serv gibi dā’imā hevāmız olaydı

Rāmiz, 127; Belīg, 31; Sālim, 311, Şafā’ī, 203.

1497. RİF^c ATİ

Rif^c atı Efendi, Balıkesirli.

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

Piyāle döndi sākī bezmimizde pāy-dār oldu
Sebū-yı mey-kede geldi bizimle dest-yār oldu

^c Ahdi, 171; Karesi Meşāhiri, 37.

1498. RİF^c ATİ

Rif^c atı Efendi, kādī, Edirmeli, Sultān İbrāhīm devri şu^c arāsından.

Mef^c ülü Fā^c ilātū Mefā^c ilü Fā^c ilün

Cān nağdi ise ķasdīn ayā şūh-ı dil-sitān
Luṭf it bu gice sineye gel nağdiñ al cān
Fe^c ilātūn Fe^c ilātūn Fe^c ilātūn Fe^c ilün

Ten-i pür-dāğa ķaçan ḥançer-i cānāna çıkar
Çāhdan ol şuya beñzer ki gül-istāna çıkar

Ķāf-zāde, 55; Riyāzī, 66; Enīsü'l-müsāmirin, 75.

1499. REFI^c İ

Ref^c i-i Leng, Çorlılı, kādī, vefātı H.983/M.1575, Kāmūsuñ Refi^c i
şeklinde yazması doğru degildir.

Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilün

Çoķdan olurdum yoluñda şeh-süvārim hāk-sār
Korķarım kim çok görüp anı götürmez rūzgār
Fe^c ilātūn Mefā^c ilün Fe^c ilün
Hoķka-i lāciverd-çarh içre

Bildiñiz mi nedir bu şems ü ḫamer

Pı̄r-i dehriñ iki ḡidāsıdır
Birin aḥşam yudar birini seher

Ḳāmūsü'l-a' lām, c. III, ş. 2293; 'Ahdī, 169; 'Āşık Çelebī, 325; 'Ālī Tārīhi, 291;
Ḳāf-zāde, 55; Hasan Çelebī, 140; Riyāzī, 67.

1500. REF^İ

'Atā-zāde Mehmed Ref^İ Efendi, 'Ivaż Paşa aḥfādından 'Atā'u'llāh Çelebīniñ oğlidir, Brusalı, müderris, 3 Şäfer 992/M.1584 tārīhinde Brusada doğdu, vefatı Receb 1070 (365)/M.1659, Brusada ḳal'a içindeki mu'allim-hānede pederi yanında medfündur. Şaḳāyik Şeyhī, c. I, ş. 321; Güldeste, 363.

1501. RIFKĪ

Bahāe'd-dīn-zāde Seyyid 'Abdü'l-mecīd Rıflī Efendi, Қayşerili, Çirmen kādīsı, vefatı H.1075/M.1664.

Mefā' ilün Fe' ilātün Mefā' ilün Fe' ilün
'İzārı üzre göñül ḥaṭṭ-ı müşg-fām ister
Feżā-yı Rūmda gūyā hevā-yı Şām ister

Zuhūr-ı ḥaṭṭ-ı 'izārin recā ider göñlüm
O şeb-pere gibi kim nūrı ḫor ẓalām ister

Sicill-i 'Oṣmānī, c. III, ş. 401; Belīg, 30; 'Āşim, 9.

1502. RIFKĪ

'Abdu'llāh Rıflī Efendi, Bosnalı Қādī Bālī Efendiniñ oğlidir, müderris,
vefatı Zi'l-ka' de 1095/M.1683. Sicill-i 'Oṣmānī, c. II, ş. 6.

1503. RIFKİ

Mehmed Rıfkı Efendi, Tosyalı Kadı Mustafa Efendiniñ oğlıdır, İstanbullu, İstanbul ķadısı, vefatı 16 Zi'l-ka' de 1111/M.1699, Edirnekapusında Emîr Buħâri Tekyesi civârında medfûndur.

Mef ülü Fā ilâtü Mefâ ilü Fā ilün

Gelse ḥayâl-i la li dile tâze cân gelür
Mu ciz degil mi feyz-i ḥayâliyle cân gelür

Gelmez egerçi dâ'ireme ol peri-veşim
Ammâ ḥayâli ġamzesi gibi nihân gelür
Mefâ ilün Fe ilâtün Mefâ ilün Fe ilün

Nühüfte 'ışk-ı mey-i tâb-dârdan biliriz
Eger bilinmese yâkûti nârdan biliriz

Çemen çemen o sehi-ķadle eyleriz gül-geşt
Bu lutf u bu germi nev-bahârdan biliriz

Şakâyık Şeyhi, c. II, §. 251; Sicill-i Osmâni, c. II, §. 410; Şafâ'î, 167; Belîg, 30;
Sâlim, 306.

1504. RIFKİ

Rıfkı Efendi, Kilisli, vefatı H.1197/M.1782, Sürûrîniñ

Mefâ ilün Fe ilâtün Mefâ ilün Fe ilün

Beķada Haķ ide Rıfkı faķire in āmi

بَقَادَهْ حَقَ اِيَدَهْ رَفْقَى فَقِيرَهْ انْعَامِى

mışrâ'ı vefatına târihindir. 'Arif Hikmet, 30; Keşfü'z-zunûn Zeyli, 505.

1505. RIFKİ

Mehmed Rıfkı Efendi, Barlında Kuriçalı Topal ‘Alî oğlu ‘Alî Ağanın oğludur, Unkapanında Ahmed-i Buğra Tekyesi şeyhi, H.1228/M.1813 tarihinde doğdu, vefatı H.1271/M.1854, mezkür der-gâhda medfûndur, ba‘zı me’hazlar vefâtını 1279 diyorlar.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Serde sevdâ elde şahbâ dilde hubb-i mā-sivâ
Serseri ‘îş-ı abesle geçdi ‘ömrüm dâ’imâ

Geldi geçdi bunca furşat demleri başdan başa
Bilmedik ķadrin ne çâre cümlesi oldu hebâ

Ķâmüsü'l-a‘lâm, c. III, §. 2291; Soñ ‘Aşır Türk Şa‘irleri, 2174; Sicill-i ‘Oşmâni, c. II, §. 410; ‘Arif Hikmet, 30; Faṭîn, 157.

(366) 1506. RIFKİ

Mahmûd Rıfkı Efendi, Karşılı ‘Abdu’llâh Paşanının oğludur, bu zâta dâ’ır şu‘arâ tezkirelerinde kayd ve ma‘lumat yokdur, H.1270/M.1853 tarihlerinde hayatıda idüğü Dîvânından añaşılmışdır. Dîvâni, ‘Alî Emîri Efendi, Manzûm Eserler kısmında, Millet Kütüb-hânesi Nu.: 175. Dîvânından alındı.

1507. RIFKİ

Süleyman Rıfkı Melül Meriç, Sâ‘atci Hâfiż Mehmed ‘Alî Efendiniň oğludur, Firecikli, mu‘allim, 15 Teşrin-i evvel 1901 H.1317 tarihinde Firecikde doğdu.

Va‘d eyledigiň şeb-i mükâfat hani
Dil-ħaste-i ‘ışkına müdâvât hani

İżhâr-ı mahabbetle ķuşûr itdimse
Ya lâyîki oldığım mücâzât hani

Şoñ ‘Aşır Türk Şa‘ırıleri, 1493.

1508. RIFKİ

Aḥmed Rıfkı Çelebi, Kāyserili.

Mahabbetinden eser yok ‘aşık-ı zār olduğım kalandı
Esir-i ḡamze-i ser-mest ü hūn-hār olduğım kalandı

Mücib, 16.

1509. REFI‘Ā

‘Abdu’r-rahmān Refi‘ā Efendi, Şeyh Mehmed Nazmī Efendiniñ oglıdır,
Şehr-eminiñde Yavaşca Mehmed Ağa Tekyesi şeyhi, vefatı 13 Receb
1132/M.1719, mezkūr der-gāhda medfūndur, Sicilliñ vefatı tāriḥini 1134
göstermesi doğru degildir.

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

‘Işk-ı Haķdan zerre deñlü kime kim itse eser
Eyler añı cümleden bīdār ol bilmez hāber

Şaķāyık Şeyhi, c. III, §. 302; Sicill-i ‘Oṣmāni, c. III, §. 318; Sālim, 317; Mecelle,
233; Safā’ī, 200; Vefeyāt-ı Ayvansarāyī, 54.

1510. REFI‘

Nefes-zāde Seyyid Mehmed Refi‘ Efendi, Naķibü'l-eşrāf Nefes-zāde
Seyyid ‘Abdu’r-rahmān Vālī Efendiniñ oglıdır, müderris, Şa‘bān 1103/M.1691
tāriḥinde doğdu, vefatı 22 Ramażān 1131/M.1718.

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Hīç unutmam ḡamzesi ḫalbim nişān itdiklerin

Ol ķaşı yā dilber hātır-nişānımdır benim
Mef ülü Mefə ilü Mefə ilü Fe ülün

Hayretle nigāh eyleyemem zülfüne yāriñ
Cā'ız ki ħayāl añlaya düşmüş nazarımdan

Şakāyık Şeyhī, c. III, ş. 21; Sicill-i ‘Oşmāni, c. II, ş. 411 ve c. III, ş. 316;
Keşfū’z-zunūn Zeyli, 505.

1511. REFİ^c

Enderūnlu Hacı Ahmed Refi Efendi, Mehmed Efendiniñ oğlıdır,
İstanbullu, şā‘ir, Hāce Neş’et Efendiniñ pederi ve Sultan Mahmud-ı Evveliñ
nedīmi, vefatı 28 Recep 1163/(367) M.1749, Topkapı hāricinde Şarı ‘Abdu’llāh
Efendi dā’iresinde medfündur.

Fā ilätün Fā ilätün Fā ilätün Fā ilün

Meskenimden dūr idüp gurbetde ser-gerdān iden
Kısmetim mi tāli‘im mi yoksa cānā sen misiñ

Ķāmūsü'l-a'lām, c. III, ş. 2292; Sicill-i ‘Oşmāni, c. II, ş. 411; Faṭīn, 158; Es‘ad,
43; Tayyār-zāde ‘Atā Tārihi, c. IV, ş. 207.

1512. REFİ^c ve yā SA^c İD

Kātib-zāde Kādī Mehmed Refi Efendi, Dīvān-ı Hümāyūn Çavuşlar
Kātibi Muştafa Efendiniñ oğlıdır, İstanbullu, hākimbaşı, hāttāt, vefatı 7
Cemāziye'l-evvel 1183/M.1769, Sultan Selīmde Koğaci Dede Türbesi civārında
Şeyhü'l-islām Ankaravī Mehmed Emīn Efendiniñ ķabri yanında medfündur,
Çeşmī-zāde Reşid Efendiniñ bir ‘aded ta‘ miyeli olan

Fe ilätün Fe ilätün Fe ilätün Fe ilün

Gitdi ol ferd-i zamāne didi tārihi Reşid

Kıla ‘ adn içre mekān rūh-ı re’isü’l-hukemā

قیله عن ایچره مکان روح رئیس الحکما

beyti vefatına tāriħdir, Tuħfe tāriħ-i vefatını 455 inci şahīfede 1182 ve 717inci şahīfede 1183 göstermekdedir.

Mefā’ İlün Mefā’ İlün Mefā’ İlün Mefā’ İlün

Bu şeb hūrşid-i evreng-i risālet geldi dünyāye
Muħammed Muştafāniñ nūrı şaldı ‘āleme sāye

Donandı ‘ālem-i bālā ser-ā-ser nūr ile ol şeb
Kadem başdı vücūd iğlīmīne ol āsūmān-pāye

‘ Aceb mi ‘ andelīb-i naġme-pīrā olsa na’ tiñle
Meded ey server-i Yeşrib kerem kıl bu Refīcāya
Mef̄ ülü Fā’ ilātū Mefā’ İlü Fā’ İlün

Bizden du’ā-yı hayr o periye cihān cihān
Andan bize girişme vü ‘işve nihān nihān

Pāzār-ı naķd-i ‘āşıķı fehm eylesün nigār
Vardır kesādı kāle-i ‘ışķın zamān zamān
Fe’ ilātūn Fe’ ilātūn Fe’ ilātūn Fe’ İlün
Diliñi dāg-ı maħabbetle pür it lāle gibi
Çeke gör sīneye ol māh-veş hāle gibi

Ķāmūsu'l-a'ālām, c. III, §. 2292; Sicill-i ‘Osmāni, c. II, §. 411; ‘Osmānlı Mü’ellifleri, c. III, §. 234; Es’ad, 44; Silāħ-dār-zāde, 33; Faṭīn, 158; Şefqat, 69; Tuħfe-i Ḥaṭṭāṭin, 717 ve 455; Sālim, 319; Rāmiz, 128; Ṣafā’i, 201; Mecelle, 233 ve 254; Vefeyāt-1 Ayvansarāyī, 42. [Hayāt-ābād, Yapı Kredi Sermet Çifter

Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 1115; Kitâbü fî't-tibb, Fransa Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Schefer; Risâle fî Evcâi'l-mefâsil, Es'ad Efendi (Süleymâniyye Ktb.) No. 2471; Risâle-i Pânzehir, Halet Efendi (Süleymâniyye Ktb.) 5/71; Risâle fî Ziafi'l-bâh ve Mevâniu'l-habil, Kasîdecîzâde Süleyman Efendi (Süleymâniyye Ktb.) 15/656; Es'ad Efendi (Süleymâniyye Ktb.) No. 247; Risâle-i İllet-i Sadrîyye, Hazîne Ktb. (Topkapı Sarayı Müzesi) 572; Risâle-i İllet-i Sadrîyye, Reşît Efendi (Süleymâniyye Ktp.) No. 693; Risâle-i İllet-i Sadr, Topkapı Sarayı Müzesi Türkçe Yazmaları, H.572.
]

1513. REFİ^c

Lebîb-zâde Seyyid Mehmed Refî^c Efendi, Deli Refî^c, Seyyid Lebîb-i Âmidî ahfâdından, Diyâr-ı Bekrli, kâdî, 4 Şa^cbân 1169/M.1755 târihindede Diyâr-ı Bekrde doğdu, vefâtı H.1231/M.1815, İstanbulda medfûndur, 'Ârif Hikmet Begiñ

^c Adni mekân eyledi şâ^cir Refî^c

عَنْ مَكَانِ إِلْدَى شَاعِرِ رَفِيعٍ

mışrâ^cı vefâtına târihdir.

Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

Çeşm ü ǵamze iki ǵafet kim cihân fettânidir
Biri peydâ biri kendin düzد-veş ihfâdadır

(368) Oldı mağta^c üstühânım gizlilik evzâ^cına
Dil Refî^c -âsâ o kâtib şûhuna üftâdedir

Refî^c himmet-i yârân olursa feyz-resân
Laťif olur sühânım cümle-i 'ârifâna düşer

Dīvānī, Emīrī Efendi kısmında, Millet Kütüb-hānesinde Nu.: 176; Bāyezīd ‘Umūmī Kütüb-hānede Nu.: 5794; Üniversite Kütüb-hānesinde Nu.: 2924, 3606; Tezkire-i Āmid yazma nüsha, 43 ve maṭbū‘ nüsha, 397; Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, §. 412; Ķāmūsü'l-a‘lām, c. III, §. 2292; ‘Oṣmānlı Mü'ellifleri, c. II, §. 196; Faṭīn, 159; ‘Ārif Hikmet, 30; Keşfū'z-zunūn Zeyli, 506. [İbrahim Ahmet Aydemir, Refî Āmidî Dīvānī, Uludağ Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Bursa, 1989; Kaplan Üstüner, Refî "Cân u Cânâñ" (İnceleme-Tenkidli Metin), Kırıkkale Üniversitesi, 1998.]

1514. REFİ^c

Esīrī-zāde Mehmed Refî Efendi, Esīrī-zāde İsmā‘īl Efendiniñ oğlidir, İstanbul ķādīsı, vefatı Cemāziye'l-āhir 1234/M.1818, Selīmiyye Tekyesi civārında Tūnusbāğında medfundur.

Mef̄ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ülün

Eşkim reh-i ‘ışkıñda ne dūn u ne ziyāde
‘Uşşāk-ı cefā-cūya budur mā-cera'l-‘āde

Gūyā ki siyeh şāle girüp turrelerinden
Hāl-i Habeşī Ka‘ be-i hüsn içre şafāda

Dürr-i sühanım gibi cevāhir bulunursa
Ancaç bulunur Mekki-i pākīze edāda

Bu nażm-ı nev-īcādımı ṭanzīre Refî‘ā
Var ise şalā kimse gürūh-ı şu‘ arāda

Ķıl tebessüm lebin ey ǵonce-i һandān göster
Nice olur şa‘ şa‘ a-i mühr-i Süleymān göster

Ebruvānın çıkış ey māh perçem-i zülfüñden
Şu mekkārān-ı ġama ġurre-i şā' bān göster

Āteş-i 'ışkı olur hāşılı teskīne medār
Hilye-i hüsnüñi ey serv-i hīrāmān göster

Kāmūsü'l-a' lām, c. III, §. 2292; Sicill-i 'Oşmāni, c. II, §. 412; Ārif Hikmet, 31;
Silāh-dār-zāde, 32; Şefkat, 66; Faṭīn, 160; Keşfū'z-żunūn Zeyli, 506.

1515. REFI' veya ĞAYŪR veya KĀLĀYI

Refī' Mehmed Emin Kālāyī, Bir kumaşcınıñ oğlidir, bu münāsebetle
Kālāyī maḥlaşını almış ve mu'aħħaran Lebīb-zāde Refī' ile def-i iltibās
żīmnında maḥlaşını Ğayūr ile istibdāl itmişdir, İstanbullu, H.1157/M.1744
tāriħinde İstanbulda doğdu, vefatı 27 Shafer 1237/M.1821, Topkapu hāricinde
medfūndur, Kibrisiż-zāde İsmā'īl Haqqī Efendiniñ

Fā' ilātūn Fā' ilātūn Fā' ilātūn Fā' ilün

Aldiñ Haġdan cān-ı Kālāyī kumāş-ı cenneti

الدك حقدن جان كالاىي قماش جنتى

mışrā'ı vefatına tāriħdir.

Mefūlū Mefā' ilü Mefā' ilü Fā' ilün

(369) Elbette ķomaz 'aşıkı şeb tār-ı ġam içre

Bir dilde ṭulū' eylese meh-tāb-ı maħabbet

Fā' ilātūn Fā' ilātūn Fā' ilātūn Fā' ilātūn

Ṭā' at-i bisyāra baķmazlar hulūsuñ var ise

Sende ancak bir riżā-yı pāk-i rahmāndır ġaraż

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

Seher gül-zāra vardım seyr idüp āşār-ı sübḥānı

Tecellī-zār kılmış bāğı gördüm nūr-ı Yezdānı

‘Oṣmānlı Mü’ellifleri, c. II, §. 394; Қāmūsü'l-a'lām, c. III, §. 2292, Tezkire-i Āmid, yazma 77; Sicill-i ‘Oṣmāni, c. II, §. 413; Faṭīn, 161; Keşfū'z-żunūn Zeyli, 525. [Dīvān, Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Mil Yz FB 259; Gazi Hüsrev Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları (Bosna-Hersek), 6028; İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, M.Cevdet K. 433; Dīvān-ı Tevârīh, Hüseyin Kocabaş Kitaplığı Türkçe Yazmaları, S.H.M.H.K.Yaz. 346.]

1516. REFİ̄C

Hasan Refīc Efendi, İstanbullu, Trablusgarb Vālīsi Ḥakkī Paşa-zāde

‘İzzet Paşanıñ dīvān efendisi, H.1236/M.1820 tārīhinde İstanbulda doğdu, vefatı 1267/M.1850.

Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün

Kumāş-ı intiżārı serdi dīdem reh-güzār üzre

İki gözüm kaddün-çün dü-çeşmim intiżār üzre

Gül-istān-ı cihānda ḡonce-i maķṣūdı açmazken

Hezārin geçdi ‘ömr-i nāzenini āh u zār üzre

Cenāb-ı ‘İzzetiñ tanżīr-i nażm-ı pākīne hāmem

Refīc ā ictisār itdi velī çok īc tinā üzre

Sicill-i ‘Oṣmāni, c. II, §. 413; Faṭīn, 162.

1517. REFİ̄C

Mehmed Emīn Refīc Efendi, Kīse-dār birāderi Ḥāfiẓ Mehmed Emīn Efendi-zāde ‘Abdu'llāh Es‘ad Efendiniñ oğlıdır, Ğalaşa mollāsı, vefatı tārīhi

Sicilliñ birinci cildinde iki yerde 1273 ve 1277 ve ikinci cildinde 1276 gösterilmekdedir.

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

Ser-ā-pâ kapladı cism-i nizârim tâli'-i deycûr
Anı īmâ içündür iktisâ-yı ferve-i semmûr

Hemîşe pây-mâl-i mevce-i seyl-âb-ı sırişkimden
Nice sâhil-sarây-ı merdüm-i dîdem olur ma' mûr

Şoñ 'Aşır Türk Şa'ırleri, 1401; Sicill-i 'Oşmâni, c. I, ş. 417, 432 ve c. II, ş. 413;
Faṭîn, 162.

1518. REFİ'

Nazmî-zâde Şeyh 'Abdu'r-rahmân Efendi, hayatına dâ'ir tezkirelerde
kayd ve ma'lûmât bulunamadı.

Mefâ' İlün Fe' ilâtün Mefâ' İlün Fe' İlün

Zebâne-i ceres-âsâ derûni dostuñ olan
Şadâ-yı ta' nla bir gün seni mükedder ider

Belîg, 31.

1519. REFİ' İ

A' mâ Refî'i, Amasyalı, hâttât, Sultân Selîm-i Evvel devri şa'ırlarından.
Kâmüsü'l-a'lâm, c. III, ş. 2293.

1520. REFİK

Hüseyin Refîk Efendi, Merâkî Efendi dinmekle meşhûrdur, İstanbullu,
cizye muhâsebecisi, vefâti H.1182/M.1768. Sicill-i 'Oşmâni c. II, ş. 213; Râmîz,
130.

(370) 1521. REFİK

Mehmed Refik Efendi, Brusalı ‘Oşmān Efendiniň oğlıdır, Mağnisalı, ķassām-ı ‘askeri ķalemi kātiblerinden, H.1201/M.1786 tārīhinde Mağnisada doğdu, vefatı H.1246/M.1830.

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Tesliyet-bahş olamaz derdine pend-i zāhidān
Bir ġama uğradı dil bulunmaz aşlā hem-demi

Ķāmūsü'l-a‘lām, c. III, §. 2293; Sicill-i ‘Oşmāni, c. II, §. 414; Faṭin, 163.

1522. REFİK

Muştafā Refik Beg, taḥmīnen 1259/M.1843 tārīhinde doğdu, vefatı 1282/M.1865.

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Cilve-i mahż-i hevā-yı ‘ışkıdır her hālimiz
Neşve-i cām-i maḥabbetdir bizim āmālimiz

Feyż-i nūr-i mihr-i nażm-i Nā’ili ile Refik
Şemse döndi żerre-i ṭab‘-i perişān-ķalımız

Şoñ ‘Aşır Türk Şā‘irleri, 1404; Sicill-i ‘Oşmāni, c. II, §. 415.

1523. REFİK

Muştafā Refik Beg, Yerköyli Hacı Murād Ağanıň oğlıdır, İstanbullu, Mısır Kethüdālılığı baş kātibi, H.1245/M.1829 tārīhinde İstanbulda doğdu, vefatı 22 Şevvāl 1317/M.1899, Karagümrukde Āhū Efendi Tekyesi hazıresinde medfündür.

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Serde sevdā dilde ġam dīdemde nem bī-ihtiyār

Korķarım rāz-ı nihānım itmiyeydi āşikār

Rūz u şeb bir Yūsuf-ı Mışr-ı melāħat ḍişkina

Dinmeyüp durmaz kesilmez neyl-i eşki bī-ķarār

Şoñ ḍişkina Aşır Türk Şā'irleri, 1413.

1524. REFİK

Mehmed Refik Efendi, Tarsuslu Müderris Naķib-zâde Mehmed İshâk Efendiniñ oğlıdır, Tarsuslu, H.1297/M.1879 târiħinde Tarsusda doğdu, H.1327/M.1909 târiħinde hayātda idi.

Mef ulü Fā' ilātün Mef ulü Fā' ilātün

Şayd eyledim bugün ben şâhrâda bir gāzâli

Bir āl ile düşürdüm dâma o gül-cemâli

Āhū degil feriște virmiş şafâ behiṣte

Beñzer gāzâl-i deşte çeşmâni bir de hâli

Gitdikçe oldı meczûb gitdikçe oldı meclûb

Murğ-ı dil-i garîbi şayd itdi dâm-ı hâli

Şoñ ḍişkina Aşır Türk Şā'irleri, 1415.

1525. REFİK veýâ KÂMÎ

Şeyh Mehmed Şa'bân Kâmî Efendi, Diyâr-ı Bekrli, Hâace Ahmed Efendiniñ oğlıdır.

Bir gün olur eliñ tutmaz

Bir gün olur göziñ görmez

Bir gün olur diliñ dönmez

Gel zikr idelim Allâhı

Tezkire-i Âmid yazma nüsha, 43 ve başma nüsha, 409.

1526. REFİK

Refîk Efendi, tezkirelerde hayatına dâ'ir fazla ma'lûmât yokdur.

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

Gör ham-ı ebrû-yı dilberde o hâl-i dil-keşî

Şanki bir hindû oğurmuş gûşê-i mihrâbda

Şerm-sâr oldı ruh-ı dildârdan reşkiyle mâh

'Âlem itdiñ mâh-rularla şeb-i meh-tâbda

Belîg, 31.

(371) 1527. REFİK veyâ HİLMÎ

'Ali Refîk Hilmî Efendi, Tevfîk Efendi Refîkî dinmekle meşhûrdur,

Keçeci Pîri Câmi'i hâfîbi. Hilmî maddesine bak Nu.: 899.

1528. REFİK

'Osmân Refîk Efendi, Eyyûblî, Hâşşa rûz-nâmçecisi, H.1217/M.1802

târihinde doğdu.

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

Hâtiñ olmakda mâh-ı hüsne hâle inceden ince

Göründi işte ser-rişte vişâle inceden ince

Ne serdir sâkî-i meclis eger meşrebce olmazsa

Virir bir derd-i ser her bir piyale inceden ince

Faṭīn, 163.

1529. REFİK

Refik Efendi, hayatına dā'ir tezkirelerde kayd ve ma'lūmāt yokdur, H.1284/M.1867 tarihinde hayatı bulundığı Dīvānınıñ tedkīkinden añaşıldı. Dīvānı, Hacı Mahmūd Efendi kısmında, Süleymāniyye Kütüb-hānesinde Nu.: 5234. Dīvānından alındı.

1530. REFİKİ

Refikî Efendi, Amasyalı, Dīvān-ı Hümāyūn kātibi ve Edirnedeki Evkāf-ı selāṭīn mütevellisi, ḥaṭṭāṭ, vefatı H.939/M.1532, Kāf-zāde Edirneli olduğunu yazıyor.

Fā' ilātūn Fā' ilātūn Fā' ilātūn Fā' ilün

Derdimi ey yār derdim kimse yok benden yaña
Gönlüme derdim velī gönlüm dahı senden yaña
Mef' ülü Fā' ilātū Mefā' ilü Fā' ilün

Sākī piyale meclise bir şevk virdigim
Şandım sipihr-i 'isretiñ ol mihr ü māhidir
Yazmağa kādir olmayan bir elif
Eller üzre tutuldı ḥāme-miṣāl

Nāzdan şöyle tutdı yükini kim
Söz götürmez olupdurur ḥammāl

Keşfū'z-zunūn eski ṭab̄, c. I, §. 511 ve yeñi ṭab̄, c. I, §. 790; Sicill-i 'Oṣmāni, c. II, §. 413; Tuḥfe-i Ḥaṭṭāṭīn, 205; Hasan Çelebī, 140; 'Aşık Çelebī, 325; Laṭīfi, 166; Kāf-zāde, 55; Sehi, 110; Beyāni, 34; Riyāzi, 67; Enisü'l-müsāmirin, 75.

1531. RAKŞİ

Süheyli-zâde Rakşî Beg, Sultân Mehmed-i Râbi‘ aşrı şâ‘irlerinden.

Mef‘ ülü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ilü Fâ‘ ilün

Çeksem o şûhi sîneye hülyâlarım gibi
Görsem şafâ-yı vüslatı rû’yâlarım gibi

Şeh-beyt-i ebruvân ruhuñdan murâd-ı dil
Çıksa beyâza dildeki ma‘ nâlarım gibi

Tâyyâr-zâde ‘Aṭâ Târihi, c. IV, §. 143.

1532. RÜKNÎ

Süleymân Rükni Efendi, Akşaraylı, hâacegândan, vefâti H.1152/M.1739.

Yıkıldı âhdan Rükni Süleymân ile ‘îrfânîn

يَقْدِي آهَنْ رَكْنِي سُلَيْمَانْ اِيلِه عَرْفَانَكْ

mışrâ‘ı vefâti târihidir, Sicill mahlasını Refîk olmak üzere kayd itmişdir. Râmiz, 131; Sicill-i ‘Osmâni, c. II, §. 414.

(372) 1533. REMZÎ

Şadr-ı A‘zam Pîri Mehmed Paşa, Konyalı, Cemâle’d-dîn-i Akşarayî ahfâdındandır, vefâti H.939/M.1532, Silivride nâmına mensûb câmi‘i hazırlîresinde medfîndur, Nazmîniñ

Pîri Paşanîn mekânın ‘Adn ide hayy-i vedûd

پِيرِي پاشانک مکانک عدن ایده حى و دود

mışrâ‘ı vefâti târihidir, Sicilliñ Amasyalı olduğunu yazması ve Hâdiçatü'l-vüzerânîn vefâti târihini 940 göstermesi yañlışdır.

Fe^c ilātūn Fe^c ilātūn Fe^c ilātūn Fe^c ilün

Şeb-i zülfünde կalanlar զulümāt ile yürür
İrişen lebleriñ ābına һayāt ile yürür

Zāhidi һasret-i mey şöyle җa^c if eyledi kim
Elde tesbih ü ^c aşası şalavāt ile yürür

Hüsni ser-nāmesine կaşları olalı nişān
Hük̄m ider ^c aşıkına şanki berātiyle yürür

Şakāyiğ Nevⁱ-zāde, 103; Kāmūsü'l-a^c lām, c. II, §. 1585; ve c. III, §. 2299;
Sicill-i 'Oşmāni, c. II, §. 43; 'Oşmānlı Mü'ellifleri, c. II, §. 111; Riyāzi, 67; Sehi,
24; Hadiķatü'l-vüzerā, 22; Kāf-zāde, 55; Laṭīfi, 168; 'Aşik Çelebi, 326; Beyāni,
35; Hasan Çelebi, 141; Mecelle, 234.

1534. REMZİ

Muştafā Remzī Efendi, Brusalı bir tāciriñ oğlidir, Brusalı, Mardin կādīsı,
vefāti H.954/M.1547 veyā H.956/M.1549, Sivasda medfūndur.

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

Ne emdiñ la^c l-i cānānı ne çekdiñ sīneye anı
Berīüz cümle һazlardan ne cismāni ne rūhāni
Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilün

Şekker-istāndır bu meclis āl-ı ṭūṭidir şarāb
Āşıyāndır anda sāgar-ı beyzadır gūyā һabāb
Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilün

Didiler şakın seni տutar cefāsı taşına
Geldi hep didikleri ben mübtelāniñ başına
Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilün

Kimse fark eyleyemez Leylî vü Mecnûndan eger
Yârla bir yerde taşvîr ide naâkâş ikimiz

Keşfû'z-zunûn eski tab^c, c. I, ş. 511 ve yeni tab^c, c. I, ş. 790; Laṭîfi, 169;
Beyânî, 35; ‘Âlî Târîhi, 192; Kâmûsü'l-a' lâm, c. III, ş. 2299; Sicill-i ‘Osmâni, c.
II, ş. 416; Kâf-zâde, 55; Riyâzî, 67; Güldeste, 470; ‘Âşık Çelebi, 327; Hâsan
Çelebi, 141.

1535. REMZÎ

‘Abdü'l-hâdî Remzî Efendi, ķâdî, Mü'eyyed-zâde Şeyh ‘Abdu'r-rahîm
Efendi dâmâdı, vefâtı H.1000/M.1591. Sicill-i ‘Osmâni, c. III, ş. 328 ve 406.

1536. REMZÎ

Muştâfa Remzî Efendi, Hâcî Hâsan Efendiniñ oğlıdır, Anâkyalı, İstanbul
ķâdîsı, (373) vefâtı 19 Zi'l-hicce 1100/M.1688, Kıbrısda Ayaşofya Câmi^c i
hâzîresinde medfûndur, Mecelleniñ vefâtı târîhini 1131 göstermesi yañlışdır.

Mefî'ülü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ülün
Âgâz-ı neberd itse kaçan çeşm-i ǵazâliñ
Şaf şaf çekilür her yañadan leşker-i ǵamzeñ

Şakâyîk Şeyhî, c. II, ş. 36; Sicill-i ‘Osmâni, c.IV, ş. 405; Mecelle, 234.
[Gunyetü'l-erib fî Şerhi Mugni'l-lebîb, Millî Kütüb-hâne-Ankara, 01 Hk 563/3;
Nuruosmaniye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Nk 4600; Hâsiye alâ'l-muhtasarî'l-
mutavvel, Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Hk 4602; Muhtasaru muğni'l-lebib, Atîf
Efendi Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Atf 2584.]

1537. REMZÎ

Bākī-zāde İsmā‘īl Remzī Efendi ibn-i Fā’izi Es‘ad Efendi ibn-i Şā‘ir
Bākī Maḥmūd Efendi, İstanbullu, İstanbul қādīsı, H.1051/M.1641 tārīhinde
İstanbulda doğdu, vefatı, 14 Zi’l-hicce 1114/M.1702, Eyyübda medfündur.

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Biñ yüz on dörtde bekāya göçdi Bākī-zāde hayf

بیاک یوز اون درت ده بقایه کوچدی باقی زاده حیف

mışrā‘ı vefatı tārīhidir.

Mef‘ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ülün

Mülk-i dilisen lüt̄f ile ābāda mı geldiñ

Ey şuh nedir söyle yā ber-bāda mı geldiñ

Gülşende nedir eyledigiñ āh ciger-sūz

Ey bülbül-i nā-şād güle dāda mı geldiñ

Şakāyık Şeyhī, c. II, §. 278; Sicill-i ‘Oṣmānī, c. I, §. 358; Mecma‘ -ı Şu‘arā, 16;
Mecelle, 234; Sālim, 322.

1538. REMZĪ

Remzī Meḥmed Efendi, Қayserili, vefatı H.1131/M.1718 , Seyyid
Burhāne’d-dīn Türbesi civārında medfündur.

Mef‘ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ülün

‘Unvān-ı şeref besmele-i müşhaf-ı esmā
Ser-levhā-i levh-i ezeli fahr-i müsemmā

Mahbūb-ı Hudā mü’temen-i “in hüve illā”

Mażmūn-ı Hüdā vāķif-ı esrār-ı hafāyā

‘Osmânlı Mü’ellifleri, c. I, §. 315. [Risâle fi Beyâni’l-hakîka ve’l-mecâz, Millî Kütüb-hâne-Ankara, 03 Gedik 18113/25; Rumûzü'l-künuz, Nuruosmaniye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Nk 613; Millî Kütüb-hâne-Ankara, 26 Hk 166; Konya Bölge Yazma Eserler Kütüb-hânesi, 15 Hk 1791/8; Kunûzu'r-rumûz, Manisa İl Halk Kütüb-hânesi, 45 Hk 1033; Nuruosmaniye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Nk 2450, 2451.]

1539. REMZİ

‘Osmân Remzî Efendi, Tekirdağlı, vefatı H.1137/M.1724, Şâ'ir Bezmi Mehmediñ birâderidir.

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

Yâd-ı mir’ât-ı ruh u ķand-i lebiñle Remzî
Şimdi nevbet mi virir tûti-i şekker şikene

Ey göñül ister iseñ itmege kesb-i hüsne

Nażar-ı pâk ile baķ muşhaf u vech-i hüsne

Ķâmüsü'l-a‘lām, c. III, §. 2299; Sicill-i ‘Osmâni, c. II, §. 417; Faṭîn, 164.

1540. REMZİ

Mehmed Remzî Efendi, Karamanlı, müderris, vefatı H.1143/M.1730.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Hażret-i Haķķî Efendi kim odur
Sâlikân-ı Ḥalvetîye muktedâ

Eyledi bu câmi‘ a şarf-ı himem

Kıldı ihdâ-yı resûl-i kibriyâ

Her ziyâret eyleyen dir Remzî-veş

Bāreke’llāh cilve-gāh-ı etkīyā

Ḳāmūsü'l-a' lām, c. III, §. 2299; Sicill-i 'Oṣmānī, c. II, §. 417; Faṭīn, 164.

(374) 1541. REMZİ

Hāfiż Mehmed Remzī Efendi, İstanbullı, cābi-i evkāf, vefāti
H.1159/M.1746.

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

Şanur ebr-i bahārı perde olmuş ahter ü māha

O ruyı hāl-dār üzre gören zülf-i perişānı

Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

Bir ḳalender-beççeniñ meftūnudur dil āh ider

Görse abdālān-ı Ḥaḳ ḥadd-i ni' metü'llāh ider

Kevkeb-i dürri n'ola reşk eylese mengüşuna

Pālehengin görse hūrşid-i felek eyvāh ider

Mefūlū Fā' ilätü Mefā' ilü Fā' ilün

Neşküfte kaldi ḡonca-i dil nev-bahārda

Bir dem teneffüs eylemedik rūzgārda

Sicill-i 'Oṣmānī, c. II, §. 417; Ṣafā'ī, 182; Rāmiz, 131; Sālim, 324.

1542. REMZİ

Remzī 'Abdu'llāh Efendi, müderris, vefāti H.1163/M.1749, Egrikapuda
medfundur. Sicill-i 'Oṣmānī, c. II, §. 417.

1543. REMZİ

Aḥmed Remzī Efendi, Ergili, Rūm-ili ḳużatından, vefāti H.1200/M.1785

Mefūlū Fā' ilätü Mefā' ilü Fā' ilün

Kesb-i neşat ister isen kuy-ı yara git
Dağ-ı firakı teskin içün lale-zara git

Her nev-civana olma göñül mübtelâ-yı ‘ışk
Bir maye-dâr-ı hüsn-i melahat-medâra git

Konsa sipâh-ı düşmen-i gam-hâne-i dile
‘Arz eyle hâlini o şeh-i nâm-dâra git

Gördüñ revâcı olmadı Remzî bu gevheriñ
Kaldır metâc-ı maç rifeti bir diyâra git

Şefkat, 65; Silâh-dâr-zâde, 31.

1544. REMZÎ

Mehmed Remzî Efendi, Diyâr-ı Bekrli, H.1170/M.1756 târihindede Diyâr-ı
Bekrde doğdu, vefatı H.1227/M.1812, Diyâr-ı Bekrde medfûndur.

Fâc ilâtün Fâc ilâtün Fâc ilâtün Fâc ilün
Şuretâ gerçi gılâfinda nihândır hançeriñ
Maç nide ‘âlemelere âteş-feşandır hançeriñ

Dilleri bend eylemişdir kabza-i teshîrine
Zâhm içün üftâdesin her dem şorandır hançeriñ

Tezkire-i Âmid, yazma nûşha 44 ve başma nûşha 411.

1545. REMZÎ

‘Ali Remzî Efendi, Aşanalı, müderris ve Haremeyn müfettişi, vefatı,
H.1254/M.1838, Kâmüsü'l-açlâmîn Edirneli olduğunu yazması doğru degildir.

Mef^c ülü Fā^c ilātū Mefā^c ilü Fā^c ilün

La^c l-i lebiñe cān u diliñ iştihāsı var

Zīrā o yerde ḥaylice şekker şafāsı var

Cennet dinilse mevki^c idir kūy-ı dilbere

Ol cādde çünki ādeme uçmak hevāsı var

Ḳāmūsü'l-a^c lām, c. III, §. 2299; Sicill-i ḨOṣmānī, c. II, §. 417; Faṭīn, 165.

1546. REMZİ

Remzī Baba, Dervīş Remzī, Tebrīzli, vefātı Cemāziye'l-āhīr
1306/M.1888, (375) Edirnekapusı hāricinde medfūndur.

Fe^c ilātūn Fe^c ilātūn Fe^c ilātūn Fe^c ilün

Bir zamān düşmüş idim dāmına bintü'l-^c inebiñ

Cān-nişār eyler idim nāmına bintü'l-^c inebiñ

Taht-ı Cemşīd ile āyīne-i İskenderi ben

Almaz idim ivaż-ı cāmına bintü'l-^c inebiñ

Puhete şaymaz idim ol rind-i ḥarābatīyi kim

Naḳd-i cān virmez idi ḥaşmına bintü'l-^c inebiñ

Şoñ ḨAşır Türk Şā'ırleri, 1416; Sicill-i ḨOṣmānī, c. II, §. 418.

1547. REMZİ

Seyyid Ahmet Remzī Efendi, Қayşeri Mevlevī-hānesi Şeyhi Süleymān
‘Aṭāu’llāh Efendiniñ oğlidir, Қayşerili, Üsküdar Mevlevī-hānesi şeyhi,
H.1289/M.1872 tārīhinde Қayşeride doğdu, vefātı H.1366/M.1946, Ankarada
medfūndur.

Mef^c ülü Mefâ^c ilü Mefâ^c ilü Fe^c ülün

Dîde ruh-ı dildâra nigâh itmek içinmiş
Dil derde giriftär olup āh itmek içinmiş

Pâ-bend-i ser-i zülf idisi gönlümi yâriñ
Mahkûm-ı bed-baht-ı siyâh itmek içinmiş

Şoñ ‘Aşır Türk Şa^c irleri, 1427. [Dîvân, Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Mil Yz FB 415; Bir Günlük Karaman Seyahat-nâmesî, Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Mil Yz A 7997; Eş^c âr, Topkapı Sarâyı Müzesi Türkçe Yazmaları, Y. 2259; Terceme-i Hâll-i Şeyh İbrahim Tennûrî, Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Hk 1244; Mecmûa-i Eş^c âr, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 1960; Mecmûa-i Eş^c âr ve Fevâid, Amasya Beyazıt İl Halk Kütüb-hânesi, 05 Ba 1199, 05 Ba 1645, 05 Ba 1756, 05 Ba 1838, 05 Ba 1853/1, 05 Gü 91, 05 Ba 694; Mecmûa-i Eş^c âr ve Hikâyât, Amasya Bâyezît İl Halk Kütüb-hânesi, 05 Gü 266/1; Mecmûa-i İlâhiyyât, Amasya Bâyezît İl Halk Kütüb-hânesi, 05 Gü 184; Mecmûa-i Eş^c âr ve Münse’ât, Amasya Bâyezît İl Halk Kütüb-hânesi, 05 Ba 1536/1, 05 Ba 1038, 05 Ba 1675; Müntehab-ı Eşâr, Koyunoğlu Müzesi ve Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 9979; Müntehab, Koyunoğlu Müzesi ve Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 10593; Rehnümâ-ı Marifet, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 66-1/3; Konya Bölge Yazma Eserler Kütüb-hânesi, 42 Kon 1780/2; Terceme-i Tabsiratü'l-mubtedî ve Tezkiretü'l-müntehî, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 88/1; Terceme-i Tabsiratü'l-mubtedî ve Tezkiretü'l-müntehî, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 327; Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 5909; Ahmet Cahid Haksever, Ahmet Remzi Akyürek Hayatı, Eserleri ve Tasavvuf Anlayışı, Ankara Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 1999.]

Âşaf-zâde Enderûnlu Remzî Beg, Sultân Murâd-ı Râbi‘ aşrı şâ‘irlerinden.
Murâd-ı Râbi‘ iñ gâzeline nażîre:

اعصمت الى الحق هو الرب جميل

Baķ ebed ḥayy ü Allâh celîl

Kûyîna dilâ varmaġa ḥayret mi çekersiñ

عشقى لك فى ذلك هاد و دليل

Tâyyâr-zâde ‘Aṭâ Târihi, c. IV, §. 64.

1549. REMZÎ

Muşlıhu’d-dîn Remzî Efendi, Brusalı, Gelibolu Kâdîsi.

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün

Aramızda olan hicrân efendi şanma sendendir

Kâzâ-yı âsümâniñdir ne sendendir ne bendendir

Begim sensiñ baña devlet saña bend iledir şöhret

Şeref-i câniyladır cisme ȝuhûr-ı cân bedendendir

Ben ey şâh-ı civân-bahtım bugün senden cüdâ düşmek

Benim naḥṣ-ı sitâremdir sipihr-i pîre-zendendir

Sehi, 124.

1550. REMZÎ

Hasan Remzî Efendi, Vodinalı Müftî-zâde Müderris Hüseyin Efendiniñ oğlidir, H.1288/M.1871 târihinde Vodinada doğdu, Harb-i ‘Umûmiñ şoñlarında Karamanda öldi.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Şerh ider feryād-ı ḫalbim infi‘ āl-i rūhımı
Söylesem ağlar cihān muṭlaq melāl-i rūhumi

Gönlüme virmez teselli nağmen ey muṭrib seniñ
Ğā’ib itdim āh kim rūhü’l-kemāl-i rūhumi

Şoñ ‘Aşır Türk Şa‘irleri, 1424.

1551. RÜMÜZİ

Muṣṭafā Rümüzi Efendi, Vāridātī Muṣṭafā Çelebi dinmekle meşhūrdur,
Der-gāh-ı ‘Ālī vāridāt kātibi, Mısırlı muhāsebeci.

(376) ‘Ar‘ arlıgına ḫāmetiñ şāhid olmağa

Yetmez mi iki ‘ayniñ ile rā ḫaşın

Mef‘ ülü Fā‘ ilātün Mef‘ ülü Fā‘ ilātün

Derd ü ḡam-ı maḥabbet bir gūsedir ki anda
Diller ne rāhat özler gözler ne h̄āb gözler

‘Ahdi, 168.

1552. RÜMÜZİ

Rümüzi Efendi, ‘Acem-zāde dinmekle meşhūrdur, Tırhalalı.

Mefā‘ İlün Mefā‘ İlün Mefā‘ İlün Mefā‘ İlün

Libās-ı al giymişsin bu gün meydāna girmişiñ
Güzellik varına beñzer ki zālim ḫana girmişiñ

‘Ahdi, 166.

1553. RİNDİ

Mehmed Rindi Efendi, Üsküpli, kādī, Alaşehirli Şā'ir Veysiniñ pederidir,
vefəti H.973/M.1565.

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Zūr-bāz-ı hicr olup hengāme-i ‘ışkında ben
Dūd-ı āhimdan başım üstüne dikdim bir direk

Kāf-zāde, 55.

1554. RİNDİ

Şemleli-zāde Şeyh Ahmed Efendi, Brusalı, imām ve mu‘allim, vefəti 27
Cemāziye’l-evvel 1089/M.1678, Brusada ‘Alī Mest Zāviyesinde medfündur,
Belīğin vefətini 1090 göstermesi yaňlışdır.

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

Meş‘ al-i şer‘ be-kef bādiye pūyān olalim
Taleb-i Ka‘ be-i taħkīkde pūyān olalim

Şer‘ le yüriyelim ‘āleme sultān olalim
İttifāk ile gözüm mahrem-i sübhān olalim

Şakayık Şeyhī, c. I, §. 645; ‘Osmānlı Mü’ellifleri, c. I, §. 97; Güldeste, 152;
Belīğ, 31; Mecelle, 235; Vefeyāt-ı Ayvansarāyi, 92.

1555. RİNDİ

Rindi Çelebi, Bağdaklı, şāhib-i tezkire ‘Ahdiniñ ‘amucasıdır.

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Zahm-ı şemşiriñde şanma ḥandırır ey gül-‘izār
Āb-ı hasret bir cerāhat-çün dahi ağzındadır

^c Ahdi, 174.

1556. RA'UF

Mehmed Ra'uf Beg, Şadr-ı A'zam Halil Hamid Paşa ahfadından Ferik
‘Atif Paşanının oğludur, H.1299/M.1881'de İstanbulda doğdu, şadâret şifre kalemi
müdiri, vefâti Cemâziye'l-evvel 1336/M.1917 Karacaahmedde ‘â'ilesi kabr-
istânında medfûndur, vâlidesi Fahriyye Hânım da Halil Hamid Paşa
hafîdelerinden ve şudûrdan ‘Atâ'u'llâh Begiñ oğlu ve ‘Arab-zâde Hamdu'llâh
Efendiniñ kerîme-zâdesi Mehmed Rîzâ Begiñ kızıdır.

Çemende râh-cû idim garîb garîb şeb-neverd
Bir ‘îtr-ı dil-rübâ teşâdûf itdi reh-güzârima

Ne nükhet semendi bu ne bûy-ı cân-sitân-ı verd
Açılmamışdı böyle bir çiçek hayâl-i zârima

Zîlâl içinde tâkâtım kesildi cüst ü cû ile
Bu Zühre-i bedî'ayı bulup şefkatle koaklıdım

^c Osmânlı Mü'ellifleri, c. II, s. 218; Şoñ ‘Aşır Türk Şâ'irleri, 1468.

(377) 1557. RA'UF

Ra'uf Beg, Leskovikli, Mersin mutâşarrifi, H.1297/M.1879'de
Leskovikde doğdu.

Mefî ulû Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' ilün
Görmüş iken o müşli bulunmaz kemâlini
Efsûs görüdü gözlerim añı zevâlini

İster hîtâb-ı izzeti ‘ulkbâda duymasun
Mâdem kulağlarım duyamaz hasb-i hâlini

Olsun ḥarām gözlerime seyr-i mihr ü māh
Kim görmiyor ve görmeyecek meh-cemālini

Şoñ ‘Aşır Türk Şa’ırleri, 1471.

1558. RA’ŪFİ

Şeyh Ra’ūfî Seyyid Ahmed Efendi, Üsküdarlı, vâ‘iz ve Köstendilî Şeyh
‘Alî Efendi Tekyesi şeyhi, vefatı târihindede iħtilaf vardır, Mecelle ساعة الهجرة
“sā‘ atü’l-hicret” cümlesiyle 1170, ‘Osmânlı Mü’ellifleri, 1171; Rāmiz dahi
ta‘ miyeli olan şu

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

Yazıldı kendi gibi bir ‘adīmū’l-miṣl târihi

Ra’ūfa kıl Ra’ūfîye makāmin cennet-i me’vâ

رُؤْفَا قِيلَ رُؤْفَى يَهْ مَقَامُنْ جَنْتَ مَأْوَا

beyt ile 1161, Sicilde Rāmize yakın olarak 1160 târihlerini gösteriyorlar,
Üsküdarda Toğancılarda Sinân Paşa Cāmi‘ i hâziresinde medfûndur.

Müstef‘ ilün Müstef‘ ilün Müstef‘ ilün Müstef‘ ilün

Ey gāfil-i men fi’l-beden iħsâna gel tevhîd ile

Aç gözini al hîşeden iz‘ āna gel tevhîd ile

Çalış Ra’ūfî lem‘ a al gitsün żamîriñden cidâl

Gel vahdetiñ baħrîne dal ‘ummâna gel tevhîd ile

‘Osmânlı Mü’ellifleri, c. I, §. 76; Sicill-i ‘Osmâni, c. II, §. 422; Rāmiz 134;
Mecelle, 229; Vefeyât-ı Ayvansarâyi, 49.

1559. RA'ŪFİ

Şeyh Yahyā Ra'ūfī Efendi, Celvetī şeyhlerinden, H.1170/M.1756 tarihinden evvel vefat itmişdir, Mecelle, 236.

1560. REVĀNİ

İlyās Şücā Çelebī, Edirneli, şurre emīni, maṭbah emīni, hattāt, vefatı H.930/M.1523, Zeyrek civārında Kırkçeşmede Pāy-zen Yūsuf Paşa Türbesine yakın Kenān Paşa medfeni yakınında kendi nāmına mensūb mescid hazırlaresinde medfündur, mu'ahharan cāddeniñ tevsīi münāsebetiyle kabri kaldırılmışdır, Şā'ir Bahārīniñ

Mefā' ilün Mefā' ilün Fe' ülün

Cināndan yaña cān atdı Revānī

جاندن يگه جان آتى روانى

mışrā'ı vefatına tārīhdir

Mef' ülü Fā' ilātū Mefā' ilü Fā' ilün

Hicriñde māhla feleke eylesem nazar

Başında sanurın ki döner seng-i āsiyāb

Fe' ilātūn Fe' ilātūn Fe' ilātūn Fe' ilün

Ey hilāl eyleme ebrū-yı nigār ile cidāl

Tırnağın kesse olur nice seniñ gibi hilāl

Mef' ülü Fā' ilātū Mefā' ilü Fā' ilün

Çoğu cevrini çeker bu gönül ḡamzeñ oğunuñ

Nice sıkāyet eylemesün geçdi cānnıa

Dīvānı, Bāyezīd 'Umūmī Kütüb-hānede Nu.: 5664. (378) Dīvānı, 'Alī Emīrī Efendi kısmında, Millet Kütüb-hānesinde Nu.: 178. 'Aşık Çelebī, 328; Sicill-i 'Oṣmānī, c. II, §. 420; Kāf-zāde, 55; Mecelle, 235; 'Oṣmānlı Mü'ellifleri, c. II, §.

180; *Ḳāmūṣü'l-a'lām*, c. III, §. 2306; *Sehi*, 81; *Tuhfe-i Ḥaṭṭatīn*, 560; *Keşfū'z-żunūn eski ṭab'*, c. I, §. 511 ve *yeñi ṭab'*, c. I, §. 790; *Laṭīfi*, 169; *Hasan Çelebi*, 142; *Beyāni*, 35; *Enīsü'l-müsāmirīn*, 75; *Keşfū'z-żunūn Zeyli*, 506. [Dīvānī, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 121; Hidiv Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları (Kahire-Mısır), 8756; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.2504; *Câmiü'n-nesâih*, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Edebi Türkî 11; *Gazelîyat*, Gazi Hüsrev Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları (Bosna-Hersek), 3220; *İşret-nâme*, Diyarbakır İl Halk Kütüb-hânesi, 21 Hk 1579/2; Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 474/4; Princeton Üniversitesi Türkçe Yazmaları, (New Jersey-Amerika Birleşik Devletleri), Garrett Collection Third Series Ottoman Turkish 263/1; İstanbul Süleymaniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Sü-Tarlan 69/1; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.3366; Rıdvan Canım, Sâkî-nâmeler ve Edirneli Revânî'nin İşret-nâmesi, Atatürk Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Erzurum, 1987; Yasemin Avşar, Revânî'nin İşret-nâmesi Üzerine Bir Dil İncelemesi, Niğde Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Niğde, 1999; Tülin Karcı, Revânî Divâni'nın Tahlili, Niğde Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Niğde, 2004.]

1561. REVĀNÎ

Enderûnlı Revânî Çelebi, Kânûnî Sultan Süleyman devri şâ'irlerinden.

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

Sâkı-i gül-çehre aldıkça ele peymânesin

Ġonce-i zanbaqlar içre lâle bitmiş şanasın

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

Şîve ögrenmiş kamer ol serv-i bâlâdan yine

Başına bir deste gül sokmuş Süreyyâdan yine

Tayyār-zāde ‘Aṭā Tārīhi, c. IV, §. 120.

1562. RŪHĪ

Fāzıl Ruḥī Ḍelebī ibn-i Şeyhü'l-islām Zenbili 'Alī Efendi ibn-i Ahmed Efendi ibn-i Mehmedü'l-Cemālī Efendi, İstanbullu, müderris, H.911/M.1505 tārīhinde İstanbulda doğdu, vefatı H.928/M.1521, Zeyrekde pederiniñ binākerdesi olan mekteb sāhasında pederi yanında medfūndur. Tābe meşvāhü bi-envāri'l-celil طاب مثواه بـ نوار الجـلـيل cümlesi vefatı tārīhıdır, Laṭīfiniñ “‘Alī Ḍelebī maḥdūm-zādesi” dimesi yaňlışdır.

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün
Gün yüzüñden zülfüñi ref eyle gel ey māh-tāb
Bī-fitil olmaz gözüm nūrı bu rūşendir çerāğ
Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün
Göz göñül sīne tehī cān tolı taşvīriñ seniñ
Gün gibi dördinci ƙat gökdedir yiriñ seniñ
Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün
‘Aceb mi dünyede bī-nūr olursa çeşm-i hūbānim
Ki bensiz Ka‘beye gitdi benim ol şāh-ı hūbānim

Ḥasan Ḍelebī, 143; Sehi, 127; Sicill-i ‘Oṣmānī c. II, §. 421; Riyāżī, 69; Laṭīfi, 172; Қāf-zāde, 56; ‘Oṣmānlı Mü’ellifleri, c. III, §. 54; Қāmūsu'l-a‘lām, c. III, §. 2314.

1563. RŪHĪ

Muṣṭafā Rūḥī Ḍelebī, Ebū's-su'ud Efendi Kethüdāsı Ḥasan Ağanıñ oğlıdır, vefatı H.960/M.1552, ‘Alī Tārīhinde vefatı tārīhi 970 olarak yazılmışdır.

Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün
Bendesiñ şāh-ı kerem etmese yād

Elimizden ne gelür göçe ne dād

N'ola bed-nām-ı maḥabbet olsam

Rūhiyā bākī ḳalur cün eyü ad

Ḥasan Çelebī, 144; Sicill-i Ḩosmānī, c. I, §. 170 ve c. II, §. 421; Ḩalī Tārīhi, 291;

(379) Kāmüsü'l-a'lām, c. III, §. 2314; Beyānī, 36; Ahdi, 172.

1564. RŪHĪ

‘Oṣmān Rūhī Efendi, Mehmed Efendiniñ oğlıdır, Bağdādlı, Mevlevī, vefatı H.1014/M.1605, Şāmda medfūndur.

Gitdi Rūhī ‘adem iklīmine āh

کندی روحی عدم اقلیمنه آه

mışrā‘ iyala “روحی فوت شد” Rūhī fevt-şüd cümlesi vefatına tārīhdir.

Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilūn

Şanma ey hāce ki senden zırıh-ı sīm isterler

Yevme “lā-yenfehu”da ḳalb-i selīm isterler

Ezber it kışşa-i esrār-ı dili ey Rūhī

Ḥāzır ol bezm-i İlāhīde nedīm isterler

Mefūlū Mefā‘ ilū Mefā‘ ilū Fe‘ ulūn

Ḥāk ol ki Ḥudā mertebeñi eyleye ‘ālī

Tāc-ı ser-‘ālemdir o kim hāk-i ḳademdir

Mefā‘ ilūn Mefā‘ ilūn Mefā‘ ilūn Mefā‘ ilūn

Ne kimseyle ‘adāvet eyleriz ne kīnemiz vardır

Bizim şūfi maḥabbetle ṭolı bir sīnemiz vardır

Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilūn

Kimi mestāne seher yārla gülşende yatar

Kimi derd ü ġam-ı hicrānla külhanda yatar

Dīvānı, Reşîd Efendi kısmında, Millet Kütüb-hânesinde Nu.: 785; ‘Alî Emîrî Efendi kısmında, Millet Kütüb-hânesinde Nu.: 179, 180; Pertev Paşa kısmında, Millet Kütüb-hânesinde Nu.: 396; Nâfiz Paşa kısmında, Süleymânîyye Kütüb-hânesinde Nu.: 902; Bağdâdlı Vehbî Efendi kısmında, Süleymânîyye Kütüb-hânesinde Nu.: 1584; Hâcî Mahmûd Efendi kısmında, Süleymânîyye Kütüb-hânesinde Nu.: 5222; Mihr-i şâh Sultân kısmında, Hüsrev Paşa Kütüb-hânesinde Nu.: 379; Hüsrev Paşa kısmında, Hüsrev Paşa Kütüb-hânesinde Nu.: 536; Ayaşofya Kütüb-hânesinde Nu.: 3918; Üniversite Kütüb-hânesinde Nu.: 235, 2849, 2879, 2939, 3599; ‘Oşmânî Mü’ellifleri, c. II, §. 182; Kâmûsü’l-a‘lâm, c. III, §. 2314; Mecelle, 236: (380) ‘Ahdi, 165; Sicill-i ‘Oşmânî, c. II, §. 421; Kâf-zâde, 56; Esrâr Dede, 130; Riyâzî, 69; Vefeyât-ı Ayvansarâyî, 44; Keşfî’z-żunûn Zeyli, 506; [Dîvânı, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, Belediye K. 281; Topkapı Sarayı Müzesi Türkçe Yazmaları, R. 765; Kayseri Râşit Efendi Eski Eserler Kütüb-hânesi, Râşid Efendi 1305; Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2432; Manisa İl Halk Kütüb-hânesi, 45 Hk 2682, 45 Ak Ze 225; Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 663, 06 Mil Yz FB 446, 06 Mil Yz A 3011, 06 Mil Yz FB 384, 06 Mil Yz A 2644, 06 Mil Yz A 2957, 06 Mil Yz A 4689/1, 06 Hk 453, Dîvânı, İngiltere Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Or. 4128, Or. 5976, Or. 7189, Or. 7190; Vatikan Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Vat. Turco 243, Borg.Turco 24; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.2723; Gazi Hüsrev Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları (Bosna-Hersek), 1127; İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, Belediye K. 281; Eş‘âr, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 846/2 ; Hüseyin Kocabaş Kitaplığı Türkçe Yazmaları, S.H.M.H.K.Yaz. 325; Galata Mevlevihanesi Türkçe Yazmaları, 678; Gazeliyât,

Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 3294/1; İzmir Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 1114/4; Kasîde-i Rûhî, Çorum Hasan Paşa İl Halk Kütüb-hânesi, 19 Hk 2115/2; Terkîb-i Bend, İstanbul Süleymânîyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Sü-Tarlan 144/5; İstanbul Millet Kütüb-hânesi, 34 Ae Edebiyat 431/5; Terci-i Bend-i Ruhî, Konya Karatay Yusufağa Kütüb-hânesi, 42 Yu 10590/2; Zeynel A. Aygün, Bağdatlı Rûhî Dîvâni’nda Rind ve Zâhid Tipleri, Çukurova Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Adana, 1993.]

1565. RÛHÎ

‘Ömer Rûhî Çelebi, İstanbullu, Yeñiçeri, vefatı H.1018/M.1609, Brusalı, Hâsimîniñ

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

Cân virüp oldu revân mülk-i bekâya Rûhî

جان ویروب اولدی روان ملک بقایه روحی

mışrâ‘ı vefatına târihdir.

Mef‘ ülü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ilü Fâ‘ ilün

Dirlerdi hâttı-dilberi bir gün gelür çıkar

Hep geldi çıktı ey dil-i şeydâ didikleri

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Tîg-i hicriñ sînemi şad-pâre kıldı gel yetiş

Sûzen-i müjgânîyla rişte-i zülfüňle dik

Seyyid Rızâ, 45; Kâf-zâde, 56; Sicill-i ‘Osmâni, c. II, §. 421.

1566. RÛHÎ

Şadre’d-dîn-zâde Ruhu’llâh Mehmed Efendi ibn-i Mehmed Emin Efendi ibn-i Muştâfa Efendi ibn-i ‘Abdü'l-kerîm Efendi, İstanbul ķâdîsı,

H.1011/M.1602 tārīhinde Şirvānda doğdu, 4 Ramażān 1071/M.1660 da vefāt itdi,
Üsküdarda pederi ve birāderi yanında medfūndur, Şādīk Efendiniñ

Kalem ile dem-i naklini hisāb eyleyicek

قلم ایله دم نقلینی حساب ایلیجک

ولقدمات شهیدا aña tārīhi oldu beyti ile Şeyh Nazmī Efendiniñ

Fevtine tārīh didi Nazmī-i maḥzūn-dil

Rūh-ı Rūhu'llāh oldu 'āric-i şahن-ı cinān

روح روح الله اولدى عارج صحن جنان

beyti vefāti tārīhidir, vefāti tārīhini Şafā'īniñ 1072 göstermesi Sālimiñ de
babasınıñ ismini Muştafa diye yazması yaňlışdır.

Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilūn

Nice tercīh olunur ol ruh-ı al üstüne gül

Rengden renge girer kalmaz o hāl üstüne gül

Tāb-ı mülden kızarup ruhları olmasın gülgül

‘ Aks şalmış şanasıñ āb-ı zülāl üstüne gül

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilūn

‘ Arıž-ı gül-gūnı üzre gūiyiyā hāl-i siyāh

Secde eyler āteşe bir Hindū-yı āteş-perest

Mefā‘ ilūn Mefā‘ ilūn Mefā‘ ilūn Mefā‘ ilūn

Göreydi Hıżır eger la‘ l-i leb-i cān-bahş-ı cānānı

Nihān eylerdi rūz-ı haşr olunca āb-ı hayvānı

Şaķāyık Şeyhî, c.I, ş. 333; Sicill-i ‘Oşmânî, c. II, ş. 421; Şafâ’î, 156; Seyyid Rîzâ, 44; Mücîb, 16; Sâlim, 325; ‘Âşim, 10; Belîğ, 31; Keşfû’z-zunûn Zeyli, 506; Güftî, 36.

1567. RAVHÎ

‘Abdu’r-rahmân Ravhî Efendi, Nevşehirli, Ereglili Çelebî dinmekle meşhûrdur, vefâtı H.1155/M.1742. Es‘ ad, 43.

1568. RÛHÎ

Rûhî Efendi, Üsküdarlı, fevt H.1168/M.1754. Sultân Mahmûd-ı Evveliñ cülûsuna târihîdir:

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün

Sitâyiş birle Rûhî eyledim tahrîr târihîn

Cemâlin zîb-i hattâ zeyn eyledi Sultân Mahmûduñ

جمالن زىب خط زين ايلدى سلطان محمودك

Râmiz, 132; Sicill-i ‘Oşmânî, c. II, ş. 421.

(381) 1569. RÛHÎ

Muştafâ Rûhî Efendi, Karinâbâd Mahkemesi kâtibiniñ oğlıdır, Karinâbâdlı, şeyhü'l-islâm mektûbcısı, vefâtı H.1175/M.1761. Râmiz, 132; Sicill-i ‘Oşmânî, c. IV, ş. 437.

1570. RÛHÎ

Muştafâ Rûhî Efendi, Kilisli, vefâtı H.1213/M.1797, Kilisde medfûndur.

‘Oşmânlı Mü’ellifleri, c. II, ş. 194; ‘Arif Hikmet, 31; Keşfû’z-zunûn Zeyli, 506. [Rûhu’s-şûrûh, Manisa İl Halk Kütüb-hânesi, 45 Hk 2600, 45 Hk 6467; Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Hk 387.]

1571. RÛHÎ

Dār-bāz-zāde ‘Alī Rūhī Beg, Hacı Dār-bāz-zāde Kayseri Müftisi Veys Paşanının oğludur, H.1270/M.1853 tārihinde Bağdadda doğdu, vefatı 19 Eylül 1307 /M.1890, Sicil vefatı tārihini 1308 gösteriyor.

Mefā‘ ilün Fe‘ ilätün Mefā‘ ilün Fe‘ ilün
Bu rütbe dillere düşdüm göñül terāne misiñ
Ağızdan ağıza gezersiñ ‘aceb fesāne misiñ

Bu dil-nevāzlığının ey hadeng-i nāz nedir
Hazin həzin çekilen āh-ı ‘āşıķāne misin
Mef ülü Fā‘ ilätü Mefā‘ ilü Fā‘ ilün
Vāreste olmaç isteyen ādem melālden
Ayrılmasun işinde reh-i i‘ tidālden

Ğafletle itme ‘ömr-i ‘azizi hevāya şarf
İkāz eyle kendini h̄āb u h̄ayālden

Şoñ ‘Aşır Türk Şā‘irleri, 1526; ‘Osmānlı Mü’ellifleri, c. II, ş. 332; Sicill-i ‘Osmāni, c. II, ş. 422 ve c. IV, ş. 620.

1572. RŪHĪ

Mahmūd Çelebī, Vardar Yeñiceli, Mehmed Paşa tezkirecisi, Sultān Murād-ı Şālis devrinde vefat itmişdir. Sicill-i ‘Osmāni, c. II, ş. 421.

1573. RŪHĪ

Enderūnlu Mehmed Rūhī Beg, Gümrük Emīni İsmā‘il Ağanının oğludur, Sultān Mehmed-i Rābi‘ devri şā‘irlerinden.

Mef ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ülün
Hiç gitmege yok niyyeti menzil-geh-i dilden

Hoşnūd gibi guşşa vü ġam āh yerinden
Mef̄ ülü Mefā' İlü Mefā' İlü Fe' İlün

Hem-râhim olur sâye-şifat ķanda gidersem
Baht-ı siyehim var ise sū-i ḡamelimdir

Tayyār-zâde ' Atā Târihi, c. IV, §. 198.

1574. RŪHİ

Mahmûd Rûhî Çelebi, ķadırğa re'islerinden Dâvud Re'isiñ oğlıdır,
Gelibolılı.

Mef̄ ülü Fā' ilâtü Mefā' İlü Fā' İlün

' Ömr āhir oldı cevr-i firâvân dükenmedi
Ol dem ġamıyla guşşa-i hicrân dükenmedi

Gözden īhayâl-i rûy-ı civânan dükenmedi
Dilden recâ-yı vuşlat-ı cânân dükenmedi
Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün

Şeh-i 'ışkı serîr-i dilde şâh-ı kâm-rân gördüm
Ser-ā-ser mülk-i dil hükmünde fermâniñ revân gördüm

' Ahdi, 167.

(382) 1575. RŪHİ

Rûhî Çelebi, Konyalı.

Fā' ilâtün Fā' ilâtün Fā' ilâtün Fā' İlün

Ol elif-ķad mîm-fem bir dâl kesdi sîneñe
Bağrıña baş şakla Rûhî sen dağı Ädem gibi

^cAhdī, 172.

1576. RŪHĪ veyā FĀNĪ DEDE

Müftī-zāde veyā Za‘īm-zāde Rūhī Nācī Beg ibn-i Nācī Kāsim Efendi ibn-i Müftī-zāde Hāfiż İbrāhīm Efendi ibn-i Za‘īm-zāde Müftī Kāsim Efendi, Edremidli, Қaresi Meclis-i ‘Umūmī a‘zāsından, H.1310/M.1892 tārīhinde doğdu.

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

Añlamaz kimse bizim hālimizi
Öyle bir derde giriftār olduk

Қaresi Meşāhīri, 85.

1577. RŪHĪ

Ruḥu’d-dīn Rūhī Çelebi, Horasānlı. Mecelle, 236.

1578. RŪHĪ

Enderūnlı Şu‘ayb Rūhī Efendi ibn-i Muṣṭafā Efendi ibn-i Yūsuf Efendi, İstanbullı Silāh-dār Muṣṭafā Paşanıñ dīvān kātibi, Egri-ķapulu Ḥaṭṭāt Rāsim Efendiniñ birāder-zādesi. Rāmiz, 133; Es‘ad, 43; Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, §. 421.

1579. RŪŞEN

Mudanyalı-zāde Seyyid Mehmed Rūşen Tevfīkī Efendi, Seyyid ‘Abdu’r-rahmān Nesīb Efendiniñ oğlidir, şeyh, Meclis-i Meşāyiḥ re’isi, vefatı H.1309/M.1891, Üsküdarda Hüdā’yi Mahmūd Efendi Türbesi hāziresinde medfündür, Keşfū’z-żunūn Zeylinde ismi(Bu şekilde kayıtlıdır “Mehmed Rūşen ibn-i ‘Abdu’r-rahim Nesīb ibn-i Mehmed Şihābü’d-dīn ibn-i Mehmed Rūşen”)

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Şehr-i dilde itmege ‘uşşākına dīvān-ı ‘ışk
Kurdı iklīm-i vücūdda tahtını sultān-ı ‘ışk

Cem‘ idüp ‘âşıkları şâhrâ-yı ‘ışķa sū-be-sū
Her birine itmege biñ nāz ile fermān-ı ‘ışķ

‘Osmânlı Mü’ellifleri, c. I, §. 77; Keşfî’z-zunûn Zeyli 1/506. [Sevgi Hatice Sağman, Rûşen Efendi’nin XIX. Yüzyılda Yazılmış Mecmâa-i İlâhiyyât Adlı Güfte Mecmuası, Marmara Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2001.]

1580. RÜŞENİ

Dede ‘Ömer Rüşeni, Aydınlı, vefatı H.892/M.1486, Tebrizde Rüşeni Tekyesinde medfûndur. Dîvâni, Es‘ad Efendi kısmında, Süleymâniyye Kütüb-hânesinde Nu.: 2641; Hacı Mahmûd Efendi kısmında, Süleymâniyye Kütüb-hânesinde Nu.: 3617, 3748; Emîri Efendi kısmında, Millet Kütüb-hânesinde Nu.: 182, 183, 184, 185, 186; (383) Dîvâni, Câru’llâh Efendi kısmında, Millet Kütüb-hânesinde Nu.: 1661; Bâyezîd ‘Umûmi Kütüb-hânedede Nu.: 3354; Nûr-i ‘Osmâniyye Kütüb-hânesinde Nu.: 3851; Hazine Kütüb-hânesinde, Topkapı Sarayı Nu.: 928; Revân Kütüb-hânesinde Nu.: 768; Üniversite Kütüb-hânesinde Nu.: 624, 795, 797, 1915; Şakâyık Mecdî, 281; Sehi, 63; ‘Osmânlı Mü’ellifleri, c. I, §. 69; Laṭîfi, 48; Vefeyât-ı Ayvansarâyî, 41. [Dîvâni, Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Mil Yz A 6903; Sazeli Tekkesi (Süleymâniyye Ktb.) No. 50; Çorum Hasan Paşa İl Halk Kütüb-hânesi, 19 Hk 4764, 19 Hk 2133; Diyarbakır İl Halk Kütüb-hânesi, 21 Hk 1569/5; Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Hk 3002, 06 Mil Yz A 2203/1; Kütahya Vahitpaşa İl Halk Kütüb-hânesi, 43 Va 1600; Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 85, 687, 761; İngiltere Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Or. 7187, Or. 7700, Or. 11197; Fransa Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Regius; Vatikan Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Vat. Turco 244/5; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, S 4438, S 4439; Avusturya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Mxt. 7; Boşnak

Enstitüsü Türkçe Yazmaları (Zürih-İsviçre) , Ms 44; Princeton Üniversitesi Türkçe Yazmaları (New Jersey-Amerika Birleşik Devletleri), Garrett Collection Yahuda Series Ottoman Turkish 2093Y; İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, O. Ergin 94; Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 1653/4, 2178/4, 2446/4; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.2270; Dükâlik Kütüb-hânesi Gotha Koleksiyonu Türkçe Yazmaları (Avusturya), pt. 67/Seetzen; Agâz-ı Kitâb-ı Merâtib-ı Seba, Manisa İl Halk Kütüb-hânesi, 45 Ak Ze 1524/5; Bülbül-nâme, Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Hk. (c), 06 Hk 20; Çobân-nâme, Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Mil Yz A 3100/3; Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2446/2, 1653/2, 2178/1; Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 1067/1; Vatikan Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Vat. Turco 244/2; Eşâr, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz A 637/3; Gülsen-i Tevhîd, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz B 553; Hadîsu Erbâîne fî Evsâfi's-salâtîn, Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Hadisi Türkî Talat 13; Hâşıye alâ Envâri't-tenzîl ve esrâri't-tevîl, İstanbul Süleymâniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 28 Hk 3569; İşk-nâme, , Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2179/11; Kırâ' atu'd-duâ, Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2176/3; Kitâb-ı Mevlânâ, Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Hk 3564; Külliyyât, Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Mil Yz A 3838, 06 Mil Yz FB 229, 06 Mil Yz A 841, 06 Mil Yz A 2431, 06 Mil Yz A 8856, 06 Mil Yz A 5432; Türk Dil Kurumu Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Yz. A 374/1; İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı, 1268; Fransa Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Schefer; Mecmâa, Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 1653; Miskînlik Kitâbı, Vatikan Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Vat. Turco 244/1; Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 1653/1, 2178/5, 2446/1; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Edebi Türkî 80, Tasavvufî Türkî 15, Edebi Türkî 113, Edebi Türkî 146; Münâcât, Vatikan Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Vat. Turco 243/3; Nazm, Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.3054;

Ney-nâme, Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 1653/3, 2176/2, 2178/2, 2446/3; Pend-nâme, İstanbul Süleymâniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Sü-Tarlan 59/2; Terceme-i Ferâizü's-secavendî, İstanbul Süleymâniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 07 Tekeli 902/3; Terceme-i Kand-i Nebat, Amasya Bâyeît İl Halk Kütüb-hânesi, 05 Ba 1205/2; Tahmîs-i Na‘t-ı Rûşenî, Mîsîr Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Edebi Türkî Talat 200; Tırâş-nâme, Mevlânâ Müzesi Türkçe Yazmaları, 2179/10; Hidayet Önal, Rûşenî Ömer Dede'nin Çobân-nâme Mesnevisi (İnceleme-Metin), Atatürk Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Erzurum, 2003; Semra Aydemir, Dede Ömer Rûşenî, Hayatı, Eserleri ve Dîvânı'nın Tenkidli Metni, Selçuk Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 1990.]

1581. RÛŞENÎ

Gülşenî-zâde Hâcî Bekr Rûşenî Efendi, Gülşenî-zâde Hâcî Hâfiż Şâlih Ağanîn oğlidir, H.1244/M.1828 târihindé Diyâr-ı Bekrde doğdu, Diyâr-ı Bekr Rüsûmât nâzırı.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün
Beste-i târ-ı siyâh-zülfüñ olmuşdur göñül⁶
İhtiyârsız düşmüşüm zâlim yamân sevdâya ben

Âsitân-ı devlet-i dildâra çünki baş şodum
İtmem aslâ ser-fürû ednâ degil a‘lâyâ ben

Tezkire-i Âmid, yazma nûşha, 36 ve başma nûşha 316.

1582. RAV‘Î

⁶ Bu mîsraîn vezni bozuktur.

Hâcib-zâde Mehmed Ravçî Efendi ibn-i sarây hâciblerinden Muştafa Efendi ibn-i Maḥmûd Efendi, kâdî, vefatı, Cemâziye'l-âhir 1100/M.1688.

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

Bu cihân dârında aşlâ kimse yok bâkî kalur
Çün fenâsı olanîn ne şevket ü şanı kalur

Mâl-i Kârûnı olursa nefî i yok ala ki ol
Hayr iderse bâkî oldukça anîn nâmı kalur

Ravçî iyâ hem dahi dinmişdir cihânda bu meşel
At ölür meydân kalur er ölü adı kalur

Şakâyık Şeyhî, c. II, §. 32; Sicill-i 'Osmâni, c. IV, §. 190; Mecelle, 177 ve 236.

1583. RÛMÎ

Rûmî Efendi, İzmirli, Anadolu Ordusu tâhîrât kâtibi, vefatı H.1280/M.1863.

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

Ol zamândan beri sûz-i firâkı çekerim
Şanki bir külhan olur sînede dâg-i cigerim

Fikr-i zülfüñle ǵam-ı ta'n-ı 'adû başımda
Biri pûskülli belâdîr birisi derd-i serim

Dîvânı, Emîri Efendi kısmında, Millet Kütüb-hânesinde Nu.:187. Sicill-i 'Osmâni, c. II, §. 424; Faṭîn, 165. [Gûlşah Taşkın, İzmirli Rûmî Efendi Dîvânı İnceleme-Metin, Boğaziçi Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2003.]

(384) 1584. RÛMÎ

Mehmed Muhyî'd-dîn Rûmî Paşa, mâliyye müfettişlerinden, vefatı 6
Ramażân 1306/M.1888, Sultân Mahmûd Türbesi hazırlaresinde medfûndur.

Mefî ülü Fâ' ilâtü Mefâ' ilü Fâ' ilün

Her dem ki yâr bezme gelüp bâde-nûş olur

'Uşşâkî şevk-i makdemine pür-ħurûş olur

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

Nâgehân ketm-i 'ademden zâhir olmuşdur cihân

Lâ-cerem eyler cihân bir anda ric' at nâ-gehân

Şoñ 'Aşır Türk Şâ'irleri, 1535.

1585. RÛMÎ

Şarı Dâniş-mend-zâde Şeyh 'Abdu'r-rahîm Niżâme'd-dîn Efendi,
Merzifonlu Şarı Dâniş-mend Emîr 'Azîz Efendiniñ oğlidir, Merzifonlu, Çelebi
Sultân Mehmed-i Evvel 'aşrı şeyhlerinden. Şakâyîk Mecdi, 89; 'Osmânlı
Mü'ellifleri, c. I, §. 111.

1586. RÛMÎ

Dâvud-ı Rûmî Efendi, kâtib, Ergeneli, Kâtib Dâvud-ı Rûmî dinmekle
meşhûrdur.

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

Her ki dünyâya gelür âhir ecel câmîn içér

Ne 'aceb menzil olur kimi konar kimi göçer

Ceres-i nâle ile kâfile-i 'ömr geçer

Kûs-ı rîhlet çalınur geldi gider geldi gider

Sehi, 116; Enîsü'l-müsâmirîn, 76.

1587. REVNAK

Mehmed Revnak Efendi, Revnak Efendi nâmında biriniñ oglıdır, Filibeli, Filibede Şihâbü'd-dîn Paşa Câmi'i haçıbi, vefatı târihi ihtilâflıdır, Mecelle 905, Sicill 901, Hasan Çelebi ve Beyâni 970, Kâf-zâde 975 olaraq yazmışlardır.

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün
Fenâ peşmînesin şal egniñe kim dehr-i fânîdir
Diyâr-ı faâra sultân ol ki hoş genc-i nihâniñdir
Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün
Biz âyîneye ruhsârız ki levhînde ǵubâr olmaz
Nihâdi sâde ǵalbinde ǵabûl-i inkisâr olmaz
Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün
Lükneti var dime şakın bî-vukûf
Ayrılmaz ǵatlı dilinden ǵurûf

Hasan Çelebi, 143; Kâmüsü'l-a'lâm, c. III, §. 2380; Sicill-i 'Osmâni, c. II, §. 425; 'Âşık Çelebi, 330; Kâf-zâde, 57; Beyâni, 36; Mecelle, 237.

1588. REVNAK

Revnak Efendi, Hârezmli, vefatı taķriben 1210/M.1795. 'Ârif Hikmet, 32.

1589. REVNAK

Seyh Seyyid Halîl Efendi, Buhârâlı, Üsküdarda Sultân Tepesinde vâki' Hâci Hâce Tekyesi şeyhi, vefatı Ramażân 1227/M.1812, mezkûr tekyede medfundur. 'Ârif Hikmet, 32.

(385) 1590. REVNAKİ

Revnaķı Efendi, Buhârâlı, vefatı H.964/M.1556. Sicill-i 'Osmâni, c. II, §. 425.

1591. REHÂYI

Çalayıcı-zâde Muştâfa Rehâyî Efendi, İstanbullu, H.1099/M.1687 de
hayâtda idi.

Mefî ülü Fâ' ilâtü Mefâ' ilü Fâ' ilün

Bir yârdır o ǵonca ki aǵyâr içindedir
Kûyunda gör bu râzı ki gûlzâr içindedir
Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

Ol ki pür-dâg olmaya mâdâm mânend-i nigin
Olmaya ıskî içre şâhîb-i nâm mânend-i nigin
Mefâ' ilün Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

Humâr-ı hürde-i kârında münderic mi degil
Ne neş'e var bu cihâniň şafâ-yı ışinde

Dîvârı, Üniversite Kütüb-hänesinde Nu.: 663. Salim, 325; Şafâ'î, 190; Mecelle,
237. [Fatih Yerdemir, Rehâyî Dîvârı (İnceleme - Metin - Dizin), Gazi
Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2007.]

1592. RİYÂZÎ

Mehmed Şâh, Şemse'dîn Ahmed Efendiniň oğlidir, müderris, vefâti
H.941/M.1534. Sicill-i 'Oşmâni, c. IV, §. 102.

1593. RİYÂZÎ

Mehmed Riyâzî Efendi, Üsküplü, Memi Şâh dinmekle ma'rûfdur, vefâti
H.953/M.1546.

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün
Gösterem bir gün raķib-i bed-likâyi dir imiş
Şûretini aniň Allâhîm baňa göstermesün
Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

Her kaçan zülfî binâgûşını mestûr eyler
 Güpe gündüz gözüme ‘âlemi deycûr eyler
 Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

 Nice bir bekleyesin kündinci sen medreseniñ
 Yüri var mey-kedeye sâğarla medre seniñ

Laťifi, 173; Қâmüsü'l-a'läm, c. III, §. 2385; Sicill-i 'Oşmâni, c. II, §. 425;
 Beyânî, 37; 'Âşık Çelebi, 331; Hasan Çelebi, 145; 'Ahdi, 164; 'Âlî Târihi, 192.

1594. RİYÂZÎ

Mehmed Riyâzî Efendi ibn-i Şamsuni-zâde dâmâdî Birgili Şağır Muştâfa Efendi ibn-i Mehmed Efendi, kâdî, Tezkiretü's-su'arâ mü'ellifi, H.980/M.1572 târihinde doğdu, vefatı 29 Shafer 1054/M.1644, İstanbulda medfûndur, 'Oşmânlı Mü'ellifleri- Қâmüsü'l-a'lämda 1054 târihinde TIMEŞVAR ze'âmetine mutâsarrif iken belde-i mezkûrede vefat eylediği muharrer ise de Güldeste-i Riyâzî 'İrfânda maḥdûmî Maḥmûd Efendiniñ terceme-i hâlindeki "mîsr-i Kâhireden ma'zûl iken 1054'de merhûm olan Tezkiretü's-su'arâ şâhibi Riyâzî Mehmed Efendiniñ" 'ibâresine ve Şeyhîniñ de bu yoldaki ifâdesine nazaran İstanbulda vefat itdiği añaşılıyor (386)'ibâresiyle Қâmûsuñ taâririni taşhîh itmek istemişse de Қâmûsuñ sözi bu Riyâzî için olmayup Қuloglî Riyâzî 'Ali Çelebi için olduğundan 'Oşmânlı Mü'ellifleriniñ taârirî yersizdir.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

 Gerçi râcihdir hâzânından bahârı âlemiñ
 Bunuñ ammâ kim hâzânı oldı mahsûd-ı bahâr
 Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

 Hâşdır her bir sözüm ben gâyri taklîd itmezem
 Kande tûti kande tab'ı- nükte-senc-i sihr-kâr
 Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

İçmeden bâdesini derd-i hümâriñ çekeriz
 Güle ermez elimiz zaһmet-i hârin çekeriz
 Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

 El ele virmekdürür ağıyâr ile kâriñ seniñ
 Öldürür âhîr beni ellerle pâzâriñ seniñ
 Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

 Görüp dâgın şanur kim raһm ider ol şûh-ı bî-pervâ
 Kulağından çıkışarsun ol fetîli 'âşîk-ı şeydâ
 Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

 Nâle beñzetedi gören cism-i nizârim ey felek
 Bir կalem parmaklı dilberden çıkışardıñ sen beni

Dîvâni, Emîri Efendi kısmında, Millet Kütüb-hânesinde Nu.: 188; Reşîd Efendi kısmında, Millet Kütüb-hânesinde Nu.: 759; Hâmidîyye kısmında, Murâd Mollâ Kütüb-hânesinde Nu.: 1085/2; Üniversite Kütüb-hânesinde Nu.: 246, 709, 750, 760, 3532, 3536; Şakâyık Şeyhî, c. I, §. 133; Keşfû'z-zunûn eski ՚tab'ı, c. I, §. 511 ve yeñi ՚tab'ı, c. I, §. 791; Sicill-i 'Oşmânî, c. II, §. 425; 'Oşmânlı Mü'ellifleri, c. II, §. 183; Rîzâ, 38; Şafâ'î, 154; Mücîb, 15; 'Âşim, 8; Kâf-zâde, 57; Mecelle, 237. [Dîvâni, İstanbul Üniversitesi Ktb. No. 469/4, 5536, 696/2, 760/4, 1709/1, 3966/1; Revân Ktb. (Topkapı Sarayı Müzesi) 770/1, 758/2; Hazîne Ktb. (Topkapı Sarayı Müzesi) 762/2, 935/2; Hafid Efendi (Süleymâniyye Ktb.) 345; İstanbul Süleymâniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Sü-Tarlan 14/1; Çorum Hasan Paşa İl Halk Kütüb-hânesi, 19 Hk 4584/2; İstanbul Büyüyükşehr Belediyesi Atatürk Kitaplığı, Belediye K. 91/2, K.92/2; Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 224, 733, 747, 962; Vatikan Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Vat. Turco 240; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Talat 96; Avusturya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Mxt. 42; Princeton Üniversitesi Türkçe Yazmaları (New Jersey-Amerika

Birleşik Devletleri), Garrett Collection Yahuda Series Ottoman Turkish 2067Y; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.1600 Staatsbibliothek, Berlin, Ms.or.oct.1054 Staatsbibliothek, Berlin; Dîvân-ı Gazelîyât, Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 689/2; Kasâid, İstanbul Süleymâniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Sü-Tarlan 144/10; Sâkî-nâme, İstanbul Süleymâniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Sü-Tarlan 144/11, 34 Sü-Tarlan 14/3; İstanbul Millet Kütüb-hânesi, 34 Ae Manzum 700/6, 34 Ae Manzum 1094; Hüseyin Kocabaş Kitaplığı Türkçe Yazmaları, S.H.M.H.K.Yaz. 324; Topkapı Sarayı Müzesi Türkçe Yazmaları, R. 819; Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 74; Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Mil Yz A 3554/15, 06 Mil Yz A 8864/2; İngiltere Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Or. 1155/2; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.2142, Ms.or.oct.1600 Staatsbibliothek, Berlin, Ms.or.oct.2130; Gazeliyât, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz B 1013, 06 Mil Yz A 3197/1; Durûb-i Emsâl-i Fârisî, Topkapı Sarayı Müzesi Türkçe Yazmaları, R. 1894; Durûb-i Emsâl, Hidiv Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 9110/1; Düstürü'l-amel, İstanbul Millet Kütüb-hânesi, 34 Ae Farsça 254, 34 Ae Farsça 1059/7, 34 Ae Lügat 126; Manisa İl Halk Kütüb-hânesi, 45 Hk 2624/2, 45 Hk 1215/1, 45 Hk 5297/3; Diyarbakır İl Halk Kütüb-hânesi, 21 Hk 490/1, 21 Hk 615/4; Çorum Hasan Paşa İl Halk Kütüb-hânesi, 19 Hk 1887; Kütahya Vahidpaşa İl Halk Kütüb-hânesi, 43 Va 1179/3, 43 Va 1597; İstanbul Süleymâniyye Yazma Eser Kütüb-hânesi, 34 Sü-Tarlan 110/7, 34 Sü-Tarlan 110/3; Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz B 692/2, 06 Hk 4747, 06 Hk 974; Düstürü'l-amel fî Durûb-i Emsâl-i Acem, Kayseri Râşit Efendi Eski Eserler Kütüb-hânesi, Râşid Efendi 588/3; Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 143; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 11, 13, 24, 56, 164, Talat 74; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.986, Ms.or.oct.1054 Staatsbibliothek, Berlin;

Topkapı Sarayı Müzesi Türkçe Yazmaları, R. 1895; Kıbrıs Kütüb-hânelerde bulunan Türkçe Yazmalar, II. Mahmud Ktp. 808/2, II. Mahmud Ktp. 808/3, II. Mahmud Ktp. 946/3; Hidiv Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 9097/4; Riyâzu's-şu'arâ, Manisa İl Halk Kütüb-hânesi, 45 Hk 5185; Lala İsmâ'il Efendi (Murâd Mollâ Ktb.) 314; Nuruosmaniye Ktb. No. 3724; Es'ad Efendi (Süleymâniyye Ktb.) No. 3871; Alî Emîrî Efendi (Millet Ktb.) No. 765; Millî Kütüb-hâne Ankara, 06 Mil Yz A 8807; Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, 988; Mısır Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Mecâmi Türkî Talat 80, Edebi Türkî Kula 56; Madrid Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, B.N.M.12212; Avusturya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, H.O. 136; Almanya Millî Kütüb-hânesi Türkçe Yazmaları, Ms.or.oct.1042 Staatsbibliothek, Berlin, Ms.or.oct.1053 Staatsbibliothek, Berlin.]

1595. RİYÂZÎ

‘Alî Çelebi, Küloğlu, İstanbullu, müneccim ve kâdî, Karabâli-zâdeniň oğullığıdır, (387) Onuncı ‘aşr-ı hicri şu'arâsındandır, Tîmeşvarda vefât itmişdir.

Mefâ'ülün Mefâ'ülün Fe'ülün

Su'âl itdi bugün ben zerre-sîne
Ma'ârif âsümânınıň ko yaşı

Ki luťfu'llâh idi ol müneccim
Ma'âda 'azm idüp kodı ma'âşı

Ya şimdi kim ķalupdur bâb-ı şehde
Raşad pend nûcûm-ı ķâşr-ı kâşî

‘Âşık Çelebi, 330; Hasan Çelebi, 144; Kâmüsü'l-a'lâm, c. III, ş. 2385; ‘Alî, 193.

1596. RİYÂZÎ

Eyyühüm-zâde Riyâzî Efendi, İstanbullu, müderris, Kânûnî Sultan Süleymân devri şu' arâsından.

Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

Görinür şekerin lebinde nebât

Hayf zulmetde kaldi âb-ı hayât

Laťifi, 175; Mecelle, 126.

1597. RİYÂZÎ

Yeşil-zâde Aḥmed Riyâzî Efendi, Sinân Efendiniñ oğlıdır, Filibeli, Filibe kâdîsi, Filibede medfundur, Şâ'ir Riyâzî Baba Efendiniñ birâderidir.

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

Āteş-i hicre yaķup gel alma āhîm boynuña

Düşmesün zülfüñ dûd-ı siyâhîm boynuna

Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

Gördi eṣk-i revânim itdi hîcâb

Ḳande gitse seke seke yürür âb

Kâmüsü'l-a' lâm, c. III, ş. 2385; 'Oṣmânlı Mü'ellifleri, c. II, ş. 181; Mecelle, 445; Laťifi, 173.

1598. RİYÂZÎ

Riyâzî Efendi, Eyyühüm Erik dinmekle ma'rûf bir kâdîniñ oğlıdır, Brusalı, müderris.

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

Nisbet itdigim içün kâmetine gâh gehi

Nâzdan ayağı üzre tûramaz serv-i sehî

1599. RİYĀZĪ

Riyāzī Efendi, Sultān Mahmūd-ı Evvel devri şā'irlerinden. Rāmiz, 134.

(388) 1600. ZĀRĪ

Zārī Çelebi, Toğadlı, 'Alī Fakīh dinmekle meşhūrdur, Şeh-zāde Muştafānīn dīvān kātibi, vefāti H.960/M.1552.

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün
Bugün hūrṣid-veş giymiş o māh-ı sīm-ber- üsküf
Cemāli şem'-i tābindan yine par par yanar üsküf
Mef̄ ülü Fā' ilātü Mefā' ilü Fā' ilün

Girmez ķulağına o mehiñ etdigiñ fīgān
Başını irerse Zārī göge āh ü zāriyla
Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

Göñlini döndirdiler bezm-i ġamīnda sāgarıñ
Başına çökdi o ķan ayağlınıñ yer yer ħabāb
Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilätün

Katlime tīr-i müjeñle čünki tedbīr eylediñ
Yā niçün ey ķaş-ı yā ħayr işini te'ħir eylediñ

Laṭīfī, 176; 'Ahdī, 176; Sicill-i 'Oṣmānī, c. II, ş. 425; Kāmūsü'l-a'läm, c. IV, ş. 2405; Tuħfe-i Haṭṭatīn, 206; Hasan Çelebi, 145; 'Aşıq Çelebi, 231.

1601. ZĀRĪ

Zārī Çelebi, sūzenī, İstanbullu, vefāti H.960/M.1552, Laṭīfī Bolida Mudurnılı olduğunu yazıyor.

Mef̄ ülü Fā' ilātü Mefā' ilü Fā' ilün

Mey kim mükeyyifat-ı cihān serveri dürür
Her cāmına hezār zer ayak teri dürür
Mefā‘ ilün Fe‘ ilātūn Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

Elimde cām-ı muşaffā dilimde vaşf-ı cemāl
Gözümde eşk-i firāvān göñülde fikr-i vişāl
Mef‘ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ülü

Yārı ile Zāriyi gören dir hasedinden
Böyle oñarır kişiyi Allāh oñarınca

Hasan Çelebi, 145; ‘Aşık Çelebi, 116; Kāmüsü’l-a‘lām, c. IV, ş. 2405; Mecelle, 238; Laṭīfi, 176; Kāf-zāde, 59; Beyāni, 37; Riyāzi, 69.

1602. ZĀRĪ

Noğta-zāde Ca‘fer Çelebi, Yeñiçeri iken mu’ahharan Gülşenī Tariķına intisāb iderek Mışira gitmişdir, vefatı H.1040/M.1630, Mışırda medfündur.

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

Bu şeb ol dil-bend-i ‘āli-cenābı h̄âbda gördüm⁷
Öñünde ‘arz-ı hāl itdim ayağına yüzüm sürdüm

Şakayık Şeyhi, c. I, ş. 105; Mücīb, 17; Sicill-i ‘Osmāni, c.II, ş. 73; Seyyid Rızā, 45.

1603. ZĀRĪ

Muştafā Zāri Efendi, kādī, Bosnada Öziçeli, vefatı H.1098/M.1686,(389)

Şabitiñ

Mef‘ ülü Fā‘ ilātū Mefā‘ ilü Fā‘ ilün

Zāri Efendi merkadi nūr-ı cemīl ola

⁷ Bu misraın vezni bozuktur.

زاری افندی مرقدی نور جمیل اوله

mışrā‘ı vefatına tārīhdir, vefatı tārīhini ‘Oṣmānlı Mü’ellifleriniñ 1198 göstermesi doğru degildir.

Mef̄ ülü Fā‘ ilātün Mef̄ ülü Fā‘ ilātün
Ümmid-i meyve-i kām iden bu gülşen içre
Olmağ gerek mişāl-i eşcār pāy-der-gil
Mef̄ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ülün

Cān naķdini pişin nişār-ı ķadem itdim
Cānān ile bir būseye ‘akd-i selem itdim
Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün
Şanmañuz pīrāne serden buldı ķaddüm inhiñā
Farṭ-ı bār-ı seyyiç ātim eyledi ķaddim dü-tā

Şaķāyık Şeyhī, c. I, ş. 751; ‘Oṣmānlı Mü’ellifleri, c. II, ş. 119; Ṣafā’ī, 214; Mecelle, 238; Belīg, 31. [Dīvān, Millî Kütüb-hâne Yazmalar Koleksiyonu, 06 Mil Yz FB 302/2.]

1604. ZĀRİ

‘Alī Zārī Efendi, Mardinli, Zaralı-zāde Mehmed ve birāderi Feyżu’llāh Paşalarıñ dīvān kātibi, vefatı H.1190/M.1776.

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün
Añilsun gūše-i mey-hāne kim şād olduğım yerdir
Ayağın būs idüp sākīniñ irşād olduğım yerdir

Tezkire-i Āmid yazma nüşha 44 ve başma nüşha 419; Rāmiz, 134; Sicill-i

‘Oṣmānī, c. II, ş. 425.

1605. ZĀRİ

Karaca Hasanoğlu Zārī Çelebi, Üsküpli, Sultān Bāyezīd-i Ṣānī devrinde vefāt itdi.

Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilūn

Kemerî ķoçmaǵa ol s̄im-beri döne döne
Der-miyān itdi nice s̄im u zeri döne döne

Ķāmūsü'l-a‘lām, c. IV, ş. 2405; Sicill-i ‘Oṣmānī, c.II, ş. 425; Kāf-zāde, 59;
Laṭīfī, 175; Hāsan Çelebi, 145; Mecelle, 238.

1606. ZĀRĪ

‘Abdu’r-raḥmān Zārī Çelebi, Alaşehirli, Başra defter-dārı, Başrada medfündur. ‘Āşık Çelebi, 230.

1607. ZĀRĪ

‘Abdü'l-vehhāb Zārī Beg, Hanyalı Derviş ‘Alī Begiñ oğlıdır, Enderūnlı.

Mef‘ ȫlü Mefā‘ ȫlü Mefā‘ ȫlü Fe‘ ȫlü

Şūfī çek elin dāmen-i sevdā-yı ‘aşadan
Tesbīhini gösterme bize rāh-ı cüdādan

Pīrān-ı ‘izām silkine dāhil olamazsın
Bir kimse saña mu‘ temed olmaz fużaladan

Aşhāb-ı kerāmetden olan ȝāt-ı mükerrem
Mü‘ bid degil aşlā der-i vālā-yı rīzādan

Şoñ ‘Aşır Türk Şā‘irleri, 2010.

1608. ZĀKĪ

‘Abdu’llâh Zâkî Efendi, A‘mâ Zâkî, Bağdâdî, vefâtı H.1248/M.1833.

‘Ârif Hikmet, 32.

1609. ZEKİ

Devrân Bacı-zâde Kâdî Halîl, Çengî Halîl, Kasımpaşalî, vefâtı 9
Ramażân (390) 1115/M.1703, vefatında sinni yüze yakın idi, vefâtı târīhini
Belîgiñ 1061 göstermesi yañlışdır.

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

Bañmaña ãyineye yâr gözünden şakınur

Neylesin hüsnünü aÿyâr gözünden şakınur

Hâk-i pây olsa n’ola nergis-i bînâya şabâ

Seyre çıkışañ seni gülzâr gözünden şakınur

-
Hañkâ ki Zekî o nükte-senc-i şu‘ arâ

Gülzâr-ı sühanda bülbül-i nağme-serâ

Şakâyîk Şeyhî, c. II, ş. 550; Sicill-i ‘Osmâni, c. II, ş. 290; Sâlim, 326; Şâfa’î,
216; Mecma‘-ı Şu‘ arâ, 32; Belîg, 32; Aträbü’l-âşâr, 49.

1610. ZEKİ

Kethüdâ ‘Alî Efendi, Bosnalı, Kîmyâger Zekî, Haremeyn mukâta‘ acısı,
Şeyhü’l-islâm ‘Alî Efendiniñ kethüdâsı, vefâtı Cemâziye’l-evvel 1123/M.1711,
Mecma‘-ı Şu‘ arâda vefâtı târīhi 1115 gösterilmişse de yañlışdır.

Mefî ülü Mefâ‘ îlü Mefâ‘ îlü Fe‘ ülün

Bâg-ı elemiñ jâlesi hep eşk-i terimdir

Gül-zâr-ı  amîn  oncesi laht-ı cigerimdir

Tığ-i sitem ǵamze-i dildāra dem-ā-dem
Cām-ı mey-i gül-reng elimde siperimdir

Pür oldı Zekī dāğ-ı mahabbetle vücūdum
Reşk-āver-i hūrşid-i felek dāğ-ı serimdir
Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün
Nihāl-i nāzeninim dil-firib ü dil-sitān oldı
Hırāmān oldığı dem fitne-i āhir zamān oldı

‘ Aceb mi şevk-ı la’ liñle Zekī mest-i müdām olsa
Lebiñ fikriyle çeşmimden müdāmī mey revān oldı

Şakāyık Şeyhī, c. II, ş. 547; Mecma‘ -ı Şu‘ arā, 50; Sālim, 247; Ṣafā’ī, 216; Belīg,
32.

1611. ZEKİ

Sālih Zekī Akṭay, Mehmed Hilmī Efendiniñ oğlıdır, H.1313/M.1895
tāriñinde Isparta Karaağacında doğdı.

Gökler ağarırken diz çöktüm taşa
‘ Alevden bir sütūn kopan nefesim

Kavrulmuş gülleriñ bir damla yaşa
İrmeyen hasreti içimde sesim

Şoñ ‘Aşır Türk Şa‘ırleri, 2012. [Gülsen İlhan, Salih Zeki Aktay, Hayatı-Sanatı-Eserleri, 1998; Namık Kemal Şahbaz, Salih Zeki Aktay’ın hayatı, Eserleri ve Edebi Kişiliği, 1999.]

1612. ZÜLĀLĪ

Enderūnlu Hasan Zülālī Efendi, Deli Hüseyen Paşa Silāh-dārı ‘ Alī Ağanıñ
oğlıdır, Delvinede Aydonatlı, kādī, vefatı H.1144/M.1731.

Mefā‘ ilün Fe‘ ilātün Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

Mariż-i ‘ışık olanı derd-i dil-rübā yoklar

Kişiyi vaqt-i zarüretde aşinā yoklar

Zülāli olma şakin feyż-i şubħdan ḡāfil

Seherde ḡonce-i neşküfeyi şabā yoklar

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

(391)Kimi işkenbeden söyler cigerden nāleler eyler

Döner fir fir elinde hāmesi çün sīħ-i pūryāni

Selāmetle sözin vaşf eyledikçe ħalq ider ikrāħ

Deħāna almaġa mā’-i Zülālī āb-ı hayvāni

Rāmiz, 135; Sālim, 326; Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, §. 151.

1613. ZÜLĀLĪ

Zülālī Çelebi, kādī.

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

La‘l-i cānān şevķidir her laħza cān eglencesi

‘ Aşikin olur şarāb-ı erġuvān eglencesi

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

Cānimī aşüfte ķildi zülf-i müşg-āsā ‘ Alī

Gönlümi dīvāne ķildi āh bu sevdā ‘ Alī

Her tarafından çekmişim sīnemde şeklär-i zü'l-fekār

Baş açık abdāliniñ gitmez dilimden yā ‘ Alī

Sehi, 79.

1614. ZÜLĀLĪ

Mahmūd Zülālī Efendi, Mehmed Efendiniň oglıdır. Mecelle, 241.

1615. ZÜLĀLĪ

Hacı Feyzu'llâh Efendi, Gucdûvânî. Ārif Hikmet, 33.

1616. ZÜLFETİ

Enderûnlu Süleymân Efendi, Bosnalı, müderris, Çukadâr-i pâdişâhî
Mehmed Paşanîn birâderi.

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

Dilim sîrâb-ı īşk oldu baña bir ǵam-güsâr olsa
Reh-i mey-hâne-i īşkda benimle hâk-sâr olsa

Şafâ-bahşâ-yı şahbâdan geçilmez bâğ-ı fâni de
Velî şahn-ı gül-istânda şarâbı  umâr olsa

Şafâ'î, 217.

1617. ZAMÂNÎ veýâ SÂ'Î

Mahmûd Zamânî Çelebî, Ergeneli veýâ Edirneli, Şeh-zâde Muştafanîn
Sekbânlar kâtibi, vefâti H.960/M.1552.

Mef' ülü Fâ' ilâtü Mefâ' İlü Fâ' İlün

Zencîr-i zülf ü çâh-ı zenahdâna dil düşüp
Bir gözü yaþlu sâ'il zindân olup gezer

Bilmez ki nice âzîde a yârî gezdirüp

Gören şanur Zamānī sekbān olup gezer

Ḳāmūsü'l-a'lām, c. IV, ş. 2420; Sicill-i 'Oṣmānī, c. II, ş. 429; Hasan Çelebī, 146; 'Āşık Çelebī, 117; Mecelle, 241; Enīsü'l-müsāmirin, 76.

1618. ZAMĀNĪ

Zamānī Çelebī, Edirneli, Sultān Selīm-i Evvel devrinde vefat itdi.

Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün

Didem yāra 'izārīnda nedir zülf-i siyeh cānā
Didi ol gözlerim nūrı ki olmaz bī-duḥān ātes

Ḳāmūsü'l-a'lām, c. IV, ş. 2420; Laṭīfi, 177; Mecelle, 241; Enīsü'l-müsāmirin, 76.

1619. ZEMİNİ

Za' im Maḥmūd Efendi, İstanbullı, sipāhī, vefatı H.960/M.1552.

Mef' ülü Fā' ilātū Mefā' İlü Fā' İlün

(392)Dünyā kaçan ki tāzelenüp nev-bahār olur
Kanlı yaşımla yer yüzü hep lāle-zār olur
Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' İlün

N'ola şeh-bāz-ı felek eylese pervaż-ı şikār
Bāl ü per aña şafakdir meh-i nevdır minkār

Deheniñ mühr-i Süleymān ḥaṭīn ism-i 'aẓam
N'ola ta' ȝim içün öpsem añi ey gül- ruh-sār

Ey Zeminiñ ne imiş dā'ire-i ȝam bildiñ
Merkez-i 'ışka başaldan ayağıñ çün perkār

Kâmüsü'l-a'lâm, c. IV, ş. 2422; Sicill-i 'Oşmâni, c. II, ş. 429; Hasan Çelebi, 146; 'Âşık Çelebi, 117; Sehi, 133.

1620. ZENCİRİ

Zenciri Çelebi, cân-bâz.

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

Âteş-i 'ışka giren merdüm-i merdâne gerek
Bâl ü per yakmağa cânâsına pervâne gerek

Biri gül-leblerim em didi kabûl eylemedim
Gül gibi güldi didi söyle saña yâ ne gerek

Sehi, 120.

1621. ZEYNE'D-DİN

Zeyne'd-din Çelebi, Muzaffere'd-din Çelebîniñ oğlidir, Kütahyalı, Mevlevî, vefâti H.800/M.1397, Sicil, Şeyh Mevlevî Celâle'd-din Erğuvandan (vefâti 775) taşîl itdigini yazdığı hâerde Zeyne'd-din Çelebîniñ vefâti târihini biñden şoñra göstermesi yañlışdır. Sicill-i 'Oşmâni, c. II, ş. 432; Esrâr Dede, 133.

1622. ZEYREKİ

Mehmed Çelebi, Zeyrek Mehmed Çelebi dinmekle meşhûrdur, Brusa müftisi, vefâti H.859/M.1454, Brusada Piñarbaşında medfûndur, 'Oşmânlı Mü'ellifleriniñ vefâti târihini 912 göstermesi yañlışdır.

Mef' ülü Fâ' ilâtün Mef' ülü Fâ' ilâtün

Fürkat gününde ey serv geldikde sen kıyâma

انى رايت دهرا من هجرك ال قيامه

Vaşl ü firāk-ı yārı benden su'āl eylen

فى فربها عزاب فى بعدها سلامه

Her çend h̄idmet itdim şoñı nedāmet oldı

من جرب المجرب حلت به الندامه

Şakāyık Mecdi; Güldeste, 270; ‘Oşmānlı Mü’ellifleri, c. I, ş. 319; Mecelle, 244.

1623. ZEYREKİ

‘Acem Zeyrek, Hemedānlı, mütercim-i mihr ü māh, kātib-i māliyye,
Ramažān-zāde Pīrī Paşa mensūblarından.

میکنم سعی طواف کعبه کوی ترا

لیس للانسان الاماسعی
Ey sanem çün

‘Ahdi, 179; ‘Ālī Tārīhi, 193.

1624. ZEYREKİ veýā ĀNİ

Zeyrek-zāde Mehmed Ānī Çelebī ibn-i Müderris Paşa Çelebī ibn-i
Mehmed Zeyrek Efendi, elif h̄arfine bak. Nu.: 276.

(393) 1625. ZEYNEB

Zeyneb Hātūn, Kādī Karabelā’i Mehmed Çelebīniñ kızıdır, Kastamonulu
veyā Amasyalı, Kādī İshāk Fehmī Çelebī zevcesi, vefatı H.879/M.1474,
Amasyada medfündur.

Mef̄ ülü Fā‘ ilātū Mefā‘ ilü Fā‘ ilün

Keşf it niğābını yiri gögi münevver it

Bu ‘ālem-i ‘anāşırı firdevs-i enver it

Depret lebüni cūşa getür havz-ı kevseri

‘Anber saçını çöz bu cihānı mu‘aṭṭar it

Zeyneb ko meyli zinet-i dünyaya zen gibi

Merdānevār sāde dil ol terk-i ziver it

Ḥasan Çelebī, 147; Laṭīfī, 178; Beyānī, 37; Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, §. 436;

Keşfū’z-żunūn eski ṭab‘, c. I, §. 511; ve yeñi ṭab‘, c. I, §. 791; ‘Oṣmānlı

Mü’ellifleri, c. II, §. 219; Kāmūsü'l-a‘lām, c. IV, §. 2449; ‘Āşıķ Çelebī, 138.

1626. ZEYNEB

Zeyneb Hātūn.

Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün

Şehā bu şüret-i zibā saña Haķdan hidāyetdir

Şanasıñ şüre-i Yūsuf cemāliñden bir āyetdir

Seniñ hüsnüñ benim ‘ışķım seniñ cevriñ benim şabrum

Efendim dem-be-dem artar tükenmez bī-nihāyetdir

Sehi, 122.

1627. ZİNET

Hüseyin Zinet Efendi, Yek-dest Şeyh Muṣṭafā Efendi etbā‘ından Ḥasan Ağanıñ oğlıdır, İstanbullı, ḫadī, Sultān ‘Abdü'l-ḥamīd-i Evvel devri şu‘arāsından. Rāmiz, 135; Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, §. 436.

1628. ZİNETİ

Zineti Çelebī, Serezli, Ebū’s-su‘ūd-zāde Ahmed Çelebī mu‘idî, vefatı

H.963/M.1553 “fevt-i Zineti، فوت زینتی” cümlesi vefatına tāriḥdir.

Siyeh fūta kuşanup girse ḥamāma o meh-peyker
Tas çalarlar ay ṭutuldı ȝann idüp yir yir
Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

N’ola āh itsem sen urdukça ten-i şad- çāke tīr
Ey կaşı yā toz կopar düşdükça ḥāke tīr
Mefā‘ ilün Fe‘ ilātün Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

Dāmen ālūde vü destār perişān yağa çāk
Kapına geldi yine Zīneti-i rüsvāyi

Sicill-i ‘Oṣmāni, c. II, §. 436; Kāmüsü'l-a‘lām, c. IV, §. 2449; Kāf-zāde, 59;
‘Ahdi, 176; Hasan Çelebi, 146; Mecelle, 245; ‘Āşık Çelebi, 119; Beyāni, 37;
Riyāzi, 70; ‘Ālī Tārihi, 193.

1629. ZİNETİ

Zīneti Çelebi, Serezli, dāniş-mend.

Öykünmeseydi ‘āriża gül didükleri
Nāmiyla bahş ider miydi bülbül didikleri

‘Ahdi, 178.

(394) 1630. ZEYNİ

Kātib-zāde Kādī Zeyne'l-‘ābidin Efendi, pederi Şadr-ı A‘zam Mehmed Paşaniñ dīvān kātibi idi, vefatı Ramażān 1011/M.1602, Şeyh Vefā Cāmi‘i hāziresinde medfündur.

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

Bu gün meydān-ı rezm içre sen itdiñ feth-i Şirvānı
Umarım idesin min-ba‘d zemīn-i İrān u Turanı

زاوتاب تعشق میزند چنکی چو او ستادم

حجاز پنچکاہ آغاز و عراق نوا دادم

Şakayılk Nev'i-zâde, 457; Kâmüsü'l-a'lâm, c. IV, ş. 2449; Hasan Çelebi, 147; Mecelle, 245.

1631. ZEYNİ veýâ ŞÂHİ

Ak Mahmûd Efendi-zâde Zeyne'l-âbidîn Seyyid Mehmed Efendi, şudûrdan Ak Mahmûd Efendiniň oğludır, İstanbullu, Şeyhü'l-islâm, 19 Cemâziye'l-evvel 1078/M.1667 târihinde İstanbulda doğdu, vefatı 30 Zi'l-ka' de 1164/M.1750, Eyyübda Küçük Emîr Efendi öñünde pederi yanında medfûndur,

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

Rıhletinde hüsni hâl-i vakıtını taşdîk ile

Didi târihin ricâlü'llâh hüsni hâtime

دیدی تاریخین رجال الله حسن خاتمه

beyti vefatı târihidir.

Devhatü'l-meşâyîh, 95; Sâl-nâme-i 'Ilmiyye, 522; Sicill-i 'Oşmâni, c. II, ş. 433; Mecelle, 245.

1632. ZEYNİ

Hâfiż-zâde Hâfiż Zeynî Efendi, İstanbullu, Devr-hân.

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Fe' ülün

Küsüp dilber selâmını keselden

Tabî' at olmadı hâli keselden

Mef' ülü Fâ' ilâtün Mef' ülü Fâ' ilâtün

Aliyla gönlüm alan ruhlarınıñ alıdır

Serv-ķaddin severiz himmetimiz 'âlidir

Gayrдан şimdi h̄ayāliyle göñül hālidir
Sevdigim şehrde şarrāf Hasan bālidir

‘Aşık Çelebi, 119.

1633. ZEYNİ

Zeynî Çelebi, Serezli.

Mef̄ ūlü Mefā’ İlü Mefā’ İlü Fe’ ūlün
Fāş eyledi āfāka yine dildeki derdi
Gördüñ mi ne reng etdi baña çehre-i zerdi
Fe’ ilätün Fe’ ilätün Fe’ ilätün Fe’ ilün
İtmeyüp dilde şehā mihriñi pinhān-ı şübh
Eyledi şevkiñle çāk-i giribān-ı şübh

‘Aşık Çelebi, 120.

1634. ZEYNİ

Seyyid Mehmed Zeyne’l-ābidīn Efendi, Қal’ecikli Müderris İbrāhīm Efendiniñ oğlıdır, İmām-ı evvel-i pādişāhī. ‘Arif Hikmet, 33.

(395) 1635. ZEYNİ veya ZEYNLI

Zeynel Paşa, Kefe vālisi, Sultān Selīm-i Evvel bendelerinden, vefāti 934 /M.1527.

Fā’ ilätün Fā’ ilätün Fā’ ilätün Fā’ ilün
Devr-i gülde düşmeyüp elden ayağı lāleniñ
Bezm-i gülşende yanar par par çerāğı lāleniñ
Müstef̄ ilün Fe’ ūlün Müstef̄ ilün Fe’ ūlün
Efsāne-i cünūni destān olup okunsun

Hengāme-i balāda şı̄r-i sehī t̄uyuķdur

Sehī, 25; Kāmūsü'l-ālām, c. IV, §. 2449; Sicill-i 'Oşmānī, c. II, §. 436, Laťifi, 177; Hasan Çelebī, 147.

1636. ZEHĀVİ

Baban-zāde Mehmed Feyzī Efendi, Süleymāniyyeli, Bağdād müftisi, vefatı H.1308/M.1890.

درمیان جبر و تفیض اختیاری هست و نیست

همچو آن ماهی کی می آید فرود از آب شار

'Oşmānlı Müe'llifleri, c. I., §. 322.

1637. ZÜHDİ

Kādī Ahmet Zühdī Efendi, Kürd-istānlı, vefatı H.1087/M.1676.

Fā ilātün Fā ilātün Fā ilātün Fā ilün

'Āşıķ-ı şem̄ -i ruhuñ pervāne derler göñliñē
Pes ḥarīk-ı nār-ı 'ışķiñ yana derler göñliñē

Şakāyık Şeyhī, c. I, §. 75; Şafā'ī, 214.

1638. ZÜHDİ

Zühdī Ahmet Efendi, Nevrokoplı, şeyh, vefatı H.1165/M.1751, Selanikde Pazar Tekyesinde medfündur.

Mefā ilün Mefā ilün Mefā ilün Mefā ilün

Tarīk-ı Haķka girdiñse 'azīmet rāh-ı yabandır
Göñül şehrine irdiñse ḡanīmet hadd ü pāyāndır

Taleb-kārsañ dil-ārāya nazar kıl şer̄ -i ḡarrāya

Cehd kıl hükümin icrāya şerīc at bahır-i ‘ummāndır

‘Oṣmānlı Mü’ellifleri, c. I, §, 78.

1639. ZÜHDİ

Zühdi Efendi, Morada Gördeşli, pās-bān başı, vefatı H.1186/M.1772.

Mefāc ilün Mefāc ilün Mefāc ilün Mefāc ilün

Taşavvurla kıyās itdim o şūhun zātını Zühdi
Netice şeklinin hem-tāsı yok şuğrā vü kübrāda

Şefkat, 76; Sicill-i ‘Oṣmāni, c. II, §. 429.

1640. ZÜHDİ

Fetvāemīnī-zāde Mehmed Zühdi Efendi, İstanbullu, Harem-i şerīf müdürü,
vefatı H.1259/M.1843, Sicil ismini Mahmūd Zühdi ve vefatı tārihiini 1292 diye
yazmıştır.

Mefāc ilün Fe‘ ilātün Mefāc ilün Fe‘ ilün

Çü bülbül itdi beni ol piyāle-i gül-reng
Derūn-ı sīnecigim kıldı lāle-i gül-reng

Hüm-ı şarāba düşünce o sākī-i gül-ruh
İḥāṭā itdi dimiš māhı hāle-i gül-reng

Ne dem ki ḡamze-i hūn-rīzi ḳasd-ı cān eyler
Olur fütādelerine nevāle-i gül-reng

Bu şeb bezmde itdi çün o māh-rū Zühdi
Alındı ḥaṭṭ-ı ruhundan maḳāle-i gül-reng

Faṭīn, 166; Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, §. 431. [Dīvān, Alī Emīrī Efendi Manzūm Eserler (Millet Ktb.) 313]

1641. ZÜHDİ

İsmā‘īl Zühdī Efendi, Kapucubaşı Süleymān Ağanıñ oğlıdır, Mışr kapu kethüdası ve tersāne nāzırı, (396) H.1214/M.1799 tārihində İstanbulda doğdu, vefatı 16 Zi’l-ka‘de 1273/M.1856, Eyyübda medfündur.

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün
‘İş-i ‘ibretle cihānda çok göze kıldım nażar
Görmedim bir böyle çeşm-i ḥūb mā-zāgal-başar

Ebruvānı kāvs-ı kudretden o şūh-ı dil-keşin
Bir baķışda tīr-i müjgānı hemān cāndan geçer
Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün
Ḥayāl ü fikr-i dilber yoġiken etrāf-ı hātirıda
Kapıldım ez każā bir kāfir-i hüsne manastırda

Kāmūsü'l-a‘ lām, c. IV, §. 2433; Sicill-i ‘Oṣmānī, c. II, §. 430; Faṭīn, 167.

1642. ZÜHDİ

Hāfiż Mehmed Zühdī Efendi, Müderris Hācī İsmā‘īl Efendiniñ oğlıdır, Trabzonlı, kāğıdcı, H.1226/M.1811 tārihində Trabzonda doğdu, vefatı H.1292/M.1875, Trabzonda Küçük ‘İmāret Kabr-istānında babasınıñ yanına defn idildi, vefatı tārihini Siciliñ 1274 göstermesi yañlışdır.

Mef‘ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ülü
Her kim ki anıñ ‘ışk ola ‘ālemde delili
Elbetde olur mültefit Rabb-ı celili

Gāh eylerim ol māhı celāl ile temāşā
Gāhī mütecellī görünǖr vech-i cemī̄li
Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Muşhaf-ı ruhsarına bir dilberiñ ķıldım nażar
Ser-be-ser āyāt-ı Kur’āniyyeyi tefsir ider

Şoñ ‘Aşır Türk Şā‘ irleri, 2105; Sicill-i ‘Oşmāni, c. II, ş. 430; Faṭin, 168.

1643. ZÜHDİ

Hāfiż Mehmed Zühdī Efendi, Trabzonlı Hāfiż Tayyib Efendiniñ oglıdır, H.1270/M.1853 tārīhinde Trabzonda doğdu, vefatı 8 Eylül 1332/M.1913 Karadenizde mağrūkān. Trabzonlı Hamāmī-zāde İhsān Begiñ bu kīt‘ası vefatına tārīhdir.

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Şā‘ ir-i ‘ārifdi Hāfiż Zühdī-i deryā-dil āh
Eyledi bahr-i felāketde gariğan irtihāl

Mevce-i eşkimle yazdım cevheriñ tārīhini
Zühdī Efendiye cāy oldı yemm-i ġufrān bu sāl
Mef‘ ülü Fā‘ ilātū Mefā‘ ilü Fā‘ ilün

Kim ki göñül virirse hezār āşinālara
Katlanmalı taḥammüli müşkil belälara

Bilmezligiyle gönlümi virdim o āfete
Aldandın eski eyledigi merhabālara

Nāz ü cefāda lāzime-i hüsni ‘ışkdir
Yap bildigiñ ķadar güzelim mübtelälara

Kalmazdı ‘ayb-ı dīgeri hācet tecessüse
İnsān baķaydı etdigi bunca ḥaṭālara

Şoñ ‘Aşır Türk Şa’ırleri, 2107; ‘Osmānlı Mü’ellifleri, c. II, ş. 220.

(397) 1644. ZÜHDİ

Hüseyin Zühdi Efendi, Sofyalı, Mīr-i mīrāndan Hüsrev Paşanıñ dīvān
kātibi.

Mef ülü Fā ilātu Mefā ilü Fā ilün
Meydān-ı hüsn içinde bulunmaz saña yiter
Kūyuñ gedalarında bulunmaz baña yiter

‘Uşşāk-ı müstmendi saçuñ dārına as n’ola
Ğamzeñ ḥadengi dillere tīr-i belā yiter

Hüsni ile mihr olursa cihānīñ güzelleri
Meyl eylemez birine dil ol meh-likā yiter

Zühdi fiğānim ol mehüñ irüp ķulağına
Raḥm eyleyüp didi yiter ey mübtelā yiter

‘Ahdi, 177.

1645. ZÜHDİ

Enderūnlı Zühdi Beg, ser-kātib, Sultān Ahmet-i Salis devri şu’ arāsından.

Mefā ilün Fe ilātün Mefā ilün Fe ilün
‘Aceb mi meyl iderse denīlere dünyā
Ki şer de zene vācib küfüv ola şevher

Tayyār-zāde ‘Aṭā Tārīhi, c. IV, §. 209.

1646. ZÜHDİ

Aḥmed Zühdi Efendi, Üsküdarlı, Eshām-ı muḥāsebe ḫalemi ketebesinden, H.1248/M.1832 tārīhinde Üsküdarda doğdu, H.1264/M.1847'de hayātda idi.

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilūn

Sīne-çāk-i ḥançer-i āzār-ı ‘iṣkīm el-ḡiyāṣ
El-ḡiyāṣ üftāde-i ekdār ‘iṣkīm el-ḡiyāṣ

Dām-ı miḥnetden rehā mümkün degildir göñlüme
Tā ezelden çünki ben ḡam-h̄ār-ı ‘iṣkīm el-ḡiyāṣ

Seyr idelen ‘ārīz-ı gül-gūn-ı yarı dem-be-dem
Bülbül-i nälende-i gül-zār-ı ‘iṣkīm el-ḡiyāṣ

Künc-i ḡamda her gice ḫan ağlamakdan şubḥadek
Zühdi-i ḡam-h̄ār-veş bīdār-ı ‘iṣkīm el-ḡiyāṣ

Faṭīn, 169.

1647. ZÜHDİ

Zühdi Yūsuf Dede, Trabluslu Aḥmed Efendiniñ oğlidir, Beşiktaş Mevlevi-ḥānesi şeyhi, H.1185/M.1771 tārīhinde hayātda idi. Esrār Dede, 134.

1648. ZİVER

İbrāhīm Zīver Efendi, İstanbullu, Anatoli ḫalemi ketebesinden, vefatı 1074/M.1663, Sicilliñ vefat tārīhini 1174 göstermesi yañlışdır. Rāmiz, 136;

Sicill-i ‘Osmâni, c. II, §. 437. [Dîvân, İstanbul Millet Kütüb-hânesi, 34 Ae
Manzum 189]

1649. ZİVER

Ahmed Zîver Efendi, Hacıoğlu pazarlı, vefatı H.1174/M.1760,
Silivrikapuda medfûndur. Mecelle, 245.

1650. ZİVER

Ahmed Zîver Efendi, Melâmiyyûndan, vefatı H.1202/M.1787.

Mefî ulü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ îlü Fâ‘ ilün

Yandım şerâr-ı micmer-i hâl-i mu‘ anbere
Düşdüm hayâl-i ǵamzen ile nûk-i hançere

Ben bildigim keremver ise ol levend-i hüsn
Naķd-i vişâlin arż ider elbette Zîvere

Dîvâni, Emîri Efendi kısmında, Millet Kütüb-hânesinde Nu.: 189; Üniversite
Kütüb-hânesinde Nu.: 410; Şefkat, 76; Sicill-i ‘Osmâni, c. II, §. 437.

1651. ZİVER

Ferruh Efendi-zâde Seyyid Zîver Efendi, sıkk-ı şâlis defter-dârı Kırımlı
İsmâ‘îl Ferruh Efendiniñ oğlıdır, H.1224/M.1809 târihinde İstanbulda doğdu,
vefatı 1245/M.1829, Beşiktaşda Yahyâ Efendi Tekyesi Kabr-istânında
medfûndur, Es‘ad Efendi vefatı târihini 1247 göstermiştir. Faṭîn, 170; Es‘ad,
44; Sicill-i ‘Osmâni, c. II, §. 437 ve c. IV, §. 14.

1652. ZİVER

Ahmed Şâdîk Zîver Paşa ibn-i Defter-hâne ketebesinden Mehmed Şâdîk
Münîf Efendi ibn-i Enderûnlu Arnabud Hasan Ağa, H.1208/M.1793 târihinde

İstanbulda doğdu, vefatı 14 Zi'l-hicce 1278/M.1861, Medînede Hâzret-i 'Osmân civârında medfûndur, 'Osmânlı Mü'ellifleriniñ vefatı târiñini 1277 göstermesi yañlışdır.

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

Gül dime la' liñe gül böylece hanđan olmaz

Gün dime rûyîna gün böylece rahşân olmaz

Eylemez nefsine dâ'ir şehevâti 'âdet

Hulk-ı hayvân ile me'lûf olan insân olmaz

Silah-dâr-zâde, 37; Sicill-i 'Osmâni, c. II, §. 437; Şoñ 'Aşır Türk Şâ'irleri, 2090;

'Osmânlı Mü'ellifleri, c. II, §. 220; Fañın, 170; Keşfû'z-zunûn Zeyli, 507.

1653. ZİVER

Tırnaççı-zâde Mehmed Sa'îd Zîver Beg, Enderûnlı Kâdî Seyyid Muştafa Begiñ oğlidir, 17 Zi'l-hicce 1227/M.1812 târiñinde Üsküdarda doğdu, vefatı 1 Şâfer 1290/M.1873, Haydarpaşa medfûndur.

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

Şarâb-ı 'ışkdan dilde tolu peymânemiz vardır

Tükenmez tâ kıyâmet bâdesi ǵam-hânemiz vardır

Dolaşmış perçem-i yâra çözülmez 'âklımız Zîver

Gerçi dürr-i şî'r ile müşanna' bir şânemiz vardır

(399)Bir dil ki şadr-ı şîdk u şafâda karâr ider

Kendin o şadr içinde bülend-i 'itibâr ider

Dîvâni Üniversite Kütüb-hânesi Nu.: 1242. Şoñ ‘Aşır Türk Şa‘irleri, 2095; Sicill-i ‘Osmâni, c.II, ş. 438; ‘Arif Hikmet, 33; Fañin, 172. [Eş‘âr, Millî Kütüb-hâne-Ankara, 06 Mil Yz A 3381]

1654. ZİVER

Mehmed Zîver Efendi, Kafkasyalı, Trabzon Meclis-i İdâre başkâtibi, H.1237/M.1821 târihinde Kafkasyada doğdu, vefatı 15 Haziran 1295/M.1878, Trabzonda Hatuniyye Câmi‘i hâvlisinde medfûndur.

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

Düselim ‘ârızîna zülf-i semen-sâ yerine

Yanalım âtesine ‘anber-i sârâ yerine

İtmege tecribe te’şîr-i havâşş-ı ‘ışkıñ

Çekelim şübh u mesâ ismini esmâ yerine

Eyledim ol şanemi deyr-i vişâle da‘vet

Açup ‘âgûş-ı temennâyı çelîpâ yerine

Şoñ ‘Aşır Türk Şa‘irleri, 2102.

(400) 1655. SÂ’IB

Hasan Kâdî-zâde Yahyâ Sâ’ib Efendi, Borlılı Hasan Kâdî-zâde ‘Atâ’u’llâh Efendiniñ oğlıdır, Râmiz, 142 Siciliñ Sâlik mahlaşıyla kayd itmesi yañlışdır, Sâlik maddesine bak, Nu.: 1679.

1656. SÂ’ILÎ

Mehmed Sâ’ili Efendi, Yeñişehir Fenerli, vefatı H.960/M.1552.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Katre katre sînem üzre eşk şanma ey peri

Āteş-i hicrāniyla s̄inem kabardı ser-be-ser

Āşık Çelebi, 208; Hasan Çelebi, 150; Sicill-i ‘Oṣmāni, c. III, §. 2; Kāmūsu'l-a‘lām, c. IV, §. 2529; Kāf-zāde, 62; Riyāzī, 72.

1657. SĀBIK veya EMİN

‘Abdü'l-hādi-zāde Seyyid Mehmed Emin Efendi ibn-i Brusalı ‘Abdü'l-hādi Efendi ibn-i Şeyh ‘Abdü'l-bāki Efendi. Emin maddesine bak Nu.: 238.

1658. SĀCİDÎ

‘Alî Sācidi Efendi, Yeñiköyli, Ak Mahmûd Efendi kethüdâsı ve fetvâ emîni, vefatı 18 Rebi‘ü'l-evvel 1135/M.1722, Edirnekapusı hâricinde medfûndur, Siciliñ vefatı târihini 1134 göstermesi yaňlışdır.

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Dil-i miḥnet karîn-i fürkati dil-dâra gösterdim
Tabîb-i ehl-i derde hâste-i bî-çâre gösterdim

Nemek-rîz-i terahhum olmadı dürc-i dehânından
Tenimde tîg-i cevr-i yârı pâre pâre gösterdim
Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Nedeñlü olsa şerm-i ‘ârîzînla tâb-dâr âtes
Seniñle olmaz ey gül-çehre hem-reng-i ‘izâr âtes

Fürû-ı şu‘le-i nâr-ı maḥabbet oldı ‘âlem-gîr
N’ola âb olsa âtes hâk âtes rûzgâr âtes
Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

Olsa bikr-i kalemin haclegeh-ârâ-yı sühân
Döşenür makdem-i ta‘birine dîbâ-yı sühân

‘Osmânlı Mü’ellifleri, c. II, §. 232; Sicill-i ‘Osmâni, c. III, §. 531; Şafa’î, 250; Belîg, 32; Sâlim, 328; Şakâyık Şeyhi, c. III, §. 90; Mecelle, 245; Râmiz, 136.

1659. SÂHÎB

Şâlih Sâhib Dede ibn-i Şeyh Mehmed Efendi ibn-i Zihni Şâlih Dede,
Brusalı, Brusa Mevlevî-hânesi şeyhi, vefatı H.1131/M.1718.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Zâhidiñ destinde kaldi sâgar-ı şahbâ garîb
Hem-cü sübha ber-kef-i rindân-ı bî-pervâ garîb
Mef ülü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ilü Fâ‘ ilün

Mahv it vücûdî pûte-i hîdmetde er gibi
Şâfi‘-‘ ayâr sîretin olunca zer gibi

Şakâyık Şeyhi, c. III, §. 300; Esrâr Dede, 136; Şafâ’î, 253; Mecelle, 246; Belîg,
32; Keşfî’z-zunûn Zeyli, 507.

1660. SÂHÎB

Pîri-zâde Şeyhü'l-islâm ‘Osmân Sâhib Efendi ibn-i Şeyhü'l-islâm Pîri-zâde Mehmed Sâhib Efendi ibn-i Yeñiceri Ağalarından Pîri Ağa, H.1122/M.1710 târihindé İstanbulda doğdu, (401)vefatı 6 Zi'l-ka‘de 1183/M.1769, evvelâ Aksarâyda Murâd Paşa Câmi‘i hâziresine defn olunmuşsa da mu’ahharan Selîmiyyede ‘âilesi kabr-istânına nakl olunmuşdur, me’hazlerîn ekserisi vefatı târihini 1183 olarak yazıyorlar ise de ‘Osmânlı Mü’lliflerinde yazılı olan “‘Osmân-ı Sitem-dîde” cümlesi 1184 rağamını göstermekdedir.

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

Göñül yap zâhidâ beyt-i Hudâdir tâ‘at isterseñ
Muhaqqâk dergeh-i bâb-ı cenneti hâfir-şiken açmaz

Şefkat, 77; Faṭīn, 172; Sicill-i ‘Oṣmāni, c. III, §. 431; ‘Oṣmānlı Müe’llifleri, c. II, §. 113; Rāmiz, 137; Kāmūsü'l-a‘lām, c. II, §. 1087; Silāḥ-dār, 38; Devhatü'l-meşayih, 103; Mecelle, 246; Tuḥfe-i Ḥattāṭīn, 684.

SONUÇ

Türk Edebiyatı tezkire yazma geleneği içerisinde Anadolu sahasında yazılmış tezkirelerden biri olan Tuhfe-i Nâilî bütün tezkirecilik tarihimizi dolayısıyla da Dîvân Edebiyatı'nın bütün şairlerinin biyografisini kendi bünyesinde toplaması açısından önemlidir.

Dîvân şîiri araştırmalarında yardımcı olmak amacıyla yazılmış olan bu eser temelde, Dîvân şairlerinin biyografilerine ulaşmak isteyenlere kolaylık sağlamayı hedeflemiştir. Bunun için, muhtevası başta şair tezkireleri olmak üzere 75 değişik kaynağın taranması ve bunların karşılaştırılması ile oluşturulmuştur.

Eserin yazarı şairlerle ilgili bilgileri eksiksiz ve tam olarak vermek amacıyla titizlikle çalışmıştır. Kaynaklarda geçmeyen şairleri çeşitli kütüphanelerdeki Dîvânları tarayarak ortaya çıkarması bu anlamda yaptığı en önemli çalışmadır. Diğer taraftan mevcut kaynaklardaki bilgileri mukayese ederek hatalı bilgileri düzeltmiştir.

Bu çalışmada Tuhfe-i Nâilî adlı eser ve yazarı Mehmed Nâil TUMAN konu edinilmiştir. Çalışma “Tuhfe-i Nâilî ve Metin” olmak üzere iki bölümden oluşmaktadır. Esas bölümlere temel oluşturmak amacıyla çalışmanın giriş bölümünde edebiyat ve biyografi ilişkisi, Türk edebiyatı biyografi geleneği ve bu gelenekte şair tezkirelerin yeri ve önemi noktasında bilgiler verilmiştir. Bu amaçla Tuhfe-i Nâilî'nin bu gelenekteki yerini, önemini belirtmek için bu eserin yazıldığı zamana kadar kaleme alınmış tezkireler genel olarak değerlendirilmiştir. Yine giriş bölümünde Mehmed Nâil TUMAN'ın hayatı ve eserleri hakkında bilgiler verilmiştir.

Birinci bölüm Tuhfe-i Nâilî'nin tanıtılmasına ve incelenmesine ayrılmıştır. Eser; kaynakları, şekil özellikleri, muhteva özellikleri ve anlatım özellikleri açısından tanıtılmış 301-400 sayfaları arasındaki 412 şair tezkirecilik geleneği açısından, biyografik bilgiler noktasında incelenmiştir.

Mehmed Nâil Tuman eserinde 412 şairin edebî yönleriyle ilgili değerlendirmeler yapmadığından incelemede bu konu üzerinde durulmamıştır.

İkinci bölümde eserin 301-400 sayfalarının transkribe edilmiş metni bulunmaktadır. Çalışmada, Tuman'ın eserini tamamlamak amacıyla orijinal metinden farklı olarak şairlerle ilgili olan zikredilmeyen eserlerinin nerede olduğu, yine divan dışında eser verenlerin bütün eserlerinin künye bilgilerinin ne olduğu köşeli parantez içinde verilmiştir. Ayrıca ilgili bölümde geçen şairlerle ilgili şimdiye kadar yapılmış tez çalışmaları, eseri daha faydalı hale getirmek amacıyla yine köşeli parantez içinde verilmiştir.

DİZİN

- ‘Abbās Efendi, 329
‘Abdu’llāh Paşa, 366
‘Abdullāh Şefîk Efendi, 350
‘Abdu’r-rahīm Nesīb, 382
‘Abdu’r-rahmān, 324, 331, 362
‘Abdu’r-rahmān Efendi, 336, 357
‘Abdu’r-rahmān Hāliş Efendi, 353
‘Abdu’r-rahmān Raḥmī Efendi, Kerkük, 329
‘Abdü'l-azīz Efendi, 329
‘Abdü'l-bākī Efendi, 400
‘Abdü'l-hādī, 372, 400
‘Abdü'l-ḥak, 363
‘Abdü'l-ḥamīd Ağa, 328
‘Abdü'l-kādir-i Geylānī Türbesi, 353
‘Abdü'l-kerīm Efendi, 303, 308, 347, 358, 359, 380
‘Abdü'l-mecīd, 363
‘Acem-zāde, 376
‘Adliyye Nāzırı, 353
Ağrıboz, 358
‘Ahdi, 330, 331, 335, 332, 338, 355, 356, 358, 364, 376, 379, 380, 381, 382, 385, 388, 392, 393, 397
‘Ahdi-i Bağdādī, 355
Ahmed, 326, 328, 329, 332, 338, 340, 344, 359, 361, 378
Ahmed-i Buḥārī Tekyesi, 365
Ahmed Efendi, 307, 328, 338, 370, 397
Ahmed Niyāzī Efendi, 350
Ahmed Paşa, 336
Ahmed Rāġib, 320
Āhū Efendi Tekyesi, 370
‘Ākif, 301, 307, 347, 359
Ak Mahmūd Efendi, 394, 400
Akşarây, 371, 401
Akşehir, 348
Alanyalı-zāde, 344
Alaşehir, 376, 389
Ālāy Kātibi Reşīd Efendi, 361
‘Alī, 349, 391
‘Alī, 330, 331, 355, 356, 357, 364, 372, 375, 378, 385, 387, 392, 393
‘Alī Ağa, 365, 390
‘Alī Çelebi, 378
‘Alī Faḳīh, 388
‘Alī Mest Zāviyesi, 376
‘Alī Paşa Cāmi‘i, 321
‘Alī Tārīhi, 330, 331, 355, 356, 357, 364, 372, 378, 385, 392, 393
‘Alışān Beg, 306
Allāh, 315, 323, 354, 361, 370, 373, 375, 385, 388
Altıncı Cemāt, 323
Altıncı Muṣṭafā Ağa, 323
Amasya, 316, 331, 343, 356, 369, 371, 372, 393
Amasyalı Mehmed Çelebi, 331
A‘mā Zākī, 389
‘Ammeci Çelebi, 340
‘Amuca Çelebi, 340
Anaçlılı kādī-askeri, 317, 352
Anaçlılı şālemi, 398
Anaçlılı Ordusu, 383
Ankara, 338, 375
Antakya, 372
Arabgir, 305
‘Arab-zāde Hamdu'l-lāh Efendi, 376
‘Arab-zāde Hüseyin Rāmiz Efendi, 322
‘Arīf Beg, 312
‘Arīf Efendi, 316, 317
‘Arīf Ḥikmet, 301, 302, 308, 309, 310, 312, 317, 322, 323, 328, 329, 342, 345, 347, 359, 365, 367, 368, 381, 384, 389, 391, 394, 399
Arż-i rūm, 325, 327, 332, 342, 345
‘Āşim, 321, 333, 341, 357, 365, 380, 386
‘Āşık Çelebi, 304, 305, 330, 331, 338, 355, 356, 357, 364, 371, 372, 378, 384, 385, 387, 388, 389, 391, 392, 393, 394, 400
Atāna, 374
‘Atā Tārīhi, 307, 331
‘Atāu'llāh Beg, 376
‘Atāu'llāh Çelebi, 364
‘Atāu'llāh Efendi, 306
Aṭrabü'l-āṣār, 390
‘Ayān Meclisi, 349
Ayaşofya Cāmi‘i, 373
Ayaşofya Kütüb-ḥānesi, 356, 379
Ayaş, 342
Ayaşlı Hacı Ahmed Efendi, 342
Aydın, 320, 382
Aydonat, 390
‘Ayntāb, 312, 314, 329, 347
‘Āyişe Sultān, 301
Ayvansarāyī, 327
‘Azīz Mahmūd-ı Ürmevī, 334
Babaefendi, 355
Bademli Tekye, 353
Bafra, 303
Bāḡçesarāy, 355
Bağdād, 329, 347, 350, 353, 355, 376, 379, 381, 389, 395
Bağdād Vālisi ‘Ali Rızā Paşa, 347

- Bağdâdlı Vehbi, 379
 Bahâ’î Efendi, 353
 Bahâristân-ı Gülistân, 357
 Bahâyi-zâde, 329
 Bâkî Mahmûd Efendi, 373
 Balçık, 322
 Baldır-zâde Belîg, 337
 Balikesir, 306, 364
 Bâlî Efendi, 363, 365
 Baltacı Mehmed Paşa, 332
 Bandırma, 359
 Bandırma Tekyesi, 309
 Bârî, 342
 Barla, 344
 Barışın, 365
 Başra, 389
 Bâyezîd ‘Umûmi kütüb-hâne, 319, 327, 368, 377, 383
 Bâyezîd Mekteb-i Rüşdîsi, 348
 Beglerbegi, 302
 Behcet Efendi, 307
 Bekr Ağa, 340
 Belîg, 304, 305, 306, 310, 311, 317, 318, 321, 324, 331, 333, 334, 335, 336, 337, 339, 340, 341, 345, 351, 358, 359, 363, 364, 365, 369, 370, 376, 380, 389, 390, 400
 Bergos, 354
 Berlin, 335
 Beşiktaş, 333, 351, 398
 Beşiktaş Mevlevî-hânesi, 397
 Beşîrî, 301
 Beyâni, 330, 331, 355, 356, 371, 372, 378, 379, 384, 385, 388, 393
 Bezîmî Mehmed, 373
 Bıyıklı Hüseyin Çelebî-zâde, 306
 Bıyıklı Hüseyin Efendi, 306
 Biğâ, 313
 Biber Hasan Efendi, 356
 Bilâl-i Hâbeşî Türbesi, 352
 Biňbaşı Muştafâ Efendi, 350
 Birgili, 385
 Boli, 388
 Bor, 400
 Bosna, 359, 365, 388, 390, 391
 Brusa Mevlevî-hânesi, 326
 Brusa, 307, 312, 314, 318, 320, 321, 326, 329, 331, 334, 335, 336, 337, 354, 355, 361, 362, 364, 365, 370, 372, 375, 376, 380, 387, 392, 400
 Bulağ Matbaa’sı, 303
 Buňârâ, 333, 384, 385
 Bülbül Deresi, 333
 Cafer Fevzi, 311
 Câru’llâh Efendi, 383
 Celâle’d-dîn Mevlânâ, 323
 Celîl, 375
 Celvetî, 377
 Cem, 310, 363
 Cemâle’d-dîn Akşarayî, 372
 Cemâziye’l-âhir, 320, 349, 368, 374
 Cemâziye’l-evvel, 306, 314, 326, 348, 356, 367, 376, 390, 394
 Cemşîd, 375
 Cezâyir, 323
 Cidde, 321
 Çalîk Ahmet Paşa, 303
 Çamlıca, 315
 Çanakkale, 315
 Çankırı, 350
 Çavdarî-zâde, 354
 Çelebî İsmâ’îl Efendi, 360
 Çelebî Sultân Mehmed-i Evvel, 384
 Çelebî-zâde Mehmed Efendi, 345
 Çengî Halîl, 389
 Çeşmî-zâde Mehmed Efendi, 347
 Çeşmî-zâde Reşîd, 367
 Çilingir ‘Alî Efendi, 302
 Cirmen, 305, 365
 Corlu, 364
 Dâhiliyye Nâzırı, 350
 Dânişmend Yaḥyâ Efendi, 316
 Darb-hâne-i ‘Âmire, 347
 Darü'l-hâdiş Câmi‘i, 304
 Dâvud Re’is, 381
 Dâvud Paşa Câmi‘i, 359
 Dâye Hâtun Câmi‘i, 335
 Deli Hüseyin Paşa, 390
 Deli Kerîm, 355
 Deli Reffî, 367
 Delvine, 390
 Dergâh-ı ‘Alî, 302
 Dervîş ‘Alî Beg, 389
 Dervîş Beg-zâde Muştafâ Beg, 362
 Dervîş Remzî, 374
 Devlet Giray, 332
 Devhâtü'l-meşâyîh, 394, 401
 Diemetoka, 355
 Dîvâne Rüsdi, 340
 Dîvân-ı Hümâyûn, 311, 332, 353, 354, 367, 371
 Dîvân-ı temyîz-i vilâyet, 301
 Diyâr-ı Bekr, 301, 308, 313, 314, 320, 323, 334, 335, 353, 367, 370, 374, 383
 Drama, 313
 Ebe-zâde Feyżu'llâh Efendi, 346
 Ebû’s-su’ûd Efendi Hažiresi, 353
 Ebû’s-su’ûd Efendi, 378
 Ebû’s-su’ûd-zâde Ahmed Çelebî, 393
 Ebû-Bekr, 349
 Edirne, 304, 305, 317, 325, 340, 349, 350, 351, 357, 361, 364, 365, 371, 374, 371, 377, 391
 Edirnekapusu, 327, 343, 345, 346, 361, 365, 375, 400

- Edirne Mevlevî-hânesi, 349
 Edremid, 382
 Efâl-zâde Medresesi, 310
 Egrikapulu Çelebi Efendi, 308
 Egrikapulu Hâce Mehmed Râsim Efendi, 303
 Egri-kapulu Hattât Râsim Efendi, 382
 Egrikapu, 303, 348, 374
 Emin, 400
 Emîr Buğârî Tekyesi, 365
 Emîri, 302, 305, 311, 314, 317, 319, 323, 327, 347,
 353, 356, 366, 368, 378, 379, 383, 386, 398
 Enderûnlu Arnabud Hasan Ağa, 398
 Enîs'ül-müsâmirîn, 304, 355, 357, 364, 371, 378,
 384, 391
 Eregli, 380
 Erenköy, 339
 Ergene, 384, 391
 Ergili, 374
 Ermenek, 343
 Es'ad, 301, 307, 309, 310, 313, 317, 322, 327, 329,
 345, 347, 359, 367, 380, 382, 398
 Es'ad Muhiş Paşa, 325
 Es'ad Paşa, 321
 Esîri-zâde İsmâ'il Efendi, 368
 Eslâf, 311, 320, 324
 Esrâr Dede, 323, 326, 330, 338, 339, 380, 392, 397,
 400
 Eylül, 309, 381, 396
 Eyyühüm Erik, 387
 Eyyüb Câmi'i, 303
 Eyyüb Türbesi, 356, 364
 Eyyüb, 303, 321, 322, 324, 326, 329, 345, 353, 355,
 359, 371, 373, 394, 396
 Eyyûbî Merâmi, 324
 Eyyûbî Hasan Ağa, 324
 Fâ'izi Es'ad Efendi, 373
 Fâzıl Ahmed Paşa, 341
 Fahriyye Hânim, 376
 Fâtih Câmi'i, 349, 350
 Fâtih, 310
 Faîn, 301, 302, 303, 305, 307, 308, 309, 310, 311,
 312, 313, 314, 315, 316, 317, 320, 321, 322, 323,
 326, 327, 328, 331, 334, 338, 342, 343, 344, 347,
 348, 349, 352, 354, 358, 360, 362, 363, 365, 367,
 368, 369, 370, 371, 373, 374, 383, 395, 396, 397,
 398, 399, 401
 Fener, 301, 302
 Ferhâd, 330
 Ferîk 'Âtif Paşa, 376
 Fevzi Paşa, 312
 Feyzû'llâh Paşa, 389
 Filibe, 313, 355, 384, 387
 Firdevs, 336, 339
 Firecik, 308, 309, 366
 Galata Mevlevî-hânesi, 338
 Galata, 334, 369
 Gelibolu, 375, 381
 Gelibolu Mevlevî-hânesi, 330
 Genc Mehmed Paşa, 301
 Girid, 315, 322, 335, 334, 336
 Girdîli-zâde Hasan Beg, 322
 Gölhâşoglu İbrâhim Sa'd-e'd-dîn, 328
 Gördeş, 395
 Gücdüvân, 391
 Güftî, 334, 351, 380
 Güldeste, 330, 335, 355, 365, 372, 376, 392
 Güldeste-i Belîg, 337
 Güldeste-i Riyâz-i 'Îrfân, 385
 Gûlşenî Tarîkı, 388
 Gûlşenî-zâde Hacı Hâfiż Şâlih, 383
 Gûl-zâr-i 'Îrfân, 337
 Gûmrük, 381
 Gûrci Necib Paşa, 360
 Hâce Mehmed Tevfîk Efendi, 354
 Hâce Neş'et Efendi, 366
 Hâce Sa'd-e'd-dîn Efendi, 329, 345
 Hâci Ahmed Efendi, 360
 Hâci Dâr-bâz Mesrûr Ağa, 349
 Hâci Hâce Tekyesi, 384
 Hâci Hâr-bâz Ağa, 363
 Hâci Hasan Efendi, 372
 Hâci İbrâhim Beg, 301
 Hâci Mahmûd, 352, 371, 379
 Hâci Mahmûd Efendi, 352, 371, 382
 Hâci Murâd Ağa, 370
 Hâcioğlpazar, 398
 Hâci Şerîf Ağa, 302
 Hâdikatü'l-vüzerâ, 324, 372
 Hâfiż Ahmed Nûre'd-dîn Efendi, 326
 Hâfiż Cemâle'd-dîn, 329
 Hâfiż Hasancân, 329
 Hâfiż İbrâhim Efendi, 382
 Hâfiż Mehmed, 329
 Hâfiż Mehmed Emin Efendi-zâde 'Abdu'llâh Es'ad,
 369
 Hâfiż Tayyib Efendi, 396
 Hâkî Paşa-zâde 'İzzet Paşa, 369
 Hâkk, 305, 310, 329, 339, 340, 342, 350, 361, 368,
 373, 374, 393
 Hâkî-zâde Şeyh 'Osman Efendi, 303, 307
 Haleb, 337, 349, 361
 Hâlet Efendi, 352, 356
 Halîl Hâmid Paşa, 312, 376
 Halvetî, 335
 Halvetîye, 373
 Hamâmi-zâde İhsân Beg, 396
 Hamîdiyye, 311, 327, 386
 Hamîdiyye Kütüb-hânesi, 327
 Hanya, 389
 Haremeyn, 390

- Ḥarb-i ‘Umūmī, 375
 Ḥarem-i şerīf, 395
 Ḥārezm, 322, 384
 Ḥāriciyye Nāzırı, 313
 Ḥarput, 328
 Hasan Ağa, 378, 393
 Hasan Beg, 360
 Hasan Cān, 345
 Hasan Çelebī, 326, 330, 331, 338, 355, 356, 364, 371, 372, 378, 384, 385, 387, 388, 389, 391, 392, 393, 394, 395, 400
 Hasan Haydar Paşa, 313
 Hasan Kādī-zāde ‘Aṭāu’llāh Efendi, 400
 Hāşim Paşa, 336
 Hāşimi, 380
 Hātem, 301
 Ḥaṭṭāt Egrikapulu Mehmed Rāsim Efendi, 347
 Ḥaṭṭāt Vahdetī Efendi, 353
 Ḥatuniyye Cāmi‘i, 399
 Ḥaydarpaşa, 312, 398
 Ḥazīne Kütüb-ḥānesi, 383
 Ḥazīrān, 339, 362
 Ḥażret-i Allāh, 342
 Ḥażret-i ‘Osmān, 398
 Ḥazret-i ‘Ömerü'l-fāruk, 349
 Ḥekimbaşı-zāde Yahyā Efendi, 331
 Hemedān, 392
 Hersek, 363
 Hezargrad, 334
 Ḥisnīmanṣūr, 362
 Ḥitāyī, 337
 Ḥizr, 335
 Ḥicāz, 309, 349
 Ḥilmī Efendi, 390
 Ḥisār Ağası Rāsiḥ, 307
 Ḥīve, 322
 Ḥorasānlu, 382
 Höki Köyü, 328
 Ḥudā, 308, 321, 348, 349, 352, 361, 363, 379, 401
 Ḥüləsatū'l-eşer, 357
 Hüdā’ī Tekyesi, 314
 Hüdā’yi Maḥmūd, 382
 Hüseyin Beg, 320
 Hüseyin Paşa, 333
 Hüsnī Beg, 309
 Hüsrev Paşa Kütüb-ḥānesi, 311, 319, 379
 Hüsrev Paşa, 397
 Isparta, 390
 İbradi, 313
 İbrāhīm Efendi, 321
 ‘İffetī Muṣṭafā Efendi, 359
 İhyā Efendi, 338
 İlyās Çelebī, 355
 İmām Rüşdi, 340
 ‘Inādiyye, 309, 338
 İrem, 340, 351
 ‘Īsā, 348
 ‘Isā-zāde Sa‘de’d-dīn Mollā Efendi, 353
 İshāk, 357
 İshāk Fehmī Çelebī, 393
 İskender Paşa-zāde Hācī ‘Alī Beg, 301
 İskender, 375
 İskenderun, 328
 İsmā‘īl Ağa, 381
 İsmā‘īl Efendi, 315
 İsmā‘īl Ferruh, 398
 İsmā‘īl Hākķī Efendi, 343
 ‘İşmet Paşa, 353
 İstanbul, 303, 305, 307, 308, 309, 310, 312, 314, 315, 316, 317, 318 322, 324, 326, 330, 331, 333, 334, 339, 340, 343, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 353, 357, 358, 359, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 372, 373, 374, 376, 378, 380, 382, 385, 386, 387, 388, 391, 393, 394, 395, 396, 398, 400
 İstoliçe, 363
 İstoliçeli ‘Alī Paşa, 363
 ‘Ivaż Paşa, 364
 İzmir, 338, 341, 362, 383
 İzmirli Tāhir Efendi, 338
 İznikmid, 317
 ‘İzzet ‘Alī Paşa, 359
 ‘İzzet, 369
 Ka‘bey, 310, 368, 376, 378
 Kādī-‘asker Cāmi‘i, 340
 Kādī Kız Muṣṭafā Efendi, 335
 Kadıköy, 343
 Kādirī-ḥāne Der-gāhi, 350
 Kādī-zāde Avukat Hāfiẓ Rif‘at Efendi, 362
 Kādī Mehmed Biber Efendi, 356
 Kādī Mehmed Efendi, 331
 Kādī Mehmed Tāhir Efendi, 326
 Kādī Muṣṭafā, 365
 Kafkasya, 349, 399
 Kāf-zāde, 304, 330, 332, 336, 339, 355, 356, 357, 364, 371, 372, 376, 378, 380, 384, 386, 388, 389, 393, 400
 Kāf-zāde Fā'iżī, 339
 Kāhire, 385
 Kal‘ecik, 394
 Kalķandelenli ‘Ākif Paşa, 349
 Kāmī, 339
 Kāmūsū'l-a‘lām, 307, 308, 309, 311, 312, 313, 320, 321, 322, 323, 324, 326, 327, 328, 330, 331, 334, 335, 338, 342, 344, 347, 348, 349, 352, 355, 356, 358, 360, 362, 364, 365, 367, 368, 369, 370, 372, 373, 374, 378, 379, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 400, 401
 Kandiye, 303, 315, 328
 Kanlıca, 302

- Қānūnī Sultān Süleymān, 325, 338, 378, 387
 Kaplan Muştāfā Paşa, 339
 Қapucıbaşı İsmā‘īl Ağa, 354
 Karaağac, 390
 Қarabālī-zāde, 386
 Karabelā‘i Mehmed Çelebi, 393
 Karacaahmed, 350, 376
 Karacaşu Köyü 342
 Karadeñiz, 396
 Қaraferye, 322, 344
 Karagümrük, 370
 Қarahişār, 317
 Karaman, 373, 375
 Kara Mehmed, 306
 Қaresi Meclis-i ‘Umūmī, 382
 Қaresi Meşāhīri, 306, 322, 364, 382
 Қarinābād, 381
 Қars, 366
 Қārūn, 383
 Қasimpaşa, 389
 Қaşsāb -zāde ‘Alī Çelebi, 355
 Қastamonu, 326, 345, 393
 Kātib Çelebi Fezlekesi, 357
 Kātib Dāvud-ı Rūmī, 384
 Қayseri Mevləvi-hānesi, 375
 Қayseri, 311, 365, 366, 373, 375
 Қayalar Қabr-istāni, 312
 Keçeci Piri Cāmi‘, 371
 Kefe, 395
 Kemteri, 315
 Ken‘ān Paşa, 377
 Kerkük, 329
 Keşfū‘z-żunūn Zeyli, 304, 308, 309, 310, 311, 312,
 314, 317, 318, 320, 330, 331, 340, 341, 348, 355,
 357, 359, 360, 362, 365, 366, 368, 369, 371, 372,
 378, 380, 381, 382, 386, 393, 398, 400
 Kevser, 301
 Қibrıs, 309, 343, 349, 373
 Қibrisi-zāde İsmā‘īl Hakkī, 368
 Қibrishi ‘Alī Ağa, 343
 Қirim ‘Ömer Efendi, 346
 Қirim, 323, 327, 332, 352, 360, 398
 Қirkçeşme, 377
 Kilisi Hüseyin, 337
 Kilis, 337, 360, 365, 381
 Қimyāger Zekī, 390
 Koca Muştāfā Paşa Tekyesi, 331
 Қoçhişārī-zāde ‘İvaż Paşa, 320
 Kogacı Dede Türbesi, 367
 Қonya, 307, 316, 320, 326, 357, 372, 382
 Қonya Mevləvi-hānesi, 320, 326
 Қoska, 318
 Köprülü Kütüb-hānesi, 341
 Köstendilī, 377
 Kūcuk Ahmed, 320
 Kūcuk ‘İmāret Қabr-istāni, 396
 Kudüs, 355, 359
 Қuloglı Riyāzī ‘Alī Çelebi, 386
 Kur‘āniyye, 396
 Kurdoğlı Қabr-istāni, 337
 Kuriçali, 365
 Kūsec Ҳalıl Paşa, 317
 Küçük Emir Efendi, 394
 Küçük Rāşid Efendi, 354
 Kürd-istān, 313, 395
 Kütahya, 332, 392
 La‘lī-zāde Çeşmesi, 343
 Lala İsmā‘īl Efendi, 341
 Lālā İsmā‘īl Efendi Kütüb-hānesi, 322
 Lāmaba-zāde ‘Abdü'l-ħalīm Efendi, 344
 Laṭīfi, 330, 331, 336, 356, 371, 372, 378, 383, 385,
 387, 388, 389, 391, 393, 395
 Lebīb-zāde Refī‘, 368
 Leskovik, 377
 Leylā, 310
 Leylī, 313, 372
 Loqmān, 351, 352
 Lügāt-ı Tārihiyye ve Coğrafya, 308, 320
 Ma‘ārif Neżāreti, 350
 Mağnisa, 335, 370
 Mahmūd, 308, 325, 334, 335, 339, 381, 383, 385, 391
 Mahmūd Baba Қabr-istāni, 343
 Mahmūd Zühdi, 395
 Māliyye Nāzırı Kānī Paşa, 361
 Māliyye Nāzırı Musā Şafvetī Paşa, 360
 Manastır, 360, 361
 Mar‘aş, 312
 Mardin, 372, 389
 Mecelle, 303, 304, 306, 307, 308, 311, 317, 318, 320,
 324, 326, 327, 329, 331, 332, 333, 334, 335, 336,
 338, 339, 340, 341, 345, 346, 347, 352, 355, 356,
 357, 358, 359, 366, 367, 372, 373, 376, 377, 378,
 379, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 391,
 392, 393, 394, 398, 400, 401
 Meclis-i Ma‘ārif, 303
 Meclis-i Meşayih, 382
 Meclis-i Vālā, 343
 Mecma‘-ı Şu‘arā, 306, 324, 340, 373, 390
 Mecnūn, 310, 313, 372
 Medīne, 316, 360, 398
 Mehmed, 309, 317, 324, 326, 327, 329, 330, 331,
 332, 333, 334, 335, 336, 339, 340, 357, 363, 390,
 391, 400
 Mehmed ‘Akif Paşa, 350
 Mehmed Beg Mescidi, 345
 Mehmed Ebū'l-berekāt ibn-i Hasan, 327
 Mehmed Efendi, 305, 336, 357, 366, 379, 385, 391
 Mehmed Emin Efendi, 369, 380
 Mehmed Es‘ad Efendi, 342
 Mehmed İhlāş Efendi, 314

- Mehmed-i Râbi‘, 310
 Mehmed Mes‘ûd, 320
 Mehmed Paşa, 381, 391
 Mehmed Rîzâ Beg, 376
 Mehmed Rûşen, 382
 Mehmed Sa‘de’-dîn, 329
 Mehmed Şadiķ Münîf Efendi, 398
 Mehmed Sa‘id Efendi, 347
 Mehmed Şevkî Efendi, 318, 343
 Mehmed Sîhabü’-dîn, 382
 Mehmedü'l-cemâlî, 378
 Mehmed Veys Paşa, 349
 Mehmed Zeyrek Efendi, 392
 Mekki, 368
 Memi Şâh, 385
 Mengili Giray, 332
 Menteş-oğlu Bahâe’-dîn Efendi, 309
 Merâkî Efendi, 369
 Merkez Efendi Tekyesi, 346
 Merkez Efendi Қabır-istâni, 314, 361
 Mersin, 377
 Merzifon, 384
 Mesih, 335
 Mevlâ, 339, 358
 Mevlânâ-yı Rûm, 338
 Mevlânâ-yı Rûmî, 316
 Mevlevî, 317, 323, 326, 330, 341, 354, 379, 392
 Mevlevî Celâle’-dîn Erğuvan, 392
 Mevlevî Çelebi Hâcî Mehmed Emin Efendi, 360
 Mevlevî-ḥâne kapusı, 346
 Mîşir, 312, 329, 356, 357, 358, 370, 375, 388, 395
 Mîşir Vâlısı İbrâhîm Paşa, 358
 Mîhr-i Şâh Sultân, 379
 Millet Kütüb-ḥânesi, 302, 305, 311, 314, 317, 319, 323, 327, 340, 347, 352, 353, 356, 366, 368, 378, 379, 383, 386, 398
 Mîr-âhûr-ı evvel Fażlî-zâde Mehmed Beg, 359
 Mîr-‘alem-zâde İskâcelî Topuzlu Muştâfa Ağa 360
 Mîr-i mîrân, 397
 Mollâ ‘Aşkî Câmi‘i, 303, 308
 Mollâ Fenârî Câmi‘i, 312
 Mollâ Şemsî Âmidî, 355
 Mora, 301, 395
 Morali-zâde Ahmet Beg, 362
 Mostar, 341
 Mu‘allim Fevzi Efendi, 328
 Mudurnu, 388
 Muğarrem, 312, 343, 345, 349, 350, 351, 356
 Mu‘în, 335
 Muğâbeleci-zâde Hasan Efendi, 301
 Murâd Mollâ Kütüb-ḥânesi, 311, 322, 327, 341, 386
 Murâd Paşa Câmi‘i, 401
 Murâd-ı Râbi‘i, 375
 Murtaza, 356
 Müsâ Şâfi Efendi, 346
 Musika-i Hümâyûn, 302, 355
 Muştâfa Efendi, 329, 347, 380, 382, 383
 Muştâfa Efendi(Malatyali), 310
 Muştâfa Efendi, 337,
 Muştâfa Efendi(Malatyali), 310
 Mustâfa Efendi(Dîvân-ı Hümâyûn Çavuşlar Kâtibi), 367
 Muştâfa Efendi(Sultân Bâyezîd Evkâfi Rûz-nâmecisi), 348,
 Muştâfa Paşa, 331, 382
 Muştâfa, 356
 Mûşul, 313
 Muş, 349
 Mużaffere’-dîn Çelebi, 392
 Mü’eyyed-zâde Şeyh ‘Abdu’r-rahîm, 372
 Mübârek Giray, 332
 Mücîb, 304, 324, 333, 363, 366, 380, 386, 388
 Müderris İbrâhîm Efendi, 394
 Müderris İsmâ‘îl Haqqî, 343
 Müderris Hâcî İsmâ‘îl Efendi, 396
 Müderris Hüseyin Efendi, 375
 Müderris Paşa Çelebi, 392
 Müstâkîm-zâde, 3202, 303, 308
 Nâcî Kâsim Efendi, 382
 Nâfir Paşa, 379
 Nâimâ, 316
 Naķib-zâde Mehmed İshâk, 370
 Naķş-bendi Tekyesi, 351
 Naķkâş Bâlî, 329
 Naķkâş қabır-istâni, 302
 Nazilli, 342, 363
 Nazmî, 372
 Nefes-zâde Seyyid ‘Abdu’r-rahmân Vâlî Efendi, 366
 Nevî-i-zâde, 355
 Nevî-i-zâde ‘Atâ’î, 356
 Nevrokop, 358, 395
 Nevşehir, 348, 380
 Nevşehirli Küçük Süleymân Efendi, 348
 Nil, 329
 Nisan, 353
 Nu‘man Ağa, 314
 Nu‘mân Fikri Efendi, 349
 Nûr-i ‘Oşmâniyye Kütüb-ḥânesi, 383
 Nûrî Paşa Câmi‘i, 329
 Nûzhet ‘Oşmân Efendi, 312
 ‘Oşmân Efendi, 370
 ‘Oşmânlı Mü‘ellifleri, 302, 303, 305, 306, 309, 311, 312, 314, 315, 318, 320, 321, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 330, 334, 335, 336, 338, 339, 341, 342, 347, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 357, 358, 361, 362, 363, 367, 368, 369, 372, 373, 376, 377, 378, 379, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 389, 392, 393, 395, 396, 398, 400, 401
 ‘Oşmânlı Târih ve Müverrihleri, 347
 ‘Oşmân-zâde Ahmed Tâ’ib, 333

- On Toğuzuncu 'Asr, 325
 Otaçilar, 345
 Öksüzce Hacıb Câmi'i, 303
 Öziç, 305, 388
 Pây-zem Yûsuf Paşa Türbesi, 377
 Pazar Tekyesi, 395
 Pertev Paşa, 352, 379
 Piñarbaşı Kabr-istânı, 321
 Pîri Ağa, 400
 Pîri Mehmed Paşa, 304
 Pîri Paşa, 392
 Rabb-i celîl, 396
RÂCÎ, İmâm Yûsuf Efendi-zâde Süleymân Râcî Efendi, 303
RÂCÎ, Râcî Efendi, Karîn-âbâdî, 303
RÂCÎ, 'Osmân Râcî Efendi, 303
RÂCÎH, Çalik Ahmed Paşa-zâde Mehmed Râcîh Efendi, 303
RÂCÎH, Şâlih Râcîh Efendi, 303
RA'DÎ, Sipâhi Ra'dî, 358
RÂGÎB, Ahmed Rağıb Efendi, 320
RÂGÎB, Hacı Mehmed Râgîb, 320
RÂGÎB, Mehmed Râgîb, 320
RÂGÎB, Mehmed Rağıb Çelebi, 317
RÂGÎB, Rağıb 'Alî, 318
RÂGÎB, Rağıb Beg, 321
RÂGÎB, Şadr-i A'zam Koca Rağıb Mehmed Paşa, 318
RÂGÎBÎ, Dîvâne Rağıbî, 321
RÂGÎB, Mehmed Rağıb Çelebi, 358
 Rağıb Paşa Kütüb-hânesi, 319, 327
RÂGÎMÎ, Mehmed Rağmî Efendi, 358
RÂHÎ, Kebeci-zâde Râhî Çelebi, 304
RAHÎKÎ, Yûsuf Sinân Çelebi, 330
 Rahîki-zâde, 303
RAHÎMÎ, 'Abdu'r-rahîm Rahîmî Efendi, 331
RAHÎMÎ, Hâbeşî-zâde Hâttât 'Abdu'r-rahîm Rahîmî, 331
RAHÎMÎ, Râhîmî Beg, Kütahyalı, 332
RAHMETÎ, Rahmetu'llâh Dede, 330
RÂHMI, 'Abdu'r-rahîm Rahîmî Efendi, 327, 329
RÂHMI, 'Abdu'r-rahîm Rahîmî Efendi, Tatar Rahîmî, 327
RAHMÎ, Gül Ahmed-zâde Rahmî, 329
RÂHMI, Hâace Rahmî Efendi, 328
RAHMÎ, İbrâhîm Rahmî, 328
RAHMÎ, Mehmed Rahmî Beg, 329
RAHMÎ, Muştafâ Rahmî Efendi, 327
RAHMÎ, Rahmî Efendi, 328
RAHMÎ, Rahmî Pîr Mehmed, 329
 Rahmî-i Bağdâdî, 329
RÂ'Î, Dervîş Muştafâ Râ'î, 317
RÂ'IF, Enderûnlu Ahmed Râ'if Beg, 301
RÂ'IF, Mehmed Râ'if Beg, 317
RÂ'IF, Muğâbeleci-zâde veyâ Rûz-nâmçeci-zâde Yûsuf Râ'if, 301
RÂ'IK, Enderûnlu 'Alî Râ'îk Efendi, 301
RÂKIM, 'Abdü'l-'azîz Râkim, 322
RÂKIM, Boz Efendi-zâde Mehmed Râkim Paşa, 321
RÂKIM, İbrâhîm Râkim Efendi, 321
RÂKIM, Mollâ Mehmed Murâd, 322
RAKSÎ, Süheyli-zâde Rakşî Beg, 371
 Ramażân, 311, 318, 327, 329, 343, 345, 354, 360, 366, 380, 384, 389, 392, 394
 Ramażanoğulları, 353
RÂMÎ, 'Abdu'r-rahîm Râmî, 324
RÂMÎ, Keçi-zâde Râmî Çelebi, 325
RÂMÎ, Sa'du'llâh Râmî Paşa, 325
RÂMÎ, Şadr-i A'zam Râmî Mehmed Paşa, 324
RÂMÎŞ, Râmîş, 323
 Râmîz, 301, 303, 305, 307, 308, 310, 311, 318, 320, 322, 323, 326, 327, 329, 331, 334, 335, 336, 341, 344, 346, 347, 352, 355, 359, 363, 364, 367, 369, 371, 374, 377, 380, 381, 382, 387, 389, 391, 393, 398, 400, 401
 Râmîz Tezkiresi, 329
RÂMÎZ, Ahmed Râmîz Beg, 322
RÂMÎZ, Altıncı-zâde Silâh-şûr Muştafâ Râmîz, 323
RÂMÎZ, Râmîz 'Abdu'llâh Paşa, 323
RÂMÎZ, Seyyid Mehmed Râmîz Efendi, Şâri Râmîz, 322
 Râmîz, 302, 346
RA'NÂ, Muştafâ Ra'nâ Efendi, 358
RÂSÎH, Ahmed Râsih, 306
RÂSÎH, Enderûnlu İbrâhîm Râsih, 307
RÂSÎH, Enderûnlu Şeyh Râsih, 307
RÂSÎH, Mehmed Râsih, 307
RÂSÎH, Seyyid Muştafâ Râsih, 307
RÂSÎH, Yûsuf Râsih Efendi, 306
RÂSÎM, Ahmed Râsim, 309
RÂSÎM, Fodulaci-zâde Ahmed Râsim, 309
RÂSÎM, Halvacıbaşı-zâde Râsim, 309
RÂSÎM, Hâttât Mehmed Râsim, 308
RÂSÎM, Hüseyin Râsim, 310
RÂSÎM, Mehmed Kâsim, 308
RÂSÎM, Râsim Efendi, 310
RÂSÎM, Seyyid 'Ömer Râsim, 308
RÂSÎM, Sha'bân-zâde Feyz'u'llâh Râsim, 308
RÂŞID vevâ **KEMTER**, Râşid 'Alî, 315
RÂŞID, Ahmed Râşid, 313, 316
RÂŞID, 'Alî Râşid Efendi, 315
RÂŞID, Enderûnlu Hâace Râşid, 317
RÂŞID, İbrâhîm Râşid, 314
RÂŞID, Kâdi-'asker Mehmed Râşid, 310
RÂŞID, Kahvecibaşı-zâde Enderûnlu Râşid Beg, 317
RÂŞID, Mehmed 'Alî Râşid, 314
RÂŞID, Mehmed Râşid, 311, 312, 313, 315, 316
RÂŞID, Mollâ Feyzî-zâde Râşid, 315
RÂŞID, Muştafâ Râşid, 313

- RĀŞİD**, Rāşid Beg, 312
RĀŞİD, Rāşid Edib Efendi Üsmen, 316
RĀŞİD, Rāşid Efendi, 312, 313, 316
RĀŞİD, Rāşid Mehmed, 313
RĀŞİH veya SA'İD, Vani-zâde Seyyid Mehmed Sa'îd Rāşih, 310
RĀTİB, Dāmād Rātib Ahmet Paşa, 301
RĀTİB, Hacı Mahmud Rātib Beg, 302
RĀTİB, Seyyid Ebū-Bekr Rātib Efendi, 302
RA'ŪF, Mehmed Ra'ūf Beg, 376
RA'ŪF, Ra'ūf Beg, 377
RA'ŪFİ, Şeyh Ra'ūfi Seyyid Ahmet, 377
RA'ŪFI, Şeyh Yahyā Ra'ūfi, 377
RAV'İ, Hâcîb-zâde Mehmed Rav'î, 383
RAVHİ, 'Abdu'r-rahmân Ravhî, 380
RĀZİ, Hâfîz Muştâfa Râzî, 305
RĀZİ, Mehmed Râzî Çelebi, 305
RĀZİ, Mehmed Râzî, 305, 306
RĀZİ, Muştâfa Râzî, 305
RĀZİ, Pây-dâr-zâde Mehmed Râzî, 317
RĀZİ, Pîrî Paşa-zâde Muhyî'd-dîn Mehmed Râzî Çelebi, 304
RĀZİ, Yûsuf Râzî Efendi, 304
REBİB, Vani-zâde Muştâfa Rebîb, 326
Rebî'ü'l-âhir, 314, 323, 331, 335, 341, 359
Rebî'ü'l-evvel, 320, 328, 345, 353, 400
RECAİ, İsmâ'il Recâi, 326
RECAİ, Mehmed Şâkir Recâi, 326
RECAİ, Muştâfa Recâi Efendi, 326
RECAİ, Süngerci-zâde Recâi Efendi, 326
Receb, 326, 327, 364, 366
RECEB, Dervîş Receb, 326
RECEB, Receb ibn-i Şeyh İbrâhîm Cemâle'd-dîn, 327
RECEB, Receb Sâlih Dede, 326
Receb, 347, 350, 360
REFAHİ, Hacı Girây, 358
REFDİ, 'Abdü'l-kerîm-zâde Mehmed Refdi Efendi, 358
REF'İ, 'Âtâ-zâde Mehmed Ref'i, 364
REF'İ, Ref'i-i Leng, 364
REFİ' veya **GAYUR** veya **KALAYİ**, Refî' Mehmed Emin Kâlâyî, 368
REFİ' veya **SA'İD**, Kâtib-zâde Kâdî Mehmed Refî', 367
REFİ', Enderûnlu Hacı Ahmed Refî', 366
REFİ', Esîri-zâde Mehmed Refî', 368
REFİ', Hasan Refî', 369
REFİ', Lebîb-zâde Seyyid Mehmed Refî', 367
REFİ', Mehmed Emin Refî', 369
REFİ', Nażmî-zâde Şeyh 'Abdu'r-rahmân, 369
REFİ', Nefes-zâde Seyyid Mehmed Refî', 366
REFİ'Â, 'Abdu'r-rahmân Refî'â Efendi, 366
Refî'i, 364
REFİ'İ, A'mâ Refî'i, 369
REFİK, Şeyh Mehmed Şa'bân Kâmi Efendi, 370
REFİK veya **HİLMİ**, 'Alî Refîk Hîlmi, 371
REFİK, Hüseyin Refîk Efendi, 369
REFİK, 'Osman Refîk Efendi, 371
REFİK, Mehmed Refîk, 370
REFİK, Muştâfa Refîk, 370
REFİK, Refîk Efendi, 370, 371
REFİKİ, Refîki Efendi, 371
Rehâ, 344
REHÂYİ, Kalayıcı-zâde Muştâfa Rehâyi, 385
Remzi, 333, 373
REMZİ, 'Abdü'l-hâdi Remzi, 372
REMZİ, Ahmed Remzi Efendi, 374
REMZİ, 'Alî Remzi, 374
REMZİ, Aşaf-zâde Enderunlu Remzi, 375
REMZİ, Bâkî-zâde İsmâ'il Remzi, 373
REMZİ, Hâfîz Mehmed Remzi, 374
REMZİ, Hasan Remzi, 375
REMZİ, Mehmed Remzi Efendi, 373, 374
REMZİ, Muşlihu'd-dîn Remzi, 375
REMZİ, Muştâfa Remzi, 372
REMZİ, Muştâfa Remzi Efendi, 372
REMZİ, 'Osman Remzi Efendi, 373
REMZİ, Remzi Baba, 374
REMZİ, Remzi 'Abdu'llâh Efendi, 374
REMZİ, Remzi Mehmed Efendi, 373
REMZİ, Şadr-i A'zam Pîrî Mehmed Paşa, 372
REMZİ, Seyyid Ahmed Remzi, 375
RESÂ, Mehmed Resâ, 334
RESÂ veya **MAKSÜD**, Muştâfa Maķşûd Resâ, 334
RESÂ, Şeyh Haydar Resâ, 333
RESİM, Enderûnlu Resim, 337
RESİM, Hüseyin Resim, 337
RESİM, Râsim, Haci Muştâfa Resim Efendi, 337
RESİMÂ, Ahmed Resimâ, 338
RESMÎ, Açıkbâş Şeyh Seyyid Mahmûd-ı Naşibendi, 334
RESMÎ, 'Alî Resmî, 336
RESMÎ, Bezzâz Resmî, 336
RESMÎ, Çukadar-zâde Hâtât Resmî Ahmed, 335
RESMÎ, Mehmed Resmî, 335, 336
RESMÎ, Resmî Ahmed, 335
RESMÎ, Seyyid Muştâfa Resmî, 334
RESMÎ, Şeyh İsmâ'il Resmî, 335
RESSÂM, Mehmed Efendi, 334
Resûl, 345,
REŞÂD, Ahmed Fâ'iķ Reşâd, 338
REŞÂDÎ veya **MAHMÜD**, Kâf-zâde Mahmûd Çelebi, 339
REŞÂDÎ, Mehmed Reşâdî Efendi, 339
REŞİD, Ahmed Reşid, 348, 350
REŞİD, Ahmed Reşid Efendi, 348
REŞİD, Alây Kâtibi Reşid Efendi, 361
REŞİD, Çeşmî-zâde Muştâfa Reşid, 347

- REŞİD**, Ebe-zâde Ahmet Reşid, 346
Reşid Efendi, 311, 340, 379, 386
Reşid Efendi Kütüb-hânesi, 311, 340
REŞİD, Hâace Sa'd-e'd-dîn-zâde Mehmed Reşid, 345
REŞİD, Hasan Reşid, 346
REŞİD, Hüseyin Reşid Çelebi, 345
REŞİD, İsmâ'îl Reşid, 351
REŞİD, Mehmed Reşid, 346
REŞİD, Mehmed Reşid, 347, 350
REŞİD, Muştâfa Reşid, 346, 350
REŞİD, Muştâfa Reşid Paşa, 348
REŞİD, Muştâfa Sâlih Reşid Paşa, 350
REŞİD, Müftî-zâde Reşid, 349
REŞİD, Reşid 'Akif Paşa, 349
REŞİD, Reşid Efendi, 347
REŞİD, Seyyid Mehmed Reşid, 345
REŞİD, Şerîf Ahmed Paşa, 349
REŞİD, Tatarçık-zâde Ahmed Reşid, 348
REŞİD, Yeñiceri Ağası-zâde Enderûnlu Reşid, 351
REŞİD, Zeyne'l-âbidîn Reşid, 349
Reşid-i Bağdâdi, 350
REŞİK, Reşîk Efendi, 351
REŞKİ, Enderûnlu Mevlîvî 'Alî Dede, 339
REŞKİ, Halîl Reşki, 340
Revân Kütüb-hânesi, 383
REVÂNÎ, Enderûnlu Revâni Çelebi, 378
REVÂNÎ, İlyâs Şücâ' Çelebi, 377
REVNAK, Mehmed Revnak, 384
REVNAK, Revnak Efendi, 384
REVNAK, Şeyh Seyyid Halîl, 384
REVNAKİ, Revnakî Efendi, 385
REZMÎ, Bahâdir Giray, 332
REZMÎ, Mehmed Rezmî Paşa, 333
RİDVÂN, Ahmed Rîdvân Beg, 357
RİDVÂN, 'Alî Rîdvân Onar, 357
RİFKÎ, 'Abdu'llâh Rîfkî, 365
RİFKÎ, Ahmed Rîfkî Çelebi, 366
RİFKÎ, Bahâe'd-dîn-zâde Seyyid 'Abdü'l-mecîd Rîfkî, 365
RİFKÎ, Mahmûd Rîfkî Efendi, 366
RİFKÎ, Mehmed Rîfkî Efendi, 365
RİFKÎ, Rîfkî Efendi, 365
RİFKÎ, Süleymân Rîfkî Melül Merîç, 366
Rîzâ, 386
RİZÂ, 'Alî Rîzâ Beg, 352
RİZÂ, 'Alî Rîzâ Efendi, 353, 354
RİZÂ, 'Alî Rîzâ Paşa, 352
RİZÂ, 'Alî Rîzâ'u'llâh Efendi, 353
RİZÂ, Feylesof Rîzâ Tevfîk Beg, 354
RİZÂ, Hasan Rîzâ Efendi, 355
RİZÂ, Hüseyin Rîzâ Paşa, 353
RİZÂ, Mehmed Rîzâ Şafvet, 353
RİZÂ, Mehmed Rîzâ Beg, 354
RİZÂ, Mehmed Rîzâ Efendi, 352, 355
RİZÂ, Neccâr-zâde Şeyh Muştâfa Rîzâ' e'd-dîn, 351
RİZÂ, Rîzâ Efendi, 353, 354
RİZÂ, Zehr-i mâr-zâde Seyyid Mehmed Rîzâ, 351
RİZÂYÎ veyâ RİZÂ, Hasan Rîzâyî Efendi, 357
RİZÂYÎ, 'Alî Rîzâ Çelebi, 357
RİZÂYÎ, Kaşşâb-zâde 'Abdü'l-kerîm Efendi, 355
RİZÂYÎ, Mehmed 'Alî Rîzâyî Efendi, 356
RİZÂYÎ, Rîdvân Rîzâyî Efendi, 357
RİZÂYÎ, Rîzâyî Efendi, 355
RİZÂYÎ, Yesil-zâde, Kâdî-zâde Şeyh Hâace Mahmûd Rîzâyî Baba Efendi, 355
RİF'AT, Ahmed Rif'at Beg, 361
RİF'AT, 'Alî Rif'at Beg, 360
RİF'AT, Ebû-Bekr Rif'at Efendi, 360
RİF'AT, Enderûnlu, Fażlı-zâde Rif'at Efendi, 359
RİF'AT, Gökmen-zâde Hâaci Hüseyyin Rif'at, 362
RİF'AT, Halîl Rif'at Efendi, 362
RİF'AT, Hüseyin Rif'at Beg, 362
RİF'AT, Hüseyin Rif'at Çelebi, 360
RİF'AT, Mehmed Rif'at Beg, 360, 361
RİF'AT, Mehmed Rif'at Beg, Emin Çelebi, 360
RİF'AT, Mîr-'alem-zâde İbrâhim Halîl Rif'at, 360
RİF'AT, Morali-zâde Rif'at Beg, 362
RİF'AT, Rif'at Ahmed Beg, 363
RİF'AT, Rif'at Mehmed Beg, 361
RİF'AT, Rif'at Hüseyin Efendi, 362
RİF'AT, Rif'at Süleymân Beg, 359
RİF'AT, Rif'ati-zâde Muştâfa Rif'at Efendi, 359
RİF'AT, Rüstem Rif'at Beg, 363
RİF'AT, Sâlih Rif'at Beg, 363
RİF'ATI, 'Abdü'l-hay Muştâfa Rif'ati Çelebi, 363
Rif'ati, 'Alî Beg, 359
RİF'ATI, Bâlî-zâde 'Abdu'llâh Rif'ati Efendi, 363
RİF'ATI, Mehmed Rif'ati Efendi, 363
RİF'ATI, Rif'ati 'Alî Beg, 364
RİF'ATI, Rif'ati Efendi, 364
RİF'ATI, Rif'ati Efendi, Balıkesirli, 364
Rikâb-ı Hümâyûn, 363
RİNDÎ, Mehmed Rindî Efendi, 376
RİNDÎ, Rindî Çelebi, 376
RİNDÎ, Şemleli-zâde Şeyh Ahmed, 376
Riyâzî, 330, 331, 356, 372, 378, 380, 386, 388, 400
RİYÂZÎ, 'Alî Çelebi, 386
Riyâzî Baba, 387
RİYÂZÎ, Eyyühüm-zâde Riyâzî, 387
Riyâzî Mehmed Efendi, 385
RİYÂZÎ, Mehmed Riyâzî, 385
RİYÂZÎ, Mehmed Riyâzî Efendi, 385
RİYÂZÎ, Mehmed Şâh, 385
RİYÂZÎ, Riyâzî Efendi, 387
RİYÂZÎ, Yesil-zâde Ahmed Riyâzî, 387
Riyâzî, 355, 356, 364, 393
Rodoscu, 318
Rodos, 302, 324
RÜHÎ veyâ FÂNÎ DEDE, Müftî-zâde veyâ Za'im-zâde Rûhi Nâci, 382

RŪHĪ, Dār-bāz-zāde ‘Alī Rūhī, 381
RŪHĪ, Enderūnlu Mehmed Rūhī, 381
RŪHĪ, Enderūnlu Şu‘ayb Rūhī Efendi, 382
RŪHĪ, Fāżıl Ruhī Çelebi, 378
RŪHĪ, Mahmūd Rūhī Çelebi, 381
RŪHĪ, Muştafa Rūhī, 378, 381
RŪHĪ, Muştafa Rūhī Çelebi, 378
RŪHĪ, ‘Osmān Rūhī, 379
RŪHĪ, ‘Ömer Rūhī Çelebi, 380
RŪHĪ, Ruḥu’-d-dīn Rūhī Çelebi, 382
RŪHĪ, Rūhī Çelebi, 382
RŪHĪ, Rūhī Efendi, 380
RŪHĪ, Şadre’-d-dīn-zāde Ruhu’llāh Mehmed, 380
RUHSAT, Mehmed Ruhşat, 332
Rūhū’llāh, 380
RŪMĪ, Dāvud-ı Rūmī, 384
RŪMĪ, Mehmed Muhyī’-d-dīn Rūmī Paşa, 384
RŪMĪ, Rūmī Efendi, 383
RŪMĪ, Şari Dāniş-mend-zāde Şeyh ‘Abdu’r-rahīm Niżāme’-d-dīn, 384
Rūmili, 307, 333, 335, 374
Rūmili Beglerbegi, 333
Rūmilihisarı, 312
Rusçuk, 334
RŪSEN, Mudanyalı-zāde Seyyid Mehmed Rūşen Tevfīkī, 382
RŪŞENİ, Dede ‘Ömer Rūşenī, 382
RŪŞENİ, Gülşenī-zāde Hācī Bekr Rūşenī, 383
RŪMUZI, Muştafa Rūmużī, 375
RŪMUZI, Rūmużī Efendi, 376
RŪSŪHĪ, İsmā’-il Rūsūhī, 338
RŪSŪHĪ, Rūsūhī-i Hāmidī, 338
RŪSŪHĪ, Süleymān Rūsūhī, 338
Rūsūmāt nāzırı, 383
Rüşdi, 345
RŪŞDĪ, Bekr Ağa-zāde Mehmed Çelebi, 340
RŪŞDĪ, Çelebi-zāde İbrāhīm Rüşdī, 345
RŪŞDĪ, Enderūnlu Şâhñaf Ebū’r-reşid Ahmed Rüşdī, 341
RŪŞDĪ, Enderūnlu Çantacı Rüşdī, 344
RŪŞDĪ, Hācī Veliyyū’-d-dīn Rüşdī, 342
RŪŞDĪ, Hālīl Rüşdī Efendi, 342
RŪŞDĪ, Hasan Rüşdī, 343
RŪŞDĪ, İbrāhīm Rüşdī, 343, 345
RŪŞDĪ, Kibrīsī-zāde İsmā’-il Rüşdī, 343
RŪŞDĪ, Lāmba-zāde Rüşdī ‘Alī, 344
RŪŞDĪ, Mehmed Rüşdī, 340, 344
RŪŞDĪ, Mehmed Rüşdī Paşa, 342
RŪŞDĪ, Muştafa Rüşdī, 341
RŪŞDĪ, Mühür-dār-zāde Hüseyin Hüsnī Rüşdī, 343
RŪŞDĪ, Süleymān Rüşdī, 342, 344
RŪŞDĪ, Süleymān Rüşdī Efendi, Yemez-zāde, 342
RŪŞDĪ, Şirvānī-zāde Şadr-ı A’-zam Mehmed Rüşdī Paşa, 343
Sā‘atci Hāfiż Mehmed ‘Alī, 366

SĀBIK veya **EMİN**, ‘Abdü’l-hādī-zāde Seyyid Mehmed Emin, 400
Sābit, 389
SACIDI, ‘Alī Sācidi, 400
Sādīk Efendi, 380
Sādīk Mehmed Efendi, 363
Sadr-ı A’-zam Dāmād İbrāhīm Paşa, 301
Sadr-ı A’-zam Hākim oğlu ‘Alī Paşa, 352
Sadr-ı A’-zam Hālīl Hāmid Paşa, 376
Sadr-ı A’-zam Mehmed Paşa, 394
Sadr-ı A’-zam Rüstem Paşa, 355
Sadr-ı A’-zam Rūmī Mehmed Paşa, 353
Sadr-ı A’-zam Topal ‘Osmān Paşa, 301
Safā’ī, 304, 305, 306, 311, 317, 318, 321, 324, 332, 333, 334, 335, 337, 340, 341, 346, 351, 352, 358, 359, 363, 364, 365, 366, 367, 374, 380, 385, 386, 389, 390, 391, 395, 400
Safer, 303, 310, 320, 333, 364, 368, 385, 398
Safiye Sultān, 333
Sağır Muştafa Efendi, 385
Şahñaf Resûl Efendi, 345
Şahñaf Şā’ir Ahmed Rüşdī, 346
SĀHİB, Pīrī-zāde Şeyhü’l-islām ‘Osmān Sāhib, 400
SĀHİB, Şālih Sāhib Dede, 400
Sahrā-yı Cedid Kabr-istānī, 339
SĀ’IB, Hasan Kādī-zāde Yahyā Sa’ib Efendi, 400
Sālih Efendi, 329
Sālih Sāmī Beg, 357
Sālik, 400
Sālim, 303, 305, 306, 307, 308, 311, 317, 318, 324, 327, 331, 332, 333, 334, 335, 337, 339, 340, 341, 345, 346, 352, 359, 364, 365, 366, 367, 373, 374, 380, 385, 390, 391, 400
Sālim Tezkiresi, 333
Sāl-nāme-i ‘Ilmiyye, 394
Samaço, 316
Sāmiḥ Efendi, 347
Samsuni-zāde, 385
Sari ‘Abdu’llāh Efendi, 367
Sarica-zāde, 322
Sari Dāniş-mend Emîr ‘Azîz Efendi, 384
Sârim İbrâhîm Paşa, 312
Sefine-i Mevleviyye, 330, 338
Sefinetü’r-rüesâ, 302, 312, 324
Sehî, 304, 330, 331, 336, 357, 371, 372, 375, 378, 383, 384, 387, 391, 392, 393, 395
Sekbânlar, 391
Selâmet Giray, 332
Selâmî ‘Alî Efendi, 315
Selanik, 342, 395
Selanikli Es’ad, 356
Selîm Ağa Kütüb-hânesi, 319, 327, 336, 352
Selîm Baba, 338
Selîmiyye, 401
Selîmiyye Tekyesi, 368

- Semâc -ḥâne-i Edeb, 330, 338
 Serez, 330, 393, 394
 Ser-sûrnâzen ‘Oṣmân Aḡa, 307
 Seyyid ‘Abdu’r-rahmân Nesîb, 382
 Seyyid Aḥî Maḥmûd, 334, 335
 Seyyid Aḥmed, 334
 Seyyid Ebū-Bekr, 320
 Seyyid Feyżu’llâh Efendi, 323
 Seyyid Lebîb-i Âmidî, 367
 Seyyid Mehmed, 334, 335
 Seyyid Mehmed Baba, 334, 335
 Seyyid Mehmed Efendi, 361
 Seyyid Mehmed Tâhir Paşa, 361
 Seyyid Muṣṭafâ Beg, 398
 Seyyid Rûzâ, 304, 324, 333, 357, 363, 380, 388
 Seyyid Şâri ‘Abdu’llâh Efendi, 334
 Sîrî İbrâhîm Efendi, 346
 Sicill-i ‘Oṣmâni, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 351, 352, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 362, 363, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 377, 378, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 398, 399, 400, 401
 Silâh-dâr-zâde, 307, 308, 321, 322, 323, 327, 335, 336, 337, 344, 347, 367, 368, 374, 382, 398, 401
 Silivri, 372
 Silivrikapı, 398
 Sinân Efendi, 355, 387
 Sinân Paşa Câmi‘i, 351, 377
 Sivas, 327, 328, 372
 Sofya, 306, 336, 338, 397, 342
 Şoñ ‘Aşır Türk Şa‘irleri, 302, 309, 313, 314, 315, 316, 326, 328, 329, 339, 342, 343, 344, 345, 349, 350, 351, 353, 354, 358, 360, 361, 362, 365, 366, 369, 370, 375, 376, 377, 381, 384, 389, 390, 396, 398, 399
 Şomaḱo, 313
 Sultân Aḥmed-i Evvel, 326
 Sultân Aḥmed-i Şâlis, 301, 397
 Sultân Bâyezîd, 312, 348
 Sultân Bâyezîd-i Şâni, 389
 Sultân ‘Abdü'l-ḥamîd-i Evvel, 344, 393
 Sultân ‘Abdü'l-mecîd, 303, 354, 362, 363
 Sultân İbrâhîm, 315, 364
 Sultân Maḥmûd Türbesi, 325, 384
 Sultân Maḥmûd-i Evvel, 351, 366, 380, 387
 Sultân Maḥmûd-i Şâni, 310, 317
 Sultân Mehmed-i Râbi‘, 371, 381
 Sultân Muṣṭafâ-yı Şâlis, 354
 Sultân Muṣṭafâ-i Şâni, 307, 337
 Sultân Murâd-i Râbi‘, 333, 375
 Sultân Murâd-i Şâlis, 381
 Sultân Selîm, 367
 Sultân Selîm-i Evvel, 369, 391, 395
 Sultân Selîm-i Şâlis, 309, 317
 Sultân Selîm-i Şâni, 332
 Sultân Süleymân-i Kânûni, 357
 Sultân Tepesi, 384
 Sultân-zâde, 333
 Sübâhân, 342, 369
 Südlüce, 353
 Süleymân, 338, 342, 344, 347, 348, 357, 359, 366, 368, 395
 Süleymân ‘Aṭâu’llâh, 375
 Süleymân Efendi, 347
 Süleymân Rükni Efendi, 371
 Süleymâniyye, 346, 395
 Süleymâniyye Câmi‘i, 349
 Süleymâniyye Kütüb-ḥânesi, 322, 327, 352, 356, 371, 379, 382
 Sünbul ‘Alî Efendi, 324
 Sûrûrî, 302
 Şa‘bân, 308, 312, 316, 321, 343, 348, 349, 353, 366, 367
 Şâh Haydar-ı Naḳş-bendî, 333
 Şakâyiķ Mecdî, 304, 383, 384, 392
 Şakâyiķ Nevî-i-zâde, 304, 355, 356, 357, 372, 394
 Şakâyiķ Şeyhî, 304, 306, 317, 324, 326, 331, 334, 335, 337, 339, 340, 341, 345, 346, 351, 358, 359, 363, 365, 366, 373, 376, 380, 383, 386, 388, 389, 390, 395, 400
 Şâm, 320, 336, 352, 379
 Şârkîķarâhişâr, 351
 Şefkat, 302, 307, 308, 310, 322, 323, 327, 335, 336, 337, 344, 347, 367, 368, 374, 395, 398, 401
 Şehr-emîni, 366
 Şeh-zâde Câmi‘i, 310
 Şeh-zâde Muṣṭafâ, 388, 391
 Semse’d-dîn Ahmed Efendi, 339, 385
 Semse’d-dîn-i Sivasî Tekyesi, 327
 Semse’d-dîn-i Sivasî, 327
 Sevvâl, 304, 326, 328, 332, 335, 348, 361, 370
 Şeyhü'l-islâm Yaḥyâ Efendi, 356
 Şeyh Aḥmed Aḡa, 353
 Şeyh ‘Alî Efendi Tekyesi, 377
 Şeyh ‘Atâ'u'llâh Efendi Tekyesi, 302
 Şeyh İlāhî, 305
 Şeyh İsmâ‘îl Sirâce’d-dîn Efendi, 343
 Şeyh Mehmed Nazmî Efendi, 366
 Şeyh Mehmed-i Vanî Efendi, 310
 Şeyh Vefâ Câmi‘i, 394
 Şeyhî, 339, 344, 385
 Şeyhü'l-islâm ‘Alî Efendi, 390
 Şeyhü'l-islâm Ankaravî Mehmed Emin, 367
 Şeyhü'l-islâm Ebû Sa‘îd Efendi, 345
 Şeyhü'l-islâm Ebû Sa‘îd-zâde Feyżu'llâh Efendi, 345

- Şeyhü'l-islâm Hâace Sa' de'd-dîn Efendi, 329
 Şeyhü'l-islâm Mehmed Bahâî Efendi, 329
 Şeyhü'l-islâm Mehmed Sun' u'llâh Efendi, 353
 Şeyhü'l-islâm Muştâfâ Şâbî, 345
 Şeyhü'l-islâm Mûsâ Kâzîm Efendi, 349
 Şeyhü'l-islâm Pîrî-zâde Mehmed Sâhib, 400
 Şeyhü'l-islâm Yahyâ Efendi, 356
 Şeyhü'l-islâm Zekeriyâ Efendi, 356
 Şeyhü'l-islâm Zenbîlî 'Alî Efendi, 378
 Şeyh-zâde İbrâhîm Edhem, 313
 Şeyh-zâde 'Osmân Nûrî Paşa, 313
 Şîhâbû'd-dîn Paşa Câmi'i, 384
 Şîrvân, 343, 380
 Şumni, 310
 Şûrâ-yı devlet, 313, 329, 350, 354
 Sükrî Beg, 317
 Tâ'iif, 343
 Taķîm-i Vakâyîc Gazetesi, 339
 Tariķat-ı Bektâsiyye, 315
 Tarsus, 307
 Tatarçık 'Abdu'llâh Efendi, 348
 Tayyâr-zâde 'Atâ Târihi, 301, 308, 309, 315, 317,
 320, 331, 337, 344, 351, 367, 371, 375, 378, 381,
 397
 Tebriz, 374
 Teke, 344
 Tekirdağ, 306, 373
 Tesâlya, 353
 Teşrîn-i evvel, 366
 Tevîfîk Efendi, 371
 Tezkire-i Âmid, 301, 308, 313, 320, 324, 335, 353,
 368, 369, 370, 374, 383, 389
 Tezkiretü's-su'arâ, 385
 Tırhala, 376
 Timeşvar, 387, 385
 Tîrnova, 356
 Tire Mahkemesi, 351
 Tire, 351
 Toğancılar, 353, 377
 Toķad, 388
 Topal 'Alî, 365
 Top-hâne Meclis-i Askeri, 322
 Topkapu, 319, 367, 368
 Topkapu Sarayı, 319
 Tosya, 302, 365
 Trablusgarb, 369
 Trablus, 397
 Trabzon, 315, 329, 352, 356, 396, 399
 Trabzonlu Ahmed Hilmi, 329
 Trabzon Meclis-i idâre, 399
 Tuħfe-i Haħtaħin, 303, 307, 308, 310, 318, 320, 322,
 326, 331, 336, 347, 356, 367, 371, 378, 388, 401
 Tunus, 323
 Tûnusbâğı, 368
 Tûr, 333
 Tütünsüz Ahmed Beg, 357
 Unkapanı, 365
 Urfa, 351
 Uşşâkî, 344
 Utârid, 308
 Üniversite Kütüb-hânesi, 306, 307, 311, 319, 322,
 324, 327, 333, 340, 342, 344, 352, 355, 356, 357,
 358, 368, 379, 383, 385, 386, 398
 Üsküp, 376, 385, 389
 Üsküdar Mevlevî-hânesi, 375
 Üsküdar, 305, 309, 3314, 33, 335, 338, 346, 350, 353,
 359, 361, 375, 377, 380, 382, 384, 397, 398
 Vanî Şeyh Mehmed Efendi, 326
 Vaniköyü, 310
 Vani-zâde Eyyûb Efendi, 310
 Vardar, 305, 381
 Vâridâtî Muştâfâ Çelebî, 375
 Vecdî, 304
 Vefâ, 304
 Vefeyât-ı Ayvansarâyi, 308, 327, 331, 334, 338, 341,
 346, 352, 356, 366, 367, 376, 377, 380, 383
 Veys Paşa, 381
 Veysi, 376
 Viyâna, 325
 Vize, 358
 Vodina, 375
 Yaniķ Fâtilî Sinân Paşa, 364
 Yanya, 350
 Yahyâ Efendi Tekyesi, 398
 Yahyâ Tevîfîk Efendi Kütüb-hânesi, 319, 327
 Yavaşça Mehmed Ağa Tekyesi, 366
 Yeşrib, 367
 Yek-dest Şeyh Muştâfâ, 393
 Yeñi Kütüb-hane, 319
 Yeñice-i Vardar, 304
 Yeñice, 305, 381
 Yeñiköy, 400
 Yeñişehir, 301, 302, 400
 Yenişehir Fener Mevlevî-hânesi, 338
 Yeñişehir, 353
 Yerköy Қal'ası, 323
 Yerköy, 370
 Yûsuf, 304, 329, 341, 347, 370, 393
 Yûsuf Efendi, 303, 347, 382
 Yûsuf Râmî Paşa, 306
 Za'îm Maħmûd Efendi, 391
 Za'îm-zâde Müftî Қâsim Efendi, 382
ZÂKİ, 'Abdu'llâh Zâki, 389
ZAMÂNI veyâ SÂ'Î, Maħmûd Zamâni Çelebî, 391
ZAMÂNI, Zamâni Çelebî, 391
 Zarali-zâde Mehmed, 389
ZÂRÎ, 'Abdu'r-rahmân Zâri Çelebî, 389
ZÂRÎ, 'Abdu'l-vehħâb Zâri, 389
ZÂRÎ, 'Alî Zâri, 389
ZÂRÎ, Muştâfâ Zâri Efendi, 388

ZĀRĪ, Noğta-zâde Ca'fer Çelebi, 388
ZĀRĪ, Karaca Hasanoglu Zâri Çelebi, 389
ZĀRĪ, Zâri Çelebi, 388
ZEHĀVÎ, Baban-zâde Mehmed Feyzî, 395
Zehr-i mâr-zâde Mehmed Efendi, 351
ZEKİ, Devrân Bacı-zâde Kâdî Halîl, 389
ZEKİ, Kethüdâ Ali, 390
ZEKİ, Sâlih Zekî Aktay, 390
ZENCİRİ, Zencirî Çelebi, 392
Zencirlikuyu, 310
ZEYNEB, Zeyneb Hâtûn, 393
ZEYNE'D-DİN, Zeyne'd-dîn Çelebi, 392
ZEYNÎ veyâ ŞÂHÎ, Ak Mahmûd Efendi-zâde
 Zeyne'l-âbidîn Seyyid Mehmed Efendi, 394
ZEYNÎ veyâ ZEYNLÎ, Zeynel Paşa, 395
ZEYNÎ, Hâfiż-zâde Hâfiż Zeynî, 394
ZEYNÎ, Kâtib-zâde Kâdî Zeyne'l-âbidîn, 394
ZEYNÎ, Seyyid Mehmed Zeyne'l-âbidîn, 394
ZEYNÎ, Zeynî Çelebi, 394
Zeyrek, 377, 378
ZEYREKİ veyâ ÂNÎ, Zeyrek-zâde Mehmed Ânî
 Çelebi, 392
ZEYREKİ, Acem Zeyrek, 392
ZEYREKİ, Mehmed Çelebi, 392
Zî'l-hicce, 307, 324, 326, 338, 359, 373, 398
Zî'l-ka'de, 301, 313, 341, 352, 365, 394, 396, 401
Zihni Şâlih Dede, 400
ZİNET, Hüseyen Zînet, 393
ZİNETÎ, Zînetî Çelebi, 393
ZİVER, Ahmet Şâdiq Zîver Paşa, 398
ZİVER, Ahmet Zîver, 398
ZİVER, Ahmet Zîver Efendi, 398
ZİVER, Ferruğ Efendi-zâde Seyyid Zîver, 398
ZİVER, İbrâhim Zîver, 398
ZİVER, Mehmed Zîver, 399
ZİVER, Tırnaççı-zâde Mehmed Sa'îd Zîver, 398
ZÜHDÎ, Ahmet Zühdi Efendi, 397
ZÜHDÎ, Enderûnlu Zühdi, 397
ZÜHDÎ, Fetvâemîni-zâde Mehmed Zühdi, 395
ZÜHDÎ, Hâfiż Mehmed Zühdi, 396
ZÜHDÎ, Hüseyen Zühdi, 397
ZÜHDÎ, İsmâ'il Zühdi, 395
ZÜHDÎ, Kâdî Ahmet Zühdi, 395
ZÜHDÎ, Zühdi Ahmed, 395
ZÜHDÎ, Zühdi Efendi, 395
ZÜHDÎ, Zühdi Yûsuf Dede, 397
Zülâlî, 390
ZÜLÂLİ, Enderûnlu Hasan Zülâlî, 390
ZÜLÂLİ, Hacı Feyzû'llâh, 391
ZÜLÂLİ, Zülâlî Çelebi, 391
ZÜLFETÎ, Enderûnlu Süleymân, 391

KAYNAKÇA

- Abdulkadiroğlu, Abdulkerim: **İsmail Belîg, Nuhbetü'l-âsâr li Zeyli Zübdeî'l-es'âr**, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları, B. 2, Ankara, 1999.
- Akün, Ömer Faruk: ‘Şinası’nın Bugüne Kadar Ele Geçmeyen Fatîn Tezkiresi Baskısı’, **Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi**, İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, c. XI, 1961.
- Alyılmaz, Cengiz: **Latifi Tezkiresi'nin Sentaks Yönünden İncelenmesi**, Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum, 1988. (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi)
- Altuner, Nuran (Üzer): **Safâyî ve Tezkiresi İnceleme-Tenkitli Metin-İndeks**, İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, İstanbul, 1989.(Basılmamış Doktora Tezi)
- Banarlı, Nihat Sami: **Resimli Türk Edebiyatı Tarihi**, C. I-II, Millî Eğitim Basımevi, İstanbul, 1947-48.
- Börekçi, Muhsine: **Âşık Çelebi Tezkiresi'nin Sentaks Yönünden İncelenmesi**, Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum, 1988. (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi)
- Bursalı Mehmed Tâhir: **Osmanlı Müellifleri I-II-III ve Ahmed Remzî Akyürek Miftâhu'l-kütüb ve Esâmî-i Müellifin Fihristi (Tıpkıbasım-Dizin)**, Haz.: Mustafa Tatçı-Cemal Kurnaz, Ankara, Bizim Büro Basımevi, 2000.

- Coşkun, Ali Osman: **Seyrek-zâde Mehmet Asım'ın Hayatı ve Zeyl-i Zübdetü'l-eş'âr adlı eseri**, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara, 1985.(Basılmamış Yüksek Lisans Tezi)
- Çapan, Pervin: **Mustafa Safâyî Efendi Tezkire-i Safâyî(Nuhbetü'l- âsâr Min Fevâ'i'dil- Eş'âr) İnceleme-Metin-İndeks**, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları, Ankara, 2005.
- Çapan, Pervin: **18. y.y Tezkirelerinde Edebiyat Araştırma ve Tenkidi**, Fırat Üni. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elazığ, 1993(Basılmamış Doktora Tezi.)
- Çelebioğlu, Sinem: **Türk Edebiyatı'nda Modern Biyografinin Doğuşu**, Boğaziçi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul, 2007.(Basılmamış Yüksek Lisans Tezi)
- Çetindağ, Yusuf: **Alî Şîr Nevâî'nin Batı Türkçesi Dîvân Şiirine Etkisi (XVI. Yüzyıl Sonuna Kadar)**, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara, 2002. (Basılmamış Doktora Tezi.)
- Çınarcı, M.Nuri: **Seyhü'l-islâm Ârif Hikmet Bey'in Tezkiretü's-şu'ârâsı ve Transkripsiyonlu Metni**, Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gaziantep, 2007. (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi)
- Devellioğlu, Ferit: **Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügât**, Ankara, Aydin Kitabevi Yayınları, 1997.
- Erdem, Sadık: **Râmiz ve Âdâb-ı Zurafâ'sı (İnceleme-Tenkidli Metin İndeks-Sözlük)** Atatürk Kültür Merkezi Yay. , Ankara 1994.

- Erdem, Sadık: “Mehmed Salih Yümnî, Tezkire-i Şu’arâ-i Yümnî (İnceleme-Tenkidli Metin-İndeks) ” **Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi**, Sayı: LV, İstanbul, 1988, s.85-112.
- Eyduran, Aysun (Sungurhan): **Kınalı-zâde Hasan Çelebi, Tezkiretü’s-su’arâ (İnceleme-Tenkitli Metin)** , C. I-II, Gazi Üniversitesi, SBE, Ankara, 1999.(Yayımlanmamış Doktora Tezi)
- Fatîn Dâvud: **Tezkire-i Hâtimetü'l-es'âr**, İstanbul, 1271.
- Genç, İlhan: **Tezkire-i Şu’arâ-yı Mevleviyye (İnceleme-Metin)** Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı, Ankara 2000.
- Hayber, Kasım: **Tezkire-yı Şuarâ-yı Âmid**, Erciyes Üniversitesi, SBE, Kayseri, 1996.(Basılmamış Yüksek Lisans Tezi)
- Heffening: “Tabakât”, **İslâm Ansiklopedisi**, C. XI, Millî Eğitim Basımevi, İstanbul, 1979, s.590-592.
- İnal, İbnülemin Mahmut Kemal: **Son Asır Türk Şairleri**, C. I, Dergâh Yay. İstanbul 1988.
- İpekten, Haluk: **Türk Edebiyatının Kaynaklarından Türkçe Şu’arâ Tezkireleri**, Atatürk Üni. Fen Ede. Fak. Yayınevi Erzurum -1991.
- İsen, Mustafa: “Dîvân Edebiyatında Bir Tür: Tezkireler ”, **Millî Eğitim Dergisi**, Ekim, 1989. S. 90.
- İsen, Mustafa: **Tezkire (Heşt Behişt) Sehî Bey, [Sadeleştirilen Mustafa İsen]** Tercüman Gazetesi, 1001 Temel Eser İstanbul 1980
- İsen, Mustafa : **Sehî Bey Tezkiresi**, Akçağ Yay., Ankara, 1998.
- İslâm Ansiklopedisi**, Ankara, Türkiye Diyanet Vakfı, Cilt 25, 2002.

Karahan, Abdulkadir: “Tezkire”, **İslâm Ansiklopedisi**, C. XII/I, Millî Eğitim

Basımevi, İstanbul, 1979, s. 226-230.

Karaküçük, Bülent: **Latîfi Tezkiresi Üzerine Bir Sentaks Çalışması**, KSÜ, Sosyal Bilimler Ens., Kahramanmaraş, 1998. (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi)

Kayabaşı, Bekir: **Kâf-zâde Fâizî'nin Zübdetü'l-eş'âr'ı**, İnönü Üniversitesi, SBE, Malatya, 1996. (Yayınlanmamış Doktora Tezi)

Kılıç, Murat: **Sehî Tezkiresi Üzerine Bir Sentaks Çalışması**, KSÜ, Sosyal Bilimler Ens., Kahramanmaraş, 1998. (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi)

Kılıç, Filiz: **Meşa'irü's-şu'arâ (İnceleme-Tenkitli Metin)**, C.I-II, Gazi Üniversitesi, SBE, Ankara, 1994. (Yayınlanmamış Doktora Tezi)

Kılçıcı, Mehmet: **Enderûnlu Mehmet Akif (Mir'ât-ı Şiir)**, Çukurova Üniversitesi, SBE, Adana, 2001.(Basılmamış Yüksek Lisans Tezi)

Kutluk, İbrahim: **Kınalı-zâde Hasan Çelebi, Tezkiretü's-şu'arâ**, C.II B.2 , Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu ,Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara, 1989.

Kutluk, İbrahim: **Beyâni Mustafa Bin Caru'llâh Tezkiretü's-şu'arâ**, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara, 1997.

Levend, Agâh Sırri: **Dîvân Edebiyatı Kelimeler ve Remizler Mazmûnlar ve Mefhûmlar**, İstanbul, Enderun Kitabevi, 1984.

- Levend, Agâh Sırrı: **Türk Edebiyatı Tarihi** C. I , Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Ankara, 1988.
- Macit, Muhsin: “Mollâ Câmî’nin Osmânlı Edebiyatına Tesiri I”, **Erdem**, Cilt VII, Sayı 20, 1991, s. 519-529.
- Meydan Larousse Büyük Lügât ve Ansiklopedi**, “Tezkere” C. XII, Meydan Yayınevi, İstanbul 1990, s. 117-118.
- Muallim Naci: **Lügât-ı Nâcî**, İstanbul.
- Önder, Murat: **Şefkat ve Tezkire-i Şu‘arâsı**, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyonkarahisar, 2006. (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi)
- Redhouse, Sir James W. : **Turkish and English Lexicon**, Librairie du Liban, Beyrut, 1996.
- Sami’s Turkish Traditional Dictionary**, Librairie du Liban, Beyrut, 1989.
- Solmaz, Süleyman: **Ahdî ve Gülsen-i Şu’arâ’sı**, Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı, Ankara, 2005
- Steingass, F.: **Persian- English Dictionary**, Librairie du Liban, Beyrut, 1998.
- Sungurhan, Aysun: **Beyânî Tezkiresi (İnceleme-Tenkitli Metin)**, Gazi Üniversitesi, SBE, Ankara, 1994. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi)
- Şemseddin Sami: **Kâmüsü'l-a'lâm**, I-VI, İstanbul, 1306-1314 H.
- Şinası: **Durûb-ı Emsâl-i Osmâniyye**, Haz.: Süreyya Beyzadeoğlu, İstanbul, Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları, 2003.

Tahir, Bursalı Mehmed: **Osmânlı Müe'llifleri C. II** (Hazırlayanlar: Mustafa Tatçı, Cemal Kurnaz), Bizim Büro Basımevi Yayın Dağıtım Sanayi Ve Ticaret Limited Sirketi, Ankara 2000.

Tanpınar, Ahmet Hamdi: 19 uncu Asır Türk Edebiyatı Tarihi, Çağlayan Kitabevi, İstanbul, 1997.

Tarikdaroğlu, Abdurrahman: **Kînalî-zâde Hasan Çelebi'nin Tezkiretü's-su'arâ'sı Üzerine Bir Sentaks Çalışması**, Atatürk Üniversitesi, Sosyal bilimler Enstitüsü, Erzurum, 1988. (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi)

Tolasa, Harun: **Sehî, Latîfi, Âşık Çelebi Tezkirelerine Göre 16. yy.'de Edebiyat Araştırması ve Eleştirisî**, Ege Üni. Ed. Fak. Yay. 4, İzmir, 1983.

Unat, Faik Reşit: **Hicrî Tarihleri Milâdî Tarihe Çevirme Kılavuzu**, Ankara, TTK Yayınları, 1994.

Ünver, İsmail: “Çeviriyazında Yazım Birliği Üzerine Öneriler”, **Ankara Üniversitesi DTCF Türkoloji Dergisi**, Cilt X, 1992, s. 51-89.

Ünver, İsmail: “Mesnevî”, **Türk Dili Türk Şiiri Özel Sayısı II (Divan Şiiri)**, Sayı 415-416-417, 1986, s. 432.

Yeni Tarama Sözlüğü, Düz.: Cem Dilçin, Ankara, TDK Yayınları, 1983.

Zübeyiroğlu, Ruhsar: **Mecmu'atü't-terâcim**, İstanbul Üniversitesi SBE İstanbul, 1989 (Yayınlanmamış Doktora Tezi)

ÖZ GEÇMİŞ

14.07.1978 tarihinde Erzurum'da doğdu. İlkokul ve liseyi burada tamamladı. 1996 yılında girdiği Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği Bölümünden 2000 yılında mezun oldu. Aynı yıl Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak Pasinler (Erzurum)'de bir sene çalışıktan sonra, Erzurum 50. Yıl İlköğretim Okuluna nakille atandı. 2002 yılında askerliğini Şemdinli(Hakkari)'de kısa dönem olarak tamamladı. 2005 yılında yine Erzurum Mecidiye Anadolu Lisesine nakille geçiş yaptı. 2007 yılının Ocak ayına kadar burada çalışıktan sonra Balıkesir Üniversitesi Necatibey Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi Bölümü'ne Araştırma Görevlisi olarak naklen atandı. Hâlen adı geçen fakültede görev yapmaktadır.